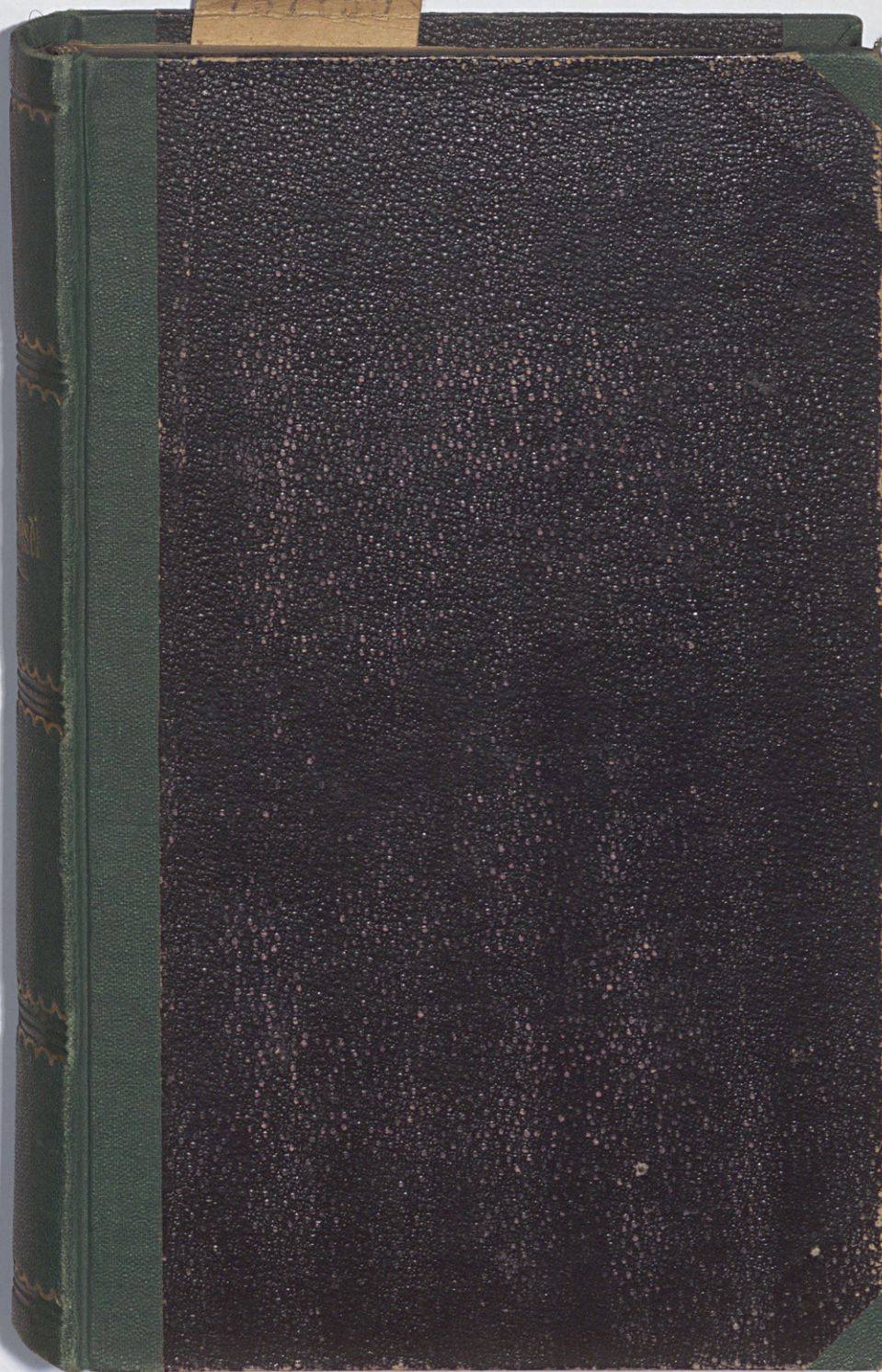
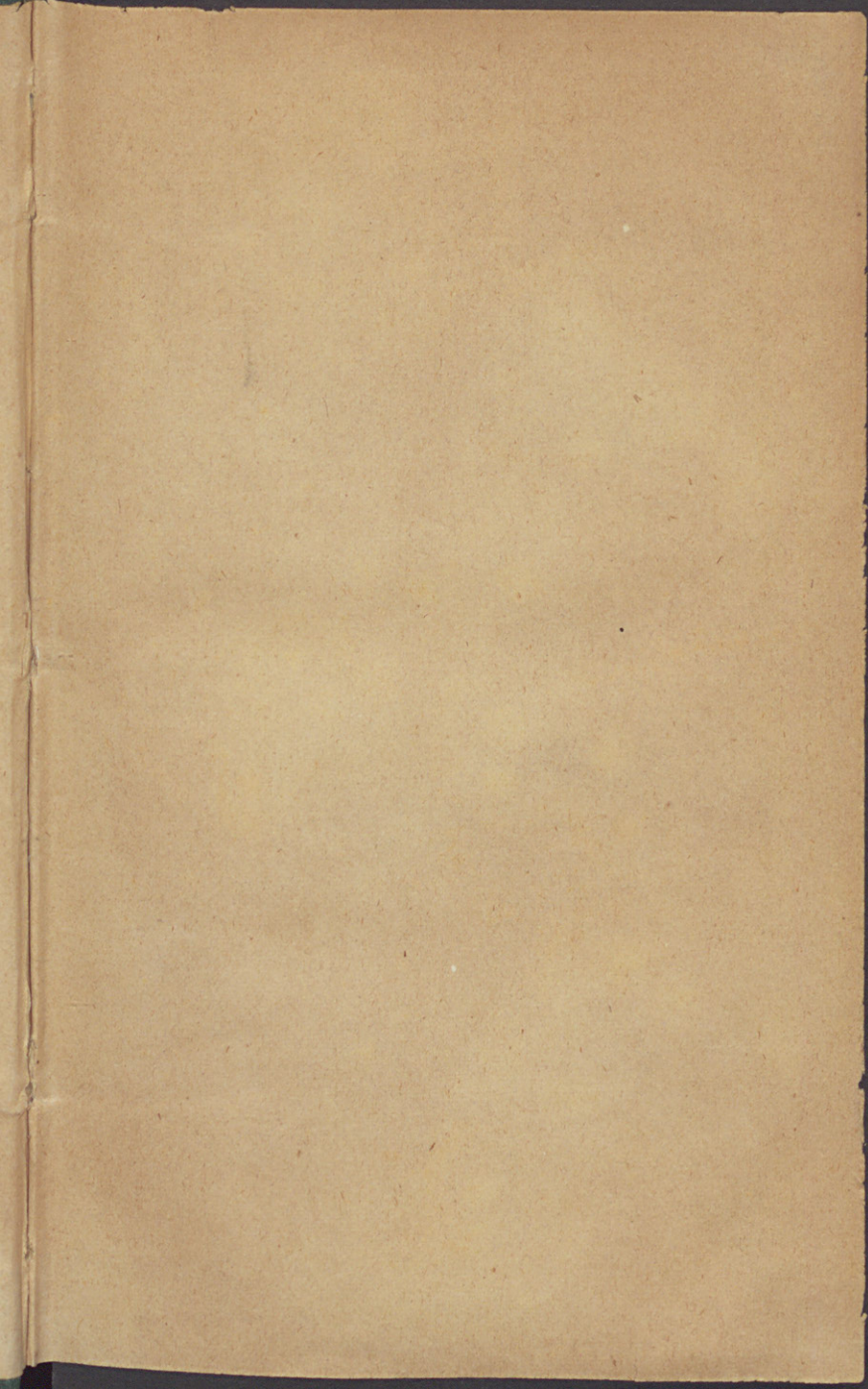

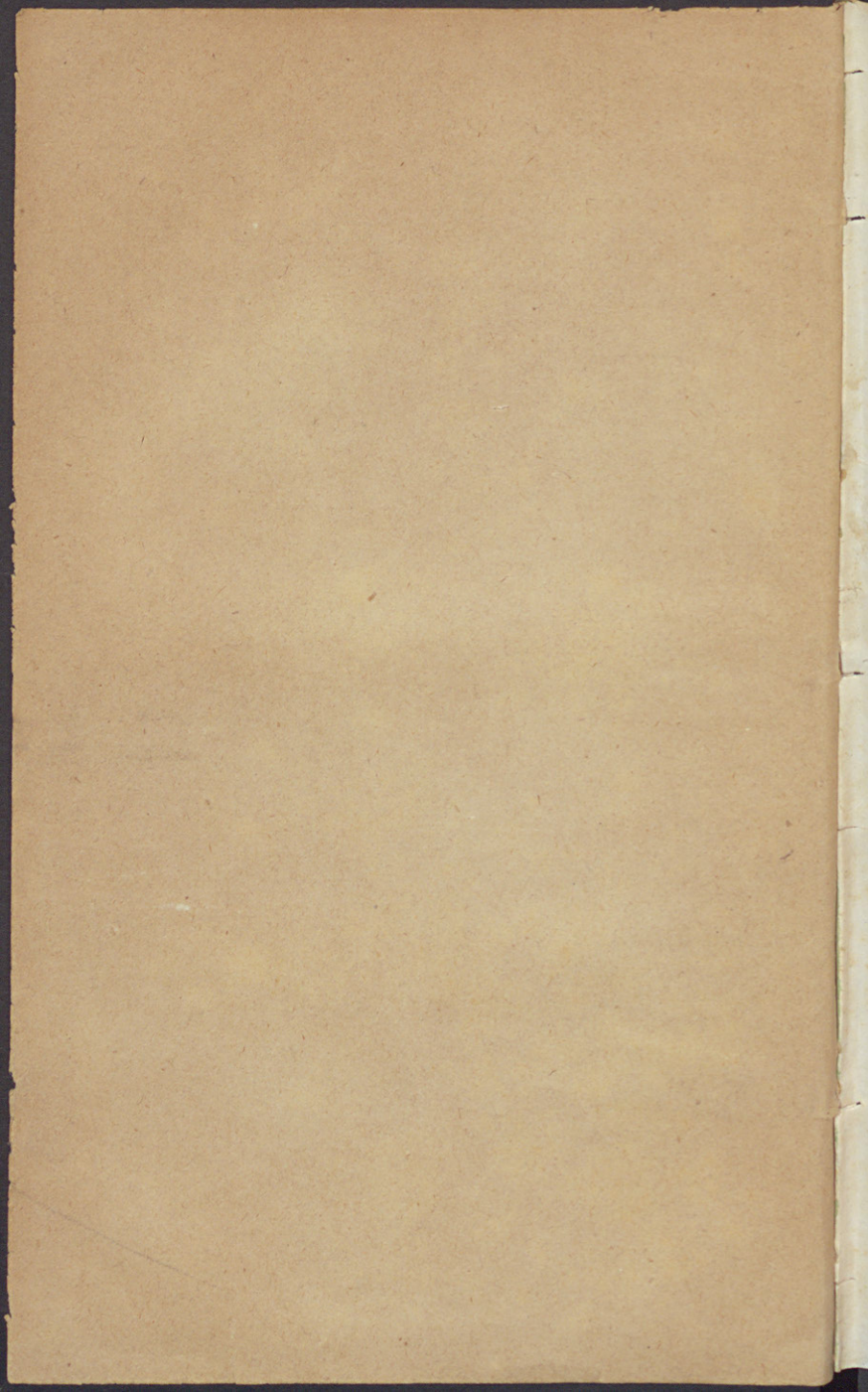
157157

3 Ld

19.

ΜΥΘΟΙ ΑΙΣΩΠΕΙΟΙ.

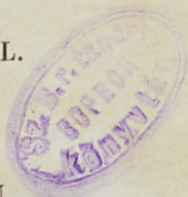
AESOP MESÉI.

HELLENÜL ÉS MAGYARUL.

MAGYARRA FORDÍTVA

SZABÓ ISTVÁN,

M. ACAD. ÉS KISFALUDY-TÁRSASÁGI TAG ÁLTAL.

Kamery...

A KISFALUDY-TÁRSASÁG HELLEN KÖNYVTÁRÁBÓL
KÜLÖN KIADVA, AZ EREDETI GÖRÖGNEK
MELETTÉTELEVEL.

PESTEN,

HARTLEBEN K. A. TULAJDONA.

1846.

E l ő s z ó.

Aesop nem csak a' hellen, hanem minden más népeknek is, mellyeknek műveltsége közvetlenül vagy közvetve a' hellenekéből indult, köz birtoka, 's mondhatni a' művelt világ' népkönyve, kezdettől mind e' napig. A' magyar is beoltá azt irodalmába, még mielőtt sajtója volt; 's újra Pesti Gábor 1536-ban, kit még azon században Heltai, a' XVII-ben a' lőcsei fordítás, a' XVIII-ban a' kolosvári többször, a' pozsonyi, két bécsi, 's egy pesti követtek. Mind ezek rég eltűntek a' köz használatból, az elavultak helyett pedig a' jelen század eleddig nem nyújtott újabb átételt, mellynek azon kívül a' szerző' becse-

a' köz szükség- 's a' kor' mostani igényei-
nek egyiránt meg kellene felelni.

E' hiányt pótlendő a' Kisfaludy-Társaság, tagjai közül Szabó Istvánt, mint hazánk' kitünő hellenistáját 's az Anthologia, Aeschines 's egyéb szónokok, Homer' Odysseája' stb. ritka szerencséeü fordítóját, bízta meg e' munkával; 's ezt már most azon ohajtással terjeszti a' közönség elébe, hogy olly köz figyelemben részesüljön, millyenben minden más nemzetnél; a' classica literatura' emberei elébe pedig azon kéréssel, hogy azt minél részletesb és alaposabb birálatokkal tiszteljék meg.

Költ Pesten, october 31. 1845.

A e s o p.

Azon nevezetes emberek közé tartozik Aesop, kiket a természet kitünő tehedelemmel ajándékozott meg, melly által hosszú jövődőt készítettek magoknak, de élet- és családviszonyaikat homály fedi. S bár az olvasó értesülni ohajt a kezébe vett munka szerzőjéről, sőt talán némi dicséretet is hallani, hogy azt végig levelezni kedvet kapjon, mi nem mondhatunk felőle sok bizonyost. Mert azon adatok, mellyek Planudes neve alatt ismeretesek, nem eléggé hitelesek, sőt részint mesésebbek, hogy sem életirási tudósításnak jók volnának. Azonban miután csak mégis mondanak valamit, és vértünk szójárása szerint jobb valami mint semmi, de szemügyre vevén azt is, hogy azon előadásnak java igaz lehet, itt következik kivonatban, hadd érjen a mit érhet.

Aesop az úgy nevezett nagyobb Phrygiának Amorion városában született. Termetére olly disztelen volt, hogy a Homer által az egész trojavivó argiv hadban legrutabbnak festett Thersitest mellette még szép legénynek mondják. Nem elég volt egész fejének szomorú alkata, sem hátán bizonyos kellemetlen dombor, de még

*

nyelve is úgy dadogott, s beszéde olly akadémikusan járt, hogy a mi köznépünk aligha nem vakogó vagy kuka névvel nem bélyegezte volna. Azért nehezen foghatni meg, mikép adhatott illy nyomorék testbe olly nagy elmét a természet, ha ennek hatalmát mindenféle nyilatkozásaiban nem tapasztalnók. Mind e szép tehetség mellett sem kerülhette azonban el Aesop a rabszolgaságot, melly, úgy látszik, akkor a testileg fogyatkozottakat sujtolta legjobban.

Első gazdája hasznát nem vehetvén a városban, mezőre küldé munkába. Aesop a forró nap alatt lelkiismeretesen kapálgatott, midőn Artemis istenné (kit másként Diana néven ismerünk) papjai arra járván, a városba vivő utat tudakozák tőle. Kapásunk, előbb árnyékba szólítván, vékony tehetsége szerint megvendégelte őket, aztán utba igazítá. Visszatértekor fáradság- és hőségtől eltikkasztva mély álomba szenderült. Álomban a szerencsét látta felette megállani, melly nyelve akadékaik eloldá, s mesélő tehetséggel felruházá. Képzeltetni, mint megörült a felébredt Aesop folyékony beszédének. — Utóbb tőzsér vette meg, ki Samosba vitte vásárra. Itt nagyon jutalmasan bölcs Xanthos szerzé magához.

Bölcs Xanthos házánál sok alkalma volt Aesopnak mind elmésségét mind béketűrését kitüntetni. Őt, ha mindenhez hozzá edzve, és egy szóval aesopi jellemmel megáldva nincs, csak a testét bántó gúnyok megöleheték volna. A divatos bölcsné legkevesebbé szenvedhette meg a körötte forgó rabszolgát, ki finom tapintatával és széprőli fogalmával olly merőben ellenkezett. Ettől te-

hát, aztán apródtársaitól, de magától a bölcseleő urtól sem kevés kéket hordozott. Végre azonban, egy elmés magyarázatért, Samos közönsége maga szabadítatá fel Xanthossal, ennek dacára, az uránál sokkal eszejobb rabszolgát. Ez időtájban Kroesos Samosra izenvén, hogy vagy adót fizessen, vagy hadra készüljön, Aesop szabadságot választatott a szigettel. A király, követei tudósítására, hogy Samost addig meg nem hódíthatni, míg Aesop tartja tanácssal, ezt kikívánta tőlök; mire a nép kész vala. Aesop a hálátlan földről örömet ment a királyhoz, ki őt híréért szivesen fogadá, s viseletéért csudálva tartá körében. A király által fenyegetett Samosnak bocsánatot nyervén, áthajózott Xanthos honába, s a békehir jelentésével lepte meg a szigetbelieket, szabadságért szabadságot eszközölvén. — Kroesosnál irta meséit.

Ezentúl megjárta Aziát, volt és lakott Babylonban, Lyker királynál, ki őt becsülte. Az akkor divatos, egyik király által a másikhoz megfejtés végett küldözgetett talányokat Aesop könnyen megoldá Lykernek, az ő talányokkal ellenben nem boldogulhattak mások. Így királyi gazdájának sok meseadót — mert a dolog birság- vagy díjjal járt — és bölcse séghirt szerzett. Egyiptomban is megfordult Nektenabo királynál, ki szinte csudálta és tisztelte. Honnan visszatérkezettnek az általa ez uttal is megdicsőített fejedelem arany szobrot állí tatott.

Lyker királytól azon fogadással, hogy visszatér, Hellasba utazott. Miután a szép földet megjárta, Delphibe érkezett. De csak itt járta aztán meg. Valóban

így még soha sem járt. Delphi népének azt találta mesélni, hogy hasonlók azon omlás- vagy ágboghoz, melly a tengeren usztában távolról látszik valaminek, de ha közléről nézetik, aljas és hitvány dolog. A felbőszültek, hogy rossz híreket ne vigye, halálra keresték. Midőn azért Phokis felé indulóban volt, Apollon templomából arany serleget dugtak holmiába. Utána mentek, s nála találván a jószágot, elhatázzák szikláról taszítani le. Hiába mesélt most Aesop szebbnél szebbet; az irgalmatlan kajánok nem kegyelmeztek.

E helyett mi elégnék látjuk ajánlólevél gyanánt pár tekintély felhozásával ereszteti utnak Aesopot. Ezek pedig Plato és Aristophanes. Mindkettő mond annyit, hogy mind hősnünk külseje pótolva lesz, mind a planudesi mendemonda elmaradhat, s mégis Aesop figyelmet nyer. Mert a Plato Phaedonában értekező Sokrates úgy emlékezik Aesop meséiről, mint akkor nem csak széltiben ismertekről, de tanulni szokottakról is, vagy legalább ő általa tanultakról. Sokrates maga is dolgozott belőle, annak rövid darabjait szélesebben adván, hogy némelly zenézni sürgető álmainak eleget tegyen. Ezek alkalmasint mind kijőnek, többieit nem említve, ezen szavaiból is: *Οὗς προηέλωτος εἶχον καὶ ἠπιστάμην μύθους τοὺς Αἰσώπου, τούτων ἐποίησα, οἷς πρώτους ἐπέτυχον.* Szintígy Aristophanes; ő Madaraiban egy embert olly műveletlennek jellemez, hogy még csak Aesopot sem tanulta. Istenem, a szebbnél szebb írókkal megáldott Athenaeben egy Aesop olly szokott tanulmány, mint nálunk az abéce! — Kroesos ideje, mikor Aesop élt, a két athe-

naei nevezetességé, midőn meséit tanulni divat és törvény volt, elég ősznek fog találtatni azok által, kik a régi szépnek örvendenek.

Hogy a hányféle kiadás, annyifélék Aesop meséi, ezt mástól hallom, de a szó valóságáról meggyőződöm, ha azon három külön kiadást nézem, melyet fordításkor használék. Alapul szolgált Ernestié, segélyül a tübingeni 1546-dik évről, és a lipcei — tauchnitz. Mind a három lényegesen különbözik egymástól meseszámra, szövegre és rendre nézve. Az elsőben 296, a másodikban 149, a harmadikban legtöbb (423) mese foglaltatik. A szöveg harmadik példányomban szerfelett eltér a más kettőjétől. Hol Ernesti meséi megakasztanak, hol csak az összefüggés nyújt valamelyes vezérfényt, itt ugyan ad olykor javított helyeket, de igen gyakran a hibát érintetlen tovább adja. Végre, a ki az elsőt olvassa, ha össze akarja az utolsóval hasonlítani, azon kellemetlen helyzetben érezi magát, hogy Ernestinek egyes meséiért az egész lipceit át kell forgatnia.

Egyébiránt, noha Aesop meséinek címezve e könyv, még se higyük, mintha együl egyig azon szerzői volnának az itteni költemények. Vannak közöttük világosan utóbbkoriak, mint például a Demades szónokról beszélő. Azon sok század is, mellyen e becses maradványok általjöttek, több változást okozott rajtok, különösen a zárdai kezek által. Vannak egész mondások a szentírásból beszúrva, noha két-három helynél többet e részből fel nem mutathatnék. Szembeötlő még az is, hogy a tanulságok gyakran egészen mástíve vágnak, mintsem

VIII

a meseszöveg váratná. Hihető, Aesop, ha ugyan irt valaha mesét, tanulság nélkül készítette azokat, alkalmazások önként könnyü levén. Most olly tanulságokkal találkozunk, mellyeknél eszélyes olvasó sokkal jobbakat vonhat el magának. Mindent összevevén, legcélszerűbb a gyűjteményt aesopféle meséknek tartani, a minthogy Ernesti könyvét *ΜΥΘΟΙ ΑΙΣΩΠΕΙΟΙ* címmel is látta el.

A fordítás minden igyekezettel készült ugyan, de részint az eredetinek hézagai, részint a munkás fogyatkozásai talán több kívánatost sejtetnek abban. Mindazáltal nyugodt öntudattal teszem a haza zsámolyára. És ohajtom, hogy míg jobb érkezik, addig belőle olvasva tanuljanak életbölcséséget azon fiai, kik költészet által legédesben engedik magokat vezetetni a jó felé.

Pilis, martius 11. 1844.

Sz. I.

T a r t a l o m.

	Lap.
1. Ἀετός καὶ Ἀλώπηξ	2
2. Ἀετός καὶ Κάνθαρος	4
3. Ἀηδῶν καὶ Ἰέραξ	6
4. Ἀλώπηξ καὶ Τράγος	8
5. Ἀλώπηξ καὶ Λέων	10
6. Αἴλουρος καὶ Ἀλεκτρονίων	—
7. Ἀλώπηξ κόλουρος	12
8. Ἀλώπηξ καὶ Βάτος	14
9. Ἀλώπηξ καὶ Κροκόδειλος	—
10. Ἀλεκτρονῶνες καὶ Πέρδιξ	16
11. Ἀλώπηξ πρὸς μορμιόλικειον	—
12. Ἀνθρακεὺς καὶ Γραφεύς	18
13. Ἀλιεῖς	—
14. Κομπαστής	20
15. Ἀδύνατα ἐπαγγελλόμενος	—
16. Ἀνήρ κακοπράγμων	22
17. Ἀλιεῖς	—
18. Φέναξ	24
19. Βάτραχοι	24
20. Γέρον καὶ Θάνατος	26
21. Γραῦς καὶ Ἰατρός	—

	Lap.
22. Γεωργός και Παῖδες αὐτοῦ	28
23. Δεσπότης και Κύνες	30
24. Γυνή και Ὅρους	—
25. Κινόδηκτιος	32
26. Νεανίσκοι και Μάγειρος	—
27. Ἐχθροί	34
28. Ἄλλουρος και Μύες	—
29. Ἀλώπηξ και Πέθηκος	36
30. Θύννος και Δελφίς	38
31. Ἴατρος και Νοσῶν	—
32. Ἴξευτῆς και Ἐχίς	40
33. Κάστωρ	—
34. Κύνων και Μάγειρος	42
35. Κύνων και Λίκκος	—
36. Κύνων και Ἀλεκτρονῶν	44
37. Λέων και Βάτραχος	46
38. Λέων, Ὄνος και Ἀλώπηξ	—
39. Λέων και Ἄρκτος	48
40. Μάντις	—
41. Μύρμηξ και Περιστερά	50
42. Νυκτερίς, Βάτιος και Αἶθνια	—
43. Νοσῶν και Ἴατρος	52
44. Ξυλευόμενος και Ἐρμῆς	54
45. Ὄνος και Κηρωρός	56
46. Ὀρνιθοθήρας και Κορναλός	—
47. Ὀδοπόρος	58
48. Παῖς και Μήτηρ	—
49. Ποιμῆν και Θάλαττα	60
50. Ροαί, Μηλέα και Βάτιος	62
51. Σπάλαξ	—
52. Σφῆκες, Πέρδικες και Γεωργός	64
53. Ταῶς και Κολοῖός	—
54. Μονός και Ἀλώπηξ	66
55. Κορναλός	—
56. Νεβρός	68

	Lap.
57. Λαγωοὶ καὶ Βάτραχοι	68
58. ὄνος καὶ Ἴππος	70
59. Φιλάργγυρος	—
60. Χῆρες καὶ Γέρανοι	72
61. Χελώνη καὶ Ἄετός	74
62. Φύλλα	—
63. Ἐλαφος	—
64. Ἐλαφος καὶ Λέων	76
65. Ἐλαφος καὶ Ἄμπελος	—
66. ὄνος καὶ Λέων	78
67. Κητώδης καὶ Κύνων	80
68. Σὺς καὶ Κύνων	—
69. Ὑς καὶ Κύνων	82
70. Ὄφις καὶ Καρκίνος	—
71. Ποιμὴν καὶ Λίκος	84
72. Λέων, Λίκος καὶ Ἀλώπηξ	—
73. Γυνή	86
74. Κύνκος	88
75. Αἰθίοψ	90
76. Χελιδόνων καὶ Κορώνη	—
77. Βούτιαις	—
78. Κοχλῆαι	92
79. Γυνή καὶ Θεράπαινα	—
80. Γυνή μάγος	94
81. Γαλῆ	—
82. Γεωργός	96
83. Ὀδοιπόροι	—
84. Βάτραχοι	98
85. Μελιτουργός	—
86. Ἀλκων	100
87. Ἀλιεύς	102
88. Πιθήκος καὶ Δελφίς	—
89. Μνῦαι	104
90. Ἐρμῆς καὶ Ἀγαλματοποιός	—
91. Ἐρμῆς καὶ Τειρεσίας	106

	Lap.
92. Κύνες	108
93. Ἀνήρ και Γυνή	—
94. Ἐριφος και Ἄγκος	110
95. Καρκίνος και Ἀλώπηξ	112
96. Κιθαροφθός	—
97. Κλέπται	114
98. Κορώνη και Κόραξ	—
99. Κορώνη και Κύων	116
100. Κόραξ και ὄφις	—
101. Κολοῖός και Περιστερά	118
102. Κολοῖός	—
103. Ἐριμῆς	120
104. Ζεύς	—
105. Ζεύς	122
106. Ἄγκος και Πρόβατον	—
107. Λαγωοί	124
108. Μύριμηξ	—
109. Νυκτερίς και Γαλή	126
110. Ὀδοιπόροι	128
111. ὄνος ἄγριος	—
112. ὄνοι	130
113. ὄνος και Ἀλώπηξ	—
114. ὄνος και Βάτραχοι	132
115. ὄνος και Κόραξ	—
116. ὄνος και Ἀλώπηξ	134
117. ὄνοις και Χελιδών	—
118. Κάμηλος	136
119. ὄφις	—
120. Περιστερά	138
121. Περιστερά και Κορώνη	—
122. Πλοῖσιος	140
123. Ποιμῆν	—
124. Ἀλιεύς και Σμαρίς	142
125. Ἴππος και ὄνος	—
126. Ἀνθρώπος και Σάιτρος	144

	Lap.
127. Ἀλώπηξ καὶ Ἀρνοτόμος	144
128. Ἄνθρωπος καταθραύσας ἄγαλμα	146
129. Ἄνθρωπος καὶ Κύνων	148
130. Ἀλιεύς	150
131. Βουκόλος	—
132. Κόραξ	152
133. Ἀετός	—
134. Τέτιξ καὶ Μύριμηκες	154
135. Σκόληξ καὶ Ἀλώπηξ	—
136. Ὅρνις χρυσοτόκος	—
137. Λέων καὶ Ἀλώπηξ	156
138. Λύκος καὶ Γραῦς	158
139. Ἐριφος καὶ Λύκος	—
140. Ἡμίονος	160
141. Ὄφις καὶ Γεωργός	—
142. Σαλπυγᾶτης	162
143. Κάλαμος καὶ Ἐλαία	—
144. Λύκος καὶ Γέρας	164
145. Ἀλέκτορες	—
146. Κώνωψ καὶ Λέων	166
147. Ἀετός καὶ Ἄνθρωπος	168
148. Ἀγαματοπώλης	—
149. Ἀηδῶν καὶ Χελιδῶν	170
150. Αἰγοβοσκὸς καὶ Αἴγες	—
151. Αἰγοβοσκὸς καὶ Αἶξ	172
152. Αἰλουρος καὶ Ὅρνις	—
153. Αἶξ καὶ ὄνος	174
154. Ἀλιεύς	—
155. Ἀλώπεκες	176
156. Ἀλώπηξ καὶ Βότρυς	—
157. Ἀλώπηξ καὶ Κύνων	178
158. Ἀλώπηξ λιμόπιονσα	—
159. Ἀλώπηξ καὶ Πάρδαλις	180
160. Ἄνδροφόνος	—
161. Ἀνὴρ μάντις	182

	Lap.
162. Ἀνὴρ μεσοπόλιος καὶ Ἐταῖροι	182
163. Ἄνθρωπος καὶ Ἀλώπηξ	184
164. Ἄνθρωπος καὶ Πέροδιξ	—
165. Ἄρκτος καὶ Ἀλώπηξ	186
166. Ἀστρολόγος	—
167. Βάτραχοι	188
168. Βόες καὶ Ἄμαξα	—
169. Γαλῆ καὶ Ἀφροδίτη	190
170. Γεωργὸς καὶ Ὅφις	—
171. Γεωργὸς καὶ Παιδες	192
172. Γεωργὸς καὶ Πελαργός	—
173. Γεωργὸς καὶ Φνιόν	194
174. Δάμαλις καὶ Βοῦς	196
175. Δειλὸς Κυνηγὸς καὶ Ἀρνιοτόμος	—
176. Δέλφαξ καὶ Ἀλώπηξ	198
177. Δελφῖνες καὶ Σκάρος	—
178. Δημάδης ὄητωρ	200
179. Ἀρνιοτόμοι καὶ Ἀρῶς	—
180. Ἐλάτη καὶ Βάτος	202
181. Ἐλαφος καὶ Λέων	—
182. Ἐριμῆς καὶ Γῆ	204
183. Ἐχίς καὶ Ἀλώπηξ	—
184. Ἐχίς καὶ Ῥίνη	206
185. Ἐχίς καὶ ὕδρος	—
186. Ζεὺς καὶ Ἀλώπηξ	208
187. Ζεὺς καὶ Ἀπόλλων	210
188. Κολοῖος καὶ Ὅρνεις	—
189. Ζεὺς καὶ Ὅφις	212
190. Ζεὺς, Προμηθεὺς, Ἀθηναῖα καὶ Μῶμος	—
191. Ἡρακλῆς καὶ Πλούτος	214
192. Ἰατρός ἄτεχνος	—
193. Ἴππος	216
194. Ἴππος, Βοῦς, Κύνων καὶ Ἄνθρωπος	218
195. Ἴππος καὶ Ἴπποκόμος	—
196. Κάμηλος, Ἐλέφας καὶ Πύθηκος	220

	Lap.
197. Κάμηλος και Ζεύς	220
198. Κάνθαροι δύο	222
199. Καρύα	224
200. Κίχλια	—
201. Κολοῖς και Ἀλώπηξ	—
202. Κολοῖς και Κόρακες	226
203. Κοιλία και Πόδες	228
204. Κολοῖς και Ποιμίν	—
205. Κόραξ και Ἀλώπηξ	230
206. Κόραξ και Ἐρμιῆς	—
207. Κύκνος	232
208. Κύνες λμώιτουςαι	—
209. Κύνων	234
210. Κύνων κρέας φέρουσα	—
211. Κύνων	236
212. Κύνων και Ἀλώπηξ	—
213. Κύνων και Λεσπότης	238
214. Κώνωψ και Βοῦς	—
215. Λάρος και Ἰπιῖνος	—
216. Λέαινα και Ἀλώπηξ	240
217. Λέοντα χρυσοῦν εὐρών ἄνθρωπος	—
218. Λέων και Μῦς	242
219. Λέων και Ἀλώπηξ	244
220. Λέων και Ἄνθρωπος	—
221. Λέων και Γεωργός	246
222. Λέων και Γεωργός	—
223. Λέων και Δελφίς	248
224. Λέων και Κάπρος	250
225. Λέων και Λαγώς	—
226. Λέων και Ὄναγρος	252
227. Λέων και Ὄνος	—
228. Λέων και Ταῦρος	254
229. Λύκος και Ἀρνίον	256
230. Λύκος και Ἄρξ	—
231. Λύκος και Αἰξ	258

	Lap.
232. <i>Λύκος και Ἴππος</i>	258
233. <i>Λύκος και Ἀλώπηξ</i>	260
234. <i>Λύκος και Κύνες</i>	—
235. <i>Λύκος και Λέων</i>	262
236. <i>Λύκος και Ὄνος</i>	—
237. <i>Λύκος και Ποιμήν</i>	264
238. <i>Λύκοι και Πρόβατα</i>	266
239. <i>Λύκοι, Πρόβατα και Κριάς</i>	—
240. <i>Λίχνος</i>	268
241. <i>Μέλισσαι και Ζεύς</i>	—
242. <i>Μηγαγύρται</i>	270
243. <i>Μύες και Γαλαῖ</i>	—
244. <i>Μυῖα</i>	272
245. <i>Μύρμηξ και Κάνθαρος</i>	—
246. <i>Μῦς και Βιάτραχος</i>	274
247. <i>Ναναγός</i>	276
248. <i>Ναναγός και Θάλασσα</i>	—
249. <i>Νέος και Χελιδών</i>	278
250. <i>Ὀδοιπόροι και Ἄρκτος</i>	—
251. <i>Ὀδοιπόροι και Κόραξ</i>	280
252. <i>Ὀδοιπόροι και Πλάτανος</i>	282
253. <i>Ὀδοιπόρος και Τύχη</i>	—
254. <i>Ὄνον ἀγοράζων</i>	284
255. <i>Ὄνος</i>	—
256. <i>Ὄνος και Τέτιγες</i>	286
257. <i>Ὄνος και Ἀλώπηξ</i>	—
258. <i>Ὄνος βασιτάζων εἰδωλον</i>	288
259. <i>Ὄνος και Αεοντῆ</i>	—
260. <i>Ὄνος και Λύκος</i>	290
261. <i>Ὀυρά και Μέλη ὄφρεως</i>	—
262. <i>Ὄφις, Γαλῆ και Μῦες</i>	292
263. <i>Παιδίον ἐσθίον σπλάγχνα</i>	—
264. <i>Παῖς ἀρκίδας θηρέων και Σκόρπιος</i>	294
265. <i>Παῖς και Πατήρ</i>	—
266. <i>Πατήρ και Θυγατέρες</i>	296

	Lap.
267. Παις ψεύστης	298
268. Πίθηκοι	300
269. Πλέοντες	—
270. Πλούσιος καὶ Βυρσαεύς	302
271. Ποιμὴν καὶ Κύνων	—
272. Ποιμὴν καὶ Κύνων	304
273. Ποιμὴν καὶ Ανκιδεῖς	—
274. Ποιμὴν καὶ Σκύλαξ	306
275. Προμηθεὺς καὶ Ἄνθρωποι	—
276. Ρόδον καὶ Ἀμάραντον	308
277. Σφήξ καὶ Ὄφις	—
278. Ταινῶρος καὶ Τράγος	310
279. Τέτιξ καὶ Ἀλώπηξ	—
280. Τοξότης καὶ Λέων	312
281. Τράγος καὶ Ἀμπελος	—
282. Ὕαινα καὶ Ἀλώπηξ	314
283. Ὕαιναι	—
284. Φαλακρὸς Ἴππεύς	316
285. Χαλκεύς καὶ Κύνων	—
286. Χελιδὼν καὶ Ὄρνιθες	318
287. Χελιδὼν καὶ Λράκων	320
288. Χελώνη καὶ Λαγῶς	—
289. Χῆρα καὶ Πρόβατον	322
290. Χρεωφειλέτης	—
291. Χύτρα	324
292. Ψίττακος καὶ Γαλῆ	—
293. Ψύλλα καὶ Ἄνθρωπος	326
294. Ἥλιος καὶ Βορῆᾶς	328
295. Πιθηγὸς ἀλιεύς	—
296. Παις λουσαμένους	330

T a r t a l o m.

	Lap.
1. A sas és róka	3
2. A sas és szarvasbogár	5
3. A fülmile és ölyv	7
4. A róka és bak	9
5. A róka és oroslán	11
6. A görény és kakas	—
7. A csonka farkú róka	13
8. A róka és tövisbokor	15
9. A róka és krokodil	—
10. A kakasok és fogoly	17
11. A róka az álarchoz	—
12. A szénégető és fehéritő	19
13. A halászok	—
14. A kérkedékeny	21
15. A lehetetlent fogadó	—
16. Az ármányos	23
17. A halászok	—
18. A ravasz	25
19. A békák	—
20. Az öreg és halál	27
21. Az öreg néember és orvos	—
22. A földmivelő és fiai	29
23. A gazda és ebek	31
24. Az özvegy és tyúk	—
25. Az ebharapta	33
26. Az ifjak és szakács	—

XIX

	Lap.
27. Az ellenségek	35
28. A macska és egerek	—
29. A róka és majom	37
30. A tinnhal és delfin	39
31. Az orvos és beteg	—
32. A madarász és kigyó	41
33. A hód	—
34. Az eb és szakács	43
35. A farkas és kutya	—
36. A kutya és kakas	45
37. Az oroszlán és béka	47
38. Az oroszlán, szamár és róka	—
39. Az oroszlán és medve	49
40. A jósló	—
41. A hangya és galamb	51
42. A denevér, tüske és buvár	—
43. A beteg és orvos	53
44. A favágó és Hermes	55
45. A szamár és kertész	57
46. A madarász és pacsirta	—
47. Az utas	59
48. A fiu és anyja	—
49. A pásztor és tenger	61
50. A narancsfa, almafa és túskebokor	63
51. A vakond	—
52. A darázsok, foglyok és földmives	65
53. A páva és csóka	—
54. Az ordas és róka	67
55. A pacsirta	—
56. A szarvasfi	69
57. A nyulak és békák	—
58. A szamár és ló	71
59. A zsigori	—
60. A ludak és darvak	73
61. A teknősbéka és sas	75
62. A bolha	—
63. A szarvas	—
64. A szarvas és oroszlán	77
65. A szarvas és szőlő	—
66. A szamár és oroszlán	79
67. A kertész és eb	81
68. A disznó és kutya	—
69. A disznó és kutya	83

	Lap.
70. A kigyó és rák	83
71. A pásztor és farkas	83
72. Az oroszlán, farkas és róka	—
73. A nő	87
74. A hattyú	89
75. A szerecsen	91
76. A fecske és varjú	—
77. A kuvik	—
78. A csigák	93
79. Az asszony és szolgálók	—
80. A bűvész nő	95
81. A menyét	—
82. A földművelő	97
83. Az utasok	—
84. A békák	99
85. A méhész	—
86. A jégmadár	101
87. A halász	103
88. A majom és delfin	—
89. A legyek	105
90. Hermes és szobrász	—
91. Hermes és Tiresias	107
92. Az ebek	109
93. Férj és nő	—
94. A kos és farkas	111
95. A rák és róka	113
96. A lantos	—
97. A tolvajok	115
98. A varjú és holló	—
99. A varjú és eb	117
100. A holló és kigyó	—
101. A csóka és galambok	119
102. A csóka	—
103. Hermes	121
104. Zeus	—
105. Zeus	123
106. A farkas és juh	—
107. A nyulak	125
108. A hangya	—
109. A denevér és macska	127
110. Az utasok	129
111. A vadszamár	—
112. A szamarak	131

	Lap.
113. A szamár és róka	131
114. A szamár és békák	133
115. A szamár és holló	—
116. A szamár és róka	135
117. A veréb és fecske	—
118. A teve	137
119. A kigyó	—
120. A galamb	139
121. A galamb és varjú	—
122. A gazdag	141
123. A juhász	—
124. A halász és hering	143
125. A ló és szamár	—
126. Az ember és Satyr	145
127. A róka és favágó	—
128. A bálványtörő	147
129. Az ember és kutya	149
130. A halász	151
131. Az ökrész	—
132. A holló	153
133. A sas	—
134. A tücsök és hangyák	155
135. A kukac és róka	—
136. Az aranyat tojó tyúk	—
137. Az oroszlán és róka	157
138. A farkas és banya	159
139. A kecske és farkas	—
140. Az öszvér	161
141. A kigyó és pór	—
142. A trombitás	163
143. A nád és olajfa	—
144. A farkas és daru	165
145. A kakasok	—
146. A szünyog és oroszlán	167
147. A sas és ember	169
148. A szoboráros	—
149. A fülmile és fecske	171
150. A kecskés és kecskék	—
151. A kecskés és kecske	173
152. A görény és tyúkok	—
153. A kecske és szamár	175
154. A halász	—
155. A rókák	177

	Lap.
136. A róka és szőlőfürtök	177
137. A róka és komondor	179
138. Az éhes róka	—
139. A róka és párdúc	181
160. A gyilkos	—
161. A jósló	183
162. Az őszbe vegyeledett férfiak a kéjhölgyek	—
163. Az ember és róka	185
164. Az ember és fogoly	—
165. A medve és róka	187
166. A csillagász	—
167. A békák	189
168. Az ökrök és szekér	—
169. A macska és Aphrodite	191
170. A paraszt és kigyó	—
171. A paraszt és fiai	193
172. A paraszt és gólya	—
173. A paraszt és fa	195
174. A tinó és ökör	197
175. A gyáva vadász és favágó	—
176. A malac és róka	199
177. A delfinek és skarhal	—
178. Demades szónok	201
179. A favágók és cserfa	—
180. A fenyő és csipkefa	203
181. A szarvas és oroszlán	—
182. Hermes és a föld	205
183. A vipera és róka	—
184. A vipera és ráspoly	207
185. A vipera és vízi kigyó	—
186. Zeus és a róka	209
187. Zeus és Apollon	211
188. A szarka és madarak	—
189. Zeus és kigyó	213
190. Zeus, Prometheus, Athena és Mómos	—
191. Herakles és Dús	215
192. A kontár orvos	—
193. A ló	217
194. A ló, ökör, eb és ember	219
195. A ló és lovász	—
196. A teve, elefánt és majom	221
197. A teve és Zeus	—
198. A két bogár	223

	Lap.
199. A diófa	223
200. A rigó	—
201. A csóka és róka	—
202. A csóka és hollók	227
203. A gyomor és lábak	229
204. A csóka és juhász	—
205. A holló és róka	231
206. A holló és Hermes	—
207. A hattyú	233
208. Az éhes kutyák	—
209. Az eb	235
210. A húst vivő eb	—
211. Az eb	237
212. A kopó és róka	—
213. Az eb és ura	239
214. A szúnyog és ökör	—
215. A lár és kánya	—
216. A nőstény oroszlán és róka	241
217. Az arany oroszlánt lelő ember	—
218. Az oroszlán és egér	243
219. Az oroszlán és róka	245
220. Az oroszlán és ember	—
221. Az oroszlán és paraszt	247
222. Az oroszlán és paraszt	—
223. Az oroszlán és delfin	249
224. Az oroszlán és vadkan	251
225. Az oroszlán és nyúl	—
226. Az oroszlán és vadszamár	253
227. Az oroszlán és szamár	—
228. Az oroszlán és bika	255
229. A farkas és bárány	257
230. A farkas és bárány	—
231. A farkas és kecske	259
232. A farkas és ló	—
233. A farkas és róka	261
234. A farkasok és ebek	—
235. A farkas és oroszlán	263
236. A farkas és szamár	—
237. A farkas és juhász	265
238. A farkasok és juhok	267
239. A farkasok, juhok és kos	—
240. A mécs	269
241. A méhek és Zeus	—

	Lap.
242. A garaboncások	271
243. Az egerek és macskák	—
244. A légy	273
245. A hangya és bogár	—
246. Az egér és béka	275
247. A hajótörött	277
248. A hajótörött és a tenger	—
249. Az uracs és fecske	279
250. Az utasok és medve	—
251. Az utasok és holló	281
252. Az utasok és platánfa	283
253. Az utas és szerencse	—
254. A szamarat vásárló	285
255. A szamár	—
256. A szamár és tücsök	287
257. A szamár és róka	—
258. A bálványt yivő szamár	289
259. A szamár és oroszlánbőr	—
260. A szamár és farkas	291
261. A kigyó farka és tagjai	—
262. A kigyó, macska és egerek	293
263. A beleket evő gyermek	—
264. A kabócázó fiú és skorpió	295
265. A fiú és atya	—
266. Az atya és leányai	297
267. A hazug fiú	299
268. A majmok	301
269. A hajózók	—
270. A gazdag és timár	303
271. A juhász és ebe	—
272. A juhász és kuvasz	305
273. A juhász és farkaskölykek	—
274. A juhász és kutyakölyök	307
275. Prometheus s az emberek	—
276. A rózsza és amarant	309
277. A darázs és kigyó	—
278. A bika és bak	311
279. A tücsök és róka	—
280. Az ijász és oroszlán	313
281. A bak és szőlőtő	—
282. A hiéna és róka	315
283. A hiénák	—
284. A kopasz lovag	317

	Lap.
285. A kovács és ebe	317
286. A fecske és madarak	319
287. A fecske és kígyó	321
288. A teknősbéka és nyúl	—
289. Az özvegy és juh	323
290. Az adós	—
291. A fazekak	325
292. A papagáj és macska	—
293. A bolha és ember	327
294. A nap és éjszaki szél	329
295. A majom mint halász	—
296. A fürdő gyermek	331

317
318
319
320
321
322
323
324
325
326
327
328
329
330
331

332
333
334
335
336
337
338
339
340
341
342
343
344
345
346
347
348
349
350
351
352
353
354
355
356
357
358
359
360
361
362
363
364
365
366
367
368
369
370
371
372
373
374
375
376
377
378
379
380
381
382
383
384
385
386
387
388
389
390
391
392
393
394
395
396
397
398
399
400
401
402
403
404
405
406
407
408
409
410
411
412
413
414
415
416
417
418
419
420
421
422
423
424
425
426
427
428
429
430
431
432
433
434
435
436
437
438
439
440
441
442
443
444
445
446
447
448
449
450
451
452
453
454
455
456
457
458
459
460
461
462
463
464
465
466
467
468
469
470
471
472
473
474
475
476
477
478
479
480
481
482
483
484
485
486
487
488
489
490
491
492
493
494
495
496
497
498
499
500

AESOP MESÉI.

ΜΥΘΟΙ ΑΙΣΩΠΕΙΟΙ.

1. Ἄετος καὶ Ἀλώπηξ.

Ἄετος καὶ ἀλώπηξ φιλεῖν ἀλλήλους συνθέμενοι, πλησίον ἑαυτῶν οἰκεῖν διέγνωσαν, βεβαίωσιν φιλίας τὴν συνήθειαν ποιούμενοι. Ὁ μὲν οὖν ἐφ' ὑψηλοῦ δένδρου τὴν καλιὰν ἐπήξατο, ἡ δὲ ἀλώπηξ ἐν τοῖς ἔγγιστα θάμνοις ἐτεκνοποιήσατο. Ἐπὶ νομὴν οὖν ποτε τῆς ἀλώπεκος προελθούσης, ὁ ἄετος τροφῆς ἀπορῶν, καταπτὰς εἰς τοὺς θάμνους, καὶ τὰ τέκνα ταύτης ἀναρπάσας ἅμα τοῖς αὐτοῦ νεοττοῖς κατεθουήσατο. Ἡ δὲ ἀλώπηξ ἐπανελθούσα, καὶ τὸ πραχθὲν μαθοῦσα, οὐ τοσοῦτον ἐπὶ τῷ τῶν τέκνων θανάτῳ ἠνιάθη, ὅσον ἐπὶ τῷ τῆς ἀμύνης ἀπόρῳ· χερσαία γὰρ οὔσα πτηνὸν διώκειν οὐχ οἷα τε ἦν. Διὸ πόρρωθεν στάσα τοῦθ', ὃ καὶ τοῖς ἀδυνάτοις ἐστὶν εὐπορον, τῷ ἐχθρῷ κατηράτο. Οὐ πολλῶ δ' ὕστερον αἰγὰ τινων ἐπ' ἀγροῦ θυόντων, καταπτὰς

AESOP MESÉI.

1. A sas és róka.

Barátságot kötvén a sas és róka, elhatárázák egymás közelében lakni s szomszédsággal erősíteni a kölcsönös szeretetet. A sas tehát egy magas fán rakott fészket, a róka pedig a közelső bokorban kölykezett. Midőn egykor a róka eleségért távozott, az étlen sas, leszállván a bokorba, a róka kölykeit elragadta, s kicsinyeivel megette. Visszatérvén a róka, s a történeteket látván, nem annyira búsult kölykei halálán, mint azon, hogy bosszút állnia nincs módja. mivel földi lakos lévén a szárnyast nem üldözheti. Megállott azért távolról, és, a mi tehetetlenektől is kitelhetik, ellenségét megátkozta. Nem sokára kecskét áldozván a mezőn némellyek, az oda repült sas egy darabot az áldozat-

ὁ αἰτὸς μέρος τι τῶν θυμάτων σὺν ἐμπύροις ἀνθραξιν ἤρπασε, καὶ ἐπὶ τὴν νεοττιὰν ἤγαγεν. Ἀνέμου δὲ σφοδροῦ πνεύσαντος τηρικαῦτα καὶ φλογὸς ἀναδοδείσης, οἱ αἰτιδεῖς, ἀπτῆνες ἔτι τυγχάνοντες, ὀπτηθέντες εἰς γῆν κατέπεσον. Ἡ δὲ ἀλώπηξ ἐπιδραμοῦσα ἐν ὄψει τοῦ αἰετοῦ πάντα κατέφαγεν.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι οἱ φιλίαν παρασπονδοῦντες, καὶ τὴν ἐκ τῶν ἡδικημένων τιμωρίαν φύγωσι δι' ἀσθένειαν, ἀλλὰ τὴν γε θείαν δίκην οὐ διακρούσονται.

2. Ἀετὸς καὶ Κάνθαρος.

Λαγῶς ὑπ' αἰετοῦ διωκόμενος πρὸς κοίτην κανθάρου κατέφυγε, δεόμενος ὑπ' αὐτοῦ σωθῆναι. Ὁ δὲ κάνθαρος ἤξιον τὸν αἰτὸν μὴ ἀνελεῖν τὸν ἰκέτην, ὀρκίζων αὐτὸν κατὰ τοῦ μεγίστου Διός, ἢ μὴν μὴ καταφρονῆσαι τῆς μικρότητος αὐτοῦ. Ὁ δὲ μετ' ὀργῆς τῇ πτέρυγι ῥαπίσας τὸν κάνθαρον, τὸν λαγῶν ἀρπάσας κατέφαγεν. Ὁ δὲ κάνθαρος τῷ τε αἰετῷ συναπέπτυ, ὡς τὴν καλιὰν τούτου καταμαθεῖν, καὶ δὴ προσελθὼν, τὰ ὡὰ τούτου κατακυλίσας διέφθειρε. Τοῦ δὲ δεινὸν ποιησαμένου, εἴ τις τοῦτο τολμήσειε, καπὶ μετεωροτέρου τόπου τὸ δεύτερον νεοττοποιησαμένου, κακεῖ πάλιν ὁ κάνθαρος τὰ ἴσα τοῦτον διέθηκεν. Ὁ δ' αἰτὸς ἀμηχανήσας τοῖς ὅλοις, ἀναβὰς ἐπὶ τὸν — Δία τούτου γὰρ ἱερός

ból üszköstül elragadva fészkébe vitt. Épen nagy szél fútt, a fészek lángot vetett, a még meztelen sasfiak sültlen hulltanak a földre. Most a róka oda szaladt, és a sas szemeláltára mind felfalta.

Jelenti a mese, hogy a barátsági hit megszegői, ha erőtlen megbántottaik bosszúállásától mentek is, de az isten igazsága elől nem futhatnak.

2. A sas és szarvasbogár.

A sas által üldözött nyúl a szarvasbogár tanyájába menekült, ótalomért esdekelve. A szarvasbogár rimánkodott a sasnak, ne bántsa menekvőjét, kényszerítve azt a mindenható Zeusre, hogy kicsinységét le ne nézze. De az, mérgesen arczúl csapdosván a szarvasbogárt szárnyaival, kapta a nyulat s megette. A szarvasbogár elszállt a sassal, s miután fészket kitanulta, rájárt, s tojásait legörgetvén összezúzta. Bosszankodott a sas e merényen, azért másszor magasb helyen költött, de hol a szarvasbogár szintúgy cselekedett vele. Nem tudván már hova lenni, Zeushez ment föl, kinek szentelve lenni mondatik, s ennek térdeire tojt harma-

εἶναι λέγεται — τοῖς αὐτοῦ γόνασι τὴν τρίτην γονὴν τῶν ὠῶν ἔθηκε, τῷ θεῷ ταῦτα παραθέμενος καὶ ἰκετεύσας φυλάττειν. Ὁ κάνθαρος δὲ κόπρου σφαῖραν ποιήσας, καὶ ἀναβὰς ἐπὶ τοῦ κόλπου τοῦ Διὸς ταύτην καθῆκεν. Ὁ δὲ Ζεὺς ἀναστὰς ἐφ' ᾧ τὴν ὄνθον ἀποτινάξασθαι, καὶ τὰ ὠὰ διεῖρήσεν ἐκλαθόμενος, ἃ καὶ συνετριβή πεσόντα. Μαθὼν δὲ πρὸς τοῦ κανθάρου, ὅτι ταῦτ' ἔδρασε τὸν ἀετὸν ἀμννόμενος — οὐ γὰρ δὴ τὸν κάνθαρον ἐκεῖνος μόνον ἠδίκησεν, ἀλλὰ καὶ εἰς τὸν Δία αὐτὸν ἠσέβησε — πρὸς τὸν ἀετὸν ἐλθόντα εἶπεν, κάνθαρον εἶναι τὸν λυποῦντα, καὶ δὴ καὶ δικαίως λυπεῖν. Μὴ βουλόμενος οὖν τὸ γένος τὸ τῶν ἀετῶν σπανισθῆναι, συνεβούλευε τῷ κανθάρῳ διαλλαγὰς πρὸς τὸν ἀετὸν θέσθαι. Τοῦ δὲ μὴ πειθομένου, ἐκεῖνος εἰς καιρὸν ἕτερον τὸν τῶν ἀετῶν τοκετὸν μετέθηκε, ἥνικα ἂν μὴ φαίνωνται κάνθαροι.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, μηδενὸς καταφρονεῖν, λογιζομένους, ὡς οὐδεὶς ἐστίν, ὃς προπηλακισθεὶς οὐκ ἂν δυναθεῖν ἑαυτῷ ἐπαμῦναι.

3. Ἀηδὼν καὶ Ἴεραξ.

Ἀηδὼν ἐπὶ δένδρον καθεζομένη κατὰ τὸ εἰωθὸς ἦδεν. Ἴεραξ δ' αὐτὴν θεασάμενος καὶ τροφῆς ἀπορῶν συνείληφεν ἐπιπτάς. Ἡ δ' ἀναιρεῖσθαι μέλλουσα ἐδεῖτο τοῦ ἱερακος μὴ βρωθῆναι μηδὲ γὰρ

dikszor, az istenre bizván azokat s megőrzésökért esd-
vén. De a szarvasbogár trágyából lapdacsot göngyöl-
getett, felment Zeushez, s ölébe ejtette azt. Zeus, hogy
a szemetet lerázza, felkelt, s feledésből a tojásokat
elhullajtá, mellyek leestek és összezúztak. Megértvén
Zeus a szarvasbogártól, hogy ezt a sáson akarva bosz-
szút állani tette, melly nem csak őt sérté meg, de Zeus
ellen is vallástalankodott: az eljött sassal tudatá, hogy
ismeretlen bántója nem más, mint a szarvasbogár, s
pedig méltán. Nem akarván már, hogy a sasok faja
megritkuljon, javaslá a szarvasbogárnak, békélne ki a
tollással. De miután ez rá nem állt, Zeus a sasok
fajzását más időre tette által, mikor szarvasbogár
nincsen.

A mese tanít, ne vetnénk meg senkit, elgondolva,
hogy nincs, ki bántóinak ne árthatna.

3. A fűlmile és ölyv.

A fán ülő fűlmile szokása szerint énekelt. Meg-
látta őt az étlen ölyv, és reácsapván elfogta. A halál-
fia könyörgött most az ölyvnek, ne egye meg, mert úgy
sem elég egy ölyv hasába, de ha ételre szüksége, men-

ικανὴν εἶναι ἰέρακος γαστέρα πληροῦν, δεῖν δὲ αὐτὸν τροφῆς προσδεόμενον ἐπὶ τὰ μείζω τῶν ὀρνέων τρέπεσθαι. Καὶ ὁ ἰέραξ ὑπολαβὼν εἶπεν, Ἄλλ' ἔγωγε ἄφρων ἂν εἶην, εἰ τὴν ἐν χερσὶν ἐτοίμην τροφὴν ἀφείς τὰ μηδέπω φαινόμενα διώκοιμι.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι καὶ τῶν ἀνθρώπων οὕτως ἀλόγιστοί εἰσιν οἱ δι' ἐλπίδα πλειόνων ἀδήλων τὰ ἐν χερσὶ προΐεμενοι.

4. Ἀλώπηξ καὶ Τράγος.

Ἀλώπηξ καὶ τράγος διψῶντες εἰς φρέαρ κατέβησαν. Μετὰ δὲ τὸ πιεῖν, τοῦ τράγου σκεπτομένου τὴν ἀνοδον, ἡ ἀλώπηξ ἔφη, Θάρσει, χρησιμὸν τι εἰς τὴν ἀμφοτέρων σωτηρίαν ἐπινενόηκα. Εἰ γὰρ ὄρθιος σταθεὶς τοὺς ἐμπροσθίους τῶν ποδῶν τῷ τοίχῳ προσερείσεις, καὶ τὰ κέρατα ὁμοίως εἰς τοῦμπροσθεν κλινεῖς, ἀναδραμοῦσα διὰ τῶν σῶν αὐτῆ νότων καὶ κεράτων, καὶ ἔξω τοῦ φρέατος ἐκείθεν πηδήσασα, καὶ σὲ μετὰ τοῦτο ἀνασπάσω ἐντεῦθεν. Τοῦ δὲ τράγου πρὸς τοῦτο ἐτοίμως ὑπηρετησαμένου, ἐκείνη τοῦ φρέατος οὕτως ἐκπηδήσασα ἐσκίρτα περὶ τὸ στομίον ἡδομένη. Ὁ δὲ τράγος αὐτὴν ἐμέμφετο, ὡς παραβαίνουσαν τὰς συνθήκας. Ἡ δέ, Ἄλλ' εἰ τοσαύτας, εἶπε, φρένας ἐκέκτησο, ὅποσας ἐν τῷ πάγωνι τρίχας, οὐ πρότερον ἂν κατέβης, πρὶν ἢ τὴν ἀνοδον σκέψασθαι.

jen nagyobb madarakra. Van eszem, felele az ölyv, hogy kész martalékot bizonytalanért elereszszek.

E mese azon oktalan embereknek szól, kik több kétes javak reményében elvesztik a markaikban létezőt.

4. A róka és bak.

A szomjazó róka és bak szálltak egy kútba. Hogy ittak, a kimenetel fölött tündőző baknak mond a róka: Ne félj, mindketten menekszünk, valamit gondoltam. Ha egyenest állsz, két első lábadat falnak veted, és szarvaidat előre hajlítod; én majd hátadon és szarvai-
don kiugrom, s felhúzlak téged is. A bak szívesen ajánlkozott; így a róka kisuhant a kútból, s ott fent a kút szájánál vickándozott örömében. A bak szidta, hogy az alkút megszegi. Ekkor a róka: Ha, ugymond, annyi eszed volna, mennyi szőr szakáldban, nem mentél volna előbb le, mint körülnézve, mikép jósz ki.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι οὕτω καὶ τὸν φρόνιμον ἄνδρα δεῖ πρότερον τὰ τέλη σκοποῦντα τῶν πραγμάτων εἶθ' οὕτως αὐτοῖς ἐγχειρεῖν.

5. Ἀλώπηξ καὶ Λέων.

Ἀλώπηξ μηδέποτε θεασαμένη λέοντα, ἐπειδὴ κατὰ τινα τύχην αὐτῷ συνήντησε, τὸ μὲν πρῶτον οὕτως ἐφοβήθη, ὡς μικροῦ καὶ ἀποθανεῖν. Ἐπειτα τὸ δεύτερον θεασαμένη ἐφοβήθη μὲν, οὐ μὴν, ὡς τὸ πρότερον. Ἐκ τρίτου δὲ τοῦτον θεασαμένη οὕτω κατεθάρσεν, ὡς καὶ προσελθοῦσαν αὐτῷ διαλεχθῆναι.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι ἡ συνήθεια καὶ τὰ φοβερά τῶν πραγμάτων ἐπρόσιτα ποιεῖ.

6. Αἴλουρος καὶ Ἀλεκτρούων.

Αἴλουρος συλλαβὼν ἀλεκτρούνα, μετ' εὐλόγου αἰτίας τοῦτον ἐβουλήθη κατασφαγεῖν. Καὶ δὲ κατηγορεῖ αὐτοῦ, ὡς ὄκληρὸς εἶη τοῖς ἀνθρώποις, νύκτωρ κεκραγὼς καὶ μὴ συγχωρῶν ὕπνου τυγχάνειν. Τοῦ δ' ἀπολογουμένου, ἐπὶ τῇ ἐκείνων ὠφελείᾳ τοῦτο ποιεῖν, ὡς ἐπὶ τὰ συνήθη τῶν ἔργων ἐγείρεσθαι, πάλιν ὁ αἴλουρος αἰτίαν ἐπέφερεν, ὡς ἄσε-

Példáz a mese, hogy okos ember is előbb a dolog végéről gondolkodjék, azután megkezdéséről.

5. A róka és oroszlán.

Az oroszlánt még nem látott róka, midőn történetből az vele találkozott, először úgy elijedt, hogy majd meghalt. Másodszor látván azt, ekkor is félt ugyan, de már nem annyira, mint először. Midőn majd harmadszor is látá, úgy neki bátorodott, hogy hozzá lépven szóba ereszkedett vele.

Jelenti a mese, hogy szokás a félelmes dolgokat is hozzáférhetőkké teszi.

6. A görény és kakas.

Kakast fogván a görény, okkal móddal akarta azt megenni. Vádlá tehát, hogy alkalmatlan az embernek éjjeli lármáival fölvervén azt álmaiból. Annak mentségére, hogy épen az emberek hasznára cselekszi ezt, őket szokott munkáikra költögetve, ismét más váddal terhelte őt a görény, hogy természet elleni bűnben él,

βῆς εἴη περὶ τὴν φύσιν, μητρὶ καὶ ἀδελφαῖς συμ-
μιγνύμενος. Τοῦ δὲ καὶ τοῦτο πρὸς ὠφέλειαν τῶν
δεσποτῶν πράττειν φήσαντος, πολλῶν αὐτοῖς ἐν-
τεῦθεν ὧν τικτομένων, ὁ αἴλουρος εἰπὼν, Ἄλλ',
εἰ σύ γε πολλῶν εὐπορεῖς εὐπροσώπων ἀπολογιῶν,
ἔγωγε μέντοι ἄτροφος οὐ μενῶ, τοῦτον κατεθοι-
νήσατο.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι ἡ πονηρὰ φύσις πλημμελεῖν
αἰρουμένη, εἰ μὴ μετ' εὐλόγου προσχήματος δυνη-
θῆιη, ἀπαρακαλύπτως γε μὴν πονηρεύεται.

7. Ἀλώπηξ κόλουρος.

Ἀλώπηξ ἐν παγίδι ληφθεῖσα, καὶ ἀποκοπέσεως
τῆς οὐρᾶς διαδραῖσα, ἀβίωτον ὑπ' αἰσχύνης ἠγεῖτο
τὸν βίον. Ἔγνω οὖν καὶ τὰς ἄλλας ἀλώπεκας τοῦτ'
αὐτὸ νοουθετῆσαι, ὡς ἂν τῷ κοινῷ πάθει τὸ ἴδιον
αἴσχος συγκαλύψειεν. Καὶ δὴ πάσας ἀθροίσασα
παρήνει τὰς οὐρὰς ἀποκόπτειν, ὡς οὐκ ἀπρεπὲς
μόνον τοῦτο τὸ μέλος ὄν, ἀλλὰ καὶ περιττὸν βάρος
προσηρημένον. Ὑπολαβοῦσα δὲ τις αὐτῶν εἶπεν,
ὦ αὐτή, ἀλλ' εἰ οὐ σοὶ τοῦτο συνέφερον, οὐκ ἂν
ἡμῖν αὐτὸ συνεβούλευες.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι οἱ πονηροὶ τῶν ἀνθρώπων
οὐ δι' εὐνοίαν τὰς πρὸς τοὺς πέλας συμβουλίας ποι-
οῦνται, διὰ δὲ τὸ αὐτοῖς συμφέρον.

anyja- s húgai- s nénjeivel párosulva. Miután a kakas ezzel is gazdájának használni mondta magát, sok tojást szerezvén ekként neki, mond a görény: Neked ugyan helyes kifogásaid vannak, de én azért éhen nem maradok, s felfalta azt.

Jelenti a mese, hogy a vétkezni akaró rosz hajlam, ha ezt szép szín alatt nem teheti, leplezetlen is végre hajtja.

7. A csonka farkú róka.

A kelepcébe esett s onnan farka szakadtával menekült róka gyűlölte szégyenletében az életet. Föltette azért magában, erre a többi rókát is reávenni, hogy köz bajjal takarhassa ön csúfságát. Összegyűjti tehát mind, és szorgalmazza, vágnák el farkaikat, mint nem csak illetlen tagot, de terhökre való toldalékot is. Fölemelvén most szavát amazok egyike, monda: De hékám, ha ez neked hasznos nem volna, nekünk nem ajánlanád.

A mese jelenti, hogy rosz emberek nem jóakarattól, de önhasznokért tanácsolnak feleiknek.

8. Ἀλώπηξ καὶ Βάτος.

Ἀλώπηξ φραγμὸν ἀναβαίνουσα, ἐπειδὴ ὀλισθή-
σασα καταπίπτειν ἔμελλεν, πρὸς βοήθειαν βάτου
ἐπελάβετο. Καὶ δὴ τοὺς πόδας ἐπὶ τοῖς ἐκείνης
κέντροις αἰμάξασα καὶ ἀλγῆσασα πρὸς αὐτὴν εἶ-
πεν, Οἴμοι, καταφρυγούσάν με γὰρ ἐπὶ σέ, ὡς ἐπὶ
βοηθόν, σὺ χεῖρον διέθηκας. Ἀλλ' ἐσφάλης, ὦ
αὐτή, φησὶν ἢ βάτος, ἐμοῦ βουλευθεῖσα ἐπιλα-
βέσθαι, ἥτις πάντων ἐπιλαμβάνεσθαι εἶωθα.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι οὕτω καὶ τῶν ἀνθρώπων
μάταιοι, ὅσοι βοηθοῖς προστρέχουσιν, οἷς τὸ ἀδι-
κεῖν μᾶλλον ἔμφυτον.

9. Ἀλώπηξ καὶ Κροκόδειλος.

Ἀλώπηξ καὶ κροκόδειλος ἡμφριβήτον περὶ εὐ-
γενείας. Πολλὰ δὲ τοῦ κροκοδείλου ὑπερήφανα πε-
ρὶ τῆς τῶν προγόνων λαμπρότητος διεξιόντος, ὡς
γεγυμνασιαρχηκότων, ἢ ἀλώπηξ ὑπολαβοῦσα, ὦ τάν,
ἔφη, ἀλλὰ κἂν σὺ μὴ εἴπης, ἀλλ' ἀπὸ τοῦ δέσμα-
τός γε φαίνῃ, ὡς ἐκ παλαιῶν ἐτῶν εἶ γεγυμνασμένος.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι τῶν ψευδομένων ἀνδρῶν
ἔλεγχος τὰ πράγματα γίγνεται.

8. A róka és tövisbokor.

Sövényre hágván fel a róka, midőn megesusza-
modva leeső félben volt, segélyül tövisbe kapaszkodék.
Azonban megvérezvén lábait és sajtatván azokat, mond
a tövisnek: Jéh, hozzád folyamodtam segélyért, s csak
jobban megrontottál. Bizony megesett neked, felett
a bokor, hogy belém akarál csimpajkodni, ki bele
szoktam csimpajkodni mindenbe.

Jelenti a mese, hogy sületlen ember folyamodik
segélyért olyanhoz, kinek vérében ártani.

9. A róka és krokodil.

A róka és krokodil a felett vitatkoztak, mellyik
családa nemesebb. A krokodil gőggel beszélte el,
milly fényes hivatalokat viseltek a gyakorszinnél elődei.
Itt a róka: Pajtás, ugymond, ha nem mondod is, lát-
szik bőrödről, milly sok év viselt meg téged.

Jelenti a mese, hogy a hazudozót ön adatai fog-
ják meg.

10. Ἀλεκτρούνες καὶ Πέροδιξ.

Ἀλεκτρούνας τις ἔχων ἐπὶ τῆς οἰκίας, πριάμενος καὶ πέροδικα, σὺν ἐκείνοις ἀφῆκε νέμεσθαι. Τῶν δὲ τυπτόντων αὐτὸν καὶ ἀπελαυνόντων, ἐκείνος ἠθύμει σφόδρα, νομίζων ὡς ἀλλόφυλος ταῦτα πάσχειν ὑπὸ τῶν ἀλεκτρούνων. Ὡς δὲ μετὰ μικρὸν κακείνους ἐώρακε μαχομένους καὶ ἀλλήλους κόπτοντας, τῆς λύπης ἀπολυθεὶς εἶπεν, Ἀλλ' ἐγωγε ἀπὸ τοῦ νῦν οὐ λυπήσομαι, ὄρων καὶ αὐτοὺς μαχομένους ἀλλήλοις.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι οἱ φρόνιμοι ῥαδίως φέρουσι τὰς παρὰ τῶν ἀλλοτριῶν ὕβρεις, ὅταν αὐτοὺς ἴδωσι μηδὲ τῶν οἰκείων ἀπεχομένους.

11. Ἀλώπηξ πρὸς μορμολύκειον.

Ἀλώπηξ εἰς οἰκίαν ἐλθοῦσα ὑποκριτοῦ, καὶ ἕκαστα τῶν αὐτοῦ σκευῶν διερευνησμένη, εὔρε καὶ κεφαλὴν μορμολυκείου εὐφυῶς κατεσκευασμένην, ἣν καὶ ἀναλαβοῦσα ταῖς χερσὶν ἔφη, Ὡ οἶα κεφαλὴ, καὶ ἐγκέφαλον οὐκ ἔχει.

Ὁ μῦθος πρὸς ἄνδρας μεγαλοπρεπεῖς μὲν τῷ σώματι, κατὰ δὲ τὴν ψυχὴν ἀλογίστους.

10. A kakasok és fogoly.

Egy embernek kakasai levén házánál, foglyot is vett, s közéjük ereszté enni. Midőn ezek vagdalák őt s elüzdelék, nagyon szomorkodott, azt gondolva, hogy idegen nemzetsége miatt bántják. De kissé utóbb látván, mikép veszekednek s vagdalkoznak egymással is, földerülve monda: Biz én többé nem búsulok, hisz ők ni, egymást is bántják.

Jelenti a mese, hogy okos ember könnyebben tűri mások bántalmait, látva, hogy egymásnak sem hagynak békét.

11. A róka az álarchoz.

Az alakos házába lopakodott, s annak minden bútorait felkutató róka talált egy csinos álarcot is, melyet fölvevén: Ah, monda, be szép feje, s nincs veleje!

A mese jelenti a derék termetű de buta lelkű embereket.

12. Ἀνθρακεὺς καὶ Γραφεύς.

Ἀνθρακεὺς ἐπὶ τινος οἰκῶν οἰκίας, ἡξίου καὶ γραφεῖα παραγενόμενον αὐτῷ συνοικῆσαι. Ὁ δὲ γραφεὺς ὑπολαβὼν ἔφη, Ἀλλ' οὐκ ἂν τοῦτο δυναίμην ἔγωγε πράξαι· δέδια γάρ, μήπως, ἄπερ ἐγὼ λευκαίνω, αὐτὸς ἀσβόλης πληροῖς.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι πᾶν τὸ ἀνόμοιον ἀκωνόνητον.

13. Ἀ λ ι ε ῖ ς.

Ἀλιεῖς εἶλκον σαγήνην. Βαρείας δ' αὐτῆς οὔσης, ἔχαιρον καὶ ἐσκίρων, πολλὴν εἶναι τὴν ἄγραν νομίζοντες. Ὡς δὲ ἐπὶ τῆς ἡϊόνος ταύτην ἐλκύσαντες τῶν μὲν ἰχθύων εὖρον ὀλίγους, λίθον δ' ἐν αὐτῇ παμμεγέθη, ἀθυμεῖν ἤρξαντο καὶ ἀλύειν, οὐ τοσοῦτον ἐπὶ τῇ τῶν ἰχθύων ὀλιγότητι, ὅσον, ὅτι καὶ τάναντία προειλήφασιν. Εἷς δὲ τις ἐν αὐτοῖς πρεσβύτερος εἶπε, Μὴ ἀχθώμεθα, ὧ ἑταῖροι τῇ γὰρ ἡδονῇ, ὡς ἔοικεν, ἀδελφὴ ἐστὶν ἢ λύπη, καὶ ἡμᾶς οὖν ἔδει τοσαῦτα προησθέντας πάντως τι καὶ λυπηθῆναι.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι οὐ δεῖ λυπεῖσθαι ἐπὶ ταῖς ἀποτυχίαις.

12. A szénégető és a fehéritő.

A szénégető egy házban lakván, szorgalmazta látogató vendégét a fehéritőt is, laknék vele. De a festő monda: Már azt nem teszem, mert félek, hogy a mit én megfehéritek, te bekormozod.

Jelenti a mese, hogy minden egyenetlen összeférhetetlen.

13. A h a l á s z o k.

Huzták a halászok hálójokat. Nehéz volt az, s ők örültek és tomboltak, nagynak gondolván a fogást. De a mint partra vonták, s halat ugyan keveset, hanem a helyett egy nagy követ találtak, ekkor elkezdtek búsongani s epekedni, nem annyira a kevés halon, mint a megcsalt várakozáson. Ekkor monda közöttök egy idősb: Ne zúgolódjunk, barátim; hisz az örömmel, a mint van, atyafi a szomor; miután hát előbb olly igen örültünk, minden esetre kellett kissé bánkódunk is.

Tanít a mese, ne epekednének felsüléseinken.

14. Κομπαστής.

Ἀνὴρ τις ἀποδημήσας, εἶτα δὲ πάλιν πρὸς τὴν ἑαυτοῦ γῆν ἐπανελθὼν ἄλλα τε πολλὰ ἐν διαφόροις χώραις ἠνδραγαθηκέναι ἐκόμπαζε, καὶ δὴ καὶ ἐν τῇ Ῥόδῳ πεπηδηκέναι πῆδημα, οἷον οὐδεὶς τῶν ἐπ' αὐτοῦ δυνατὸς ἂν εἴη πηδῆσαι. Πρὸς τοῦτο δὲ καὶ μάρτυρας τοὺς ἐκεῖ παρόντας ἔλεγεν ἔχειν. Τῶν δὲ παρόντων τις ὑτολαβὼν ἔφη, Ὡ οὗτος, εἰ ἀληθὲς τοῦτ' ἔστιν, οὐδὲν δεῖ σοι μαρτύρων ἰδοῦν Ῥόδου, ἰδοῦν καὶ τὸ πῆδημα.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι ἐὰν μὴ πρόχειρος ἢ τοῦ πράγματος ἀπόδειξις ἢ, πᾶς λόγος περιττός ἐστιν.

15. Ἀδύνατα ἐπαγγελόμενος.

Ἀνὴρ πένης νοσῶν καὶ κακῶς διακείμενος, ἐπειδὴ πρὸς τῶν ἰατρῶν ἀπεγνώσθη, τῶν θεῶν ἐδέετο, ὡς, εἰ τὴν ὑγίειαν αὐτῷ πάλιν ἐπανελθεῖν ποιήσειαν, ἑκατὸν βόας αὐτοῖς προσοίσειν ὑπισχνούμενος εἰς θυσίαν. Τῆς δὲ γυναικὸς αὐτοῦ πυσθομένης, Καὶ ποῦ σοι ταῦτα, ἦν ὑγιάνης; ἐκείνος ἔφη, Οἷε γὰρ ἀναστῆναί με ἐντεῦθεν, ἵν' οἱ θεοὶ ταῦτά με ἀπαιτήσωσιν;

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι πολλοὶ ῥαδίως κατεπαγγέλλονται, ἅπερ τελέσαι ἔργῳ οὐ προσδοκῶσιν.

14. A kérkedékeny.

Egy ember utazásaiból megtérvén, többek közt azon vitézséggel is kérkedett, hogy Rhodosban olly ugrást tett volna, mellyet kortársai közül senki sem bir. Bizonyozott aztán, hogy a rhodosiak mind tanúi. Ekkor az ott állók egyike: Hadd el, monda; ha ez igaz, nem kell tanu; itt Rhodos, itt ugorjál.

Jelenti a mese, hogy, ha a dolog be nem bizonyítható, minden beszéd haszontalan.

15. A lehetlent fogadó.

Egy szegény és beteg ember, az orvosok által lemondattván, szomorú helyzetében az istenekhez fordult, fogadva, hogy ha egészségét visszaadják, száz tulkot áldozand nekik. Feleségének kérdésére: Hol veszed azt, ha meggyógyulsz? felele ő: Azt gondolod, azért kelek fel innen, hogy az istenek rajtam ezeket megvegyék?

Azokat példázza mesénk, kik szóval könnyen fogadnak, mit tenni nem reménylenek.

16. Ἀνὴρ κακοπράγμων.

Ἀνὴρ κακοπράγμων εἰς τὸν ἐν Δελφοῖς ἦκεν Ἀπόλλωνα, πειρᾶσαι τοῦτον βουλόμενος. Καὶ δὴ λαβὼν στρουθίον ἐν τῇ χειρὶ, καὶ τοῦτο τῇ ἐσθῆτι σκεπάσας ἔστη τε τοῦ τρίποδος ἔγγιστα, καὶ ἤρετο τὸν θεόν, λέγων, Ἀπολλων, ὃ μετὰ χεῖρα φέρω, πότερον ἔμπνουν ἐστὶν ἢ ἄπνουν; βουλόμενος ὥς, εἰ μὲν ἄπνουν εἴποι, ζῶν ἀναδείξαι τὸ στρουθίον, ἐὰν δ' ἔμπνουν, εὐθύς ἀποπνίξας νεκρὸν ἐκεῖνο προενεγκεῖν. Ὁ δέ γε θεὸς τὴν καχότεχνον αὐτοῦ γνούς ἐπίνοιαν, εἶπεν, Ὀπότερον, ὦ οὔτος, βούλει ποιῆσαι, ποιήσον· παρὰ σοὶ κεῖται γὰρ τοῦτο πρᾶξι, ἦτοι ζῶν, ὃ κατέχεις, ἢ νεκρὸν ὑποδείξαι.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι τὸ θεῖον ἀπαραλόγιστον καὶ ἀλάθητον.

17. Ἀ λ ι ε ἰ ς.

Ἀλιεῖς ἐξελθόντες εἰς ἄγραν, ἐπειδὴ πολὺν χρόνον ταλαιπωρήσαντες οὐδὲν εἶλον, σφόδρα τε ἠθύμουν, καὶ ἀναχωρῆσαι παρεσκευάζοντο. Εὐθύς δὲ θύνηνος ὑπὸ τοῦ τῶν μεγίστων ἰχθύων διωκόμενος εἰς τὸ πλοῖον αὐτῶν εἰσῆλατο. Οἱ δὲ τοῦτον λαβόντες μεθ' ἠδονῆς ἀνεχώρησαν.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι πολλάκις, ἅ μὴ τέχνη παρέσχε, ταῦτα τύχη ἐδωρήσατο.

16. A z á r m á n y o s .

Egy ármányos Delphibe ment, Apollont megkísérteni. Verebet vevén kezébe s ruhájával eltakarván, megállott közel a hárombhoz (tripushoz), s kérdé az istent: Apollon, a mit kezemben tartok, eleven-e, vagy sem? Szándéka volt, ha nem választ kapna, elevenen felmutatni a madarat, ha igent, rögtön megfojtva holtan adni elő. Tudván az isten patvar szándékát, mondta: Tedd, a mit akarsz; mert rajtad áll a nálad levőt élve vagy halva előmutatni.

Jelenti a mese, hogy az isten rászédhetetlen s csalhatatlan.

17. A h a l á s z o k .

Kimenvén a halászok fogni, miután sokáig ázva fázva mitsem kaptak, nagy búsán haza készültek. Ekkor egy a nagyobb halaktól kergetett tinnhal hajójokba vetődött. Most már vígan tértek haza.

Jelenti a mese, hogy gyakran, mit mesterség nem nyújt, szerencse ad.

18. Φέναξι.

Ἄνηρ πένης νοσῶν ἠΰξατο τοῖς θεοῖς, εἰ διασοθείη, βούς ἑκατὸν εἰς θυσίαν προσοίσειν. Οἱ δὲ θεοὶ, πειράσαι τοῦτον βουλόμενοι, τοῦ πάθους ἀπήλλαξαν. Ὁ δ' ἀναστάς, ἐπειδὴ βοῶν ἠπόρει, στεατίνους βούς ἑκατὸν πλάσας ἐπὶ τοῦ βωμοῦ θεῖς ὠλοκαύτωσεν. Οἱ δὲ θεοὶ βουλόμενοι αὐτὸν ἀμύνασθαι, κατ' ὄναρ ἐπιστάντες αὐτῷ εἶπον, Ἄπελθε εἰς τὸν αἰγιαλὸν εἰς τόνδε τὸν τόπον· ἐκεῖ γὰρ δραχμὰς Ἀττικὰς χιλίας εὐρήσεις. Ἐκεῖνος δὲ διυπνισθεὶς σὺν ἡδονῇ καὶ σπουδῇ πρὸς τὸν ὑποδειχθέντα τόπον ἀφίκετο, τὸ χρυσίον διερευνῶν. Ἐκεῖ δὲ δὴ πειραταῖς περιτυχὼν ὑπ' αὐτῶν συνελήφθη. Ἄλους δὲ ἤδη ἀρεθῆναι τῶν πειρατῶν ἰδεῖτο, χίλια χρυσίου τάλαντα δώσειν αὐτοῖς ὑπισχνούμενος. Ὡς δ' οὐκ ἐπιστεύετο, ἀπαχθεὶς ὑπ' αὐτῶν ἀπεπολήθη χιλίων δραχμῶν.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι τοῖς ψευδέσι τῶν ἀνθρώπων ἐχθραίνει τὸ θεῖον.

19. Βάτραχοι.

Βάτραχοι δύο ἐν λίμνῃ ἐνέμοντο. Θέρουσ δὲ ξηρανθείσης τῆς λίμνης, ἐκείνην καταλιπόντες ἐπεζήτουν ἑτέραν. Καὶ δὴ βαθεῖ φρέατι περιέτυχον, ὅπερ ἰδὼν ἄτερος θάτερον φησί, Συγκατέλιθωμεν,

18. A r a v a s z.

Egy szegény ember fogadást tett az isteneknek, hogy, ha meggyógyítják, száz tulkot áldoz nekik. Az istenek, meg akarván őt próbálni, elvették róla nyavalyáját. Ez, miután felkelt, minthogy tulkai nem voltak, száz tulkot képezvén tésztából, az oltáron áldozatul felégette. Az istenek, meglakoltatandók őt, megjelenvén álmában mondanak neki: Eredj a tengerparton ide s ide; ott lesz majd ezer attikai drachma. Felébredvén ez, nagy örömmel s gyorsasággal futott a kijelelt helyre, keresni az aranyat. Itt azonban tengeri kalózkra bukott, kik elfogták. Fogságában reménykedett a rablóknak, eresztenék el, ezer arany talentomot ígérve. De mivel hitele nem volt, elvitték őt, és ezer drachmán eladták.

Jelenti a mese, hogy a hazug embert gyűlöli az isten.

19. A b é k á k.

Két béka lakott a tóban. Egy nyáron kiszáradván a tó, elhagyták ezt, s mást kerestek. Találtak egy mély kútát, mellyet látván az egyik, monda társá-

ὦ οὗτος, εἰς τόδε τὸ φρέαρ. Ὁ δὲ ὑπολαβὼν εἶπεν,
"Ἄν οὖν καὶ τὸ ἐνθάδε ὕδωρ ξηρανθῆ, πῶς ἀναβη-
σόμεθα;

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι οὐ δεῖ ἀπερισκέπτως προσ-
ίεναι τοῖς πράγμασιν.

20. Γέρων καὶ Θάνατος.

Γέρων ποτὲ ξύλα τεμῶν ἐξ ὄρους, καὶ ἐπὶ τῶν
ώμων ἀράμενος, ἐπειδὴ πολλὴν ὁδὸν ἐπηχθισμένος
εβιάδισεν, ἀπειρηκῶς ἀπέθετό τε τὰ ξύλα, καὶ τὸν
θάνατον ἐλθεῖν ἐπεκαλεῖτο. Τοῦ δὲ Θανάτου εὐ-
θύς ἐπιστάντος, καὶ τὴν αἰτίαν πυνθανομένου, δι-
ῆν αὐτὸν καλοῖη, ὁ γέρων ἔφη, "Ἴνα τὸν φόρτον τοῦ-
τον ἄρας ἐπιθῆς μοι.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι πᾶς ἄνθρωπος φιλόζωος ὢν,
κὰν μυρίοις κινδύνοις περιπεσὼν δοκῆ θανάτου
ἐπιθυμεῖν, ὅμως τὸ ζῆν πολὺν πρὸ τοῦ θανάτου
αἰρεῖται.

21. Γραῦς καὶ Ἰατρός.

Γυνὴ γραῦς ἀλγοῦσα τοῦς ὀφθαλμοὺς εἰσκα-
λεῖται τινα τῶν ἱατρῶν ἐπὶ μισθῷ, συμφωνήσασα,
ὡς, εἰ μὲν θεραπεύσειεν αὐτήν, τὸν ὁμολογηθέντα
μισθὸν αὐτῷ δώσειν, εἰ δὲ μή, μηδὲν δώσειν.

nak: Te, gyerünk le e kútba. Amaz pedig felele: Hát ha ez a viz is kiszárad, hogy jövünk ki?

Jelenti a mese, hogy nem kell vigyázatlanul valamibe fogni.

20. Az öreg és halál.

Egy öreg fát vágván az erdőn, és hátára vevén, miután messze vánszorgott alatta, végre kifogyva erejéből letette azt, s oh halált kiáltott. A halál rögtön ott termett, és kérdé, minek híta. Ekkor az öreg: Hogy, monda, add fel a fámat.

Jelenti a mese, kiki szeret élni, s bár ezer bajtól környezve halálát kívánja, csak mégis sokkal jobban ragaszkodik az élethez.

21. Az öreg néember és orvos.

Egy szembeteg öreg asszony orvost hitt, s úgy egyezett vele, hogy, ha meggyógyítja, kifizeti az alkudott díjt, ha pedig nem, mit sem fizet. Az orvos hozzá

Ἐνεχείρησε μὲν οὖν ὁ ἰατρός τῇ θεραπείᾳ, καθ' ἡμέραν δὲ φροιτῶν ὡς τὴν πρεσβύτιν, καὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτῇ χρίων, ἐκείνης μηδαμῶς ἀναβλέπειν ἐχούσης τὴν ὥραν ἐκείνην ὑπὸ τοῦ χρίσματος, αὐτὸς ἔν τι τῶν τῆς οἰκίας σκευῶν ὑφαιρούμενος ὁσημέραι ἀπῆει. Ἡ μὲν οὖν γραῦς τὴν ἑαυτῆς περιουσίαν ἐώρα καθ' ἐκάστην ἐλαττουμένην ἐπὶ τοσοῦτον, ὡς καὶ τέλος παντάπασιν αὐτῇ θεραπευθεῖσθαι μηδὲν ὑπολειφθῆναι. Τοῦ δὲ ἰατροῦ τοὺς συμφωνηθέντας μισθοὺς αὐτὴν ἀπαιτοῦντος, ὡς καθαρῶς βλέπουσαν ἤδη, καὶ τοὺς μάρτυρας παραγαγόντος, Μᾶλλον μὲν οὖν, εἶπεν ἐκείνη, τανῦν οὐδοτιοῦν βλέπω ἠνίκα μὲν γὰρ τοὺς ὀφθαλμοὺς ἐνόσουν, πρὸς τῶν ἐμῶν κατὰ τὴν ἐμαυτῆς οἰκίαν ἐβλεπον, νῦν δέ, ὅτε με σὺ βλέπειν φής, οὐδοτιοῦν ἐκείνων ὄρω.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι οἱ πονηροὶ τῶν ἀνθρώπων, ἐξ ὧν πράττουσι, λανθάνουσι καθ' ἑαυτῶν τὸν ἔλεγχον ἐπισπώμενοι.

— 22. Γεωργὸς καὶ Παῖδες αὐτοῦ.

Γεωργὸς τις μέλλον καταλύειν τὸν βίον, καὶ βουλόμενος τοὺς ἑαυτοῦ παῖδας πείραν λαβεῖν τῆς γεωργίας, προσκαλεσάμενος αὐτοὺς ἔφη, Παῖδες ἐμοί, ἐγὼ μὲν ἤδη τὸν βίον ὑπέξειμι, ὑμεῖς δέ, ἄπερ ἐν τῇ ἀμπέλῳ μοι κέκρυπται, ζητήσαντες εὐρήσετε πάντα. Οἱ μὲν οὖν οἰηθέντες θησαυρὸν ἐκεῖ που

fogott a gyógyításhoz; naponként meglátogatván az öreget, szemeit bekente; ilyenkor a kenettől nem lehetvén nézni az asszonynak, az orvos mindennap egy-egy bútorral ment el a háztól. Látta az öreg, miként fogy naponként értéke, úgy, hogy mire kigyógyult, épen semmije sem maradt. Midőn tehát az orvos alkudott fizetését kéré, minthogy már tisztán lát, s tanukat állított elő: Sőt inkább, mond az asszony, most épenséggel semmit sem látok már; mert míg szemeim fájtak, sok egymás volt házamban, most, midőn te látni mondasz, nem szemlélek abból semmit.

Jelenti a mese, hogy alávaló emberek ott fogják meg magokat, hol nem vélnék.

22. A földművelő és fiai.

Egy földművelő élete végéhez közelítvén, és fiait földművelésre akarván serkenteni, magához szólítja őket. Fiaim, monda, én meghalok; ti pedig, mi a szőlőben el van rejtve, ha keresitek, megtaláljátok. Fiai azon hiszemenben, hogy kincs van elásva, atyjok kimulta után

κατορωρούχθαι, πᾶσαν τὴν τῆς ἀμπέλου γῆν μετὰ τὴν ἀποβίωσιν τοῦ πατρὸς κατέσκαψαν, καὶ θησαυροῦ μὲν οὐ περιέτυχον, ἡ δὲ ἀμπελος καλῶς σκαφεῖσα πολλαπλασίονα τὸν καρπὸν ἀνέδωκεν.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι ὁ κάματος θησαυρός ἐστι τοῖς ἀνθρώποις.

23. Δεσπότης καὶ Κύνες.

Ἄνθρωπος τις ὑπὸ χειμῶνος ἐν τῷ αὐτοῦ προαστείῳ ἀποληφθεῖς πρώτα μὲν τὰ πρόβατα κατέφαγεν, εἶτα τὰς αἰγας. Τοῦ δὲ χειμῶνος ἐπικρατοῦντος, καὶ τοὺς ἐργάτας βοῦς σφάζας ἐθoinήσατο. Οἱ δὲ κύνες ταῦτα ἰδόντες διελέχθησαν πρὸς ἀλλήλους, Φεύγωμεν ἀλλ' ἡμεῖς γε ἐντεῦθεν· εἰ γὰρ τῶν ἐργατῶν βοῶν ὁ δεσπότης ἡμῶν οὐκ ἐφείσατο, πῶς ἡμῶν φείσεται;

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι τούτους μάλιστα φεύγειν καὶ φυλάττεσθαι χρή, οἵτινες οὐδὲ τῶν οἰκείων ἀπέχονται.

24. Γυνὴ καὶ Ὅρνις.

Γυνὴ τις χήρα ὄρνιν εἶχεν, καθ' ἑκάστην ἡμέραν ὡδὸν αὐτῇ τίκτουσαν. Νομίσασα δέ, ὡς, εἰ πλείους κριθὰς τῇ ὄρνιθι παραβάλαι, δις τέξεται

az egész szőlőt feláskálták. Így kincset ugyan nem leltenek, de a jól megkapált szőlő sokszoros gyümölcsöt hozott.

Jelenti a mese, hogy embernek kincse a munkája.

23. A gazda és ebek.

A nagy tél által majorjába záratott gazda először juhait élte meg, aztán kecskéit. A rozsidó még jobban elhatalmazván, ekkor már jármos ökreit öldöste le s megette vala. Ezeket látva összebeszéltek az ebek: Legalább mi fussunk el, mondának; mert ha jármos ökreit nem kimélte, fog e minket?

Jelenti a mese, hogy különösen kell azoktól őrizkedni, kik házi javaikat nem kimélik.

24. Az özvegy és tyúk.

Egy özvegy asszonynak egy tyúka volt, melly neki mindennap egyet tojt. Azt gondolva, hogy, ha több zabot ad neki, kétszer fog napjában tojni, úgy cselek-

τῆς ἡμέρας, τοῦτο πεποίηκεν. Ἡ δ' ὄρουσ πιμελῆς
γενομένη οὐδ' ἀπαξ τῆς ἡμέρας τεκεῖν ἠδύνατο.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι οἱ διὰ πλεονεξίαν τῶν πλειό-
νων ἐπιθυμοῦντες καὶ τὰ παρόντα ἀποβάλλουσι.

25. Κ υ ν ό δ η κ τ ο ς.

Διχθεῖς τις ὑπὸ κυνός, τὸν ἰασόμενον περιήει
ζητῶν. Ἐντυχὼν δέ τις αὐτῷ καὶ γνοῦς, ὁ ζητεῖ,
Ὡ οὔτος, εἶπεν, εἰ σώξῃσθαι βούλει, λαβὼν ἄρτον,
καὶ τούτῳ τὸ αἷμα τῆς πληγῆς ἐκμάξας, τῷ δα-
κόντι κυνὶ φαγεῖν ἐπίδος. Κάκεινος γελάσας ἔφη,
Ἄλλ' εἰ τοῦτο ποιήσω, δεῖ με ὑπὸ πάντων τῶν ἐν τῇ
πόλει κυνῶν διχθῆναι.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι καὶ τῶν ἀνθρώπων οἱ πο-
νηροὶ εὐεργετούμενοι μᾶλλον ἀδικεῖν παροξύνονται.

26. Νεανίσκοι καὶ Μάγειρος.

Δύο νεανίσκοι μαγεῖρῳ παρεκάθητο. Καὶ δὴ
τοῦ μαγεῖρου περὶ τι τῶν οικείων ἔργων ἀσχολου-
μένου, ἄτερος τούτων μέρος τι τῶν κρεῶν ὑφελόμε-
νος εἰς τὸν θάτερον κόλπον καθῆκε. Ἐπιστρα-
φέντος δὲ τοῦ μαγεῖρου, καὶ τὸ κρέας ἐπιζητοῦντος,
ὁ μὲν εὐληφῶς ὤμνυε μὴ ἔχειν, ὁ δὲ ἔχων μὴ εὐλη-
φέναι. Ὁ δὲ μάγειρος αἰσθόμενος τὴν κακουργίαν

vék. De az ekként meghízott tyúk már egyszer sem birt tojni napjában.

Jelenti a mese, hogy a telhetetlen sovárgók kész javaikat is elejtik.

25. A z e b h a r a p t a.

Egy ember, kit a kutya megharapott, orvost keresve barangolt. Előtalálván őt egy másik, és megértvén, mit keres: Nos, monda, ha meg akarsz gyógyulni, végy kenyeret, itasd meg sebed vérében, s add azon ebnek, melly megharapott. Válaszolt amaz nevetve: Ha ezt teszem, a város minden kutyája megharap.

Jelenti a mese, hogy a gonosz embert is, ha jót téssz vele, csak nagyobb sérelmekre bőszíted.

26. A z i f j a k é s s z a k á c s.

Két ifjú lebzelt a szakács mellett. A szakács egyszer dolgaival foglalkozván, egyikök egy darab húst elcsípett, s a másiknak keblébe suttyantotta. A megfordult és húst kereső szakácsnak esküdözött, a ki elvette, hogy nincs nála, a kinél volt pedig, hogy el nem vette. Látván a szakács gazságokat: Várjatok, monda,

αὐτῶν εἶπεν, Ἀλλὰ κὰν ἐμὲ λάθητε, τὸν γ' ἐπιορκούμενον θεὸν οὐκ οὐκὸν λήσεσθε.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι κὰν ἀνθρώπους ἐπιορκοῦντες λάθωμεν, ἀλλὰ τὸν γε θεὸν οὐ λήσομεν.

27. Ἐχθροί.

Ἄνο τινὲς ἀλλήλοις ἐχθραίνοντες ἐπὶ τῆς αὐτῆς νεῶς ἔπλεον ὧν ἄτερος μὲν ἐπὶ τῆς πρύμνης, ἄτερος δὲ ἐπὶ τῆς πώρας ἐκάθητο. Χειμῶνος δὲ ἐπιγενομένου, καὶ τῆς νεῶς μελλούσης ἤδη καταποντίζεσθαι, ὁ ἐπὶ τῆς πρύμνης τὸν κυβερνήτην ἤρετο, πότερον τῶν μερῶν τοῦ πλοίου πρότερον μέλλει καταβαπτίζεσθαι. Τοῦ δὲ τὴν πώραν εἰπόντος, Ἀλλ' ἔμοιγε οὐκ ἔστι λυπηρός, εἶπεν, ὁ θάνατος, εἴγε ὄραν μέλλω πρὸ ἐμοῦ τὸν ἐχθρὸν ἀποθνήσκοντα.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι πολλοὶ ἀνθρώπων οὐδὲν τῆς ἐαυτῶν βλάβης φροντίζουσιν, εἰ τοὺς ἐχθροὺς μόνον ἴδωσι πρὸ αὐτῶν κακουμένους.

28. Αἴλουρος καὶ Μύες.

Ἐν οἰκίᾳ τινὶ πολλῶν μυῶν ὄντων, αἴλουρος τοῦτο γνοὺς ἤκεν ἐνταῦθα, καὶ ἕνα ἕκαστον αὐτῶν συλλαμβάνων κατήσθιεν. Οἱ δὲ καθ' ἑκάστην

ha engem rászedtek, de a hamisan felhítt istent rá nem szeditek.

Jelenti a mese, hogy, ha emberek előtt titok is hitszegésünk, de isten előtt nem titok.

27. A z e l l e n s é g e k.

Két ellenség evezett egy hajón; egyik elül, másik hátul foglalta helyt. Nagy szélvihar állván be, s a hajó elmerülő félben levén, a hátul ülő kérdé a kormányost, mellyik része merül le hamarabb a hajónak. Ennek azon feleletére, hogy eleje, monda: Én nem bánom halálomat, csakhogy ellenségemet szemeimmel láthatom elveszni.

Jelenti a mese, hogy számos ember, nem törődik ön bajával, csak előbb ellenségeit szenvedni lássa.

28. A macska és egerek.

Egy szobában sok egér volt, mit a macska megtudván oda költözött, aztán egyenként elfogdosta s megeddegélé. Midőn az egerek látták, miként fognak

ἑαυτοὺς ἀναλισκομένους ὀρῶντες ἔφρασαν πρὸς ἀλλήλους, Μηκέτι κάτω κατέλθωμεν, ἵνα μὴ παντάπασιν ἀπολώμεθα τοῦ γὰρ αἰλούρου μὴ δυναμένου δεῦρο ἐξικνεῖσθαι, ἡμεῖς σωθησόμεθα. Ὁ δὲ αἰλουρος, μηκέτι τῶν μυῶν κατιόντων, ἔγνω δι' ἐπινοίας αὐτοὺς σοφίζόμενος ἐκκαλεῖσθαι. Καὶ δὴ ἀπὸ παττάλου τινὸς ἑαυτὸν ἀναβὰς ἀπηώρησε, καὶ προσεποιεῖτο νεκρὸν εἶναι. Τῶν δὲ μυῶν τις παρακύβας καὶ ἰδὼν αὐτὸν ἔφη, ὦ οὔτος, καὶ θύλακος γένη, οὐ προσελεύσομαι σοι.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι τῶν ἀνθρώπων οἱ φρόνιμοι, ὅταν τῆς ἐνίων μοχθηρίας πειραθῶσιν, οὐκέτι ἐξαπατῶνται ταῖς ὑποκρίσεσιν.

29. Ἀλώπηξ καὶ Πίθηκος.

Ἐν συνόδῳ ποτὲ τῶν ἀλόγων ζώων ὠρχήσατο πίθηκος, καὶ εὐδοκμησας βασιλεὺς ὑπ' αὐτῶν ἐχειροτονήθη. Ἀλώπηξ δὲ αὐτῷ φθονήσασα, ὡς ἐν τινι παγίδι κρέας ἐθεάσατο, τὸν πίθηκον λαβοῦσα ἐνταῦθα ἤγαγεν, ὡς εὔρηκεν αὐτή, λέγουσα, θησαυρὸν τοῦτον, μὴ μέντοι καὶ χρήσασθαι αὐτῷ τῷ βασιλεῖ γὰρ τοῦτον ὁ νόμος δίδωσι. Καὶ προὔτρεπετο αὐτόν, ἅτε δὴ βασιλέα, τὸν θησαυρὸν ἀνελέσθαι. Ὁ δ' ἀπερισκέπτως προσελθὼν καὶ συλληφθεὶς ὑπὸ τῆς παγίδος, ὡς ἐξαπατήσασαν, ἐμέμφετο τὴν ἀλώπεκα. Ἡ δὲ πρὸς αὐτόν, ὦ πί-

naponként, mondának egymás közt: Többé ne menjünk le, nehogy egy lábíg elveszszünk; a macska fel nem jöhet, s mi üdvözen maradunk. A cica, miután az egerek többé nem jártak, föltette magában, fortélylyal csalni le őket. Felment azért egy szegre, onnan lecsüggesztette s holtnak tétette magát. Kikukcsálván azonban egy egér és látván őt monda: De héj, ha lisztes zsák volnál, sem mennék hozzád.

Jelenti a mese, hogy okos ember, ha egyszer valakinek gazságait tapasztalta, képmutatásainak többé nem hisz.

29. A róka és majom.

Az oktalan állatok gyűlésén egykor táncolt a majom, és mivel köz tetszésre, királylyá is választatott. Irigylé ezt a róka, s a mint egy csapdában húst látott, oda vezette a majmot, mondva, hogy e kincset ő találta, de nem él vele, mert királyt illet. Szorgalmazá tehát őt, hogy király levén, venné el a kincset. A majom mohón közelítván s a csapdába fogódván, szidta a

θηκε, τοιαύτην σὺ μωρίαν ἔχων τῶν ἀλόγων βασιλεύσεις;

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι οἱ πράξεσί τισιν ἀπερισκέπτως ἐπιχειροῦντες δυστυχήμασι περιπίπτουσι.

30. Θύννος καὶ Δελφίς.

Θύννος διωκόμενος ὑπὸ δελφίνου, καὶ πολλῶ τῶ ῥοίζῳ φερόμενος, ἐπειδὴ καταλαμβάνεσθαι ἐμελλεν, ἔλαθεν ὑπὸ σφοδρᾶς ῥύμης ἐκπεσὼν εἰς τινα νῆσον. Ὑπὸ δὲ τῆς ὁμοίας ῥύμης καὶ ὁ δελφίς αὐτῶ συνεξώκειλεν. Ὁ δὲ θύννος ἐπιστραφεὶς καὶ λεπυρνοῦντα τὸν δελφίνα ἑωρακῶς εἶπεν, Οὐκέτι μοι ὁ θάνατος λυπηρὸς, ὁρῶντι τὸν αἴτιον γεγνότα μοι τούτου σὺν ἐμοὶ ἀποθνήσκοντα.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι ῥαδίως τὰς συμφορὰς οἱ ἄνθρωποι φέρουσι, τοὺς τούτων αἰτίους δυστυχοῦντας ὁρῶντες.

31. Ἴατρος καὶ Νοσῶν.

Ἴατρος νοσοῦντα ἐθεράπευε. Τοῦ δὲ νοσοῦντος ἀποθανόντος, ἐκεῖνος πρὸς τοὺς ἐκχομίζοντας ἔλεγεν, Οὗτος ὁ ἄνθρωπος, εἰ οἴνου ἀπείχετο καὶ κλυστῆρσιν ἐχρῆτο, οὐκ ἂν ἐτεθνήκει. Τῶν δὲ παρόντων ὑπολαβὼν τις ἔφη, ὦ βέλτιστε, οὐκ ἔδει σε ταῦτα

ravasz rókát. Ez azonban: O majom, felele, illy ostoba fejvel akarsz te az oktalan állatokon uralkodni?

Jelenti a mese, hogy, kik vigyázatlanul fognak valamibe, pórul járnak.

30. A tinnhal és delfin.

A delfin által kergetett és nagy rohammal illanó tinnhal, midőn mármár utóléreték, sebes futtában egy szigetre vetődött ki. Hasonló roham oda vitte ki a delfint is. A tinnhal megfordulván és a delfint haldoklani szemlélvén: Nem bánom, monda, ha meghalok is, csakhogy ennek okát szinte meghalni láthatom.

Jelenti a mese, hogy könnyen túrik bajaikat az emberek, ezeknek okozóit bukni látva.

31. Az orvos és beteg.

Egy orvos beteget gyógyított. Meghalván a beteg, eltakarítóinak mond az orvos: Ez az ember, ha a borral felhagyott és klistélylyel élt, meg nem halt volna. Felelt a jelenek egyike: O jámbor, nem most kellene

νῦν λέγειν, ὅτε μηδὲν ὄφελός ἐστιν, ἀλλὰ τότε
παραινεῖν, ὅτε τούτοις χρῆσθαι ἠδύνατο.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι δεῖ τοὺς φίλους ἐν καιρῷ
ἀνάγκης τὰς βοηθείας παρέχειν.

32. Ἰξευτῆς καὶ Ἐχίς.

Ἰξευτῆς ἰξὸν ἀναλαβὼν καὶ καλάμους πρὸς
ἄγραν ἐξῆλθεν. Ἰδὼν δὲ κίχλαν ἐφ' ὑψηλοῦ δένδρου
καθεζομένην, καὶ τοὺς καλάμους ἀλλήλοις ἐπὶ μῆ-
κος συνάψας, ἄνω πρὸς αὐτήν, συλλαβεῖν βουλόμε-
νος, ἐφεώρα. Καὶ δὴ λαθὼν ἔχιν κοιμωμένην ὑπὸ
πόδας ἐπάτησε. Τῆς δὲ ὀργισθείσης καὶ δακούσης
αὐτόν, ἐκεῖνος ἤδη λειποψυχῶν ἔλεγε, Δύστηνος ἐγὼ
ἕτερον γὰρ θηρεῦσαι βουλόμενος αὐτὸς ὑφ' ἑτέρου
ἠγροεύθην εἰς θάνατον.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι οἱ τοῖς πέλας ἐπιβουλευόντες
λανθάνουσι πολλάκις ὑφ' ἑτέρων τοῦτ' αὐτὸ πά-
σχοντες.

33. Κ ά σ τ ω ρ.

Ὁ κάστωρ ζῶν ἐστι τετράπουν, ἐν λίμναις τὰ
πολλὰ διαιτώμενον, οὗ τὰ αἰδοῖά φασιν ἰατροῖς
χρήσιμα εἶναι. Οὗτος οὖν, ἐπειδὴν ὑπ' ἀνθρώπων
διωκόμενος καταλαμβάνηται, γινώσκων, οὗ χάριν

ezt beszélned, midőn semmi haszna, de akkor kellett, míg még használható vala.

Jelenti a mese, hogy feleinken az inség percében kell segítnünk.

32. A madarász és kigyó.

Lépét és nádait összeszedve, fogni ment a madarász. A mint egy magas fán ülő rigót megpillantott, és a vesszőket egymás mellé hosszában kirakdosná, szemeit a megfogni ohajtottira függeszté fel. Ezalatt véletlenül egy ott fekvő kigyóra tapodott, melly felmér-gülve megcsípte őt. Mondá haldokolva: Hej boldog-talan, mást akartam megejteni, és nekem járt vé- gemre más!

Jelenti a mese, hogy gyakran a felebarát ellen in- cselkedők járnak ekként véletlenül.

33. A h ó d.

A hód négylábu, többnyire tavakban élő állat, mellynek nemzerét (nemzőrészét) az orvosok, mint beszélik, használni szokták. Ez tehát, midőn kerget-

διώκεται, ἀποτεμὼν τὰ ἑαυτοῦ αἰδοῖα ῥίπτει πρὸς τοὺς διώκοντας, καὶ οὕτω σωτηρίας τυγχάνει.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι οὕτω καὶ τῶν ἀνθρώπων οἱ φρόνιμοι ὑπὲρ τῆς ἑαυτῶν σωτηρίας οὐδένα λόγον τῶν χρημάτων ποιοῦνται.

34. Κύων καὶ Μάγειρος.

Κύων εἰσπηδήσας εἰς μαγειρεῖον, καὶ τοῦ μαγειροῦ ἀσχολουμένου, καρδίαν ἀρπάσας ἔφυγεν. Ὁ δὲ μάγειρος ἐπιστραφεὶς, ὡς εἶδεν αὐτὸν φεύγοντα, εἶπεν, ὦ οὗτος, ἴσθι, ὡς, ὅπουπερ ἂν ᾗς, φυλάξομαι σε· οὐ γὰρ ἀπ' ἐμοῦ καρδίαν εἴληφας, ἀλλ' ἐμοὶ καρδίαν δέδωκας.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι πολλάκις τὰ παθήματα τοῖς ἀνθρώποις μαθήματα γίνονται.

35. Κύων καὶ Λύκος.

Κύων πρὸ ἐπαύλεώς τινος ἐκάθευδε. Λύκου δὲ ἐπιδραμόντος, καὶ βρωῶμα μέλλοντος θύσειν αὐτόν, ἐδέϊτο, μὴ νῦν αὐτόν καταθῦσαι. Νῦν μὲν γάρ, φησί, λεπτός εἰμι καὶ ἰσχνός· ἂν δὲ μικρὸν ἀναμείνῃς, μέλλουσιν οἱ ἐμοὶ δεσπότηαι ποιήσειν γάμον, καὶ γὰρ τῆρικαῦτα πολλὰ φαγὼν πιμελέστερος ἔσομαι, καὶ σοὶ ἡδύτερον βρωῶμα γενήσομαι. Ὁ μὲν

tetik, tudván, miért kergetik, nemzerét elvágva üldözői-
nek veti, s így szabadúl.

Jelenti a mese, hogy okos ember, tüdvéről levén
szó, javait mibe sem veszi.

34. Az eb és szakács.

Konyhába lopakodván az eb, míg a szakács sür-
gött forgott, egy szívet felkap s elszaladt. A megfor-
dult szakács ezt látva: Várj, monda, mert majd rád
vigyázok: nem elvitted tőlem a szívet, de szívet adtál.

Jelenti a mese, hogy az emberek gyakran, midőn
buknak, oknak.

35. A farkas és kutya.

A kutya pitvar előtt hált. Az oda osontott s őt
megfalni készülő farkasnak rimázkodott, ne bántsa
most. Most, ugymond, sovány és szikár vagyok; de
ha kicsit vársz, gazdáim lakzit készülnek lakni, én ak-
kor sokat eszem, és jobban meghíván, majd jobb falat
leszek. A farkas bevette szavait s elment. Napok

οὖν λύκος πεισθεὶς ἀπῆλθε. Μεθ' ἡμέρας δ' ἐπανελθὼν εὗρεν ἄνω ἐπὶ τοῦ δώματος τὸν κύνα καθεύδοντα, καὶ στὰς κάτωθεν πρὸς ἑαυτὸν ἐκάλει, ὑπομιμνήσκων αὐτὸν τῶν συνθηκῶν. Καὶ ὁ κύων, Ἄλλ', ὦ λύκε, εἰ τὸ ἀπὸ τοῦδε πρὸ τῆς ἐπαυλεύς με ἴδοις καθεύδοντα, μηκέτι γάμους ἀναμείνῃς.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι οἱ φρόνιμοι τῶν ἀνθρώπων, ὅταν περὶ τι κινδυνεύσαντες σωθῶσι, διὰ βίον τοῦτο φυλάττονται.

36. Κύων καὶ Ἀλεκτρονίον.

Κύων καὶ ἀλεκτρονίων ἑταιρείαν ποιησάμενοι ὄδευον. Ἐσπέρας δὲ καταλαβούσης, ὁ μὲν ἀλεκτρονίων ἐπὶ δένδρου ἐκάθευδεν ἀναβάς, ὁ δὲ κύων πρὸς τῇ ῥίζῃ τοῦ δένδρου, κοίλωμα ἔχοντας. Τοῦ δὲ ἀλεκτρονίου κατὰ τὸ εἰωθὸς νύκτωρ φωνήσαντος ἀλώπηξ ἀκούσασα πρὸς αὐτὸν ἔδραμε, καὶ στᾶσα κάτωθεν πρὸς ἑαυτὴν κατελθεῖν ἠξίον ἐπιθυμεῖν γὰρ ἀγαθὴν οὕτω φωνὴν ζῶν ἔχον ἀσπάσασθαι. Τοῦ δὲ εἰπόντος, τὸν θυρωρὸν πρότερον διυπνίσει, ὑπὸ τὴν ῥίζαν καθεύδοντα, ὡς ἐκείνου ἀνοίξαντος κατελθεῖν, κάκεινης ζητούσης αὐτὸν φωνῆσαι, ὁ κύων αἴφνης πηδήσας αὐτὴν διεσπέραξεν.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι οἱ φρόνιμοι τῶν ἀνθρώπων τοὺς ἐχθροὺς ἐπελθόντας πρὸς ἰσχυροτέρους πέμπουσι παραλογιζόμενοι.

mulva visszatérvén a farkas, az ebet a hajazaton hálva lelte, s megállván alul lehívá azt magához, alkujokra emlékeztetve. De a komondor: O farkas, monda, ha még egyszer pitvar előtt találsz fekve, ne várj többé lakzi után.

Jelenti a mese, hogy okos ember, ha valami veszélytől menekült, attól egész életében tart.

36. A kutya és kakas.

A kutya és kakas barátságot kötve együtt utazott. Elesteledvén, a kakas egy fára ment hálni, a kutya pedig a fa tövének odvában. A mint a kakas éjszaka szokás szerint énekelt, meghallván a róka, oda szaladt, és alul megállva kérte azt, jőne le; mert egy illy gyönyörű szavú állatot meg kell csókolnia. A kakas oda utasítá őt, hogy előbb keltse fel a kapust, ki a fa tövében alszik; ha az kinyit, majd ő lejön. Midőn a róka épen szólítani akará, neki ugrott egyszerre a kuvasz, és széttépte.

Jelenti a mese, hogy okos ember megtámadó el-lenségét erősebbhez ámitja el magáról.

37. Λέων καὶ Βάτραχος.

Λέων ἀκούσας ποτὲ βατράχου μέγα βοῶντος, ἐπεστράφη πρὸς τὴν φωνήν, οἰόμενος μέγα τι ζῶον εἶναι. Προσμείνας δὲ μικρόν, ὡς εἶδεν αὐτὸν προσελθόντα τῆς λίμνης, προσελθὼν αὐτὸν κατεπάτησεν.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι οὐ δεῖ πρὸ τῆς ὀψεως δι' ἀκοῆς μόνης ταράττεσθαι.

38. Λέων, ὄνος καὶ Ἀλώπηξ.

Λέων καὶ ὄνος καὶ ἀλώπηξ κοινωνίαν ποιησάμενοι, ἐξῆλθον πρὸς ἄγραν. Πολλῆς οὖν θήρας συλληφθείσης, προσέταξεν ὁ λέων τῷ ὄνῳ διελεῖν αὐτοῖς. Ὁ δὲ τρεῖς μερίδας ποιησάμενος ἐκ τῶν ἴσων, ἐκλέξασθαι τούτους προὔτρεπετο. Καὶ ὁ λέων θυμωθεὶς τὸν ὄνον κατέφαγεν. Εἶτα τῇ ἀλώπεκι μερίζειν ἐκέλευσεν. Ἡ δ' εἰς μίαν μερίδα πάντα σωρεύσασα, ἑαυτῇ βραχὺ τι κατέλιπε. Καὶ ὁ λέων πρὸς αὐτήν, Τίς σε, ὦ βελτίστη, διαιρεῖν οὕτως ἐδίδαξεν; ἡ δὲ εἶπεν, Ἡ τοῦ ὄνου συμφορά.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι σωφρονισμοὶ γίνονται τοῖς ἀνθρώποις τὰ τῶν πέλας δυστυχήματα.

ἀλλων

37. Az oroszlán és béka.

Egyszer az oroszlán hallván a béka nagy kurtyolását, hátra tekintett a szóra, azt véelve, hogy valami nagy állat. Megállapodván kissé, midőn azt a tóból kijőni látta, hozzá ment és eltapodta.

Jelenti a mese, hogy mielőtt látnánk, pusztá szóra nem kell megijednünk.

38. Az oroszlán, szamár és róka.

Az oroszlán, szamár és róka egybeszövetkezvén vadászni mentek. Miután sok zsákmányt kaptak, parancsolá az oroszlán a szamárnak, osztaná el közöttök. Ez három egyenlő részre osztá az egészet, és hagyta, hogy válaszszanak. Haragra gerjedvén az oroszlán, megette a szamarat; aztán parancsolá a rókának, hogy oszsza el. Ez egy felé halmozván mindent, magának parányit hagyott. Ekkor az oroszlán: Oh jámbor, monda, ki tanított így osztani? Felele amaz: A szamár.

Jelenti a mese, hogy mások baján okúl az ember.

39. Λέων καὶ Ἄρκτος.

Λέων καὶ ἄρκτος ὁμοῦ βουνεύρω περιτυχόντες περὶ τούτου ἐμάχοντο. Λεινῶς οὖν ὑπ' ἀλλήλων διατεθέντες, ὡς ἐκ τῆς πολλῆς μάχης καὶ σκοτοδι- νιάσαι, ἀπαυδήσαντες ἔκειντο. Ἀλώπηξ δὲ κύκλω περιμοῦσα, πεπτωκότας αὐτοὺς ἰδοῦσα, καὶ τὸ βού- νευρον ἐν τῷ μέσῳ κείμενον, διὰ μέσου ἀμφοῖν δια- δραμοῦσα, καὶ ἀρπάσασα τοῦτο, φεύγουσα ὤχετο. Οἱ δὲ βλέποντες μὲν αὐτήν, μὴ δυνάμενοι δὲ ἀναστῆναι, Δεῖλαιοι ἡμεῖς, εἶπον, ὅτι δι' ἀλώπεκα ἐμοχθοῦμεν.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι ἄλλων κοπιώντων ἄλλοι κερδαίνουσιν.

40. Μάντις.

Μάντις ἐπ' ἀγορᾶς καθήμενος διελέγετο. Ἐπι- στάντος δὲ τινος αἴφνης καὶ ἀπαγγείλαντος, ὡς αἰ τῆς οἰκίας αὐτοῦ θυρίδες ἀναπεπταμέναι τε πᾶσαι εἶεν, καὶ πάντα τὰ ἔνδον ἀφρημένα, ἀνεπήδησέ τε στενάξας, καὶ δρομαῖος ἦει. Τρέχοντα δὲ τις αὐ- τὸν θεασάμενος, ὦ οὔτος, εἶπεν, ὃ τὰ ἀλλότρια πράγματα προεδένας ἐπαγγελλόμενος τὰ σαντοῦ οὐ προεμαντεύου.

39. Oroszlán és medve.

Az oroszlán és medve egy nagy szarvasvemhet találván együtt, ott viaskodtak felette. Végre olly igen elgyötrék egymást, hogy a sok harcba megszédültek, s erejükből kifogyva feküdtek. A róka megkerülé őket, s a mint elhullva látá, s a vemhet közepén, közéjük suhant, felkapta s elszaladt vele. Ezek rá nézván, de fel nem állhatván: Jéh boldogtalanok, kiáltának fel, hogy a rókának küzdöttünk!

Jelenti a mese, hogy más fáradságának más veszi hasznát.

40. A jósló.

Egy jósló a piacon üldögélve beszélgetett. Hirtelen ott teremvén valaki, s erősítvén, hogy házablakai tárvák nyitvák, s mindene ellopott, feljajdult és szaladt. Látván a futót egynémelly: Ej, monda, hogy ki másoknak jövendőt mondhatni kérkedel, magadnak nem mondtál!

Ὁ μῦθος πρὸς τοὺς τὸν μὲν ἑαυτῶν βίον φαύλως διοικοῦντας, τῶν δὲ μηδὲν αὐτοῖς προσηκόντων προνοεῖσθαι πειρωμένους.

41. Μύρμηξ καὶ Περιστερὰ.

Μύρμηξ διψήσας, κατελθὼν εἰς πηγὴν, παρασυρεῖς ὑπὸ τοῦ ῥεύματος ἀπεπνίγετο. Περιστερὰ δὲ τοῦτο θεασαμένη, κλῶνα δένδρον περιελούσα εἰς τὴν πηγὴν ἔρριψεν, ἐφ' οὗ καθίσας ὁ μύρμηξ διεσώθη. Ἴξευτῆς δὲ τις μετὰ τοῦτο τοὺς καλάμους συνθεῖς ἐπὶ τὸ τὴν περιστερὰν συλλαβεῖν ἤει. Τοῦτο δὲ ὁ μύρμηξ ἑωρακὼς τὸν τοῦ ἴξευτοῦ πόδα ἔδακεν. Ὁ δὲ ἀλγήσας τοὺς τε καλάμους ἔρριψε, καὶ τὴν περιστερὰν αὐτίκα φυγεῖν ἐποίησεν.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι δεῖ τοῖς εὐεργέταις χάριν ἀποδιδόναι.

42. Νυκτερίς, Βάτος καὶ Αἶθνια.

Νυκτερίς καὶ βάτος καὶ αἶθνια ἑταιρείαν ποιήσαντες, ἐμπορικὸν βίον διέγνωσαν ζῆν. Ἡ μὲν οὖν νυκτερίς ἀργύριον δανεισαμένη εἰς τὸ μέσον κατέθηκεν, ἡ δὲ βάτος ἐσθῆτα μεθ' ἑαυτῆς ἔλαβεν, ἡ δὲ αἶθνια τρίτη χαλκόν, καὶ ἀπέπλευσαν. Χειμῶ-

A mese az ön ügyeiket rosszul intézőknek s a hozzájuk mikép sem tartozókéit kezelni akaróknak szól.

41. Hangya és galamb.

A szomjas hangya, lemenvén a vízbe, annak sodrától elkapatva már fuldoklék. Látván ezt a galamb, harasztot szakított a fáról, s leveté a patakba, mellyre felkapaszkodván a hangya menekült. Utóbb egy madarász összeszedett vesszeivel a galambot ment megfogni. Ezt látván a hangya, megcsípte a madarász lábát. Ez a fájdalomra mind vesszeit eldobá, mind a galambot elröppenté.

Jelenti a mese, hogy legyünk hálásak jóttevőink iránt.

42. Denevér, tüske és buvár.

Összeszövetkezvén a denevér, tüske és buvár, kereskedői életre adták magokat. A denevér kölcsönzött pénzt hozott, a tüske ruhaféléket, a buvár megrezet. Elhajóztak. De nagy vihar támadván, a hajó

νος δὲ σφοδροῦ γενομένου, καὶ τῆς νεῶς περιτραπίσης, πάντα ἀπολέσαντες αὐτοὶ ἐπὶ τὴν γῆν διεσώθησαν. Ἐξ ἐκείνου τοίνυν ἡ μὲν αἴθρεια τοῖς αἰγιαλοῖς ἀεὶ παρεδρεύει, μὴ που τὸν χαλκὸν ἐκβάλλῃ ἢ θάλαττα. Ἡ δὲ νυκτερὶς τοὺς δανειστάς φοβούμενη, τῆς μὲν ἡμέρας οὐ φαίνεται, νύκτωρ δ' ἐπινομὴν ἕξεισιν. Ἡ δὲ βάτος τῆς τῶν παριόντων ἐσθῆτος ἐπιλαμβάνεται, εἴ που τὴν οἰκείαν ἐπιγνοίῃ ζητοῦσα.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι περὶ ἅ σπουδάζομεν, τοῖς ἐς ὕστερον περιπίπτομεν.

43. Νοσῶν καὶ Ἰατροῦ.

Νοσῶν τις καὶ ὑπὸ τοῦ ἱατροῦ ἐρωτώμενος, ὅπως διετέθη, πλεον εἶπε τοῦ δέοντος ἰδρωκένας. Ὁ δὲ ἀγαθὸν ἔφη τοῦτ' εἶναι. Ἐκ δευτέρου δὲ παρ' αὐτοῦ πάλιν ἐρωτηθεὶς, ὅπως ἔσχε, φρίκη συσχεθεὶς, εἶπε, σφοδρῶς διατετινάχθαι. Ὁ δὲ καὶ τοῦτ' ἀγαθὸν ἔφησεν εἶναι. Ἐκ δὲ τρίτου αὐτὸς ἐρωτηθεὶς ὅπως διεγένετο, εἶπεν, ὑδέρω περιπεπτωκένας. Ὁ δὲ καὶ τοῦτο πάλιν ἀγαθὸν εἶπεν εἶναι. Εἶτα τῶν οἰκείων τινὸς αὐτὸν ἐρωτήσαντος, ὅπως ἔχει, Ἐγώ, εἶπεν, ὦ οὔτος, ὑπὸ τῶν ἀγαθῶν ἀπόλλυμαι.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι μάλιστα τῶν ἀνθρώπων δυσχεραίνομεν τοὺς πρὸς χάριν ἀεὶ βουλομένους λέγειν.

felfordult, s ők mindent elvesztve szabadultak ki a part-
ra. Azóta mindig tengerparton ácsorog a buvár, nem
veti e ki rezét a tenger valahol. A denevér hitelezői-
től tartva, nappal nem jár, de éjszaka táplálkozik. A
tüske pedig az utazók ruháiba kapdos, ha valahogy
sajátjára ismerhetne.

Jelenti a mese, hogy a mivel foglalkozunk, végre
is arra jutunk.

43. A beteg és orvos.

Egy beteg, orvosától kérdeztette, hogy van: Kel-
letnél többet izzadtam, felele. Az orvos ezt jónak
mondá. Másszor ismét kérdeztetvén, hogy volna, vá-
laszolt, miszerint a hideg igen kifogta. Amaz ezt is
jónak mondta. Harmadszor is kérdeztetvén hogylété-
ről, vízkórba esettnek nyilatkozott. Az orvos ezt megint
jónak mondá. Utóbb egyik rokonának kérdésére,
hogy van, felelt: Mint a kit megölt a sok jó.

Jelenti a mese, hogy nincs ember, kire jobban
bosszankodnánk, mint arra, ki mindig inyünk szerint
akar szólni.

44. Ξυλευόμενος καὶ Ἐρμῆς.

Ξυλευόμενός τις παρὰ τῷ ποταμῷ τὸν πέλεκυν ἀπέβαλε. Ἀμηχανῶν τοίνυν παρὰ τὴν ὄχθην καθίσας ὠδύρετο. Ἐρμῆς δὲ μαθὼν τὴν αἰτίαν, καὶ οἰκτείρας τὸν ἄνθρωπον, καταδύς εἰς τὸν ποταμὸν χρυσοῦν ἀνήνεγκε πέλεκυν, καὶ ἤρετο, εἰ οὗτός ἐστιν, ὃν ἀπώλεσεν. Τοῦ δὲ μὴ τοῦτον εἶναι φημένου, αὐτὸς καταβάς ἀργυροῦν ἀνεκόμισε. Τοῦ δὲ μηδὲ τοῦτον εἶναι τὸν οἰκεῖον εἰπόντος, ἐκ τρίτου καταβάς ἐκεῖνον τὸν οἰκεῖον ἀνήνεγκε. Τοῦ δὲ τοῦτον ἀληθῶς εἶναι τὸν ἀπολωλότα φημένου, Ἐρμῆς ἀποδεξάμενος αὐτοῦ τὴν δικαιοσύνην ἅπαντας αὐτῷ ἐδώρησατο. Ὁ δὲ παραγενόμενος πάντα τὰ συμβάντα τοῖς ἐταίροις διςξελήλυθεν, ὧν εἰς τις τὰ ἴσα διαπράξασθαι ἐβουλεύσατο. Καὶ παρὰ τὸν ποταμὸν ἐλθὼν, καὶ τὴν οἰκίαν ἀξίνην ἐξεπίτηδες ἀφείς εἰς τὸ ῥεῦμα, κλαίων ἐκάθητο. Ἐπιφανεῖς οὖν ὁ Ἐρμῆς κἀκείνῳ, καὶ τὴν αἰτίαν μαθὼν τοῦ θρήνου, καταβάς ὁμοίως χρυσοῦν ἀξίνην ἐξήνεγκε, καὶ ἤρετο, εἰ ταύτην ἀπέβαλε. Τοῦ δὲ σὺν ἠδονῇ, Ναί, ἀληθῶς ἦδ' ἐστί, φήσαντος, μισήσας ὁ θεὸς τὴν τοσαύτην ἀναίδειαν, οὐ μόνον ἐκείνην κατέσχευεν, ἀλλ' οὐδὲ τὴν οἰκίαν ἀπέδωκεν.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι ὅσον τοῖς δικαίοις τὸ θεῖον συναίρεται, τοσοῦτον τοῖς ἀδίκοις ἐναντιοῦται.

44. Favágó és Hermes.

Egy favágó patakba ejt é fejsz éjét, s nem tudván hova lenni, ott vesz ékelt a vizparton. Hermes megtudakolván keserve okát, lemer últ a viz alá, onnan arany fejszét hozott fel, s kérd é, ez-e, a mellyet elvesztett. Amannak nem szavára ismét lebukott, s ezüstöt emelt ki. Mid ón az ember ezt sem vallotta övének, harmadik lementével sajátjával jött immár ki. Hogy amaz ezt mondotta valódi elveszett jószágának, Hermes, látván becsületességét, mind oda ajándékoz á. Ez a történetet elbesz élte társai előtt, kiknek egyike föltette magában azonszerint cselekedni. Valóban el is ment a patakhoz, fejsz éjét készakarva behajít á, s ott ült sirva. Ennek is megjelenvén Hermes, s megtudakolván epedése okát, lement újra; arany fejszét hozott ki, s kérd é, ezt vesztette-e vajjon el. Miután ez mohó örömmel igent mondott, gyűlölvén Hermes isten a szemtelenséget, nem csak az aranyat tartotta meg, de sajátját sem adta ki.

Jelenti a mese, hogy valamint van az isten az igazsággal, úgy áll ellene a hamisnak.

45. Ὄνος καὶ Κηπωρός.

Ὄνος ὑπηρετούμενος κηπωρῶ, ἐπειδὴ ὀλίγα μὲν ἦσθιε, πλεῖστα δ' ἐμόχθει, ἠΰξατο τῷ Δίῳ, ὥστε τοῦ κηπωροῦ ἀπαλλαγεῖς ἐτέρῳ δεσπότην ἀπεμποληθῆναι. Τοῦ δὲ Διὸς ἐπακούσαντος, καὶ κελεύσαντος αὐτὸν κεραμεῖ πραθῆναι, πάλιν ἐδυεφόρει, πλέον, ἢ πρότερον, ἀχθοφορῶν, καὶ τὸν τε πηλὸν καὶ τοὺς κεράμους κομίζων. Πάλιν οὖν ἀμείψαι τὸν δεσπότην ἰκέτευε, καὶ βυρσοδέψη ἀπεμπολᾶται. Εἰς χείρονα τοίνυν τῶν προτέρων δεσπότην ἐμπεσών, καὶ ὁρῶν τὰ παρ' αὐτοῦ πραττόμενα, μετὰ στεναγμῶν ἔφη, Οἴμοι τῷ ταλαιπώρῳ, βέλτιον ἦν μοι παρὰ τοῖς προτέροις δεσπόταις μένειν· οὗτος γάρ, ὡς ὁρῶ, καὶ τὸ δέρμα μου κατεργάσεται.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι τότε μάλιστα τοὺς προτέρους δεσπότας οἱ οἰκέται ποθοῦσιν, ὅταν τῶν δευτέρων πείραν λάβωσι.

46. Ὀρνιθοθήρας καὶ Κορυδαλός.

Ὀρνιθοθήρας ὄρνισιν ἴστη παγίδας. Κορυδαλὸς δὲ τοῦτον πόρρωθεν ἰδὼν ἐπυνθάνετο, τί ποτ' ἐργάζοιτο. Τοῦ δὲ πόλιν κτίζειν φραμένον, εἶτα δὲ πορρόωτέρῳ ἀποχωρήσαντος καὶ κρυβέντος, ὁ κορυδαλὸς τοῖς τοῦ ἀνδρὸς λόγοις πιστεύσας, προς-

45. A szamár és kertész.

A kertésznél szolgált szamár, miután keveset ett, de sokat dolgozott, könyörgött Zeusnek, hogy ettől megszabadítva más gazdához adassék. Meghallgatván őt Zeus, és eladatván egy fazekasnak, megint panaszkodék, hogy még többet kell hurcolnia, mint előbb, sarat és fazekakat. Ismételt gazdaváltoztatásérti imádságára vargának adatott el. Most már az előbbieknél is rozszabb úrhoz jutván, és látván annak szokott mesterségét, felsohajtott: Szegény fejem, beh jobb lett volna előbbi gazdáimnál maradnom; hisz ez, a mint látom, bőrömet is kikészíti!

A mese jelenti, hogy akkor szokták előbbeni urikat sohajtani a cselédek, mikor az utóbbiakat tapasztalták.

46. A madarász és pacsirta.

A madarász tőröket rakott a madaraknak. Messziről nézvén őt a pacsirta, kérdé, mit csinál. Ennek azon feleletére, hogy várost, aztán odábbállására s elrejtezésére, az ember szavainak hívó pacsirta közelített

ελθὼν εἰς τὸν βρόχον ἐάλω. Τοῦ δὲ ὀρνιθοθήρου ἐπιδραμόντος, ἐκεῖνος εἶπεν, ὦ οὗτος, εἰ τοιαύτην πόλιν κτίζεις, οὐ πολλοὺς ἐνοικοῦντας εὐρήσεις.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι τότε μάλιστα οἶκοι καὶ πόλεις ἐρημοῦνται, ὅταν οἱ προεστῶτες χαλεπαίνωσιν.

47. Ὀδοιπόρος.

Ὀδοιπόρος πολλὴν ἀνύσας ὁδὸν ἠῤῥατο, εἰ ἄρα εὐρήσει τι, τὸ ἥμισυ τούτου τῷ Ἑρμῇ ἀναθήσειν. Περιτυχὼν δὲ πῆρα μεστῇ φοινίκων καὶ ἀμυγδάλων, καὶ ταύτην ἀνελόμενος, ἐκείνους μὲν ἔφαγε, τὰ δὲ τῶν φοινίκων ὄστᾶ καὶ τὰ τῶν ἀμυγδάλων κελύφη ἐπί τινος βωμοῦ ἀνέθηκε φήσας, Ἀπέχεις, ὦ Ἑρμῆ, τὴν εὐχὴν τοῦ γὰρ ἐυρεθέντος τὰ ἐκτὸς καὶ τὰ ἐντὸς πρὸς σὲ διανεμόμαι.

Ὁ μῦθος πρὸς ἄνδρα φιλάργυρον, καὶ τοὺς θεοὺς διὰ πλεονεξίαν κατασοφίζομενον.

48. Παῖς καὶ Μήτηρ.

Παῖς ἐκ διδασκαλείου τὴν τοῦ συμμαθητοῦ δέλτον κλέψας ἤνεγκε τῇ μητρί. Τῆς δὲ μὴ ἐπιπληξάσης, μᾶλλον μὲν οὖν ἀποδεξαμένης, προῶν τοῖς χρόνοις ἤρξατο καὶ τὰ μείζω κλέπτειν. Ἐπ'

a tórhöz, és befogódott. A most ott termett mada-
rásznak monda ekkor amaz: Dehiszen, ha illy várost
építesz, nem sok lakost találsz!

Jelenti a mese, hogy legjobban elpusztít házakat
és városokat az előljárók kegyetlensége.

47. A z u t a s.

Egy sok földet bejárt utas imádkozva fogadá,
hogy, ha valamit lel, felét Hermesnek szenteli. Talált
aztán egy tarisznya pálmaszilvát és mandulát, s fogta,
megette. Ekkor a szilva magját és mandula héját egy
oltárra tette, mondván: O Hermes, teljesítve fogadá-
som; mert a talátnak mind belét mind külét felezzük.

A fösvény és zsugorisága miatt az istent is meg-
csalni kész embernek szól a mese.

48. A fiú és anyja.

Egy fiú az iskolából társa könyvét ellopván anyjá-
nak haza vitte. Minthogy ez nem csak meg nem feddé,
sőt inkább még dicsérte, elkezdett nagyobbakat lopni.

αὐτοφώρῳ δὲ ποτε ληφθεὶς ἀπήγετο τὴν πρὸς θάνατον. Τῆς δὲ μητρὸς ἐπομένης καὶ ὀλοφυρομένης, ἐκεῖνος τῶν δημίων ἰδεῖτο, βραχέα τινὰ τῇ μητρὶ διαλεχθῆναι πρὸς τὸ οὖς. Τῆς δὲ ταχέως τὸ οὖς τῷ στόματι τοῦ παιδὸς προσθείσης, ἐκεῖνος τὸ οὖς τοῖς ὀδοῦσι δακῶν ἀφείλετο. Τῆς δὲ μητρὸς καὶ τῶν ἄλλων κατηγορούντων, ὡς οὐ μόνον κέκλοφεν, ἀλλ' ἤδη καὶ εἰς τὴν μητέρα ἠσέβηκεν, ἐκεῖνος εἶπεν, Αὐτὴ γάρ μοι τῆς ἀπωλείας αἰτίος γέγονεν· εἰ γάρ, ὅτε τὴν δέλτον ἐκεκλόφειν, ἐπέπληξέ μοι, οὐκ ἂν μέχρι τούτων χωρήσας νῦν ἠγόμην ἐπὶ τὸν θάνατον.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι τῶν μὴ κατ' ἀρχὰς κολαζομένων ἐπὶ μείζον ἀνξάνει τὰ κακά.

49. Ποιμὴν καὶ Θάλαττα.

Ποιμὴν ἐν παραθαλασσίῳ τόπῳ ποιμνιον νέμων, ἑωρακὼς γαληνιῶσαν τὴν θάλατταν, ἐπεθύμησε πλεῦσαι πρὸς ἐμπορίαν. Ἀπεμπολήσας οὖν τὰ πρόβατα, καὶ φοινίκων βαλάνους πριάμενος ἀνήχθη. Χειμῶνος δὲ σφοδροῦ γενομένου, καὶ τῆς νεῶς κινδυνευούσης βαπτίζεσθαι, πάντα τὸν φόρτον ἐκβαλὼν εἰς τὴν θάλατταν μόλις κενῇ τῇ νηϊ διεσώθη. Μετὰ δ' ἡμέρας οὐκ ὀλίγας παριόντος τινός, καὶ τῆς θαλάττης — ἔτυχε γὰρ αὐτὴ γαληνιῶσα — τὴν ἠρεμίαν θαυμάζοντος, ὑπολαβὼν οὗτος

Egyszer azonban rajta kapatván, vesztőhelyre vitetett. Midőn az anyja jajgatva követte őt, kéré a bakókat, engednék, hadd mondjon valamit anyjának fülébe. Szüléje hamar oda nyujtá fülét, ez pedig elharapta. Mind anyjának mind egyebeknek szidalmaira, hogy nem csak tolvaj már, de anyja ellen is istentelen, monda: Ő az én vesztetemnek oka; mert ha, midőn könyvet loptam, megfeddett, nem jöttem volna annyira, hogy most halálra vigyenek.

Jelenti a mese, hogy a meg nem büntetett első vétek nagyobb gonoszsággá fajul.

49. A pásztor és tenger.

Egy pásztor tengerparton legeltetvén nyáját, s csendesnek látván a tengert, kedvet kapott kereskedésre evezni. Eladta tehát juhait, pálmagyümölcsöt vásárolt, s elhajózott. Azonban nagy vihar állván be, s a hajó elmerüléssel fenyegettetvén, miután minden áruját tengerbe hányta, nagy nehezen menekült üres hajóval. Nem kevés nap mulva valaki menván arra el, s a tenger csendét magasztalván, melly épen uralko-

εἶπε, Φοινίκων αὐθις, ὡς ἔοικεν, ἐπιθυμεῖ, καὶ διὰ τοῦτο φαίνεται ἡσυχάζουσα.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι τὰ παιθήματα τοῖς ἀνθρώποις μαθήματα γίνονται.

50. Ροιά, Μηλέα καὶ Βάτος.

Ῥοιά καὶ μηλέα περὶ κάλλους ἤριζον. Πολλῶν δ' ἀμφισβητήσεων μεταξὺ γενομένων, βάτος ἐκ τοῦ πλησίον φραγμοῦ ἀκούσασα, Πανσώμεθα, εἶπεν, ὦ φίλοι, ποτὲ μαχόμεναι.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι ἐν ταῖς τῶν ἀμεινόνων στάσεσι καὶ οἱ μηδενὸς ἄξιοι πειρῶνται εἶναι τι.

51. Σ π á λ α ξ.

Ὁ Σπάλαξ τυφλὸν ζῶόν ἐστι. Φησὶν οὖν ποτε τῇ μητρὶ, Σνκαμινέαν, μήτηρ, ὀρῶ. Εἶτα αὐθις φησι, Λιβάνου ὀσμῆς πεπλήρωμαι. Καὶ τρίτου πάλιν, Χαλκῆς, φησί, ψηφίδος κτύπον ἀκούω. Ἡ δὲ μήτηρ ὑπολαβοῦσα εἶπεν, ὦ τέκνον, ὡς ἤδη καταμανθάνω, οὐ μόνον ὄψεως ἐστέρησαι, ἀλλὰ καὶ ἀκοῆς καὶ ὀσφρήσεως.

dott, monda ez: Alkalmasint megint pálmazilvát akar, azért van illy csendesen.

Jelenti a mese, hogy az ember veszélyében észélyesebbé szokott lenni.

50. A narancsfa, almafa és túskebokor.

A narancsfa és almafa azon vitatkoztak, mellyik szebb. Sok feleselgetéseiket garádról hallván a túskebokor monda: Feleim, hagyjuk el a veszekedést.

Jelenti a mese, hogy nagyok villongásaiban törpék is akarnak valamik lenni.

51. A v a k o n d.

A vakond vak állat. Egyszer tehát mond anyjához: Anyám, szederfát látok; utóbb pedig: Tömjén szaga ütött meg; harmadszor végre: Réz lapnak pengését hallom. Válaszolt ekkor az anyja: Oh fiam, a mint látom, nem csak szemeid hibáznak, de hallásod és szaglásod is.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι ἐνιοὶ τῶν ἀλαζόνων τὰ ἀδύνατα κατεπαγγέλλονται, καὶ ἐν τοῖς ἐλαχίστοις ἐλέγχονται.

52. Σφῆκες, Πέρδικες καὶ Γεωργός.

Σφῆκες καὶ πέρδικες δίψη συνεχόμενοι πρὸς γεωργὸν ἦλθον, παρ' αὐτοῦ αἰτοῦντες πιεῖν, ἐπαγγελλόμενοι ἀντὶ τοῦ ὕδατος ταύτην τὴν χάριν ἀποδώσειν· οἱ μὲν πέρδικες σκάπτειν τὰς ἀμπέλους, οἱ δὲ σφῆκες κύκλω περιμόντες τοῖς κέντροις ἀποσοβεῖν τοὺς κλέπτας. Ὁ δὲ γεωργὸς ἔφη, Ἄλλ' ἔμοιγέ εἰσι δύο βόες, οἳ μηδὲν ἐπαγγελλόμενοι πάντα ποιοῦσιν ἄμεινον οὐν ἐστὶν ἐκείνοις δοῦναι, ἤπερ ὑμῖν.

Ὁ μῦθος πρὸς ἄνδρας ἐξώλεις, ὠφελεῖν μὲν ἐπαγγελλομένους, βλάπτοντας δὲ μεγάλα.

53. Ταῶς καὶ Κολοῖός.

Τῶν ὀρνίθων βουλομένων ποιῆσαι βασιλέα, ταῶς ἑαυτὸν ἠξίου διὰ τὸ κάλλος χειροτονεῖν. Αἰρουμένων δὲ τούτων πάντων, κολοῖός ὑπολαβὼν ἔφη, Ἄλλ' εἰ σοῦ βασιλεύοντος ἀετὸς ἡμᾶς καταδιώκειν ἐπιχειρήσει, πῶς ἡμῖν ἐπαρξέσεις.

Jelenti a mese, hogy vannak dicekvők, kik lehetlent ígérnek, s apróságokon sülnek fel.

52. A darázsok, foglyok és földmives.

A darázsok és foglyok megszomjazván a földművelőhöz mentek italt kérni. Igérték, hogy a vizet meg fogják köszönni, a fogoly szőlőjét kapálva, a darázsok pedig azt fulánkaikkal körüljárva s a tolvajokat elrezeztve. Hanem a gazda felele: Az én két ökröm nem ígér semmit, de mindent megtesz; azért inkább nekik adok, mintsem nektek.

Hasznokat ígérő, de nagy károkat tevő, veszedelmes emberek leckéje.

53. A páva és csóka.

A királyt tenni akaró madaraknak szépsége tekintetéből a páva magát ajánlá. Midőn mindnyájan megválasztása körül voltak, fölemelvén szavait mond a csóka: Hát ha kormányod alatt ellenünk támad a sas, hogy segítesz?

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι τοὺς ἄρχοντας οὐ διὰ κάλλος μόνον ἀλλὰ καὶ ῥώμην καὶ φρόνησιν ἐκλέγεσθαι δεῖ.

54. Μονιὸς καὶ Ἀλώπηξ.

Μονιὸς ἄγριος ἐπὶ τινος δένδρου ἐστῶς τοὺς ὀδόντας ἔσθηνεν. Ἀλώπεκος δ' ἐρομένης τὴν αἰτίαν, ὅτι μηδεμιᾶς προσκειμένης ἀνάγκης τί τοὺς ὀδόντας θήγει, ἔφη, Οὐκ ἀλόγως τοῦτο ποιῶ εἰ γάρ με κίνδυνος περισταίῃ, οὐκ οὖν με τηνικαῦτα πρὸς τὸ τοὺς ὀδόντας ἀκονᾶν ἀσχολεῖσθαι δεήσει, ἀλλὰ μᾶλλον ἐτοίμοις οὔσι χρῆσθαι.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι δεῖ πρὸς τὸν κίνδυνον παρασκευάζεσθαι.

55. Κορυδαλός.

Κορυδαλὸς εἰς πάγην ἀλούς, θρηγῶν ἔλεγεν, Οἴμοι τῷ ταλαιπῶρ καὶ δυστήρῳ πτηνῷ, οὐ χρυσὸν ἐνοσφισάμην τινὸς, οὐκ ἄργυρον, οὐκ ἄλλο τι τῶν τιμίων κόκκος δὲ σίτου μικρὸς τὸν θάνατόν μοι προὔξηνησεν.

Ὁ μῦθος πρὸς τοὺς διὰ κέρδος εὐτελεῖς μέγαν ὑφισταμένους κίνδυνον.

Tanít a mese főnököket ne csupán szépségért, de erő- és okosságért is választani.

54. Az ordas és róka.

A fene ordas egy fa alatt állva hozzá fente fogait. A róka kérdésére, hogy mi szükség sem levén most rá, miért köszörüli fogát, felele az: Nem ok nélkül teszem én ezt; mert ha veszély környékez majd, akkor nem fogaim élesítésével kell bajlódnom, de a már készeket elővennem.

Jelenti a mese, hogy a veszélyekre el kell készülni.

55. A pacsirta.

Tőrbe esvén a pacsirta így kesergett: Jaj nekem szegény, nyomorú szárnyasnak! sem aranyát sem ezüstét el nem loptam senkinek, sem semminemű marháját; egy búzaszemecske szerezte halálomat.

A kis nyereményért nagy bajba rohanást példázza e mese.

56. Νεβρός.

Νεβρός ποτε πρὸς τὸν ἔλαγον εἶπε, Πάτερ, σὺ καὶ μείζων καὶ ταχύτερος κυνῶν πέφυκας, καὶ κέραια πρὸς τούτοις ὑπερφυᾶ φέρεις πρὸς ἄμυναν, τί δὴ ποτ' οὖν οὕτω τούτους φοβῆ; Κακείνος γελῶν εἶπεν, Ἀληθῆ μὲν ταῦτα φής, τέκνον, ἐν δ' οἶδα, ὡς, ἐπειδὰν κυνὸς ὑλακὴν ἀκούσω, αὐτίκα πρὸς φυγὴν, οὐκ οἶδ' ὅπως, ἐκφέρουμαι.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι τοὺς φύσει δειλοὺς οὐδεμία παραίνεσις ῥώννυσιν.

57. Λαγωὶ καὶ Βάτραχοι.

Οἱ λαγωὶ ποτε συνελθόντες τὸν ἑαυτῶν βίον πρὸς ἀλλήλους ἀπεκλαίοντο, ὡς ἐπισφαλῆς εἶη καὶ δειλίας πλέως· καὶ γὰρ καὶ ὑπ' ἀνθρώπων καὶ κυνῶν καὶ ἀετῶν καὶ ἄλλων πολλῶν ἀναλίσκονται βέλτιον οὖν εἶναι θανεῖν ἅπαξ, ἢ διὰ βίου τρέμειν. Τοῦτο τοίνυν κυρώσαντες ὥρμησαν κατὰ ταῦτόν εἰς τὴν λίμνην, ὡς εἰς αὐτὴν ἐμπεσοῦμενοι καὶ ἀποπνιγησόμενοι. Τῶν δὲ καθημένων κύκλω τῆς λίμνης βατράχων, ὡς τὸν τοῦ δρόμου κτύπον ἤσθοντο, εὐθύς εἰς ταύτην εἰσπηδησάντων, τῶν λαγῶν τις ἀγγιγνότερος εἶναι δοκῶν τῶν ἄλλων ἔφη, Στῆτε,

56. A szarvasfi.

Mondá egykor a fiók a szarvasnak: Apám, te nagyobb és gyorsabb vagy a kopóknál, aztán nagy szarvakat hordasz védelmedre, miért félsz hát úgy azoktól? Felelt amaz mosolyogva: Igazad van ugyan ezekben, fiam; hanem én csak azt az egyet tudom, hogy, mihelyt ebesaholást hallok, magam sem tudom hogyan, mindjárt futásnak iramodom.

Jelenti a mese, hogy a félénk természetűeket mi buzdítás sem teheti merészekké.

57. A nyulak és békák.

Összeseregelvén egykor a nyulak, sirva panaszlák egymás közt, milly keserves, milly félelemmel teljes az ő életök; mert mind emberek, mind ebek, mind a sasok, mind sok mások által pusztítatnak; jobb tehát egyszerre elveszni, mint egész életen át reszketni. E határozat után egy tónak iramodtak mindnyájan, magokat belevetendők és fojtandók. A tó körül ülő békák, hallván a futás dobaját, legott beszökdöstenek. Ekkor egy a többinél okosabbnak látszó nyúl: Megálljatok fe-

ἑταῖροι, μηδὲν δεινὸν ὑμᾶς αὐτοὺς διαπράξησθε·
ἤδη, ὡς ὁρᾶτε, καὶ ἡμῶν ἕτερα ζῶά ἐστι δειλότερα.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι οἱ δυστυχοῦντες ἐξ ἑτέρων
χείρονα πασχόντων παραμυθοῦνται.

58. Ὄνος καὶ Ἴππος.

Ὄνος ἵππον ἐμακάριζεν, ὡς ἀφθόνως τρεφόμε-
νον καὶ ἐπιμελῶς, αὐτὸς μὴδ' ἀχύρων ἄλις ἔχων,
καὶ ταῦτα πλεῖστα ταλαιπωρῶν. Ἐπεὶ δὲ καιρὸς
ἐπέστη πολέμου, καὶ ὁ στρατιώτης ἐνοπλος ἀνέβη
τὸν ἵππον, πανταχόσε τοῦτον ἐλαύνων, καὶ δὴ καὶ
μέσον τῶν πολεμίων εἰσῆλασε, καὶ ὁ ἵππος πληγείς
ἔκειτο ταῦτα πάντα ἐωρακῶς ὁ ὄνος τὸν ἵππον
μεταβαλλόμενος ἐταλάνιζεν.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι οὐ δεῖ τοὺς ἄρχοντας καὶ
πλουσίους ζηλοῦν, ἀλλὰ τὸν κατ' ἐκείνων φθόνον
καὶ τὸν κίνδυνον ἀναλογιζομένους τὴν πενίαν
ἀγαπᾶν.

59. Φιλάργυρος.

Φιλάργυρος τις ἅπασαν αὐτοῦ τὴν οὐσίαν ἐξαργυ-
ρυσάμενος, καὶ χρυσοῦ βῶλον ποιήσας, ἐν τινι
τόπῳ κατώρυξε, συγκατορύξας ἐκεῖ καὶ τὴν ψυχὴν

leim, monda, kárt ne tegyetek magatokban; már látjátok, hogy nálunk még félénkebb állatok is vannak.

Jelenti a mese, hogy a szerencsétlenek más szerencsétlenebbek sorsával vigasztalják magokat.

58. A szamár és ló.

A szamár boldoglá a lovat, hogy bőven és gondosan tartatik, míg ő, holott annyit húz von, szalmában sem eszik eleget. De midőn kiütött a háború, itt fegyveres katona ült fel reá, ki minden felé nyargalt rajta, sőt az ellenség közé is betört, hol megsebhedvén elesett. Mind ezt látván a szamár, már most boldogtalanlá a lovat.

Jelenti a mese, hogy nem kell a nagyok- és gazdagokra sovárogni, hanem meggondolva irigyeik- s veszéyeiket, a szegénységet szeretni.

59. A z s u g o r i.

Egy zsugori minden javait pénzzé tevén, s arany válygot csinálván, bizonyos helyen elásta, elásván vele lelkét s eszét is, és naponként megtekinté. Szemmel

ἑαυτοῦ καὶ τὸν νοῦν, καὶ καθ' ἡμέραν ἐρχόμενος αὐτὸν ἐβλεπε. Τῶν δὲ ἐργασιῶν τις αὐτὸν παρατηρήσας, καὶ τὸ γεγονός συννοήσας, ἀνορούζας τὸν βῶλον ἀνείλετο. Μετὰ δὲ ταῦτα κακείνος ἐλθὼν, καὶ κενὸν τὸν τόπον ἰδὼν θρηνεῖν ἤρξατο καὶ τίλλειν τὰς τριχάς. Τοῦτον δὲ τις ὀλοφυρόμενον οὕτως ἰδὼν, καὶ τὴν αἰτίαν πυθόμενος, Μὴ οὕτως, εἶπεν, ὦ οὗτος, ἀθύμει οὐδὲ γὰρ ἔχων τὸν χρυσὸν εἶχες. Λίθον οὖν ἀντὶ χρυσοῦ λαβὼν θές, καὶ νόμιζε σοι τὸν χρυσὸν εἶναι. Τὴν αὐτὴν γὰρ σοι πληρώσει χρεῖαν. Ὡς ὁρῶ γάρ, οὐδ', ὅτε ὁ χρυσὸς ἦν, ἐν χρήσει ἦσθα τοῦ κτήματος.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι οὐδὲν ἢ κτήσις, ἐὰν μὴ ἢ χρῆσις προσῆ.

60. Χῆρες καὶ Γέρανοι.

Χῆρες καὶ γέρανοι ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ λειμῶνος ἐνέμοντο. Τῶν δὲ θηρευτῶν ἐπιφανέντων, οἱ μὲν γέρανοι κοῦφοι ὄντες ταχέως ἀπέπτησαν, οἱ δὲ χῆρες διὰ τὸ βάρος τῶν σωμάτων μείναντες συνελήφθησαν.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι καὶ ἐν ἀλώσει πόλεως οἱ μὲν ἀκτῆμονες εὐχερῶς φεύγουσιν, οἱ δὲ πλούσιοι δουλεύουσιν ἀλίσκόμενοι.

tartván őt egy szakmányos, és a dolgot kitanulván, fel-
ásta s elvitte a válygot. A mint utóbb a zsugori is
jött, és üres helyet talált, siránkozni kezdett s haját
tépni. Látván őt valaki, s megértvén siralmának okát:
Ne légy olly szomorú, mondá, te az aranyat, míg bir-
tad, sem birtad; végy tehát arany helyett követ, tedd
oda, s képzeld aranynak; neked az egyre fog menni:
mert, a mint látom, míg aranyod megvolt, sem hasz-
náltad.

Jelenti a mese, hogy nem vagyon, a minnek célja
nem haszon.

60. A ludak és darvak.

A ludak és darvak azonegy mezőn legeltek. Va-
dászokat pillantván meg, a könnyedke darvak gyorsan
elrepültek, a ludak pedig nehéz testök miatt helyt
maradván megfogattak.

Jelenti a mese, hogy városbevételnél is a birtok-
talanok könnyen futnak, míg a gazdagok szolgáságba
esnek.

61. Χελώνη καὶ Ἀετός.

Χελώνη αετοῦ ἰδεῖτο ἵπτασθαι αὐτὴν διδάξαι. Τοῦ δὲ παραινοῦντος, πόρρω τοῦτο τῆς φύσεως αὐτῆς εἶναι, ἐκείνη μᾶλλον τῇ δεήσει προσέκειτο. Λαβὼν οὖν αὐτὴν τοῖς ὄνυξι, καὶ εἰς ὕψος ἀνενεγκὼν εἶτ' ἀφῆκεν. Ἡ δὲ κατὰ πετρῶν πεσοῦσα συνετριβή. Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι πολλοὶ ἐν φιλονεικίαις τῶν φρονιμωτέρων παρακούσαντες ἑαυτοὺς ἔβλαψαν.

62. Ψ ὕ λ λ α.

Ψύλλα ποτὲ πηδήσασα ἐπὶ πόδα ἀνδρὸς ἐκάθισεν. Ὁ δὲ τὸν Ἡρακλέα ἐπὶ συμμαχίαν ἐκάλει. Τῆς δὲ ἐκεῖθεν αὐθις ἀφαλλομένης, στενάξας εἶπεν, ὦ Ἡράκλεις, εἰ ἐπὶ ψύλλῃ οὐ συνεμάχησας, πῶς ἐπὶ μείζουσιν ἀνταγωνισταῖς συνεργήσεις;

Ὁ μῦθος δηλοῖ, μὴ δεῖν ἐπὶ τῶν ἐλαχίστων τοῦ θείου δεῖσθαι, ἀλλ' ἐπὶ τῶν ἀναγκαίων.

63. Ἐ λ α φ ο ς.

Ἐλαφος τὸν ἕτερον τῶν ὀφθαλμῶν πεπηρωμένη ἐπ' ἡϊόνος ἐνέμετο, τὸν μὲν ὑγιᾶ τῶν ὀφθαλμῶν

61. A teknősbéka és sas.

A teknősbéka kérte a sast, tanítaná meg repülni. Ennek emlékeztetésére, hogy az nem egyez természetével, még jobban neki esett kérelmeivel. Körmei közé fogván tehát, s magasra felvivén azt, onnan leeresztette. A sziklára pottyant teknősbéka összezúzott.

Jelenti a mese, hogy sokan feleseléseikben, okosabbaknak nem engedvén, magokat rontják meg.

62. A bolha.

Egyszer neki iramodván a bolha, egy férfi lábára ugrott. Ez Heraklest hita segítségül; de amaz ismét elugrott. Sohajta most fel az ember: O Herakles, ha bolha ellen nem segéltél, hogy fogsz nagyobb bajnok ellen?

Jelenti a mese, hogy nem kicsinységekért, de szükségesekért kell istenhez folyamodni.

63. A szarvas.

Az egyik szemére világtalan szarvas tengerparton legelt, ép szemét vadászok ellen száraznak fordítva,

πρὸς τὴν ξηρὰν διὰ τοὺς κυνηγετοῦντας ἔχουσα, τὸν δὲ λοιπὸν πρὸς τὴν θάλατταν, ὅθεν οὐδὲν ὑπώπτευε. Παραπλέοντες δὲ τινες καὶ τούτου στοχασάμενοι αὐτῆς κατετόξευσαν. Ἡ δ' ἑαυτὴν ὠλοφύρετο, ὡς, ὑφ' ἧς μὲν ἐδεδοίκει, μηδὲν παθοῦσα, ἦν δ' οὐκ ᾔετο κακὸν ἐπάξειν, ὑπὸ ταύτης προδομένη.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι πολλάκις ἡμῖν τὰ βλαβερὰ δοκοῦντα ὠφέλιμα γίνονται, τὰ δ' ὠφέλιμα βλαβερά.

64. Ἐλαφος καὶ Λέων.

Ἐλαφος κυνηγὸς φεύγουσα εἰς ἄντρον εἰσέδν. Λέοντι δ' ἐκεῖ περιτυχοῦσα ὑπ' αὐτοῦ συνελήφθη. Θνήσκουσα δ' ἔλεγεν, Οἴμοι, ὅτι ἀνθρώπους φεύγουσα τῶ τῶν θηρίων ἀγριωτάτῳ περιέπεσον.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι πολλοὶ τῶν ἀνθρώπων μικροῦς κινδύνους φεύγοντες μεγάλων ἐπειράθησαν.

65. Ἐλαφος καὶ Ἀμπέλως.

Ἐλαφος κυνηγὸς φεύγουσα ὑπ' ἀμπέλῳ ἐκρύβη. Παρελθόντων δ' ὀλίγων ἐκείνων, ἡ ἔλαφος τελέως ἤδη λαθεῖν δόξασα, τῶν τῆς ἀμπέλου φύλλων ἐσθίειν

másikat tengernek, honnan mitől sem tartott. Azonban némelly arra elevező hajósok célba vevén lenyilazták. Ekkor megsiratá magát, hogy a mitől félt, nem bántatott, a mit pedig nem vélt rosznak, az ejté meg.

Jelenti a mese, hogy gyakran a károsnak látszó hasznunkra van, s a hasznosnak látszó kárunkra.

64. A szarvas és oroszlán.

A vadászok elől futó szarvas egy barlangba menekült. Itt azonban oroszlánt lelt, melly őt elfogta. Jaj, mondá haldokolva, hogy az emberektől futva a vadak legvadabbikába botlottam!

Jelenti a mese, hogy az emberek gyakran kis bajból szabadulni akarva, nagyba esnek.

65. A szarvas és szőlő.

A vadászok kergették szarvas szőlő alá rejtezett. Miután kissé elhaladtak, a szarvas már egészen rejleni

ἤρξατο. Τούτων δὲ σειομένων, οἱ κυνηγοὶ ἐπιστραφέντες, καί, ὅπερ ἦν ἀληθές, νομίσαντες τῶν ζώων ὑπὸ τοῖς φύλλοις τι κρύπτεσθαι, βέλεσιν ἀνεῖλον τὴν ἔλαφον. Ἡ δὲ θνήσκουσα τοιαῦτα ἔλεγε, Δίκαια πέπονθα οὐ γὰρ ἔδει τὴν σώσασάν με λυμαίνεσθαι.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι οἱ ἀδικοῦντες τοὺς ἐνεργέτας ὑπὸ θεοῦ κολάζονται.

66. Ὄνος καὶ Λέων.

Ὄνω ποτὲ ἀλεκτροῦν συνεβόσκετο. Λέοντος δ' ἐπελθόντος τῷ ὄνω, ὁ ἀλεκτροῦν ἐφώνησε. Καὶ ὁ μὲν λέων — φασὶ γὰρ τοῦτον τὴν τοῦ ἀλεκτρούνοσ φωνὴν φοβεῖσθαι — ἔφυγεν. Ὁ δ' ὄνος, νομίσας δι' αὐτὸν πεφευγέναι, ἐπέδραμεν εὐθὺς τῷ λέοντι. Ὡς δὲ πόρρω τοῦτον ἐδίωξεν, ἔνθα μηκέτι ἢ τοῦ ἀλεκτρούνοσ φωνὴ ἐφικνεῖτο, στραφείς ὁ λέων τοῦτον κατεθουήσατο. Ὁ δὲ θνήσκων ἐβόα, Ἄθλιος ἐγὼ καὶ ἀνόητος· πολεμιστῶν γὰρ γονέων μὴ ὦν τίνος χάριν εἰς πόλεμον ἐξωρμήθην;

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι πολλοὶ τῶν ἀνθρώπων ταπεινουμένοις τοῖς ἐχθροῖς ἐπίτηδες ἐπιτίθενται, καὶ οὕτως ὑπ' ἐκείνων ἀπόλλυνται.

vélvén, a szőlő leveleit enni kezdé. A lugas cserdülésére megfordulván a vadászok, és a levelek alatt, a minthogy úgy is volt, valami állatot gyanítván lappangani, láncsaikkal megölék a szarvast. Melly haldokolva: Így kell nekem, mondá, miért nem hagytam békét védőmnek.

Jelenti a mese, hogy a jötevőik iránt gonoszakat megveri az isten.

66. A szamár és oroszlán.

Egyszer a kakas együtt legelt a szamárral. Midőn az oroszlán a szamárta utá, a kakas kukorékolt. Erre az oroszlán — mert kakasszótól félni mondatik — elszaladt. A szamár olly hiszemben, hogy tőle szalad, utána az oroszlánnak. De hogy annyira kergette, hol a kakasszó már nem hallott, megfordult az oroszlán, s a szamarat felkoncolta. Melly ordíta halálakor: Hej nyomorú és buta én! miért kellett nem harcias szülék magzatának hadra kelnem?

Jelenti a mese, hogy sokan akkor támadják meg elleneiket, mikor ezek meg vannak alázva, s így vesznek el általok.

67. Κηπωρός καὶ Κύνων.

Κηπωροῦ κύνων εἰς φρέαρ κατέπεσεν. Ὁ δὲ κη-
πωρός βουλόμενος αὐτὸν ἐκείθεν ἀναγαγεῖν, κατῆλ-
θε καὶ αὐτὸς εἰς τὸ φρέαρ. Οἰηθεὶς δ' ὁ κύνων,
ὡς κατωτέρω μᾶλλον αὐτὸν καταδῦσαι παραγέγονε,
τὸν κηπωρὸν στραφεὶς ἔδακεν. Ὁ δὲ μετ' ὀδύνης
ἐπανιών, Δίκαια, φησί, πέπονθα· τί δὴ ποτε γὰρ
τὸν αὐτόχειρα σῶσαι ἐσπούδασα;

Ὁ μῦθος πρὸς ἀδίκους καὶ ἀχαρίστους.

68. Σῦς καὶ Κύνων.

Σῦς καὶ κύνων ἀλλήλοις διελοιδροῦντο. Καὶ
ἢ μὲν σῦς ὤμνευε κατὰ τῆς Ἀφροδίτης, ἢ μὲν τοῖς
ὁδοῦσιν ἀναρρήξειν τὴν κύναν. Ἡ δὲ κύνων πρὸς
ταῦτα εἰρωνικῶς εἶπε, Καλῶς κατὰ τῆς Ἀφροδίτης
ἡμῖν ὀμνύεις· δηλοῖς γὰρ ὑπ' αὐτῆς ὅτι μάλιστα φι-
λεῖσθαι, ἢ τὸν τῶν σῶν ἀκαθάρτων σαρκῶν γενό-
μενον οὐδ' ὅλως εἰς ἱερὸν προσίεται. Καὶ ἢ σῦς,
Διὰ τοῦτο μὲν οὖν μᾶλλον δῆλη ἐστὶν ἢ θεὸς στέρ-
γουςά με· τὸν γὰρ κτείναντα ἢ ἄλλως λυμαινόμε-
νον παντάπασιν ἀποστρέφεται. Σὺ μέντοι κακῶς
ὄσεις καὶ ζῶσα καὶ τεθνηκυῖα.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι οἱ φρόνιμοι τῶν ῥητόρων
τὰ ὑπὸ τῶν ἐχθρῶν ὀνειδίη εὐμεθόδως εἰς ἔπαινον
μετασχηματίζουσιν.

67. A kertész és eb.

A kertész ebe kútba esett. A kertész azt kihúzni maga is leszállt a kútba. Az eb, azt gondolva, hogy alább akarja buktatni, neki fordult gazdájának s megharapta. Ez, sebet hozván ki magával: Úgy kell nekem, monda, miért akartam megmenteni az öngyilkost.

Lecke az igazságtalan- s hálátlanoknak.

68. A disznó és kutya.

A disznó és kutya egymással veszekedtek. A disznó megesküdt Aphroditére, hogy a kutyát mindjárt felhasítja. Erre az eb gúnyosan: Igen helyesen esküszöl Aphroditére, monda, mert megmutatod, mint szeretettel általa, ki tisztátalan húsod kóstolóját teljeséggel nem ereszti templomába. A disznó ekkor: Sőt épen ebből tetszik ki legjobban az istennőnek irántami szeretete, hogy megölömet vagy bármiképen bántómat épenséggel nem szenved. Te pedig mind élve mind halva bűdös vagy.

Jelenti a mese, hogy okos ügyvéd az ellenfél szidalmait művészileg dicséretté alakítja.

69. Ἴγς καὶ Κύνων.

Ἴγς καὶ κύνων περὶ εὐτοχίας ἤριζον. Ἐφη δ' ἡ κύνων εὐτοχος εἶναι μάλιστα πάντων τῶν πεζῶν. Καὶ ἡ ἕς ὑποτυχοῦσα πρὸς ταῦτά φησιν, Ἀλλ' ὅταν τοῦτο λέγῃς, ἴσθι, ὅτι καὶ τυφλοὺς τοὺς σαυτῆς σκύλακας τίπτεις.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι οὐκ ἐν τῷ τάχει τὰ πράγματα, ἀλλ' ἐν τῇ τελειότητι κρίνεται.

70. Ὄφις καὶ Καρκίνος.

Ὄφις καρκίνῳ συνδιητᾶτο, ἑταιρείαν πρὸς αὐτὸν ποιησάμενος. Ὁ μὲν οὖν καρκίνος, ἀπλοῦς ὢν τὸν τρόπον, μεταβαλέσθαι καρκῆνον παρήνει τῆς πανουργίας. Ὁ δὲ οὐδοτιοῦν ἑαυτὸν παρεῖχε πειθόμενον. Ἐπιτηρήσας δ' ὁ καρκίνος αὐτὸν ὑπνοῦντα, καὶ τοῦ φάργγος τῇ χηλῇ λαβόμενος, καὶ, ὅσον οἶόν τε, πύσας φονεύει. Τοῦ δ' ὄφεως μετὰ θάνατον ἔκταθέντος, ἐκεῖνος εἶπεν, Οὕτως ἔδει καὶ πρόσθεν εὐθὺν καὶ ἀπλοῦν εἶναι οὐδὲ γὰρ ἂν ταύτην τὴν δίκην ἔτισας.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι οἱ τοῖς φίλοις σὺν δόλῳ προσιόντες αὐτοὶ μᾶλλον βλάπτονται.

69. A disznó és kutya.

A disznó és eb azon pörölt, mellyik fiazik könnyebben. Az eb azt vitatta, hogy minden földi állatok közt legkönnyebben kölykezik. Válaszolt erre a disznó: De mikor ezt mondod, azt sem kell feledned, hogy vakokat kölykezel.

Jelenti a mese, hogy nem sietség, de helyesség a dolog veleje.

70. A kigyó és rák.

A kigyó együtt lakott a rákkal, barátságot kötvén vele. Az egyszerű erkölcsöt követő rák sürgette őt, változtatná meg ravaszágát. De a kigyó mit sem hajtott beszédére. Meglesvén tehát elalvását a rák, s olójával megragadott torkát egész erejéből összeszorítván, megöli azt. Az ott kinyujtva fekvőhöz monda most: Illy egyenes és egyszerű lettél volna, s így nem lakolnál.

Jelenti a mese, hogy a barátaikhoz ravaszul közelítők magok jobban megesnek.

71. Ποιμὴν καὶ Λύκος.

Ποιμὴν νεόγονον λύκου σκύμνον εὐρών καὶ ἀνε-
λόμενος σὺν τοῖς κυσὶν ἔτρεφεν. Ἐπεὶ δ' ἠϋξήθη,
εἴ ποτε λύκος πρόβατον ἤρπασε, μετὰ τῶν κυνῶν
καὶ αὐτὸς ἐδίωκε. Τῶν δὲ κυνῶν ἔστιν ὅτε μὴ δυνα-
μένων καταλαβεῖν τὸν λύκον, καὶ διὰ ταῦτα ὑπο-
στρεφόντων, ἐκεῖνος ἠκολούθει, μέχρις ἂν τοῦτον
καταλαβῶν, οἷα δὴ λύκος, συμμετάσχη τῆς θήρας,
εἶτα ὑπέστρεφεν. Εἰ δὲ μὴ λύκος ἔξωθεν ἀρπάσειε
πρόβατον, αὐτὸς λάθρα θύων ἅμα τοῖς κυσὶν
ἐθουεῖτο ἕως ὃ ποιμὴν στοχασάμενος καὶ συνεῖς
τὸ δρώμενον, εἰς δένδρον αὐτὸν ἀναρτήσας ἀπέ-
κτεινεν.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι φύσις πονηρὰ χρηστὸν
ἦθος οὐ τρέφει.

72. Λέων, Λύκος καὶ Ἀλώπηξ.

Λέων γηράσας ἐνόσει κατακεκλιμένος ἐν ἄνθρωπῳ.
Παρθῆσαν δ' ἐπισκεψόμενα τὸν βασιλέα πλὴν ἀλώ-
πεκος τᾶλλα τῶν ζώων. Ὁ τοίνυν λύκος λαβόμε-
νος εὐκαιρίας κατηγορεῖ παρὰ τῷ λέοντι τῆς ἀλώ-
πεκος, ἅτε δὴ παρ' οὐδὲν τιθεμένης τὸν πάντων
αὐτῶν κρατοῦντα, καὶ διὰ ταῦτα μηδ' εἰς ἐπίσκεψιν
ἀφίγμένης. Ἐν τοσοῦτῳ δὲ παρῆν καὶ ἡ ἀλώπηξ,

71. A pásztor és farkas.

Farkas kölyket találván a pásztor, fogta s ebei között táplálta. Miután fölnevekedett, ha a farkas juhot vitt el, ez a kutyákkal együtt kergeté. Néha a kutyák nem érhetvén utól a farkast, és azért visszatérvén, amaz utána ment, mígnem beérte, és mint farkas megsztozván vele a zsákmányon, végre haza kullogott. Ha pedig farkas nem lopott juhot, akkor maga titkon ölt, s az ebekkel felfalta. Míg egyszer a pásztor figyelmessé levén, és a dolgot észrevevén, azt fára nem akasztotta.

Jelenti a mese, hogy rosz természetnek jó erköl-
cse nincsen.

72. Az orozslán, farkas és róka.

Az elvénhedt orozslán betegen feküdt barlangjában. A többi állatok, kivevén a rókát, elmentek látogatására. Ekkor a farkas használván az alkalmat, elvádolja az orozslánnál a rókát, hogy semmit sem bajt a mindnyájok urával, azért nem jött most is látogatására. Ezalatt megérkezék a róka, s még a farkas utolsó szavait hal-

καὶ τῶν τελευταίων τοῦ λύκου ῥημάτων ἠχροάσατο. Ὁ μὲν οὖν λέων κατ' αὐτῆς ἐβρουχᾶτο. Ἡ δ' ἀπολογίας καιρὸν αἰτήσασα, Καὶ τίς, ἔφη, τῶν συνελθόντων τοσοῦτον ὠφέλησεν, ὅσον ἐγώ, πανταχόσε περινοστήσασα, καὶ θεραπείαν ὑπὲρ σοῦ παρ' ἰατροῦ ζητήσασα καὶ μαθοῦσα; Τοῦ δὲ λέοντος εὐθύς τὴν θεραπείαν εἰπεῖν κελεύσαντος, ἐκείνη φησίν, Εἰ λύκον ζῶντα ἐκδείρας τὴν αὐτοῦ δορὰν θεομῆν ἀμφιέση. Καὶ τοῦ λύκου κειμένου, ἡ ἀλώπηξ γελῶσα εἶπε, Οὕτως οὐ χρὴ τὸν δεσπότην πρὸς δυσμένειαν παρακινεῖν ἀλλὰ πρὸς εὐμένειαν.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι ὁ καθ' ἑτέρου μηχανώμενος καθ' ἑαυτοῦ τὴν πάγην περιτρέπει.

73. Γ υ ν ή.

Γυνή τις ἄνδρα μέθυσον εἶχε. Τοῦ δὲ πάθους αὐτὸν ἀπαλλάξαι θέλουσα, τοιόνδε τι σοφίζεται. Κεκαρωμένον γὰρ αὐτὸν ὑπὸ τῆς μέθης παρατηρήσασα, καὶ νεκροῦ δίκην ἀναισθητοῦντα ἐπ' ὤμων ἄρασα, ἐπὶ τὸ πολυάνδριον ἀπενεγκοῦσα κατέθετο καὶ ἀπῆλθεν. Ἠνίκα δ' αὐτὸν ἤδη ἀνανήφειν ἐστοχάσατο, προσελθοῦσα τὴν θύραν ἔκοπτε τοῦ πολυανδρίου. Ἐκείνου δὲ φήσαντος, Τίς ὁ τὴν θύραν κόπτων; ἡ γυνὴ ἀπεκρίνατο, Ὁ τοῖς νεκροῖς τὰ σιτία κομίζων, ἐγὼ πάρεμι. Κάκεινος, Μὴ μοι φαγεῖν ἀλλὰ πιεῖν, ὧ βέλτιστε, μᾶλλον προσένεγκε

lotta. Az oroszlán leordítá őt. Ez azonban engedelmet nyervén magát igazolni: Hát, monda, mellyike hajtott az ide jötteteknek annyi hasznot neked, mint én, ki mindenfelé jártam keltem, az orvosnál gyógyszereket tudakoztam, s találtam is? Az oroszlán parancsára, hogy iziben jelentené ki a gyógyszerert, mond a róka: Ha a farkast elevenen megnyúzod, és meleg bőrét felöltöd. Midőn már a farkas leterítve ott feküdt, monda nevetve a róka: Hja, nem kell az urat haragra ingerelni, de engesztelni.

Jelenti a mese, hogy ki másnak vet kelepcét, maga fogódik meg benne.

73. A n ő.

Egy asszonynak iszákos férje volt; kit hogy bajából kigyógyítson, ezen fortélyhoz nyult vala. Midőn egykor mély álomba merülten és holt részegen feküdni látta, hátára vevé, s a temetői virrasztóházba cepelvén letette, s ott hagyta. Később, midőn gondolta, hogy már kijózanodott, visszamenvén kopogtatott a ház ajtaján. Amannak kérdésére: Ki kopogtat az ajtón? felelt a nő: Én vagyok, ki a holtaknak ételt hozok. Ekkor amaz: Ne enni, barátom, hanem csak innia hozz; haragszom,

λυπεῖς γάρ με βρώσεως ἀλλὰ μὴ πόσεως μνημονεύων.
Ἡ δὲ τὸ στήθος πατάξασα, Οἴμοι τῇ δυστήνῳ,
φησὶν οὐδὲ γὰρ οὐδὲ σοφισαμένη ὤνησα σὺ γάρ,
ἄνερ, οὐ μόνον οὐκ ἐπαιδευθήης, ἀλλὰ καὶ χείρων
σαυτοῦ γέγονας, εἰς ἕξιν σοι καταστάντος τοῦ
πάθους.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι οὐ δεῖ ταῖς κακαῖς πράξε-
σιν ἐγχρονίζεῖν· ἔστι γάρ, ὅτε καὶ μὴ θέλοντι τῷ
ἀνθρώπῳ τὸ ἔθος ἐπιτίθεται.

74. Κ Ὑ Κ Ν Ο Σ.

Ἄνῆρ εὐπορῶν χῆνά τε ἅμα καὶ κύκνον ἔτρεφεν,
οὐκ ἐπὶ τοῖς αὐτοῖς μέντοι τὸν μὲν γὰρ ῥόδῃς, τὸν
δὲ τραπέζῃς ἔνεκεν. Ἐπεὶ δὲ ἔδει τὸν χῆνα παθεῖν,
ἐφ' οἷς ἐτρέφετο, νύξ μὲν ἦν, καὶ διαγιγνώσκειν ὁ
καιρὸς οὐκ ἀφῆκεν ἐκάτερον. Ὁ δὲ κύκνος ἀντὶ
τοῦ χηνὸς ἀπαχθεὶς ἄδει τι μέλος θανάτου προ-
οίμιον· καὶ τῇ μὲν ῥόδῃ μηνύει τὴν φύσιν, τὴν δὲ
τελευτήν διαφεύγει τῷ μέλει.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι πολλάκις ἡ μουσικὴ τελευ-
τῆς ἀναβολὴν ἀπεργάζεται.

mikor ételt s nem bort emlegetsz. Most a nő mellét sujtván: Jéh szegény fejem, monda, fortélylyal sem mehettem semmire! mert, ember, nem csak eszedre nem jöttél, de még rosszabb lettél magadnál, véredbe menvén a nyavalya.

Jelenti a mese, hogy a roszban nem kell időzni; mert a szokás, midőn az ember nem akarná is, megtámadja őt.

74. A h a t t y ú.

Egy módos ember ludat és hattyút tartott, csak-hogy nem ugyanazon célra, emezt ugyanis daláért, amazt pedig asztaláért. Midőn végre a lúdnak azon sorsra kellett jutni, mellyre tartatott, éjszaka volt, s egyiket a másiktól megkülönböztetni nem lehetett. A történetből lúd helyett elvitetett hattyú még egy búcsuzót énekelt. E dallal kijelenté magát, s az ének megmenti haláltól.

Jelenti a mese, hogy a halált gyakran késteti a zene.

75. Αἰθίοψ.

Αἰθίοπά τις ὠνήσατο, τοιοῦτον αὐτῷ τὸ χρῶμα εἶναι δοκῶν ἀμελεία τοῦ πρότερον ἔχοντος. Καὶ παραλαβὼν οἴκαδε, πάντα μὲν αὐτῷ προσῆγε τὰ ῥύμματα, πᾶσι δὲ λουτροῖς ἐπειράτο καθαίρειν. Καὶ τὸ μὲν χρῶμα μεταβαλεῖν οὐκ εἶχε, νοσεῖν δὲ τῷ πονεῖν παρεσκεύασεν.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι μένουσιν αἱ φύσεις, ὡς προῆλθον τὴν ἀρχήν.

76. Χελιδὼν καὶ Κορώνη.

Χελιδὼν καὶ κορώνη περὶ κάλλους ἐφιλονεῖκουν. Ὑποτιχοῦσα δὲ ἡ κορώνη πρὸς αὐτὴν εἶπεν, Ἄλλὰ τὸ μὲν σὸν κάλλος τὴν ἔαρινὴν ὥραν ἀνθεῖ, τὸ δ' ἐμὸν σῶμα καὶ χειμῶνι παρατείνεται.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι ἡ παράτασις τοῦ σώματος ἐνπρεπείας κρείττων ἐστί.

77. Βούταλις.

Βούταλις ἀπό τινος θυρίδος ἐκρέματο. Νυκτερὶς δὲ προσελθοῦσα ἐπυρνθάνετο τὴν αἰτίαν, δι' ἣν

75. A s z e r e c s e n .

Egy ember szercesent vásárolt, gondolva, hogy illy színe előbbi gazdájának gondatlansága miatt van. A mint haza vitte, mindenféle szappant elővett, minden fürdőt próbált, hogy azt megtisztíthassa. De színét nem változtathatá, hanem dörzsöléseivel megbetegíté.

Jelenti a mese, hogy marad a természet, mint kezdetben indult.

76. A fecske és varjú.

A fecske és varjú azon perlettek, mellyikök szebb. Szóhoz jutván végre mond a varjú: Úgy ám, de a te szépséged csak tavasszal virúl, enyém pedig télben is tart.

Jelenti a mese, hogy a test kitartása többet ér, mint csinossága.

77. A k u v i k .

A kuvik egy ablakon csüggött. Hozzá csapván a denevér, kérdé, miért nappal hallgat s énekel éjszaka.

ἡμέρας μὲν ἡσυχάζει, νύκτωρ δὲ ἄδει. Τῆς δὲ μὴ μάτην τοῦτο ποιεῖν λεγούσης, ἡμέρας γάρ ποτε ἄδουσαν συλληφθῆναι, καὶ διὰ τοῦτο ἀπ' ἐκείνου σωφροнисθῆναι, ἢ νυκτερις εἶπεν, Ἄλλ' οὐ νῦν σε φυλάττεσθαι δεῖ, ὅτε μηδὲν ὄφελος, ἀλλὰ πρὶν ἢ συλληφθῆναι.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι ἐπὶ τοῖς ἀτυχήμασιν ἀνόνητος ἢ μετάνοια.

78. Κοχλίαι.

Γεωργοῦ παῖς κοχλίας ὄπτα ἀκούσας δὲ αὐτῶν τρυζόντων ἔφη, ὦ κάκιστα ζῶα, τῶν οἰκιῶν ὑμῶν ἐμπιπραμένων, αὐτοὶ ἄδετε;

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι πᾶν τὸ παρὰ καιρὸν δρώμενον ἐπονείδιστον.

79. Γυνὴ καὶ Θεράπαινα.

Γυνὴ χήρα φίλεργος θεραπαινίδας ἔχουσα ταύτας εἰώθει νυκτὸς ἐπὶ τὰ ἔργα ἐγείρειν πρὸς ἀλεκτροφωνίαν. Αἱ δὲ συνεχῶς τῷ πόνῳ ταλαιπωρούμεναι ἔγνωσαν, δεῖν τὸν ἐπὶ τῆς οἰκίας ἀλεκτρούνα ἀποκτεῖναι, ὡς ἐκείνου νύκτωρ ἐξανιστάντος τὴν δέσποιναν. Συνέβη δ' αὐταῖς τοῦτο διαπραξαμέναις

Nem ok nélkül mondá magát a kuvik ezt cselekvőnek; mert egyszer nappal énekelve megfogatott, s az időtől több esze van. A denevér erre: Nem most kell, monda, óvakodnod, midőn mi haszna sincs, de megfogatásod előtt kell vala.

Jelenti a mese, hogy hasztalan bánkódunk megesésünk után.

78. A c s i g á k.

A pórfi csigákat sütött. Hallván csikorgásokat, monda: Aha, gaz besték, még ti füttyöltök, midőn házatok ég?

Jelenti a mese, hogy minden időnkivüli tény gáncsot érdemel.

79. Az asszony és szolgálók.

Egy munkás özvegy asszonynak szolgálói voltak, kiket éjjeli kakasszókor szokott munkára költögetni. Ezek elunván a huzamos bajt, összebeszéltek, hogy meg kell ölni a házi kakast, melly az asszonyt éjszánként felébreszti. Történt azonban, hogy ezt cselek-

χαλεπωτέροις τοῖς δεινοῖς περιπεσεῖν· ἢ γὰρ δέσποινα ἀγνοῦσα τὴν τῶν ἀλεκτρούνων φωνὴν ἐννυχώτερον ταύτας ἀνίστη.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι πολλοῖς ἀνθρώποις τὰ βουλεύματα κακῶν αἷτια γίγνεται.

80. Γυνή μάγος.

Γυνή μάγος θεῶν μηνιμάτων ἀποτροπιασμοὺς ἐπαγγελλομένη, πολλὰ διετέλει ποιοῦσα, καὶ κέρδος ἐντεῦθεν ἔχουσα. Γραψάμενοι δέ τινες αὐτὴν ἀσεβείας, εἶλον, καὶ καταδικασθεῖσαν ἀπῆγον εἰς θάνατον. Ἰδὼν δέ τις ἀπαγομένην αὐτὴν ἔφη, Ἡ τὰς τῶν θεῶν ὀργὰς ἀποτρέπειν ἐπαγγελλομένη πῶς οὐδὲ ἀνθρώπων βουλήν μεταπεῖσαι ἠδυνήθη;

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι πολλοὶ μεγάλα ἐπαγγέλλονται, μηδὲ μικρὰ ποιῆσαι δυνάμενοι.

81. Γαλῆ.

Γαλῆ εἰς ἐργαστήριον χαλκῆως εἰσελθοῦσα τὴν ἐκεῖ κειμένην ῥίνην περιέλειχε. Ξυομένης δὲ τῆς γλώττης, αἷμα πολὺ ἐφέρετο. Ἡ δὲ ἤδετο, νομίζουσα τι τοῦ σιδήρου ἀφαιρεῖν, ἄχρις οὗ παντελῶς πᾶσαν τὴν γλῶτταν ἀνήλωσεν.

Ὁ μῦθος πρὸς τοὺς ἐν φιλονεικίαις ἑαυτοὺς βλέποντας.

vésők után még súlyosabb állapotra jutottak; mert asszonyok nem tudván a kakasórát, még korábban felköltögeté őket.

Jelenti a mese, hogy sokan addig okoskodnak, míg magoknak bajt okoznak.

80. A b ű v é s z n ő.

Egy bűvész nő isten haragát elhárító mesterséggel foglalkodván, sokat tett, s ezzel nyereszkedett vala. Azonban elvádolták mint vallástalant, s halálra ítéltvén vesztőhelyre vitetett. Egy ember látván a halálra menőt: Hát, monda, ki az isteni haragot elháríthatád, az emberek ítéletét miért nem változtathatod?

Jelenti a mese, hogy sokan nagy dolgokba kötnek, holott kicsivel sem bírnak.

81. A m e n y é t.

A kovácsműhelybe jutott menyét az ott fekvő rás-polyt köröskörül nyalogató. Hozzá horzsolt nyelvéből omlott a vér. A menyét gyönyörtelven működött, olly hiszemben, hogy a vasat koptatja; mígnem nyelve egészen elkopott.

A kocódásaikban magoknak ártók meséje.

82. Γ ε ω ρ γ ό ς.

Γεωργός τις σκάπτων χουσίω περιέτρυχε. Καθ' ἐκάστην οὖν τὴν Γῆν, ὡς ὑπ' αὐτῆς εὐεργετηθεὶς, ἔστρεφε. Τῷ δὲ ἡ Τύχη ἐπιστάσά φησιν, Ὡ οὗτος, τί τῇ Γῆ τὰ ἐμὰ δῶρα προσανατίθης, ἅπερ ἐγὼ σοι δέδωκα, πλουτίσαι σε βουλομένη; Εἰ γὰρ ὁ καιρὸς μεταβάλοι, καὶ πρὸς ἑτέρας χεῖρας τοῦτο τὸ σὸν χουσίον ἔλθοι, οἶδ' ὅτι τηρικαῦτά με, τὴν Τύχην, μέμψη.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι χρὴ τὸν εὐεργέτην ἐπιγινώσκειν, καὶ τούτῳ χάριτας ἀποδιδόναι.

83. Ὁ δ ο ι π ό ρ ο ι.

Δύο τινὲς κατὰ ταῦτὸν ὠδοιπόρουν, καὶ θάτερον πέλεκυν εὐρόντος, ἄτερος, ὁ μὴ εὐρών, παρήνει αὐτῷ, μὴ λέγειν, Εὐρηκα, ἀλλ', Εὐρήκαμεν. Μετὰ μικρὸν δὲ ἐπελθόντων αὐτοῖς τῶν τὸν πέλεκυν ἀποβεληκότων, ὁ ἔχων αὐτὸν διωκόμενος πρὸς τὸν μὴ εὐρόντα συνοδοιπόρον ἔλεγεν, Ἀπολώλαμεν. Ὁ δ' εἶπεν, Ἀπόλωλα, λέγε, οὐκ Ἀπολώλαμεν καὶ γὰρ καὶ ὅτε τὸν πέλεκυν εὔρες, Εὐρηκα, ἔλεγες, οὐχ, Εὐρήκαμεν.

82. A földművelő.

Egy kapás aranyat talált; azért mindennap hála-koszorút adott az iránta jótékony Földnek. Megjelen-vén azonban neki a szerencse: Oh ember, monda, miért tulajdonítod a Földnek az én ajándékomat, mely-lyet azért adtam, hogy meggazdagítsalak? Hisz, ha vál-tozik az idő, s aranyad más kézbe jut, akkor, tudom, engem szidsz.

Jelenti a mese, hogy jötevőinket meg kell ismer-nünk, s irántok hálásaknak lennünk.

83. A z u t a s o k.

Két ember együtt utazván, és egyikök fejszét lel-vén, a nem lelő sürgette szerencsés társát, ne mon-daná, találtam, de, találtunk. Kissé utóbb jöttek a fejszevesztők. Midőn kergetnék annak megtalálóját, mondá ez a leleményben nem részes úti társnak: Oda vagyunk? Ki felele: Mondd, oda vagyok, nem, oda vagyunk, mint mikor fejszét leltél, találtam, s nem találtunk volt mondásod.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι οἱ μὴ μεταλαμβάνοντες τῶν εὐτυχημάτων οὐδ' ἐν ταῖς συμφοραῖς βέβαιοι εἰσι φίλοι.

84. Βάτραχοι.

Δύο βάτραχοι ἀλλήλοις ἐγεινίων. Ἐνέμοντο δὲ ὁ μὲν εἰς ἐν βαθεῖα καὶ πόρρω τῆς ὁδοῦ λίμνη, ὁ δὲ ἐν ὁδῷ, μικρὸν ὕδωρ ἔχων. Καὶ δὴ τοῦ ἐν τῇ λίμνῃ θάτερον παραινούντος πρὸς αὐτὸν μεταβῆναι, ὡς ἂν ἀσφαλεστέρας διαίτης μεταλάβῃ, ἐκεῖνος οὐκ ἐπέιθετο, λέγων δυσάποσπαστως ἔχειν τῆς τοῦ τόπου συνηθείας, ἕως οὔ συνέβη ἄμαξαν παρελθούσαν αὐτὸν συνθλάσαι.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι καὶ τῶν ἀνθρώπων οἱ τοῖς φάυλοις ἐπιχειροῦντες φθάνουσιν ἀπολλύμενοι, πρὶν ἐπὶ τὸ βέλτιον τραπέσθαι.

85. Μελιτοουργός.

Εἰς μελιτοργεῖόν τις εἰσελθὼν τοῦ κεκτημένου ἀπόντος, τὸ κηρίον ἀφείλετο. Ὁ δὲ ἐπανελθὼν, ἐπειδὴ τὰς κυψέλας εἶδεν ἐρήμους, εἰστήκει τὸ κατ' αὐτὰς διερευνώμενος. Αἱ δὲ μέλισσαι ἀπὸ τῆς νομῆς ἐπανήκουσαι, ὡς κατέλαβον αὐτόν, τοῖς κέν-

Jelenti a mese, hogy jólétünkben nem osztozók bajainkban sem állandó barátaink.

84. A b é k á k.

Két béka lakott egymás szomszédjában, egyik egy mély s az úttól távol tóban, másik az útnak kis vizében. A tavi lakos intésére, költöznék ez is hozzá, hogy biztosítva legyen élte, nem akart ráállani. Én, monda úgy hozzá szoktam e helyhez, hogy el nem szakadhatok tőle. Azonban szekér ment el, s összegázlá.

Jelenti a mese, hogy sok dibdábbal foglalkodó emberek is inkább meghalnak, mint jobbhoz fognának.

85. A m é h é s z.

Valaki bemenvén egy méhesbe, minthogy a tulajdonos nem vala ott, kisedte a sejtet. Visszatérvén ez, miután a köpüket üresen látta, ott állt felettök tűnődve. A mint a mezőről megérkezett méhek ott

τροις ἔπαιον, καὶ τὰ χεῖριστα διετίθουν. Ὁ δὲ πρὸς αὐτάς, Κάκιστα ζῶα, τὸν μὲν κλέψαντα ὑμῶν τὰ κηρία ἀθῶον ἀφήκατε, ἐμὲ δέ, τὸν ἐπιμελούμενον ὑμῶν, πλήττετε;

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι οὕτω τῶν ἀνθρώπων τινὲς δι' ἀγνοίαν τοὺς ἐχθροὺς μὴ φυλαττόμενοι τοὺς φίλους, ὡς ἐπιβούλους, ἀπωθοῦνται.

86. Ἀ λ κ υ ὠ ν.

Ἀλκυὼν ὄρνις ἐστὶ φιλέρημος, αἰεὶ ἐν τῇ θαλάττῃ διαιτωμένη. Ταύτην λέγεται τὰς τῶν ἀνθρώπων θήρας φυλαττομένην ἐν σκοπέλοις παραθαλαττίοις νεοττοποιεῖσθαι. Καὶ δὴ ποτε τίκειν μέλλουσα ἐνεοττοποιήσατο. Ἐξελθούσης δὲ ποτε αὐτῆς εἰς νομὴν, συνέβη τὴν θάλατταν ὑπὸ λάβρου πνεύματος κυματωθεῖσαν ὑπεραρθῆναι τῆς καλιᾶς, καὶ ταύτην ἐπικλύσασαν τοὺς νεοττοὺς διαφθεῖραι. Ἡ δὲ ἐπανελθοῦσα, καὶ γνοῦσα τὸ πραχθῆναι εἶπε, Δειλαία ἐγωγε, ἥτις τὴν γῆν, ὡς ἐπίβουλον, φυλαττομένη ἐπὶ ταύτην κατέφρυγον, ἢ μοι πολλῶ γέγονεν ἀπιστοτέρα.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι καὶ τῶν ἀνθρώπων ἐνιοὶ τοὺς ἐχθροὺς φυλαττόμενοι λανθάνουσι πολλῶ χαλεπωτέροις τῶν ἐχθρῶν φίλοις ἐμπύπτοντες.

találták, fulánkaikkal megbökdösték és igen elgyalázták. Ekkor ő: Aha, gaz párák, monda, sejtetek tolvaját bántatlan eresztétek, s engem gondviselőtöket bökdöstök?

Jelenti a mese, hogy így némelly ember is tudatlanságból elleneitől nem óvakodva, feleit roszakarói gyanánt bántja.

86. A j é g m a d á r.

A jégmadár rideg, folyvást tengerben lakó madár. Mondják, hogy ez, félvén a madarászoktól, tengerparti sziklákon fészkel. Egyszer is, hogy költeni készült, fészket rakott. Midőn azonban egykor eleségre ment, történt, hogy a kemény szél által felzaklatott tenger fölülcsapott fészken, s csirkéit megölte. A visszatért és a történeteket látó anya: Jaj, monda, hogy a földtől mint ármányostól őrizzekedve a hozzám sokkal hűtelenebbhez folyamodtam.

Jelenti a mese, hogy némelly emberek is, ellenségeiktől tartva, véletlenül roszabb barátokba ütköznek.

87. Ἀ λ ι ε ύ ς.

Ἀλιεύς ἐν τινι ποταμῷ ἤλιεεν. Διατείνας δὲ τὰ δίκτυα, καὶ τὸ ῥεῦμα περιλαβὼν ἐκατέρωθεν, καλωδίῳ προσδήσας λίθον τὸ ὕδωρ ἔτυπτεν, ὅπως οἱ ἰχθύες φεύγοντες ἀπαραφυλάκτως τοῖς βρόχοις ἐμπέσωσι. Τῶν δὲ περὶ τὸν τόπον οἰκούντων τις θεασάμενος τοῦτο ποιοῦντα ἐμέμφετο, ὡς τὸν ποταμὸν θολοῦντα, καὶ διειδὲς ὕδωρ μὴ συγχωροῦντα πίνειν. Καὶ ὃς ἀπεκρίνατο, Ἄλλ', εἰ μὴ οὕτως ὁ ποταμὸς ταράττεται, ἐμὲ δεήσει λιμώττοντα ἀποθανεῖν.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι καὶ τῶν πόλεων οἱ δημαγωγοὶ τότε μάλιστα ἐργάζονται, ὅταν τὰς πατρίδας εἰς στάσιν περιάγωσιν.

88. Πίθηκος καὶ Δελφίς.

Ἐθους ὄντος τοῖς πλέουσι μελιταῖα κυνίδια καὶ πίθηκους ἐπάγεσθαι πρὸς παραμυθίαν τοῦ πλοῦ, πλέων τις εἶχε σὺν ἑαυτῷ καὶ πίθηκον. Γενομένων δ' αὐτῶν κατὰ τὸ Σούνιον, τὸ τῆς Ἀττικῆς ἀκρωτήριον, χειμῶνα σφοδρὸν συνέβη γενέσθαι. Τῆς δὲ νεῶς περιτραπίσης καὶ πάντων διακολυμβίωντων, ἐνήχετο καὶ ὁ πίθηκος. Δελφίς δὲ τις αὐτὸν θεασάμενος καὶ ἄνθρωπον εἶναι ὑπολαβὼν, ἐπελ-

87. A h a l á s z.

Egy ember halászott a folyóban. Kifeszítvén hálóját, és a vizet mind két oldalról elfogván, zsinegre kötött kővel zúcskolt a vízben, hogy a halak mohó futtokban hálójába essenek. A vidék lakosainak egyike ezt látva szidta őt, miért zavarja fel a vizet s nem hagyja tisztán inni. Úgy ám, felelt a halász, de ha vizet nem zavarok, éhen halok.

Jelenti a mese, hogy a városok népvezérei is akkor nyerne leg többet, mikor hazájokat lázítgatják.

88. A majom és delfin.

Szokások levén a hajón utazóknak mulatságul ölebecskéket és majmokat vinni magokkal, egy illy kalandorral szinte majom volt. Történt, hogy, midőn Attikának Sunion nevű fokánál eveztek, kemény vihar kelt fel. Itt a hajó felfordulván s mindnyájan uszáshoz látván, evickélt a majom is. Meglátta egy delfin, s mert embernek vélte, fölvette szárazra tenni.

θῶν ἀνείχε διακομίζων ἐπὶ τὴν χέρσον. Ὡς δὲ κατὰ τὸν Πειραιᾶ ἐγένετο, τὸ τῶν Ἀθηναίων ἐπίνειον, ἐπυρθάνετο τοῦ πιθήκου, εἰ τὸ γένος ἐστὶν Ἀθηναῖος. Τοῦ δὲ εἰπόντος, καὶ λαμπρῶν γονέων ἐνταῦθα τετυχηκέναι, ἐπανήροτο, εἰ καὶ τὸν Πειραιᾶ ἐπίσταται. Ὑπολαβὼν δὲ ὁ πίθηκος περὶ ἀνθρώπου αὐτὸν λέγειν, ἔφη, καὶ μάλα φίλον εἶναι αὐτῷ καὶ συνήθη. Καὶ ὁ δελφὶς ἐπὶ τοσοῦτω ψεύδει ἀγανακτήσας βαπτίζων αὐτὸν ἀπέκτεινεν.

Ὁ μῦθος πρὸς ἄνδρας, οἱ τὴν ἀλήθειαν οὐκ εἰδότες ἀπατᾶν νομίζουσιν.

89. Μυῖα ι.

Ἐν τινι ταμείῳ μέλιτος ἐκχυθέντος, μυῖαι προσπιᾶσαι κατήσθιον. Ἐμπαγέντων δὲ τῶν ποδῶν αὐτῶν ἀναπτῆραι οὐκ εἶχον. Ἀποπνιγόμενα δ' ἔλεγον, Ἀθλῖαι ἡμεῖς, ὅτι διὰ βραχεῖαν βοῶσιν ἀπολλύμεθα.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι πολλοῖς ἢ λιχνεία πολλῶν κακῶν αἰτία γίνεται.

90. Ἐρμῆς καὶ Ἀγαλματοποιός.

Ἐρμῆς γινῶναι βουλόμενος, ἐν τίνι τιμῇ παρ' ἀνθρώποις ἐστὶν, ἤκεν εἰς ἀγαλματοποιοῦ, ἑαυτὸν

Midőn az Athenaeiek kikötőjénél, Piraeeusnál, voltak, tudakozá a majmot, athenaei eredetű-e. Annak igen szavára s nemzetes szülékkal kérdésére, ismételve kérde a delfin, ismeri-e Piraeust? A majom olly hiszemben, hogy ember neve, válaszolt, hogy igen jó barátja. Megbosszankodván ekkora hazugságon a delfin, elbuktatva megölte őt.

Azoknak szól, kik bizonyosat nem tudva csalni szoktak.

89. A l e g y e k.

Egy kamrában a kiöntött mézre szállva vendégeskedtek a legyek. Azonban, mert lábaik oda tapadtak, felszállani nem birtak. Fuldokolva mondának most: Ah nyomorúk, hogy egy kis falatért veszünk!

Jelenti a mese, hogy a nyalánkság sokaknál sok veszély oka.

90. Hermes és szobrász.

Hermes, tudni akarván, mint tisztelik az emberek, ember képében egy szobrász műhelyébe ment. Meg-

εικάσας ἀνθρώπων. Καὶ θεασάμενος ἄγαλμα τοῦ Διός, ἠρώτα, πόσου τὶς αὐτὸ πρίασθαι δύναται. Τοῦ δὲ εἰπόντος, δραχμῆς, γελάσας, Πόσου τὸ τῆς Ἑρας; ἔφη. Εἰπόντος δέ, πλείονος, ἰδὼν καὶ τὸ ἑαυτοῦ ἄγαλμα, καὶ νομίσας, ὡς, ἐπειδὴ ἄγγελός ἐστι θεῶν καὶ κερδῶς, πολλὴν αὐτοῦ παρὰ τοῖς ἀνθρώποις εἶναι τὸν λόγον, ἤρετο περὶ αὐτοῦ. Ὁ δ' ἄγαλματοποιὸς ἔφη, Ἐὰν τούτους ὠνήσῃ, καὶ τοῦτον προσθήκῃ σοὶ δίδωμι.

Ὁ μῦθος πρὸς ἄνδρα κενόδοξον, ἐν οὐδεμιᾷ τιμῇ παρὰ ἄλλοις ὄντα.

91. Ἑρμῆς καὶ Τειρεσίας.

Ἑρμῆς βουλόμενος τὴν Τειρεσίου μαντικὴν, εἰ ἀληθὴς ἐστι, γνῶναι, κλέψας τὰς αὐτοῦ βοῦς ἐξ ἀγροικίας ἤκεν ὡς αὐτὸν εἰς ἄστν, ὁμοιωθεὶς ἀνθρώπων, καὶ παρ' αὐτῷ κατήχθη. Τῆς δὲ τῶν βοῶν ἀπωλείας ἀγγελθείσης τῷ Τειρεσίᾳ, ἐκεῖνος παραλαβὼν τὸν Ἑρμῆν ἐξῆλθεν, οἰωνόν τινα περὶ τοῦ κλέπτου σκεψόμενος, καὶ τούτῳ παρήνει φράζειν αὐτῷ, ὅντινα ἂν τῶν ὀρνίθων θεάσῃται. Ὁ δὲ Ἑρμῆς τὸ μὲν πρῶτον θεασάμενος ἀετὸν ἐξ ἀριστερῶν ἐπὶ τὰ δεξιὰ διπτάμενον ἔφρασε. Τοῦ δὲ φήσαντος μὴ πρὸς αὐτοὺς εἶναι τοῦτον, ἐκ δευτέρου κορώνην εἶδεν ἐπὶ τινος δένδρου καθημένην, καὶ ποτὲ μὲν ἄνω βλέπουσαν, ποτὲ δὲ πρὸς τὴν

pillantván itt Zeus bálványát, kérdé, mi az ára. Egy drachma, felele az. Hát Heráé? kérdé Hermes nevetve. A művész többet mondott. Látván végre tulajdon szobrát is, és azt vélvén, hogy, miután istenek követe és pénzesítő, nagy becsülete van az embereknél, kérdést tón az iránt is. Válaszolt a szobrász: Ha a kettőt megveszed, ezt ráadom.

Dicsvágyó s mások előtt semmi becsületű ember leckéje.

91. Hermes és Tiresias.

Hermes, tapasztalendő, igaz-e Tiresias jóslása, ellopván tulkait a mezőről, ember képében hozzá ment a városba, s megszállt nála. Tiresias, midőn tulkai elveszte felől értesült, kivitte magával Hermest madarat nézni a tolvajra, s kérte őt, mondaná, minő madarat lát. Hermes először balról jobbra szálló sast látván, megmondá. A jósló nyilatkozatára, hogy ez hozzájuk nem tartozik, másodsor varjút látott, melly egy fán ült, és majd felnézett, majd a föld felé bólintott, s tu-

γῆν κατακύπτουσαν, καὶ τῷ μάντει φράζει. Καὶ ὁς ὑποτυχὼν εἶπεν, Ἄλλ' αὐτῆ-γε ἡ κορώνη διόμνυται τόν τε οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν, ὡς, ἐὰν σὺ θέλῃς, τὰς ἐμὰς βοῦς ἀπολήψομαι.

Τούτῳ τῷ λόγῳ χροῖσταιτο ἂν τις πρὸς ἄνδρα κλέπτῃν.

92. Κ Ὑ Ν Ε Σ.

Ἐχων τις δύο κύνας, τὸν μὲν ἕτερον θηρεύειν ἐδίδαξε, τὸν δὲ λοιπὸν οἰκοφυλακεῖν. Καὶ δὴ, εἴ ποτε ὁ θηρευτικὸς ἤγρενέ τι, καὶ ὁ οἰκουρὸς συμμετεῖχεν αὐτῷ τῆς θοίνης. Ἀγανακτοῦντος δὲ τοῦ θηρευτικοῦ, κάκεῖνον ὀνειδίζοντος, εἶγε αὐτὸς μὲν καθ' ἐκάστην μοχθηεῖ, ἐκεῖνος δὲ μηδὲν πονῶν τοῖς αὐτοῦ πόνοις τρέφεται, ὑπολαβὼν αὐτὸς εἶπε, Μὴ ἐμέ, ἀλλὰ τὸν δεσπότην μέμφου, ὃς οὐ πονεῖν με ἐδίδαξεν, ἀλλὰ πόνοισι ἀλλοτρίοις ἐσθίειν.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι καὶ τῶν νέων οἱ μηδὲν ἐπιστάμενοι οὐ μεμπτοὶ εἰσιν, ὅταν αὐτοὺς οἱ γονεῖς οὕτως ἀγάγωσιν.

93. Ἀνὴρ καὶ Γυνή.

Ἐχὼν τις γυναῖκα πρὸς τοὺς κατ' οἶκον ἅπαντας ἀπεχθῶς ἔχουσαν, ἐβουλήθη γνῶναι, εἰ καὶ

datá a jóslóval. Ki felele: Biz ez égre földre esküszik, hogy, ha te akarod, tulkaimat visszakapom.

Ezt mesélhetni tolvajnak.

92. A z e b e k.

Egy embernek két ebe volt, mellyek egyikét vadászni tanítá meg, másikat házórzésre. Mikor a vadász eb valamit fogott, a házőr is osztozott vendégségében. Kifakadt végre a kopó, s hurogatva szidá a kuvaszt, hogy ő mindennap sanyarog, ez pedig semmi dolga mellett az ő fáradságán hízik. Mire amaz: Ne nekem tégy szemrehányást, monda, de az urnak, ki engem nem dolgozni tanított, hanem más dolga után élni.

Jelenti a mese, hogy a mit sem tudó ifjak sem bántandók, mikor őket szüleiék így nevelik.

93. Férj és nő.

Egy embernek minden cseléddel gyűlölködő neje levén, meg akarta tudni, vajjon szülei cselédségével is

πρὸς τοὺς πατέρας οἰκέτας οὕτω διάκειται. Διὸ δὴ καὶ μετ' εὐλόγου προφάσεως πρὸς τὸν αὐτῆς πατέρα αὐτὴν ἀποστέλλει. Μετὰ δ' ὀλίγας ἡμέρας ἐπανελθούσης αὐτῆς ἐπυνθάνετο, πῶς πρὸς τοὺς ἐκεῖ διεγένετο. Τῆς δὲ φραμένης, ὡς οἱ βουκόλοι καὶ οἱ ποιμένες με ὑπεβλέποντο, πρὸς αὐτὴν ἔφη, Ἄλλ' ὦ γύναι, εἰ τούτοις ἀπεχθάνη, οἱ ὄρθρου μὲν τὰς ποιμένας ἐξελαύνουσιν, ὄψε δὲ εἰσίασι, τί χρὴ προσδοκᾶν περὶ τούτων, οἷς πᾶσαν τὴν ἡμέραν συνδιέτριβες;

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι οὕτω πολλάκις ἐκ τῶν μικρῶν τὰ μεγάλα κακὰ τῶν προδήλων τὰ ἄδηλα γνωρίζεται.

94. Ἐριφος καὶ Λύκος.

Ἐριφος ὑστερήσασα τῆς ποιμνῆς ὑπὸ λύκου κατεδιώκετο. Ἐπιστραφεῖσα δὲ πρὸς αὐτὸν εἶπεν, ὦ λύκε, ἐπεὶ πέπεισμαι, ὅτι σὸν βροῶμα γενήσομαι, ἵνα μὴ ἀηδῶς ἀποθάνω, αὐλήσον πρῶτον, ὅπως ὀρχήσωμαι. Τοῦ δὲ λύκου αὐλοῦντος, καὶ τῆς ἐρίφου ὀρχουμένης, οἱ κύνες ἀκούσαντες τὸν λύκον ἐδίωκον. Ὁ δὲ ἀποστραφεὶς τῇ ἐρίφῳ φησί, δικαίως ταῦτά μοι γίγνεται ἕδει γάρ με, μάγειρον ὄντα, αὐλητὴν μὴ μιμεῖσθαι.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι οἱ τῶν μὲν, πρὸς ἅ πεφύκασιν, ἀμελοῦντες, τὰ δὲ ἐτέρων ἐπιτηδεύειν πειρώμενοι δυστυχίαις περιπίπτουσιν.

így bánik-e. Azért szép szín alatt atyjához küldé. A kevés nap mulva visszatérőtől kérdé, hogy boldogult az otthoniakkal. Neje azt felelé, hogy az ökrészek és juhászok keresztülnézték. Mondá a férj: Oh asszony, ha azokkal kocódtál, kik korán hajtanak ki s későn haza, mit várhatni azoktól, kikkel napolsz?

Jelenti a mese, hogy így gyakran kicsinyből nagy, s világosból homályos dolog ismerszik.

94. A kos és farkas.

A nyájtól elmaradt kost üzőbe vette a farkas. Amaz visszafordulván: Oh farkas, monda, ha már vacsoráddá kell lennem, hogy ne kedvetlenül haljak meg, dúdolj egyet, hadd táncoljak. A farkas dúdolását és a kos táncát meghallván a komondorok, a farkast üzőbe vették. Elíramodtakor mond a farkas: Úgy kell, mert kukta voltam, s dudást játszottam.

Jelenti a mese, hogy, kik természetes foglalatosságait elhanyagolva másokéiba kapkodnak, rosszul járnak.

95. Καρκίνος καὶ Ἀλώπηξ.

Καρκίνος ἀπὸ τῆς θαλάττης ἀναβὰς ἐπὶ τινος τόπου ἐνέμετο. Ἀλώπηξ δὲ λιμώττουσα, ὡς ἐθεάσατο, προσελθοῦσα ἀνέλαβεν αὐτόν. Ὁ δὲ μέλλον καταβιβρώσκεισθαι ἔφη, Ἀλλ' ἐγωγε δίκαια πέπονθα, ὃς θαλάττιος ὦν χερσαῖος ἐβουλήθη γενέσθαι.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι καὶ τῶν ἀνθρώπων οἱ τὰ οἰκεῖα ἐπιτηδεύματα καταλιπόντες καὶ τοῖς μηδὲν κροσῆκουσιν ἐπιχειροῦντες εἰκότως δυστυχοῦσιν.

96. Κιθαρωδὸς ὁ φωνῆς.

Κιθαρωδὸς ἀφῆς ἐν οἴκῳ κεκοιμημένῳ συνήθως ἄδων, καὶ ἀντηχούσης αὐτῷ τῆς φωνῆς, φήθη σφόδρα εὐφρονος εἶναι. Καὶ δὴ ἐπαρθεὶς ἐπὶ τούτῳ ἔγνω δεῖν καὶ θεάτρῳ ἑαυτὸν ἐπιδοῦναι. Ἀφικόμενος δ' ἐπιδείξασθαι, καὶ κακῶς ἄδων πάνυ, λίθοις αὐτὸν ἐξώσαντες ἀπήλασαν.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι οὕτω καὶ τῶν ῥητόρων ἐνιοὶ ἐν ταῖς σχολαῖς δοκοῦντες εἶναι τινες, ὅταν ἐπὶ τὰς πολιτείας ἀφίκωνται, οὐδενὸς ἄξιοι εἶσιν.

95. A rák és róka.

A tengerből kijött rák egy helyen legelt vala. Az éhes róka meglátván őt, neki ment és felvette. Amaz mármár megfalatandván: Úgy kell nekem, monda, ki tengeriből szárazra vágytam lenni.

Jelenti a mese, hogy azon emberek is, kik ön érdekeiket mellőzve hozzájuk nem tartozókba kötnek, méltán lakolnak.

96. A l a n t o s.

Egy kontár lantos mindig meszelt szobában énekelvén, miután éneke visszahangzott, igen jótorkúnak hitte magát. Ebben büszke elhatározá, a színházban is fellépni. De midőn remeket adni előállott, és igen rosztól énekelt, kövekkel hajigálták ki a hallgatók.

Jelenti a mese, hogy némelly szónok is, ki az iskolában valamirevalónak látszik, ha közügyekbe avatkozik, semmit sem ér.

97. Κ λ έ π τ α ι.

Κλέπται εἰς τινα οἰκίαν εἰσελθόντες οὐδὲν εὔρον, ὅτι μὴ ἀλεκτρούνα, καὶ τοῦτον λαβόντες ἀπήεσαν. Ὁ δὲ μέλλων ὑπ' αὐτῶν θύεσθαι, ἔδειτο, ὡς ἂν αὐτὸν ἀπολύσωσι, λέγων χρήσιμος εἶναι τοῖς ἀνθρώποις, νυκτὸς αὐτοὺς ἐπὶ τὰ ἔργα ἐγείρων. Οἱ δὲ ἔφασαν, Ἀλλὰ διὰ τοῦτό σε μᾶλλον θύομεν· ἐκείνους γὰρ ἐγείρων κλέπτειν ἡμᾶς οὐκ ἔα.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι ταῦτα μάλιστα τοῖς πονηροῖς ἐναντιοῦται, ἃ τοῖς χρηστοῖς ἐστὶν εὐεργετήματα.

98. Κορώνη καὶ Κόραξ.

Κορώνη φθονήσασα κόρακι ἐπὶ τῷ δι' οἰωνῶν τοῖς ἀνθρώποις μαντεύεσθαι, καὶ διὰ τοῦτο μαρτυρουμένῳ, ὡς προλέγοντι τὸ μέλλον, θεασαμένη τινὰς ὀδοιπόρους παριόντας, ἤκεν ἐπὶ τι δένδρον, καὶ στᾶσα μεγάλως ἔκραξεν. Τῶν δὲ πρὸς τὴν φωνὴν ἐπιστραφέντων καὶ καταπλαγέντων, ὑποτυχὼν τις ἔφη, Ἀπίομεν, ὃ οὔτοι, κορώνη γάρ ἐστιν, ἣτις κέκραγε, καὶ οἰωνισμόν οὐκ ἔχει.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι οὕτω καὶ τῶν ἀνθρώπων οἱ τοῖς κρείττοσιν ἀμιλλώμενοι πρὸς τῷ τῶν ἴσων μὴ ἐφικέσθαι καὶ γέλωτα ὀφλισκάνουσι.

97. A t o l v a j o k.

A tolvajok egy házba bemenvén, nem leltek mást, mint egy kakast. Ezt elvitték. Ez, midőn mármár meg volt általok ületendő, rimánkodott nekik, ereszték el, mint az embernek hasznost, midőn őt éjjel munkára költögeti. Sőt, mondának azok, annyival is inkább megölünk, mivel azt felkeltve minket lopni nem hagysz.

Jelenti a mese, hogy az bántja legjobban a gonosz embert, a mi más jámbornak áldás.

98. A varjú és holló.

A varjú irigykedett a hollóra, hogy ez jósol az embernek, s azért ellene óvást tett, mint szinte jövedölni kísértő ellen. S utasokat látván általmenni, egy fára szállt, s nagy szóval káromgott. Midőn ezek a szóra hátratekintettek, s megrettentek, monda közölök egyik: Gyerünk, hisz varjú, melly káromg s nem jósol!

Jelenti a mese, hogy a náloknál különbekkel mérköző emberek is, a felett, hogy hozzájök nem foghatnak, nevetségessé lesznek.

99. Κορώνη καὶ Κύων.

Κορώνη Ἀθηναῖ θύουσα κύνα ἐπὶ ἐστίασιν ἐκάλει. Ὁ δὲ πρὸς αὐτὴν ἔφη, Τί μάτην τὰς θυσίας ἀναλίσκεις; ἢ γὰρ θεὸς οὕτω σε μισεῖ, ὡς καὶ τῶν συντρόφων σοι οἰωνῶν τὴν πίστιν περιελεῖν. Καὶ ἡ κορώνη πρὸς αὐτόν, Διὰ τοῦτο μᾶλλον αὐτῇ θύω, ἵνα διαλλαγῇ μοι.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι πολλοὶ διὰ κέρδος τοὺς ἐχθροὺς εὐεργετεῖν οὐκ ὀκνοῦσιν.

100. Κόραξ καὶ ὄφις.

Κόραξ τροφῆς ἀπορῶν, ὡς κατεῦδεν ἓν τιμὴν εὐηλίω τόπῳ ὄφιν κοιμώμενον, τοῦτον καταπτὰς ἤρπασε. Τοῦ δὲ ἐπιστραφέντος καὶ δακόντος αὐτόν, ἀποθνήσκειν μέλλον εἶρηκε, Δείλαιος ἔγωγε, ὃς τοιοῦτον εὔρον ἔρμαιον, ἐξ οὗ καὶ ἀπόλλυμαι.

Ὁ μῦθος πρὸς ἄνδρα διὰ θησαυρῶν εὐρεσιν ἐπὶ σωτηρίᾳ κινδυνεύσαντα.

99. A varjú és eb.

Az Athenának áldozó varjú lakomára hívá az ebet. Monda ez neki: Miért vesztegeted áldozatodat hiába? téged az istennő annyira gyűlöl, hogy még a veled rokon madarak hitelétől is megfosztott. Felelt ezekre a varjú: Annnyival inkább áldozom neki, hogy kiengeszteljem magam iránt.

Jelenti a mese, hogy sokan nem átallják ellenségeiket nyereségért jótétekkel halmozni.

100. A holló és kigyó.

Az eleség dolgában megszorult holló, a mint egy verőfényes helyen feküdni látta a kigyót, rácsapott s elvitte. De ez ellene támadván és megcsipvén, mondá haldokolva: Jaj nekem, hogy találmányom lett halálom.

Kincstalálás miatt éltét kockáztató emberek meséje.

101. Κολοιὸς καὶ Περιστεραί.

Κολοιὸς ἔν τινι περιστερεῶνι περιστεράς ἰδὼν καλῶς τροφόμενας, λευκάνας ἑαυτὸν ἤλθεν, ὡς καὶ αὐτὸς τῆς αὐτῆς διαίτης μεταληψόμενος. Αἱ δέ, μέχοι μὲν ἡσύχαζεν, οἰόμεναι περιστερὰν αὐτὸν εἶναι προσίεντο. Ἐπεὶ δέ ποτε ἐκλαθόμενος ἐφθέγγατο, τρηκαῦτα τὴν αὐτοῦ φύσιν γνοῦσαι ἐξήλασαν παίουσαι. Καὶ ὅς ἀποτυχὼν τῆς ἐνταῦθα τροφῆς ἐπανῆκε πρὸς τοὺς κολοιοὺς πάλιν. Κάκεινοι διὰ τὸ χρωμα αὐτὸν οὐκ ἐπιγνόντες τῆς μεθ' αὐτῶν διαίτης ἀπέριξαν, ὥστε δυοῖν ἐπιθυμήσαντα μηδετέρας τυχεῖν.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι δεῖ καὶ ἡμᾶς τοῖς ἑαυτῶν ἀρκεῖσθαι, λογιζομένους, ὅτι ἡ πλεονεξία πρὸς τῷ μηδὲν ὠφελεῖν πολλάκις καὶ τὰ προσόντα ἀφαιρεῖται.

102. Κ ο λ ο ι ὀ ς .

Κολοιόν τις συλλαβῶν, καὶ δήσας αὐτοῦ τὸν πόδα λινῷ, τῷ ἑαυτοῦ παιδί παρέδωκε. Ὁ δὲ μὴ ὑπομείνας τὴν μετ' ἀνθρώπων δίαιταν, ὡς πρὸς ὀλίγον ἀδείας ἔτυχε, φρυγῶν ἦκεν εἰς τὴν ἑαυτοῦ καλιάν. Περιεληθέντος δὲ τοῦ δεσμοῦ τοῖς κλάδοις, ἀποπτῆναι μὴ δυνάμενος, ἐπειδὴ ἀποθνήσκειν ἔμελλε, πρὸς ἑαυτὸν ἔφη, Δείλαιος ἔγωγε, ὅς τὴν παρ'

101. A csóka és galambok.

A csóka egy galambházban jól tartott galambokat látván, megfehértkezett, s közójök vegyült, azoknak élelmében osztozandó. A galambok, míg csendesesen maradt, galambnak tartva megszenvedték, de hogy egykor feledségből szólott, itt megismervén fajtát kivagdal-ták őt a dúcból. Elesvén hát itteni kenyerétől vissza-ment a csókákhoz, mellyek azonban, minthogy színé-ről rá nem ismertek, szinte kitiltották társaságokból. Így kettő közt válogatott, míg mindenikből kikopott.

Jelenti a mese, hogy vagyonunkkal be kell érnünk, meggondolva, mikép nyervágy nem csak mit sem ad, de gyakran a létezőt is elveszi.

102. A c s ó k a.

Valaki csókat fogván és lábait összekötözvén fiának adta. De az, emberek közé nem szokhatva, midőn kissé szabadnak érzé magát, visszaillant fészkébe. Azonban kötele galyakba bonyolodott, honnan el nem repülhetvén, midőn halálra vált, mond magában: Ah

ἀνθρώποις δουλείαν μὴ ὑπομείνας ἔλαθον ἑμαυτὸν
τῆς ζωῆς στερήσας.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι τινὲς ἔσθ' ὅτε μετρίων κιν-
δύνων ἑαυτοὺς βουλόμενοι ῥύσασθαι εἰς μείζονας
περιπίπτουσιν.

103. Ἐ ρ μ ῆ ς.

Ζεὺς Ἐρμιῆν προσέταξε πᾶσι τοῖς τεχνίταις ψεύ-
δους φάρμακον ἐγγεῖν. Ὁ δὲ τοῦτο τρίψας, καὶ μέ-
τρον ποιήσας ἴσον ἐκάστῳ ἐνέχεεν. Ἐπεὶ δὲ μόνου
τοῦ σκυτέως ὑπολειφθέντος πολὺ κατελείπειτο φάρ-
μακον, ὅλην λαβὼν τὴν θυνεῖαν ἐνέχεεν αὐτῷ. Καὶ
τούτου συνέβη τοὺς τεχνίτας ἅπαντας ψεύδεσθαι,
μάλιστα δὲ πάντων τοὺς σκυτέας.

Ὁ μῦθος πρὸς ψευδολόγους τεχνίτας.

104. Ζ ε υ ς.

Ζεὺς πλάσας τοὺς ἀνθρώπους, τὰς μὲν ἄλλας
διαθέσεις αὐτοῖς ἐνέθηκε, μόνην δὲ τὴν αἰσχύνην
ἐνθεῖναι ἐπελάθετο. Διὸ καὶ μὴ ἔχων, πόθεν ἂν
αὐτὴν εἰσαγάγῃ, διὰ τοῦ ὄχλου αὐτὴν εἰσελθεῖν ἐκέ-
λευσεν. Ἡ δὲ τὸ μὲν πρῶτον ἀντέλεγεν ἀναξιοπα-
θοῦσα. Ἐπεὶ δὲ σφόδρα αὐτῇ ἐνέκειτο, ἔφη, Ἄλλ'

szerencsétlen, én embert szolgálni nem türtem, s most életemet kell letennem!

Jelenti a mese, hogy némellyek, midőn kis bajból akarnak menekülni, nagyobbba esnek.

103. H e r m e s.

Parancsolta Zeus Hermesnek, töltsene minden mesterember számára hazugságszert. Ő megtörte azt, mértéket csinált, s egyenlőn tölte mindegyiknek. Azonban, csak a varga levén még hátra, minthogy sok szer maradt, az egész mozsarat betölté neki. Ezóta minden mesterember hazug, de a vargák legazabbak.

E mese a hazudozó mesterembereknek.

104. Z e u s.

Zeus, midőn az embert teremté, más minden képességet beléalkotott, csak a szemérmességet feledte ki. Azért nem tudván merre bevezetni, erővel hajtotta. A szemérmesség eleinten ellenmondott, s méltatlanságot panaszla; de miután keményen sürgettették, mon-

ἔγωγε ἐπὶ ταύταις ταῖς ὁμολογίαις εἰσέρομαι, ὡς ἂν ἔρωσ μὴ εἰσέλθῃ· ἂν δ' εἰσέλθῃ, αὐτὴ ἐξελεύσομαι παραντίκα. Ἀπὸ δὴ τούτου συνέβη πάντας τοὺς πόρονους ἀναισχύντους εἶναι.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι τοὺς ὑπ' ἔρωτος κατεχομένους ἀναισχύντους εἶναι συμβαίνει.

105. Ζ ε υ ς.

Ζεὺς γάμους τελῶν πάντα τὰ ζῶα εἰστία. Μόνης δὲ τῆς χελώνης ὑστερησάσης, διαπορῶν τὴν αἰτίαν τῆς ὑστερήσεως ἐπυνθάνετο αὐτῆς, τίνας χάριν αὐτὴ ἐπὶ τὸ δεῖπνον οὐ παρεγένετο. Τῆς δὲ εἰπούσης, Οἶκος φίλος, οἶκος ἄριστος, ἀγανακτήσας κατ' αὐτῆς κατεδίκασε τὸν οἶκον βαστάζουσαν περιφέρειν.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι οἱ πολλοὶ τῶν ἀνθρώπων αἰροῦνται μᾶλλον λιτῶς παρ' ἑαυτοῖς ζῆν, ἢ παρ' ἄλλοις πολυτελῶς.

106. Λύκος καὶ Πρόβατον.

Λύκος ὑπὸ κυνῶν δηχθεὶς καὶ κακῶς πάσχων ἐβέβλητο. Τροφῆς δὲ ἀπορῶν, θεασάμενος πρόβατον ἐδεῖτο ποτὸν ἐκ τοῦ παραρρέοντος ποταμοῦ

da: Jó, bemegyek hát, de úgy, hogy a szerelem be-
ne jőjön, vagy én azonnal kijövök. Ez időtől a faj-
talanok mind szemtelenek.

Jelenti a mese, hogy a szerelmesek szemérmetle-
nek szoktak lenni.

105. Z e u s.

Zeus menyekzői vendégséget adván, minden álla-
tot meghítt vala. A teknősbéka elkésett. Nem tud-
ván Zeus e kimaradást mire vélni, faggatta azt, miért
nem jött lakomára. Azon feleletet kapván, hogy „mert
mindenütt jó, de legjobb otthon,“ megharagvék, s arra
kárhoztatta, hogy házát magával cepelje.

Jelenti a mese, hogy sokan inkább élnek otthon
véknyan, mint másoknál dúsán.

106. A farkas és juh.

Az ebek által megmart farkas betegen fekvék.
Éhen lévén meglátta a juhot, s rimánkodott, hozna
neki vizet az arra folyó patakból. Majd, úgymond, ha

αὐτῷ κομίσει. Εἰ γὰρ σύ μοι, φησί, δώσεις ποτόν,
ἐγὼ τροφήν ἑμαυτῷ εὐρήσω. Τὸ δὲ ὑποτυχὸν ἔφη,
Ἄλλ' ἐὰν ἐγὼ ποτόν ἐπιδῶ σοι, σὺ καὶ τροφῆ μοι
χρήση.

Ὁ μῦθος πρὸς ἄνδρα κακοῦργον, δι' ὑποκρίσεως
ἐνεδρεύοντα.

107. Λ α γ ω ο ἰ.

Λαγωοὶ ποτε πολεμοῦντες ἀετοῖς παρεκάλουν
εἰς συμμαχίαν ἀλώπεκας. Αἱ δ' ἔφασαν, Ἐβοη-
θήσαμεν ἂν ὑμῖν, εἰ μὴ ἤδειμεν, τίνες ἐστέ, καὶ
τίσι πολεμεῖτε.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι οἱ τοῖς κρείττοσι φιλονει-
κοῦντες τῆς ἑαυτῶν σωτηρίας καταφρονοῦσι.

108. Μ ὕ ρ μ η ξ.

Μύρμηξ ὁ νῦν τὸ παλαιὸν ἄνθρωπος ἦν. Καὶ
τῇ γεωργίᾳ διηνεκῶς προσέχων οὐ τοῖς ἰδίους πόνοις
ἠρκεῖτο, ἀλλὰ καὶ τοὺς τῶν γειτόνων καρποὺς ὑφη-
ρεῖτο. Ὁ δὲ Ζεὺς ἀγανακτήσας ἐπὶ τῇ τούτου πλε-
ονεξίᾳ, μεταμόρφωσεν αὐτὸν εἰς τοῦτο τὸ ζῶον, ὃ
μύρμηξ καλεῖται. Ὁ δὲ τὴν μορφήν ἀλλάξας τὴν
διάθεσιν οὐ μετέβαλε· μέγρι γὰρ τοῦ νῦν τὰς ἀρού-

te nekem vizet hozasz, én élelmet majd találok. De, vága közbe a gyapjas, ha én neked vizet hoznék, te akkor engem megennél!

E mese a színeskedve incselkedő gonosz embernek.

107. A n y u l a k.

Egyszer a sasokkal háboruba keveredett nyulak segélyül hívták a rókákat. Szívesen mennénk, felelének ezek, ha nem tudnók, kik vagytok s kikkel harcoltok.

Jelenti a mese, hogy a nagyokkal kikötők magokat kockáztatják.

108. A h a n g y a.

A mi most hangya, egykor ember volt. Mint örökös földművelő nem eléglé önnön szerzeményét, de a szomszédok termékeit is ellopkodá. Zeus felgerjedvén e kapzsiságon, azon állattá alakította őt által, melly hangyának nevezetik. De ez alakváltoztatásával

ρας περιμὼν τοὺς τῶν ἑτέρων πόρους συλλέγει, καὶ ἑαυτῷ ἀποθησαυρίζει.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι οἱ φύσει πονηροί, καὶ τὰ μάλιστα τὸ εἶδος μεταβληθῶσι, τὸν τρόπον οὐ μεταβάλλονται.

109. Νυκτερίς καὶ Γαλῆ.

Νυκτερίς ἐπὶ γῆς πεσοῦσα ὑπὸ γαλῆς συνελήφθη. Καὶ μέλλουσα ἀναιρεῖσθαι περὶ σωτηρίας ἐδεῖτο. Τῆς δὲ φαιμένης, μὴ δύνασθαι αὐτὴν ἀπολῦσαι, φύσει γὰρ πᾶσι τοῖς πτηνοῖς πολεμεῖν, αὐτὴ ἔλεγεν, οὐκ ὄρουις, ἀλλὰ μῦς εἶναι, καὶ οὕτως ἀρεῖσθη. Ὑστερον δὲ πάλιν πεσοῦσα, καὶ ὑφ' ἑτέρας γαλῆς συλληφθεῖσα μὴ βρωθῆναι ἐδεῖτο. Τῆς δὲ εἰπούσης, ἅπασιν ἐχθραίνειν μυσίν, αὐτὴ μὴ μῦς, ἀλλὰ νυκτερίς ἔλεγεν εἶναι, καὶ πάλιν ἀπελύθη. Καὶ οὕτω συνέβη, δις αὐτὴν ἀλλαξαμένην τὸ ὄνομα σωτηρίας τυχεῖν.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι δεῖ καὶ ἡμᾶς μὴ τοῖς αὐτοῖς αἰεὶ ἐπιμένειν, λογιζομένους, ὡς οἱ τοῖς καιροῖς συμμετασχηματιζόμενοι πολλάκις τοὺς κινδύνους ἐκφεύγουσιν.

hajlamait nem másítá; mert maig ott kalandoz a telkeken, s mások keresményét összegyűjti, és magának elkincsezi.

Jelenti a mese, hogy sok rossz természetű ember, bármennyire változzék külsejében, erkölcsben nem változik.

109. A denevér és macska.

A földre pottyant denevért felkapta a macska. Könyörgésére, ne ölné meg, felelt emez, hogy el nem eresztheti, mert vérében van minden szárnyast üldözni. A denevér mentegeté magát, hogy nem madár, s elbocsátatott. Ismét leesvén utóbb, s egy másik macska által elkapatván, rimánkodott, ne egye meg. Ennek azon válaszára, hogy minden egérre haragszik, ő azt vetvén, hogy nem egér, de denevér, megint eleresztetett. Így a névcsere kétszer vált üdvére.

Jelenti a mese, mi se maradnánk mindig egy dolgnál, meggondolva, miszerint gyakran, kik körülményeikhez illeszkednek, vést kerülnek.

110. Ὀδοιπόροι.

Ὀδοιπόροι κατά τινα αἰγιαλὸν ὀδεύοντες ἦλθον ἐπὶ τινα σκοπιάν. Κάκειθεν θεασάμενοι φρύγανα πόρρωθεν ἐπιπλέοντα, ναῦν εἶναι μεγάλην ᾤήθησαν διὸ δὴ προσέμενον, ὡς μελλούσης αὐτῆς προσορμίζεσθαι. Ἐπεὶ δὲ ὑπὸ ἀνέμου φερόμενα τὰ φρύγανα ἐγγυτέρω ἐγένετο, οὐκέτι ναῦν, ἀλλὰ πλοῖον ἐδόκουν βλέπειν. Ἐξενεχθέντα δὲ αὐτὰ φρύγανα ὄντα ἰδόντες πρὸς ἀλλήλους ἔφασαν, Ὡς ἄρα μάτην ἡμεῖς τὸ μηδὲν ὄν προσεδεχόμεθα.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι τῶν ἀνθρώπων ἔνιοι ἐξ ἀπροόπτου δοκοῦντες φοβεροὶ εἶναι, ὅταν εἰς πείραν ἔλθωσιν, οὐδενὸς ἄξιοι εὐρίσκονται.

111. Ὄνος ἄγριος.

Ὄνος ἄγριος ὄνον ἡμέρον ἰδὼν ἐν τινι εὐηλίῳ τόπῳ, προσελθὼν αὐτὸν ἐμακάριζεν ἐπὶ τε τῇ εὐεξίᾳ τοῦ σώματος καὶ τῇ τῆς τροφῆς ἀπολαύσει. Ὑστερον δὲ ἰδὼν αὐτὸν ἀχθοφοροῦντα, καὶ τὸν ὀνηλάτην ὀπισθεν ἐπόμενον, καὶ ῥοπάλοις αὐτὸν παίοντα, ἔφη, Ἄλλ' ἐγώ γε οὐκέτι σε εὐδαιμονίζω ὀρῶ γάρ, ὡς οὐκ ἄνευ κακῶν μεγάλων τῆν εὐδαιμονίαν ἔχεις.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι οὐκ ἐστὶ ζηλωτὰ τὰ μετὰ κινδύνων καὶ ταλαιπωριῶν κέρδη.

110. A z u t a s o k.

A tengerparton utazó vándorok egy fokra érkeztek. Messzéről omlást láttak feléjük evezni, mélyet nagy hajónak véltek. Megvárak, míg kikötne. Midőn a szél közelebb hajtotta, már nem hajót, de csolnakot véltek látni. Hogy végre partra vettetett, látván az omlást mondának egymás közt: No hiszen várhattuk a nagy semmit!

Azon embereket példázza e mese, kik távolról félelmeknek látszanak, holott, ha közlelől nézetnek, figyelemre sem méltók.

111. A vad szamar.

A vad szamar egy verőfényes helyen látván a házi szamarat, hozzá sompolyodott, s boldoglá azt szép termeteért, és hogy jól él. De utóbb, midőn teher alatt görnyedezni szemlélte, s az utána ballagó s őt fütőkösölő hajcsárt: Nem, monda, többé nem boldogollak, mert, a mint látom, nem vagy boldog dolgok nélkül.

E mese szerint nem irigyelendők a vész és nyomorral járó kiváltságok.

112. Ὅ ν ο ι.

ἽΟνοι ποτὲ ἐπὶ τῷ συνεχῶς ἀχθοφορεῖν καὶ ταλαιπωρεῖν πρέσβεις ἔπεμψαν πρὸς τὸν Δία, λύσιν τῶν πόνων αἰτούμενοι. Ὁ δ' αὐτοῖς ἐπιδειῖξαι βουλόμενος, ὅτι τοῦτο ἀδύνατόν ἐστιν, ἔφη, τότε αὐτοὺς ἀπαλλαγῆσεσθαι τῆς κακοπαθείας, ὅταν οὐροῦντες ποιήσωσι ποταμόν. Κακῆνοι αὐτὸν ἀληθεύειν ὑπολαβόντες ἀπ' ἐκείνου καὶ μέχρι τοῦ νῦν, ἔνθα οὔρον ἐτέρων ὄνων ἴδωσιν, ἔνταῦθα καὶ αὐτοὶ περιεστάμενοι οὐροῦσιν.

ἽΟ μῦθος δηλοῖ, ὅτι ἐκάστῳ τὸ πεπρωμένον ἀθεράπευτόν ἐστιν.

113. Ὅνος καὶ Ἀλώπηξ.

ἽΟνος ἐνδυσάμενος λεοντῆν περιήει τᾶλλα τῶν ζώων ἐκροβῶν. Καὶ δὴ θεασάμενος ἀλώπεκα, ἐπειράτο καὶ ταύτην δεδίπτεσθαι. Ἡ δὲ — ἐτύγχανε γὰρ αὐτοῦ φθεγξαμένου προακηκουῖα — πρὸς αὐτὸν ἔφη, Ἀλλ' εὖ ἴσθι, ὡς καὶ ἐγὼ ἂν σε ἐφοβήθην, εἰ μὴ ὀγκωμένου ἤκουσα.

ἽΟ μῦθος δηλοῖ, ὅτι ἔνιοι τῶν ἀπαιδευτῶν τοῖς ἔξω δοκοῦντές τινες εἶναι ὑπὸ τῆς ἰδίας γλωσσολογίας ἐλέγχονται.

112. A szamarak.

Egyszer a szamarak örökös teherviselésök iránt követeket küldtek Zeushez, mentené fel immár őket. Ez, fejükbe akarván verni, hogy lehetetlent kívánnak, mondta nekik, akkor fognának sanyaraiktól menekülni, ha egy patakot pesnek. A folyamodók komolyan vélvén őt szólani, attól fogva maig is, hol más szamár pesét látják, azt körülállva mind pesnek.

Jelenti a mese, hogy kire mi sorsolva van, orvosolhatatlan.

113. A szamár és róka.

Az oroszlánbőrbe öltözött szamár más állatokat rettegtetve kószált. Látván a rókát, ezt is megakarta ijeszteni. De ez — hallotta ugyanis már annakelőtte szavát — monda: Megtudd, én is félnék tőled, ha ordításodat nem hallanám.

Jelenti a mese, hogy némelly az ismeretlenek előtt valaminek látszó nevetlenek ön nyelvességökkel árulják el magokat.

114. Ὄνος καὶ Βάτραχοι.

Ὄνος ξύλα βαστάζων διέβαινέ τινα λίμνην. Ὀλισθήσας δέ, ὡς κατέπεσεν, ἐξαναστῆναι μὴ δυνάμενος ὠδύρετό τε καὶ ἔστενεν. Οἱ δὲ ἐν τῇ λίμνῃ βάτραχοι τῶν στεναγμῶν τούτου ἀκούσαντες, Ὡ οὗτος, ἔφρασαν, καὶ τί ἂν ἐποίησας, εἰ τοσοῦτον ἐνταῦθα χρόνον διέτριβες, ὅσον ἡμεῖς, ὅτε πρὸς ὀλίγον πεσὼν οὕτως ὀδύρη;

Τούτῳ τῷ λόγῳ χρήσαιτ' ἂν τις πρὸς ἄνδρα ῥέθνυμον, ἐπ' ἐλαχίστοις πόνοις δυσφοροῦντα, αὐτὸς τοὺς πλείους ῥαδίως ὑφιστάμενος.

115. Ὄνος καὶ Κόραξ.

Ὄνος ἐλκόμενος τὸν νῶτον ἐν τινι λειμῶνι ἐνέμετο. Κόρακος δὲ ἐπικαθίσαντος αὐτῷ, καὶ τὸ ἔλκος ξαίνοντος, ὁ ὄνος ὠγκᾶτο καὶ ἤλατο. Τοῦ δὲ ὀνηλάτου πόρρωθεν ἰσταμένου καὶ γελῶντος, λύκος παριὼν αὐτὸν εἶδε, καὶ ἔφη, Ἀθλιοὶ ἡμεῖς, οἷ, κἂν μόνον ὀφθῶμεν, αὐτῷ διωκόμεθα, τούτῳ δὲ καὶ προσεγγελῶσιν.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι οἱ κακοῦργοι τῶν ἀνθρώπων καὶ μόνον φανέντες δηλοῖ εἰσιν.

114. A szamár és békák.

A fát hurcoló szamár egy tavon méne által. Megcsuszamodván, a mint elesett s felkelni nem tudott, ott rítt és sohajtozott. Hallván már a tóban levő békák veszéklését: Hát, mondának, mit csinálnál, ha olly soká időznél itt, mint mi, ha egy kis elesés is így megrikat?

Ez mesélhető tohonya embernek, legkisebb bajra is nyöszörgőnek, míg te nagyobbakat könnyen kiállsz.

115. A szamár és holló.

A hátán sebes szamár egy réten legelt. Ráulván a holló, és sebet vagdalván, ordított és ugrált a szamár. A hajcsár távolról nevette. Látván ezt egy arra kullogó farkas, mondá: Nyavalyások mi, kiket, ha csak látnak is, üldözőbe vesznek, míg ezen mosolyognak!

Jelenti a mese, hogy gonosztevő ember mindjárt megismerszik, mihelyt mutatkozik.

116. Ὄνος καὶ Ἀλώπηξ.

Ὄνος καὶ ἀλώπηξ κοινωνίαν συνθέμενοι πρὸς ἀλλήλους ἐξῆλθον εἰς ἄγραν. Λέοντος δ' αὐτοῖς περιτυχόντος, ἡ ἀλώπηξ τὸν ἐπληρωμένον κίνδυνον ὀρῶσα, προσελθοῦσα τῷ λέοντι παραδώσειν αὐτῷ τὸν ὄνον ὑπέσχετο, ἐὰν αὐτῇ τὸ ἀκίνδυνον ἐπαγγέλληται. Τοῦ δὲ ἀπολύσειν αὐτὴν φήσαντος, ἐκείνη παραγαγοῦσα τὸν ὄνον εἰς τινα πάγην ἐμπεσεῖν παρεσκεύασε. Καὶ ὁ λέων ὀρῶν ἐκείνον φεύγειν μὴ δυνάμενον, πρώτην τὴν ἀλώπεκα συνέσχευεν, εἶθ' οὕτως ἐπὶ τὸν ὄνον ἐτράπη.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι οἱ τοῖς κοινωνοῖς ἐπιβουλεύοντες λανθάνουσι πολλάκις καὶ αὐτοὺς προσ-
απολοῦντες.

117. Ὄρνις καὶ Χελιδών.

Ὄρνις ὄφραως ὠὰ εὐροῦσα, ἐπιμελῶς ἐκθερμαίνασα ἐξεκόλαιψε. Χελιδὼν δὲ θεασαμένη αὐτὴν ἔφη, ὦ ματαία, τί ταῦτα τρέφεις, ἅπερ αὐξήθεντα ἀπὸ σοῦ πρώτης τοῦ ἀδικεῖν ἄρξεται;

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι ἀτιθάσσευτός ἐστιν ἡ πονηρία, καὶ τὰ μέγιστα εὐεργετῆται.

116. A szamár és róka.

A szamár és róka társaságba szövetkezvén vadászni mentek. A mint velök az oroslán találkozott, látván a róka a fenyegető veszélyt, közelít az oroslánhoz, s a szamarat átadni igérkezik, ha őt biztosítja. Amannak eleresztéssel bátorító szavaira, ez elámítván a szamarat egy hálóba kerítette. Látván az oroslán, hogy a szamár nem szabadulhat, előbb a rókát fogta el, s úgy fordult a szamár ellen.

Jelenti a mese, hogy társaikra incselkedők gyakran magokat is elveszítik azok mellett.

117. A veréb és fecske.

Kigyótojást lelvén a veréb, gondosan átmelegítve ül é azt. Mit látván mond a fecske: Ah botor, hova ápolod ezeket? hisz ha nevednek, először is rajtad kezdenek sérteni!

Jelenti a mese, hogy a gonoszsgot ki nem juhászíthatni bármi jótétekkal.

118. Κ ά μ η λ ο ς.

“Οτε πρώτον κάμηλος ὤφθη, οἱ ἄνθρωποι φοβηθέντες καὶ τὸ μέγεθος καταπλαγέντες ἔφευγον. Ὡς δὲ χρόνου προϊόντος συνείδον αὐτῆς τὸ πρῶτον, ἐθάρρῳσαν μέχρι τοῦ προσελθεῖν. Αἰσθόμενοι δὲ κατὰ μικρὸν τὸ ζῶον, ὡς χολὴν οὐκ ἔχει, εἰς τοσοῦτον καταφρονήσεως ἤλθον, ὥστε καὶ χαλινοὺς αὐτῇ περιθέντες παισὶν ἐλαύνειν δεδώκασιν.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι τὰ φοβερὰ τῶν πραγμάτων ἢ συνήθεια εὐκαταφρόνητα ποιεῖ.

119. Ὅ φ ι ς.

“Οφίς ὑπὸ πολλῶν ἀνθρώπων πατούμενος τῷ Διὶ ἐνετύγχανεν. Ὁ δὲ Ζεὺς πρὸς αὐτὸν εἶπεν, Ἀλλ’ εἰ τὸν πρότερον πατήσαντα ἐπληξας, οὐκ ἂν ὁ δεύτερος ἐπεχείρησε τοῦτο ποιῆσαι.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι οἱ τοῖς πρότερον ἐπιβαίνουσιν ἀνθιστάμενοι τοῖς ἄλλοις φοβεροὶ γίνονται.

118. A t e v e.

Mikor először megjelent a teve, a félő s nagyságától elijedt emberek szaladtak. Hogy idővel szelídek tapasztalák, hozzá mertek közelíteni. Lassanként észrevevén, hogy ez állatnak epéje sincs, olly igen fel sem vették, hogy megzabolázva fiukra bizták hajtani.

Jelenti a mese, hogy félelmes dolgainkat a szokás megcsekélyíti.

119. A k i g y ó.

A sok ember által taposott kigyó Zeushez könyörgött. Zeus monda neki: Nos, ha első tapodódat megcsipted, más azt nem próbálta volna!

Jelenti a mese, hogy az első megtámadóiknak el-lenszegülők a többieknek félelmesek.

120. Π ε ρ ι σ τ ε ρ ά .

Περιστέρα δίψη συνεχομένη, ὡς ἐθεάσατο ἐν τινι τόπῳ κρατῆρα ὕδατος γεγραμμένον, ἐνόμισεν ἀληθινὸν εἶναι. Διὸ καὶ πολλῶ τῷ ῥοίζῳ ἐνεχθεῖσα ἔλαθεν ἑαυτὴν τῷ πίνακι ἐμπεσοῦσα, ὡς καὶ τῶν πτερῶν αὐτῆς περικλασθέντων καταπεσεῖν ἐπὶ γῆν, καὶ ὑπὸ τινος τῶν παρατυχόντων ἀλῶναι.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι ἔνιοι τῶν ἀνθρώπων διὰ σφοδρὰς προθυμίας ἀπερισκέπτως πράγμασιν ἐγχειροῦντες ἐμβάλλουσιν ἑαυτοὺς εἰς ὄλεθρον.

121. Π ε ρ ι σ τ ε ρ ά καὶ Κορώνη.

Περιστέρα ἐν τινι περιστερεῶνι τρεφομένη ἐπὶ πολυτεκνία ἐφρουάττετο. Κορώνη δὲ αὐτῆς ἀκούσασα ἔφη, Ἄλλ', ὦ αὖτη, πέπανσο ἐπὶ τούτῳ σεμνυνομένη ὅσῳ γὰρ ἂν πλείονα τίκτης, τοσοῦτῳ καὶ πλείους λύπας συνάγεις.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι καὶ τῶν οἰκετῶν δυστυχέστατοί εἰσιν, ὅσοι ἐν τῇ δουλείᾳ πολλὰ τέκνα ποιοῦσιν.

120. A galamb.

A szomjas galamb valahol egy festett pohárvizet pillantván meg, valódinak gondolta. Azért nagy sebbel rohanva véletlenül a táblába ütközött, hogy szárnyai eltörtek, s földre hullott. Egy ott levő ember felvette.

Jelenti a mese, hogy némelly túlbuzgó emberek, hanyatthomlok fogván a közérdekekhez, veszélybe döntik magokat.

121. A galamb és varjú.

A dúcban táplált galamb szaporaságával begyeskedett. Mit hallván a varjú monda neki: Oh héj, csak hadd el az ezzel kérkedést; mert mennél többet költesz, annál több fájdalmat nyersz.

Jelenti a mese, hogy a cselédek között legszerencsétlenebbek, kik szolgai sorsokban sok gyermeket nemzenek.

122. Π λ ο ύ σ ι ο ς .

Πλούσιος δύο θυγατέρας ἔχων, τῆς μιᾶς ἀποθανούσης, θρηνούσας ἐμισθώσατο. Τῆς δὲ ἑτέρας παιδὸς λεγούσης, ὡς ἄθλιναι ἡμεῖς, αἶγε αὐταί, ὧν ἐστι τὸ πένθος, θρηνεῖν οὐκ ἴσμεν, αἱ δὲ μὴ προσήκουσαι οὕτω σφοδρῶς κόπτονται, ἡ μήτηρ ἔφη, Μὴ θαύμαζε, τέκνον, εἰ αὐταί οὕτω θρηνοῦσιν· ἐπὶ γὰρ ἀργυρίῳ τοῦτο ποιοῦσιν.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι ἐνιοὶ τῶν ἀνθρώπων διὰ φιλαργυρίαν οὐκ ὀκνοῦσιν ἀλλοτρίας συμφορὰς ἐργολαβεῖν.

123. Π ο ι μ ῆ ν .

Ποιμὴν ἐλάσας εἰς τινα δρυμῶνα τὰ πρόβατα, ὑποστρώσας ὑπὸ δρῶν τὸ ἱμάτιον καὶ ἀναβὰς τὸν καρπὸν κατέσειε. Τὰ δὲ πρόβατα ἐσθίοντα τὰς βαλάνους ἔλαθον καὶ τὰ ἱμάτια συγκαταφαγόντα. Ὁ δὲ ποιμὴν καταβὰς, ὡς εἶδε τὸ γεγονός, Ὡ κάκιστα ζῶα, ἔφη, ὑμεῖς τοῖς λοιποῖς ἔρια εἰς ἐσθῆτας παρέχετε, ἐμοῦ δὲ τρέφοντος ὑμᾶς καὶ τὸ ἱμάτιον ἀφείλεσθε.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι καὶ πολλοὶ τῶν ἀνθρώπων δι' ἀνοίαν τοὺς μηδὲν προσήκοντας εὐεργετοῦντες κατὰ τῶν οικείων φραῦλα ἐργάζονται.

122. A g a z d a g.

Egy gazdagnak két leánya levén, midőn egyike meghalt, siratókat fogadott. Mondá a másik: Be nyomorúk vagyunk mi, hogy magunk, kiket a gyász illet, siratni nem tudunk, e sehogy sem rokonok pedig olly szerfelett zokognak. Mire az anyja: Ne csodáld, gyermekem, hogy ezek így siratnak, mert pénzért teszik!

Jelenti a mese, hogy némellyek nem állnak mások nyomoraiból cudarul nyerekedni.

123. A j u h á s z.

A pásztor egy cserébe hajtván juhait, csuháját a cser alatt leterítve, felment s makkot rázott. A juhok, midőn a makkot évék, egyszer csak felfalták a ruhát is. Lejövén a juhász, hogy a dolgot látta: Aha, gaz párák, monda, ti másoknak gyapjat adtok öltözetre, engem pedig táplálótokat csuhámtól is megfosztotok!

Jelenti a mese, hogy az emberek közt sokan olly esztelenek, miszerint a hozzájuk nem tartozókkal jót tesznek, rokonaikat pedig sértegetik.

124. Ἀλιεύς καὶ Σμαρίς.

Ἀλιεύς τὸ δίκτυον χαλάσας ἐν τῇ θαλάττῃ ἀνήνεγκε σμαρίδα. Σμικρὰ δὲ οὔσα ἰκέτευεν αὐτόν, νῦν μὲν μὴ λαβεῖν αὐτήν, ἀλλ' ἐᾶσαι διὰ τὸ σμικρὸν τυγχάνειν. Ἀλλ' ὅταν ἀύξηθῶ καὶ μεγάλη, φησί, γένωμαι, συλλαβεῖν με δυνήσῃ, ἐπεὶ καὶ εἰς μεῖζονά σοι ὠφέλειαν ἔσομαι. Καὶ ὁ ἀλιεύς εἶπεν Ἀλλ' ἔγωγε ἄνους ἂν εἶην, εἰ τὸ ἐν χερσὶ κέρδος παρῆς, κὰν σμικρὸν ἦ, τὸ προσδοκώμενον, κὰν μέγα ὑπάρχη, ἐλπίζοιμι.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι ἀλόγιστος ἂν εἶη ὁ δι' ἐλπίδα μεῖζονος τὰ ἐν χερσὶν ἀρεῖς, σμικρὰ ὄντα.

125. Ἴππος καὶ ὄνος.

Ἀνθρωπὸς τις εἶχεν ἵππον καὶ ὄνον. Ὀδυνόντων δέ, ἐν τῇ ὁδῷ εἶπεν ὁ ὄνος τῷ ἵππῳ, Ἴδιον ἐκ τοῦ ἐμοῦ βάρους, εἰ θέλεις εἶναι με σῶν. Ὁ δὲ οὐκ ἐπέισθη. Ὁ δὲ ὄνος πεσὼν ἐκ τοῦ κόπου ἐτελεύτησεν. Τοῦ δὲ δεσπότητος πάντα ἐπιθέντος αὐτῷ, καὶ αὐτήν τὴν ὄνου δορὰν, θρηνηῶν ὁ ἵππος ἐβόα, Οἴμοι τῷ παναθλίῳ, τί μοι συνέβη τῷ ταλαιπῶρῳ; μὴ θελήσας γὰρ μικρὸν βᾶρος λαβεῖν, ἰδοὺ ἅπαντα βαστάζω καὶ τὸ δέσμα.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι τοῖς μικροῖς οἱ μεγάλοι συγκοινωνοῦντες ἀμφοτέροι σωθήσονται ἐν βίῳ.

124. A halász és hering.

A halász, megeresztvén hálóját, egy heringet húzott ki. A kis hal reménykedett, ne fogná meg most, hanem ereszsze el, mert hisz apró. Majd, úgymond, ha megnövök és nagy leszek, megfoghatsz; akkor neked is többet érek. Szólt a halász: Gubóvolnék én, ha a kezemben levő bár kis nyereséget elszalasztva, bár nagyobb bizonytalanra számolnék!

Jelenti a mese, hogy oktalan, ki nagyobb jónak reményében a keze közt létező kicsit elbocsátja.

125. A ló és szamár.

Egy embernek lova és szamara volt. Midőn utazának, monda ballagtában a szamár a lónak: Vedd át terhem részét, ha akarod, hogy megéljek. Amaz nem hajlott szavára. Az elcsigázott szamár összeroskadván meghala. Midőn most ura mindent rátett, még a szamár bőrét is, óbégatott a ló sirva: Jaj be szörnyen megjártam én! egy kis terhet nem akartam vállalni, s most az egészet, még a bőrét is hurcolom!

Jelenti a mese, hogy, ha nagyok és kicsinyek feleznék, mindketten boldogulnak ez életben.

126. Ἄνθρωπος καὶ Σάτυρος.

Ἄνθρωπός τις πρὸς Σάτυρον φίλιαν ποιησάμενος συνεσθίων ἦν αὐτῷ. Χειμῶνος δὲ καὶ ψυχους γενομένου, ὁ ἄνθρωπος τὰς χεῖρας αὐτοῦ προσφέρων τῷ στόματι ἀπέπνει. Τοῦ δὲ Σατύρου ἐπερωτήσαντος, δι' ἣν αἰτίαν τοῦτο πράττει, ἔφη, Τὰς χεῖράς μου θερμαίνω ἐκ τοῦ κρύους. Μετὰ μικρὸν δὲ ἐδέσματος θερμοῦ προσενεχθέντος, ὁ ἄνθρωπος προσφέρων τῷ στόματι, ἐφύσα αὐτό. Πυνθανομένου δὲ πάλιν, δι' ἣν αἰτίαν τοῦτο πράττει, ἔφη, Τὸ ἔδεσμα καταψύχω. Ὑπολαβὼν δὲ ὁ Σάτυρος, Ἄλλ' ἐγώ γε, ἔφη, ἀπὸ τοῦ νῦν ἀποτάσσομαί σου τῆς φιλίας, ὅτι ἐκ τοῦ αὐτοῦ στόματος τὸ θερμὸν καὶ τὸ ψυχρὸν ἐξάγεις.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι δεῖ φεύγειν ἡμᾶς τὰς φιλίας, ὧν ἀμφίβολός ἐστιν ἡ διάθεσις.

127. Ἀλώπηξ καὶ Δρυοτόμος.

Ἀλώπηξ κυνηγὸς φεύγουσα, καὶ ἐν ἐρημίᾳ πολλὴν δρόμον ἀνύουσα, ἄνδρα δρυοτόμον εὕρισκει ἐν ταύτῃ, ὃν καθικέτευε τοῦ κρύψαι αὐτήν. Τοῦ δὲ ὑποδείξαντος αὐτῇ τὴν ἑαυτοῦ καλύβην, εἰσελθοῦσα ἐκρύπτετο εἰς τὰς γωνίας. Τῶν δὲ κυνηγετῶν ἐλθόντων, καὶ ἐρωτῶντων τὸν ἄνδρα, οὗτος τῇ μὲν

126. Az ember és Satyr.

Egy ember barátságot kötvén a Satyrral, együtt ett vele. Tél levén és hideg, az ember kezeit szájához vitte, s bele fűjt. A Satyr kérdésére, miért teszi ezt, felele: Hidegvette kezeimet melendetem. Kissé utóbb meleg étel hozatván fel, az ember szájához vitte és fűjta. Amannak újabb kérdésére, miért cselekszi, felele: Az ételt hűtöm. Válaszolt ekkor a Satyr: Mostantól fogva ellene mondok barátságodnak, ki azon egy szájból majd meleget majd hideget huholsz.

Jelenti a mese, hogy futnunk kell olly barátságtól, mellynek vonzalma ingatag.

127. A róka és favágó.

A vadászok elől menekült és sivatagban nagy futást tett róka egy favágót lelt ott, kinek könyörgött, rejtene el. Ez megmutatta neki viskóját, hova bement a róka, s a kuckóban elbútt. Hogy a vadászok jöttek, s az embertől kérdezkedtek felőle, ez szóval ugyan azt

φωνῆ ἤρνεϊτο μηδὲν εἶδέναι, τῇ δὲ χειρὶ αὐτοῦ τὸν τόπον ὑπεδείκνυ. Οἱ δὲ μὴ προσχόντες ἀπῆλθον παραχοῆμα. Ὡς οὖν εἶδεν αὐτοὺς ἡ ἀλώπηξ παρελθόντας, ἐξῆλθεν οὐ προσφωνοῦσα. Μεμφομένου δὲ αὐτὴν ἐκείνου, ὡς σωθεῖσαν μὲν δι' αὐτοῦ, χάριτας δὲ αὐτῷ οὐχ ὁμολογοῦσαν, ἡ ἀλώπηξ ἐπιστραφεῖσα ἔφη, Ὡ οὔτος, ἀλλ' ἐγωγε ἦδεν ἂν σοι χάριτας, εἰ τοῖς λόγοις ὅμοια καὶ τὰ ἔργα τῆς χειρὸς καὶ τοὺς τρόπους εἶχες.

Ὁ μῦθος πρὸς τοὺς χρηστὰ μὲν ἐπαγγελλομένους τοῖς λόγοις, ἐναντία δὲ ποιοῦντας τοῖς ἔργοις.

128. Ἄνθρωπος καταθραύσας ἄγαλμα.

Ἄνθρωπός τις ξύλινον θεὸν ἔχων καθιζέτευε τοῦ ἀγαθοποιῆσαι αὐτὸν. Ὡς οὖν ταῦτα ἐπραττεν, καὶ οὐδὲν ἤττον ἐν πενίᾳ διῆγε, θυμωθεὶς ἄρας αὐτὸν τῶν σκελῶν ἐρῶμεν εἰς τὸ ἔδαφος. Προσκρουσάσης οὖν τῆς κεφαλῆς καὶ αὐτίκα κλασθείσης, χροσὸς ἐρῶμεν ὅτι πλεῖστος, ὄνπερ δὴ συνάγων ὁ ἄνθρωπος ἐβόα, Στρεβλὸς ὑπάρχεις, ὡς γε οἶμαι, καὶ ἀγνώμων τιμῶντά σε γὰρ ἤκιστα με ὠφελήσας, τυπτήσαντα δὲ σε πολλοῖς καλοῖς ἀμείβῃ.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι οὐκ ὠφελήσῃ τιμῶν πονηρὸν ἄνθρωπον, τύπτων δὲ αὐτὸν μᾶλλον ὠφελήσῃ.

mondá, hogy nem látta, de kezével vackára mutatott. Amazok nem figyelve nyomon eltávoztak. A mint elmentöket sejté a róka, kiosontott szó nélkül. A gazda hurogatására, hogy hát így kell-e a menedéket megköszönni, visszafordulván monda: Megköszönném, ha szavaidhoz hasonló lett volna mind kezed dolga, mind szándékod!

Azok értsenek róla, kik szóval jót ígérnek, tettel mást mivelnek.

128. A bálványtörő.

Egy embernek egy fa istene volt, ki előtt könyörgött, áldaná meg. A mint ezt ismételte, s mind e mellett is szegény maradt, haragjában megkapta azt szárainál, s földhöz vágta. A földhöz zökkent és azonnal széthasadt fejből sok arany ömlött ki. Mellyet felmarkolászván kiáltott az ember: No hisz fonák s hálátlan vagy, hogy, míg imádtalak, mit sem adtál, elzuzódat pedig sok széppel holmozasz!

Jelenti a mese, hogy nem használ rossz embert tisztelned, de verned inkább használ.

129. Ἄνθρωπος καὶ Κύων.

Ἄνθρωπός τις ἠτοιμάζε δειπνον, ἐστίασων τινὰ τῶν φίλων αὐτῷ καὶ οἰκείων. Ὁ δὲ κύων αὐτοῦ ἄλλον κύνα ἐκάλει, λέγων, ὦ φίλε, δεῦρο συνδείπνησόν μοι. Ὁ δὲ προσελθὼν, χαίρων ἴστατο, βλέπων τὸ μέγα ἐκείνο δειπνον, βοῶν ἐν τῇ καρδίᾳ, Βαβαί, πόση μοι χαρὰ ἄρτι ἐξαπιναίως ἐφάνη τραφήσομαι τε γάρ, καὶ εἰς κόρον δειπνήσω, ὥστε με αὔριον μηδαμῆ γε πεινᾶσαι. Ταῦτα καθ' ἑαυτὸν λέγοντος τοῦ κυνός, καὶ ἅμα σείοντος τὴν κέρκον, ὡς δὴ εἰς τὸν φίλον θαρρόυντος, ὁ μάγειρος, ὡς εἶδε τοῦτον ὧδε κάκεισε τὴν κέρκον περιστρέφοντα, κατασχὼν τὰ σκέλη αὐτοῦ ἐρύριψε παραχοῆμα ἔξωθεν τῶν θυρίδων. Ὁ δὲ κατιῶν ἀπήει μεγάλως κράζων. Τῶν δὲ κυνῶν τις τῶν καθ' ὁδὸν αὐτῷ συναυτῶν ἐπηρώτα, Πῶς ἐδείπνησας, φίλε; Ὁ δὲ πρὸς αὐτὸν ὑπολαβὼν ἔφη, Ἐκ τῆς πολλῆς πόσεως μεθυσθεῖς ὑπὲρ κόρον οὐδὲ τὴν ὁδὸν αὐτήν, ὅθεν ἐξῆλθον, οἶδα.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι οὐ δεῖ θαρρόειν τοῖς ἐξ ἀλλοτρίων εὖ ποιεῖν ἐπαγγελλομένοις.

129. Az ember és kutya.

Egy ember lakomát készített kedves barátja s felei számára. Ennek ebe egy másik ebet meghítt, mondván: Gyere pajtás, vendégeskedjünk együtt. Amaz eljött, örömmel állott el szeme szája a nagy vendégség láttára, és rebegett magában: Néh, mekkora boldogság nekem egyszerre! majd jóllakom, torkig eszem, úgy hogy holnap sem éhezem! Míg az eb magában így beszélt, és farkát barátja iránti bizalom jeléül csóválta; a szakács, a mint farkát ide s tova lóbálni szemlélte, megragadván lábainál fogvást egyszeriben kidobta az ablakon. Ez lezuhanván nagyon vonítva elkullorgott. Egy őt előtaláló eb kérdezé tőle az utcán: Nos pajtás, hogy vendégeskedtél? Úgy, felelt amaz, hogy a sok italtól mérték felett megrészegülve azt sem tudom, merre jöttem ki!

Jelenti a mese, ne sokat biznánk azokhoz, kik máséiból ígérnek.

130. Ἀ λ ι ε ύ ς.

Ἀλιεύς ἀλιευτικῆς ἄπειρος, λαβὼν αὐλοὺς καὶ δίχτυα παρεγένετο εἰς τὴν θάλατταν, καὶ στὰς ἐπὶ τινος πέτρας τὸ μὲν πρῶτον ἠΰλει, νομίζων πρὸς τὴν ἡδυφωνίαν τοὺς ἰχθύας ἐράλλεσθαι. Ὡς δ' ἐπὶ πολὺ διατεινόμενος ἦνεν οὐδέν, ἀποθέμενος τοὺς αὐλοὺς ἀναλαμβάνει τὸ ἀμφίβληστρον, καὶ βαλὼν κατὰ τοῦ ὕδατος πολλοὺς ἰχθύας ἤγρευσεν. Ἐκβαλὼν δὲ αὐτοὺς ἀπὸ τοῦ δικτύου, ὡς εἶδε πηδῶντας, ἔφη, ὦ κάκιστα ζῶα, ὅτε ἠΰλον, οὐκ ὠρχεῖσθε, ὅτε δὲ πέπανμαι, τοῦτο ποιεῖτε;

Ὁ μῦθος πρὸς τοὺς παρὰ λόγον καὶ παρὰ καιρὸν τι πράττοντας.

131. Β ο υ κ ό λ ο ς.

Βουκόλος ἀγέλην ταύρων βόσκων ἀπώλεσε μόσχον. Περιελθὼν δὲ πᾶσαν τὴν ἔρημον διέτριβεν ἐρευνῶν. Ὡς δὲ οὐδέν εὐρεῖν ἐδυνήθη, ἠΰξατο τῷ Δίῳ, ἂν τὸν λαβόντα μόσχον κλέπτην ὑποδείξη, ἔριφον εἰς θυσίαν προσάξω. Καὶ δὴ ἐρχόμενος εἰς τινα δρυμῶνα εὐρίσκει λέοντα κατεσθίοντα τὸν μόσχον. Ἐμφοβος οὖν γενόμενος, καὶ μέγα δειλιάσας, ἐπάρας τὰς χεῖρας αὐτοῦ εἰς τὸν οὐρανὸν εἶπεν, ὦ δέσποτα Ζεῦ, ἐπηγγειλάμην σοι ἔριφον δώσειν, ἔαν

130. A h a l á s z.

Egy tapasztalatlan halász sípokkal és hálókka-
ment tengerre, s megállván egy szirton, először egyet
sípolt, azt gondolva, hogy bájhangjára majd előszök-
dősnek a halak. De mint ezt sokáig folytatva mire
sem ment, letevén a sípokat hálót vón, és megvetvén
a vízben sok halat fogott. Hogy ezeket, midőn a há-
lóból kihányá, ugrálni látta, mondá: Hát gaz besték,
mikor sípoltam, nem táncoltatok, mikor elhagytam,
teszitek?

Azoknak szól, kik valamit oktalanul s időtlenül
cselekesznek.

131. A z ö k r é s z.

Az ökörcsordás elvesztett egy borjút. Az egész
pusztát bekalandozta utána. Miután sehol sem lelheté,
fogadást tett Zeusnek, hogy, ha a tolvajra vezeti,
gödölyét áldozand neki. És egy berekben a borjún
találá vendégeskedni az oroszánt. Elszörnyedve s
igen megijedve ég felé emelt kezekkel szólt most: Ah

τὸν κλέπτῃν εὖρω, νῦν ταῦρόν σοι θύσειν ὑπισχνούμαι, ἐὰν τούτου τὰς χεῖρας ἐκφύγω.

Ὁ μῦθος πρὸς ἄνδρας δυστυχεῖς, οἵτινες ἀποροῦντες μὲν εὐχονται εὐρεῖν, εὐρόντες δὲ ζητοῦσιν ἀποφυγεῖν.

132. Κόραξ.

Κόραξ νοσῶν ἔφη τῇ μητρὶ, Μητέρα, εὐχου τῷ θεῷ, καὶ μὴ θρήνη. Ἡ δ' ὑπολαβοῦσα ἔφη, Τίς σε, ὦ τέκνον, τῶν θεῶν ἐλεήσει; τίνος γὰρ κορέας ὑπὸ σοῦ γε οὐκ ἐκλάπη;

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι οἱ πολλοὺς ἐχθροὺς ἐν βίῳ ἔχοντες οὐδένα φίλον ἐν ἀνάγκῃ εὐρήσουσιν.

133. Ἄετός.

Ἐπεράνωθεν πέτρας ἀετὸς ἐκαθέζετο, λαγῶν θηρεῦσαι ζητῶν. Τοῦτον δὲ τις ἔβαλε τοξεύσας, καὶ τὸ μὲν βέλος ἐντὸς αὐτοῦ εἰσῆλθεν, ἡ δὲ γλυφίς σὺν τοῖς πτεροῖς πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν εἰστήκει. Ὁ δὲ ἰδὼν ἔφη, Καὶ τοῦτο μοὶ ἔτερον λύπη, τὸ τοῖς ἰδίοις πτεροῖς ἐναποθνήσκειν.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι δεινόν ἐστιν, ὅταν τις ἐκ τῶν ἰδίων κινδυνεύσῃ.

mindenható Zeus, gödölyét ígértem, ha megtalálom a tolvajt, most tulkot fogadok, ha tőle megmentesz!

Szerencsétlenek meséje, kik szükségökben találni kívánnak, ha pedig találtak, szabadulni keresnek.

132. A h o l l ó.

A beteg holló monda anyjának: Anyám, kérd az istent, s ne keseregj. Melly válaszolt: Oh fiam, melylyik isten szán meg téged? mert melylyik husából nem loptál?

Jelenti a mese, hogy, kinek sok ellenségei vannak ez életben, egy barátot sem talál szorultságában.

133. A s a s.

Sziklatetőn ült lesben a nyulvadász sas. Ezt valaki meglőtte, úgy hogy a nyilvessző belement, tusája pedig tollastul szemei előtt állott. Mit ő látva: Második fájdalmam, úgymond, hogy entollaimban veszek!

Jelenti a mese, hogy súlyos baj, mellyet feleink okoznak.

134. Τέτιξ καὶ Μύρμηκες.

Χειμῶνος ὥρα τῶν σίτων βραχύντων, οἱ μύρμηκες ἔψυχον. Τέτιξ δὲ λιμώττων ἦται αὐτοὺς τροφήν. Οἱ δὲ μύρμηκες εἶπον αὐτῷ, Διὰ τί τὸ θέρος οὐ συνῆγες τροφήν; Ὁ δὲ εἶπεν, Οὐκ ἐσχόλαζον, ἀλλ' ἦδον μουσικῶς. Οἱ δὲ γελάσαντες εἶπον, Ἀλλ' εἰ θέρους ὥραις ἠΰλεις, χειμῶνος ὀρχοῦ.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι οὐ δεῖ τινα ἀμελεῖν ἐν παντὶ πράγματι, ἵνα μὴ λυπηθῆ καὶ κινδυνεύσῃ.

135. Σκώληξ καὶ Ἀλώπηξ.

Ὁ τῷ πηλῷ κρηπτόμενος σκώληξ εἰς γῆν ἐξεληθὼν ἔλεγε πᾶσι τοῖς ζώοις, Ἰατρός εἰμι φαρμάκων ἐπιστήμων, οἷός ἐστιν ὁ τῶν θεῶν ἰατρός Παιών. Καὶ πῶς, εἶπεν ἀλώπηξ, ἄλλους ἰώμενος σαντὸν χολὸν ὄντα οὐκ ἰάσω;

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι, ἐὰν μὴ πρόχειρος ἡ πείρα, πᾶς λόγος ἀργὸς ὑπάρχει.

136. Ὅρις χρυσοτόκος.

Ὅριθά τις εἶχεν ὡὰ χρυσᾶ τίκτουσαν. Καὶ νομίσας ἔνδον αὐτῆς ὄγκον χρυσίου εἶναι, κτείννας εὔρη-

134. A tücsök és hangyák.

Egy télen megnedvesült élelmöket szellőztették a hangyák. Az éhes tücsök elment koldulni hozzájuk. Mondának a hangyák neki: Miért nyáron nem gyűjtötél ennivalót? Felelt amaz: Nem értem rá, hanem dúdoltam. Szóltanak ezek nevetve: Hja, ha nyárban dúdoltál, télben táncolj!

Jelenti a mese, hogy el ne hanyagoljon senki bármit, nehogy megbánja végtére.

135. A kukac és róka.

A sár alatt lappangó kukac földszinre jövén, kiáltott a többi állatoknak: Orvos vagyok, gyógyszereknek tudora, mint az istenek doktora Paeon! Hohogy, szólt a róka, másokat meggyógyítva csámpás magadon nem segítesz?

Jelenti a mese, hogy, hol bebizonyítás hiányzik, minden beszéd üres.

136. Az aranyat tojó tyúk.

Valakinek aranyat tojó tyúkjá volt. Azt gondolva, hogy tömeg arany vagyon benne, megölvén azt hason-

κεν ὁμοίαν τῶν λοιπῶν ὀρνίθων. Ὁ δὲ ἀθρόον
πλοῦτον ἐλπίσας εὐρήσειν, καὶ τοῦ μικροῦ ἐκείνου
ἐστέρηται.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι δεῖ τοῖς παροῦσιν ἀρκεῖ-
σθαι, καὶ τὴν ἀπληστίαν φεύγειν.

137. Λέων καὶ Ἀλώπηξ.

Λέων γηράσας καὶ μὴ δυνάμενος διαρκέσαι
αὐτῷ εἰς τροφίην, ἔγνω δι' ἐπινοίας τι προᾶξει. Καὶ
δὴ παραγενόμενος ἐν σπηλαίῳ τινί, καὶ κατακλιθεὶς
προσεποιεῖτο νοσεῖν. Παραγενόμενα οὖν τὰ ζῶα
ἐπισκέψεως χάριν, συλλαμβάνων κατήσθιεν αὐτά.
Πολλῶν οὖν ζῶων ἀναλωθέντων, ἀλώπηξ τὸ τέχνα-
σμα τοῦτο γνοῦσα παρεγένετο πρὸς αὐτόν, καὶ
στάσα ἔξωθεν τοῦ σπηλαίου ἐπυνθάνετο, πῶς ἔχει.
Τοῦ δὲ εἰπόντος, κακῶς, καὶ τὴν αἰτίαν πυνθανο-
μένου, δι' ἣν οὐκ εἰσέρχεται, ἡ ἀλώπηξ ἔφη, Ὅτι
ὄρθ' ἵχνη πολλῶν εἰσιόντων, ὀλίγων δὲ ἐξιόντων.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι οἱ φρόνιμοι τῶν ἀνθρώ-
πων ἐκ τεκμηρίων προορώμενοι τοὺς κινδύνους ἐκ-
φεύγουσιν.

lónak lelte más tyúkokhoz. Így sok gazdagsághoz bizva, e kicsinytől is megfosztatott.

Jelenti a mese, hogy éadjük be vagyounkkal, s ne legyünk telhetetlenek.

137. Az oroszlán és róka.

Az elvénhedt s élelem dolgában magán segítni nem tudó oroszlán elhatárzá fortélylyal tenni valamit. Azért egy barlangba ment, lefeküdt, s betegnek tetteté magát. Az így látogatására jött állatokat elfogdosva megette. Miután sok elemésztetett, sejtven a fortélyt megjelent a róka is, s a barlang előtt megállva kérdé, hogy van. Az oroszlán válaszóla, hogy roszul, aztán kérdé, miért nem megy be. Azért, felelt a róka, mert sok nyomot látok be, de keveset ki.

Jelenti a mese, hogy okos ember jelekből gyanítva kerüli ki veszélyeit.

138. Λύκος καὶ Γραῦς.

Λύκος λιμώττων περιήει ζητῶν τροφήν. Γεγόμενος δὲ κατὰ τινα τόπον ἤκουσε παιδίου κλαίοντος καὶ γραὸς λεγούσης αὐτῷ, Παῦσαι τοῦ κλαίειν, εἰ δὲ μή, τῇ ὥρᾳ ταύτῃ ἐπιδώσω σε τῷ λύκῳ. Οἰόμενος δὲ ὁ λύκος, ὅτι ἀληθεύει ἡ γραῦς, ἵστατο πολλὴν ὥραν ἐκδεχόμενος. Ὡς δ' ἔσπερα κατέλαβεν, ἀκούει πάλιν τῆς γραὸς κολακευούσης τὸ παιδίον καὶ λεγούσης αὐτῷ, Ἐὰν ἔλθῃ ὁ λύκος δεῦρο, φρονεύσομεν, ὧ τέκνον, αὐτόν. Ταῦτα ἀκούσας ὁ λύκος ἐπορεύετο, λέγων, Ἐν ταύτῃ τῇ ἐπαύλει ἄλλα μὲν λέγουσιν, ἄλλα δὲ πράττουσιν.

Ὁ μῦθος πρὸς ἀνθρώπους, οἵτινες τὰ ἔργα τοῖς λόγοις οὐκ ἔχουσιν ὅμοια.

139. Ἐριφος καὶ Λύκος.

Ἐριφος ἐπὶ τινος δώματος ἐστῶς, ἐπειδὴ λύκον παριόντα εἶδεν, ἐλοιδορεῖ καὶ ἔσχωπτεν αὐτόν. Ὁ δὲ λύκος ἔφη, Ὡ οὔτος, οὐ σύ με λοιδορεῖς, ἀλλ' ὁ τόπος.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι πολλάκις καὶ ὁ καιρὸς δίδωσι τὸ θράσος κατὰ τῶν ἀμεινόνων.

138. A farkas és banya.

Az éhes farkas étel után ólálkodott. Egy helyre érkezvén gyermeksírást hallott, s hozzá egy banyát így szólni: Ne ríj, mert mindjárt a farkasnak adlak. A farkas olly hiszemben, hogy a banya igazán szól, sok ideig ott zsugorgott. De midőn bealkonyodik, ismét hallja, miként hizelkedik már a csecsemőnek, s mondja: Galambom, ha eljön a farkas, majd megöljük. Miket hallva tovább állt a farkas mondván: E csárdában mást beszélnek, és mást tesznek!

Azokat illeti, kiknél a tény meg nem felel a szónak.

139. A kecske és farkas.

A hajazaton álló kecske, látván az arra cammogó farkast, leujjongatta s kigúnyolá. Monda neki a farkas: Oh héj, nem te gúnyolsz ki, de a hely!

Jelenti a mese, hogy gyakran a helyzet is vérszemet ad derekabbak ellenében.

140. Ἡμίονος.

Ἡμίονος ἐκ κριθῆς παχυνθεὶς ἀνεσκίρτησε βοῶν καὶ λέγων, Πατήρ μου ἐστὶν ἵππος ὁ ταχυδρόμος, καὶ γὰρ αὐτῷ ὅλος ἀφωμοιώθη. Καὶ ποτε ἀνάγκης ἐπελθούσης τρέχειν, ἐπειδὴ τοῦ δρόμου ἐπαύσατο, τοῦ πατρὸς ὄνου εὐθύς ὑπεμνήσθη.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι καὶ ὁ χρόνος εἰς δόξαν φέροι τινα, τῆς ἑαυτοῦ γε μὴν τύχης μὴ ἐπιλανθανένεσθαι ἀβέβαιος γάρ ἐστὶν ὁ βίος οὗτος.

141. Ὄφης καὶ Γεωργός.

Ὄφης ἐν γεωργοῦ προθύροις φωλεύων, ἀνεῖλεν αὐτοῦ τὸ νήπιον παιδίον. Πένθος δὲ τοῖς γονεῦσιν ἐγένετο μέγα. Ὁ δὲ πατήρ ὑπὸ τῆς λύπης πέλεκυν λαβὼν ἤμελλε τὸν ὄφιν ἐξελεθόντα φονεῦειν. Ὡς δὲ ἔκλυσε μικρόν, σπεύσας ὁ γεωργὸς τοῦ πατάξαι αὐτὸν ἠστόχησε, μόνον κρούσας τὴν τῆς τρώγλης ὀπήν. Ἀπελθόντος δὲ τοῦ ὄφεως, ὁ γεωργὸς νομίσας τὸν ὄφιν μηκέτι μνησικακεῖν, λαβὼν ἄρτον καὶ ἄλας ἔθηκεν ἐν τῇ τρώγλῃ. Ὁ δὲ ὄφης λεπτὸν συρίζας εἶπεν, Οὐκ ἔσται ἡμῖν ἀπάρτι πίστις ἢ φιλία, ἕως ἂν ἐγὼ τὴν πέτραν ὀρῶ, σὺ δὲ τὸν τύμβον τοῦ τέκνου.

140. A z ö s z v é r.

Az árpán hizott öszvér felszökdelt harsogva és verselve: Apám a délceg ló, s én hozzá hasonló! Egyszer azonban szaladnia kellvén, miután futni megszűnt, azonnal eszébe jutott számár apja.

Jelenti a mese, hogy, ha valakit megdicsőít egy körülmény, sorsáról ne feledkezzék; mert állhatlan ez az élet.

141. A kigyó és pór.

A pór pitvara előtt lappangó kigyó megölte annak csecsemőjét. A szülék igen bánkódtak. Az atya bujában fejszét kapott, hogy a kigyót, ha kijő, agyon vágja. S a mint kissé kikukucsált, hirtelen oda csapván a pór, elhibázta, s csak a lyuk száját zuhinta meg. A kigyó eltünce után a pór olly hiszemben, hogy a kigyó majd elfelejti e roszat, kenyeret és sót tett lyukába. De sziszegé a kigyó: Többé nem lesz hitelünk vagy barátságunk, míg én e követ látom, te pedig fiad sírhalmát!

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι οὐδεὶς μίσους ἢ ἀμύνης ἐπιλανθάνεται, ἐφ' ὅσον βλέπει μνημόσυνον, δι' οὗ ἐλυπήθη.

142. Σαλπικτής.

Σαλπικτής στρατὸν ἐπισυνάγων, καὶ κρατηθεὶς ὑπὸ τῶν πολεμίων ἐβόα, Μὴ κτείνετε με, ὦ ἄνδρες, εἰκῆ καὶ μάτην, οὐδένα γὰρ ὑμῶν ἀπέκτεινα· πλὴν γὰρ τοῦ χαλκοῦ τούτου οὐδὲν ἄλλο κέκτημαι. Οἱ δὲ πρὸς αὐτὸν ἔφρασαν, Διὰ τοῦτο γὰρ μᾶλλον τεθνήξῃ, ὅτι σὺ μὴ δυνάμενος πολεμεῖν τοὺς πάντας πρὸς μάχην ἐγείρεις.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι πλέον παίουσιν οἱ τοὺς κακοὺς καὶ βαρεῖς δυνάστας ἐπεγείροντες εἰς τὸ κακοποιεῖν.

143. Κάλαμος καὶ Ἐλαία.

Διὰ καρτερίαν καὶ ἰσχύν καὶ ἡσυχίαν κάλαμος καὶ ἐλαία ἤριζον. Τοῦ δὲ καλάμου ὀνειδιζομένου ὑπὸ τῆς ἐλαίας, ὡς ἀδυνάτου καὶ ῥαδίως ὑποκλινομένου πᾶσι τοῖς ἀνέμοις, ὁ κάλαμος σιωπῶν οὐκ ἐφθέγγατο. Καὶ μικρὸν ὑπομείνας, ἐπειδὴ ἀνεμὸς ἔπνευσεν ἰσχυρός, ὁ μὲν κάλαμος ὑποσεισθεὶς

Jelenti a mese, hogy gyűlölséget s bosszuállást senki sem feled, míg annak emlékét látja, mi megbántá.

142. A trombitás.

A tábort összehívó, és elleneitől elfogott trombitás kiálta: Emberek, meg ne öljetek hiába, én senkit sem bántottam közöletek; mert e rezen kívül egyebem sincs. De amazok feleltek: Csak azért is meg kell halnod, hogy magad nem harcolhatva mindeneket harcra keltesz.

Jelenti a mese, hogy többet buknak a gonosz és zsarnokló hatalmasságokat rosztétre ingerlők.

143. A nád és olajfa.

Kitartás, erősség s nyugalom felett pörlött a nád-szál s olajfa. Míg az olajfa hitványnak és minden szellőre ingatagnak szidta a nádat, ez hallgatott, és nem szólott, de kissé várt. S a mint erős szél támadott, az ingatag és hajlékony nád könnyen kiállta azt,

καὶ ὑποκλινθεὶς τοῖς ἀνέμοις ῥαδίως διεσώθη, ἢ δ' ἐλαία, ἐπειδὴ ἀντέτεινε τοῖς ἀνέμοις, κατεκλάσθη τῇ βίᾳ.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι οἱ τῶ καιρῶ καὶ τοῖς κρείττοσιν αὐτῶν μὴ ἀνθιστάμενοι κρείττους εἰσὶ τῶν πρὸς μείζονας φιλονεικούντων.

144. Λύκος καὶ Γέρανος.

Λύκου λαιμῶ ὀστέον ἐπεπήγει. Ὁ δὲ γεράνω μισθὸν παρέξεν εἶπεν, εἰ τὴν κεφαλὴν αὐτῆς ἐπιβαλοῦσα τὸ ὄστον ἐκ τοῦ λαιμοῦ αὐτοῦ ἐκβάλῃ. Ἡ δὲ τοῦτ' ἐκβαλοῦσα, δολιχόδαιρος οὔσα, τὸν μισθὸν ἐπεζήτει. Ὅστις γελάσας καὶ τοὺς ὀδόντας θήξας, Ἀρκεῖ σοι μισθός, ἔφη, τοῦτο καὶ μόνον, ὅτι ἐκ λύκου στόματος καὶ ὀδόντων ἐξηρῆς κάραν σῶαν καὶ μηδὲν παθοῦσαν.

Ὁ μῦθος πρὸς ἄνδρας, οἵτινες ἀπὸ κινδύνου διασωθέντες τοῖς εὐεργέταις τοιαύτας χάριτας ἀπονέμουσι.

145. Ἀλεκτόρες.

Ἀλεκτόρων δύο μαχομένων περὶ θηλειῶν ὀρνίθων, ὁ εἷς τὸν ἕτερον κατετροπώσατο. Καὶ ὁ μὲν

az olajfa ellenben, mert ellenszegült a viharnek, erőszakosan ketté tört.

Jelenti a mese, hogy az időnek s náloknál különbeknek ellen nem állók okosabbak a nagyobbakkal ujjaskodóknál.

144. A farkas és daru.

A farkasnak torkán akadt a csont. Ez jutalmat ígért a darunak, ha nyakát beereszti s kiveszi azt. A hosszúnyakú kivette a csontot, s jutalmát követelé. Mire nevetve és fogait csattogtatva amaz: Érd be azon jutalommal, monda, hogy farkas szájából épen húzhatad ki fejedet.

Azon férfiakról szól, kik veszélyből mentetvén ki, jótevőiknek így fizetnek.

145. A k a k a s o k.

A tojók felett viaskodó kakasok egyike elugratá a másikat. A vesztes, árnyékba hátrálván, meghúzta ma-

ἡττηθεὶς εἰς τόπον κατάσκιον ἀπιὼν ἐκρύβη, ὁ δὲ νικήσας, εἰς ὕψος ἀρθεὶς, καὶ ἐφ' ὑψηλοῦ τοίχου σταῖς μεγαλοφώνως ἐβόησε. Καὶ παρ' εὐθύς ἀετὸς καταπτὰς ἤρπασεν αὐτόν, ὁ δ' ἐν σκότῳ κεκρυμμένος ἀδεῶς ἔκτοτε ταῖς θελείαις ἐπέβαινεν.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι κύριος ὑπερηφάνοις ἀντιτάσσεται, ταπεινοῖς δὲ δίδωσι χάριν.

146. Κώνωψ καὶ Λέων.

Κώνωψ πρὸς λέοντα ἐλθὼν εἶπεν, Οὐδὲ φοβοῦμαι σε, οὐδὲ δυνατώτερός μου εἶ. Εἰ δὲ μή, τίς σοί ἐστιν ἡ δύναμις; ὅτι ξύνεις τοῖς ὄνυξι, καὶ δάκνεις τοῖς ὀδοῦσι; τοῦτο καὶ γυνή τῷ ἀνδρὶ μαχομένη ποιεῖ. Ἐγὼ δὲ λίαν ὑπάρχω σου ἰσχυρότερος· εἰ δὲ θέλεις, ἔλθωμεν καὶ εἰς πόλεμον. Καὶ σαλπίσας ὁ κώνωψ ἐνεπήγετο, δάκνων τὰ περὶ τὰς ῥίνας αὐτοῦ ἀτριχα πρόσωπα. Ὁ δὲ λέων τοῖς ἰδίους ὄνυξι κατέλυνεν ἑαυτόν, ἕως οὗ ἠγανάκτησεν. Ὁ κώνωψ δὲ νικήσας τὸν λέοντα καὶ σαλπίσας, καὶ ἐπινίκιον ἄσας ἔπτατο. Ἀράχνης δὲ δεσμῶ ἐμπλακεῖς, ἐσθιδόμενος ἀπωδύρετο, ὅτι μεγίστοις πολεμῶν ὑπὸ εὐτελοῦς ζώου, τῆς ἀράχνης, ἀπώλετο.

Ὁ μῦθος πρὸς τοὺς καταβάλλοντας μεγάλους, καὶ ὑπὸ μικρῶν καταβαλλομένους.

gát, a nyertes pedig magasra kapaszkodott fel, s egy nagy falon állva hangosan kukorékolt. Azonban egy hirtelen lecsapó sas elragadta. Ezentúl a rejtező bizvást kakaskodott a tojók közt.

Jelenti a mese, hogy isten a kevélyeknek ellenök áll, az alázatosaknak pedig kegyelmet ad.

146. A szúnyog és oroszlán.

Az oroszlánhoz menő szúnyog mondá: Sem nem félek tőled, sem nem vagy nálamnál különb. Vagy hát miben áll az a nagy erő? hogy szaggatsz körmeiddel, s harapsz fogaiddal? Ezt teszi az urával veszeksző asszony is. Ám én sokkal erősebb vagyok nálad; ha nem hiszed, gyerünk párbajra. Most egyet trombitálván a szúnyog, beletapadt s csipte az orra körötti szőretlen arcot. Az oroszlán körmeivel tépdeste magát, míg nem végre ordított. Az oroszlánon győztes szúnyog trombitálva s diadalt tárogatva repült odább. Azonban pókhálóba bonyolódván, midőn falatnék, rítt vala, hogy, holott legnagyobbakkal küzdött, egy hitvány pók jár végére.

A nagyokat letevőkhöz s a kicsinyek által letettekhez szól e mese.

147. Ἄετός καὶ Ἄνθρωπος.

Ἄετός ποτε ἐάλω ὑπ' ἀνθρώπου, ὅστις τὰ πτερὰ αὐτοῦ εὐθέως κόψας, αὐτὸν ἐν οἴκῳ σὺν ὄρνιθίοις εἶασεν. Ὁ δὲ κατηφῆς ὑπῆρχεν ἐκ τῆς λύπης. Ἐτερος δὲ τοῦτον ἐξαγοράσας, ἀνεπτέρωσε τὸν ἀετὸν αὐτίκα. Ὁ δὲ πετασθεὶς καὶ λαγῶν κρητήσας, ἤνεγκεν εὐθύς δῶρον τῷ εὐεργέτῃ. Ἀλώπηξ δὲ τοῦτο κατιδοῦσα ἐβόα, Μὴ τοῦτον ξένιζε, ἀλλὰ τὸν πρότερον, μήπως σὲ πάλιν κνηγήσῃ, καὶ τῶν πτερῶν στέρησῃ τῶν σῶν, ὡς καὶ τὸ πρῶτον.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι δεῖ χρηστὰς ἀμοιβὰς τοῖς εὐεργέταις παρέχειν, τοὺς δὲ κακοὺς ἐκκλίνειν.

148. Ἀγαλματοπώλης.

Ξύλινόν τις Ἐρμῆν κατασκευάσας, τοῦτον προσεγγκῶν ἐπώλει. Μηδενὸς δὲ ὄνητοῦ προσιόντος, ἐκκαλέσασθαι τινὰ βουλόμενος ἐβόα, ὡς ἀγαθοποιὸν δαίμονα καὶ κέρδους τηρητικὸν πιπράσκει. Τῶν δὲ παρατυχόντων τινὸς εἰπόντος πρὸς αὐτόν, ὦ οὔτος, καὶ τί τοιοῦτον ὄντα πωλεῖς; δέον τῶν παρ' αὐτοῦ ὠφελειῶν ἀπολαύειν, ἀπεκρίνατο, Ὅτι ἐγὼ μὲν ταχείας ὠφελείας τινὸς ἐπιδέομαι, αὐτὸς δὲ βραδέως εἴωθεν τὰ κέρδη περιποιεῖν.

Πρὸς ἄνδρα αἰσχροκερδῆ, καὶ τὸ θεῖον περιφρονοῦντα.

147. A sas és ember.

Egyszer a sast elfogta egy ember, ki legott elvágta szárnyait, s a többi madarakkal házában hagyta. Ezt azonban egy másik ember megvette, s ismét megnöveszté szárnyait. A sas elreppent, egy nyulat fogott, s jötevőjének vitte ajándécul. Mit látván a róka kiáltott: Ne ennek kedveskedjél, de az előbbinek, nehogy ismét elfogjon, és szárnyaidtól megfoszszon, miként előbb!

Jelenti a mese, hogy jötevőinknek jó kölcsönt kell visszaadnunk, és a roszakat kerülnünk.

148. A szoboráros.

Valaki fából Hermest készítvén, áruba bocsátotta. Mínthogy vevő nem jött, felszólítandó az embereket kiáltozá, hogy jótékony istent, nyereségest árul. Az oda vetődöttek közül kérdé egyik: Ha ilyen, minek adod el, holott magadnak is jól esnék? Azért, felelt ő, hogy én most sürgető szükségét látok, ez pedig későcskén szokott nyereséggel boldogítani.

Cudarul nyereszkedőknek s az istent is megbántóknak.

149. Ἀηδὼν καὶ Χελιδῶν.

Ἀηδῶνι συνεβούλευε χελιδῶν, τοῖς ἀνθρώποις εἶναι ὁμόροφον καὶ σύνοικον, ὡς αὐτή. Ἡ δὲ εἶπεν, Οὐ θέλω τὴν λύπην τῶν παλαιῶν μου συμφορῶν μεμνηῆσθαι, καὶ διὰ τοῦτο τὰς ἐρήμους οἰκῶ.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, τὸν λυπηθέντα ἐκ τινος τύχης καὶ τὸν τόπον φεύγειν θέλειν, ἔνθα ἡ λύπη συνέβη.

150. Αἰγοβοσκὸς καὶ Αἴγες.

Ἐν σπηλαίῳ ἀοικήτῳ αἰγοβοσκὸς ἐν χειμῶνι αἴγας ἤγαγεν. Εὗρεν δὲ ἐκεῖ ἀγρίας αἴγας καὶ τράγους, πλείονας, ὧν εἶχεν αὐτός, καὶ μείζους. Τὰς ιδίας δὲ ἀφείδεν ἐπὶ ταῖς ἀγρίαις, ταύτας ἔτρεφε τοῖς φύλλοις. Ὅτε δὲ εὐδία γέγονε, τὰς μὲν ιδίας εὗρε τεθνεύσας ἐκ τοῦ λιμοῦ, αἱ δὲ ἀγριαὶ πρὸς τὸ ὄρος ἔφυγον. Ὁ δὲ αἰπόλος εἰς τὸν οἶκον ἦλθε κενός.

Ὅτι οὐδαμῶς ἡμᾶς πρέπει ἀμελεῖν τῶν οἰκειῶν, ἐπ' ἐλπίδι κέρδους ἐξ ἀλλοτριῶν γενομένου.

149. A fülmile és fecske.

A fecske tanácslá a fülmilének, lenne az emberekkel egy fedél alatt s társaságban, mint ő. Mire amaz: Nem kívánok, úgymond, régi szerencsétlenségem báná-tira emlékezni, azért csak magányt lakom.

Kit valami megszorít, azon helyet is kerülni szokta, hol megszorodott.

150. A kecskés és kecskék.

Zivatarkor egy lakatlan barlangba hajtott a kecskés. Ott vad kecskéket és bakokat talált, sajátinál többeket és nagyobbakat. Tehát tulajdonait mellőzve a vadakért, ezeket harasztal táplálta. Miután jó idő lett, magáéit éhen halva lelte, a vadak pedig hegynek futottak. A kecskés üresen ment haza.

Hogy házi dolgainkat soha sem kell mulasztanunk azon remények fejében, mellyek idegen nyereséggel biztatnak.

151. Αίγοβοσκὸς καὶ Αἶξ.

Αίγοβοσκὸς τὰς αἶγας ἀνεκαλεῖτο πρὸς μάνδραν. Μία δὲ ἐξ αὐτῶν ὑπελείφθη ἠδὲ τι βοσκομένη. Ῥίπας δ' ὁ ποιμὴν πέτρῃν, τὸ κέρας αὐτῆς κατέαξεν εὐστοχῆσας. Ἐδυσώπει δὲ τὴν αἶγα, μὴ εἰπεῖν τοῦτο τῷ δεσπότῃ. Ἡ δὲ εἶπεν, Κἂν ἐγὼ σιωπήσω, πῶς κρύψω; πρόδηλόν ἐστι πᾶσι τὸ κέρας μου κεκλασμένον.

Ὅτι τῆς αἰτίας προδήλου οὔσης οὐ δυνατόν ταύτην καλύψαι.

152. Αἴλουρος καὶ Ὄρνεις.

Αἴλουρος ἀκούσας ἐν τινὶ αὐλαίᾳ, ὡς αἱ ἔπανλοι ὄρνεις νοσοῦσι, σχηματισθεὶς ἑαυτὸν εἰς ἰατρόν, καὶ τὰ τῆς ἐπιστήμης ἐργαλεῖα προσφέρων παρεγένετο. Καὶ στὰς πρὸ τῆς ἐπαύλεως ἐπυνθάνετο, πῶς ἔχοιεν. Αἱ δὲ ὑποτυχοῦσαι, Καλῶς, ἔφησαν, ἐὰν σὺ ἐντεῦθεν ἀπαλλαγῆς.

Οὕτω καὶ τῶν ἀνθρώπων οἱ πονηροὶ τοὺς φρονίμους οὐ λανθάνουσι, κἂν μάλιστα ὑποχρῶνται.

151. A kecskés és kecske.

A kecskés alomba terelte kecskéit. Ezek egyike elmaradt valami jó harapáson. A pásztor, a mint követ dobott volna felé, szarván találta, s eltörte azt. Rímánykodott a kecskének, ne mondja meg a gazdának. Melly felelt: Ha elhallgatom is, hogy titkoljam? letörött szarvamat kiki látja.

Világos okozat okát nem rejthetni.

152. A görény és tyúkok.

A görény hallván, hogy egy majorban a tyúkok betegek, orvos képében, a tudomány szerszámaival ellátva, oda ment. Megállt az udvaron kívül, s kérdezte, hogy vannak. Jól, feleltek azok, ha te innen el-lódulsz.

Így a rossz emberek rá nem szedhetik az eszélyeseket, bármikép színeskednek.

153. Αἶξ καὶ ὄνος.

Αἶγα καὶ ὄνον ἔτρεφε τις. Ἡ δὲ αἶξ φθονή-
σασα τῷ ὄνῳ διὰ τὸ περισσὸν τῆς τροφῆς, ἔλεγεν,
Ὡς ἄπειρα κολάζῃ, ποτὲ μὲν ἀλήθων, ποτὲ δὲ ἀχθο-
φορῶν, καὶ συνεβούλευεν ἐπίληπτον ἑαυτὸν ποιῆ-
σαι, καταπεσεῖν ἐν τινι βόθρῳ, καὶ ἀναπαύσεως
τυχεῖν. Ὁ δὲ πιστεύσας καὶ πεσὼν συνετρίβη.
Ὁ δὲ δεσπότης τὸν ἱατρὸν καλέσας ἤτει βοηθεῖν.
Ὁ δὲ αἰγὸς πνεύμονα ἐγχυματίσαι ἔλεγεν αὐτῷ καὶ
τῆς ὑγιείας τυχεῖν. Τὴν δὲ αἶγα θύσαντες τὸν
ὄνον ἰάτρειον.

Ὅτι, ὅστις καθ' ἑτέρον δόλια μηχανᾶται, ἑαυτοῦ
γίγνεται τῶν κακῶν ἀρχηγός.

154. Ἀλιεὺς.

Ἀλιεὺς τὸ πρὸς ἄγραν δίκτυον ἐκ τῆς θαλασ-
σης ἐκβαλὼν, τῶν μὲν μεγάλων ἰχθύων ἐγκρατῆς
γέγονε, καὶ τούτους ἐν τῇ γῆ ἤπλωσεν, οἱ δὲ βρα-
χύτεροι τῶν ἰχθύων διὰ τῶν τρυμαλιῶν διέδρασαν
ἐν τῇ θαλάσῃ.

Ὅτι εὐκόλον εἰς σωτηρίαν τοῖς μὴ μεγάλων ἐν-
τυχοῦσιν, τοὺς δὲ μέγα ὄντας τῇ δόξῃ σπανίως ἴδης
ἐκφεύγειν τὴν δίκην.

153. A kecske és szamar.

Egy embernek kecskéje és szamara volt. A szá-
márna sok abrakáért irigy kecske mondá ennek: Vég-
hetetlen sokat szenvedsz; majd örlesz, majd terhet
hurcolsz. Tanácslá aztán neki, tenné magát kórsá-
gossá, esnék valami gödörbe, majd megpihen. Ez
szót fogadva beesett, s összetörte magát. Gazdája or-
vost hivatott, s kérte azt, segítené. Javaslá ez, kecske
tüdejével rakni, majd meggyógyul. A kecskét tehát
megölték, s a szamarat orvosolták.

Ki más ellen agyarkodik, magának tesz kárt
először.

154. A h a l á s z.

A halász kivétvén a tengerből hálóját, a nagyobb
halakat birtokába vette, s a szárazon kinyujtotta, a ki-
sebb halak pedig a háló lyukain szétillantak a tengerbe.

Könnyen menekülnek a nem nagy rangúak, míg a
méltóság embereit ritkán látod itélettől szabadoknak.

155. Ἀλώπεκες.

Ποτὲ ἀλώπεκες ἐπὶ τὸν Μαίανδρον ποταμὸν συνηθροίσθησαν, πιεῖν ἐξ αὐτοῦ θέλουσαι. Διὰ δὲ τὸ ροιζήδον φέρεσθαι τὸ ὕδωρ ἀλλήλας προτρεπόμεναι οὐκ ἐτόλμων εἰσελθεῖν. Μία δὲ αὐτῶν διεξιούσα ἐπὶ τῷ εὐτελίξειν τὰς λοιπὰς, καὶ δειλίαν καταγελῶσα, ἑαυτὴν ὡς γενναιοτέραν προκρίνασα θαρσαλέως εἰς τὸ ὕδωρ ἐπήδησεν. Τοῦ δὲ ρεύματος ταύτην εἰς μέσον κατασύραντος, καὶ τῶν λοιπῶν παρὰ τὴν ὄχθην τοῦ ποταμοῦ ἐστηκνυῶν, πρὸς αὐτὴν εἶπον, Μὴ ἐάσης ἡμᾶς, ἀλλὰ στραφεῖσα ὑπόδειξον τὴν εἴσοδον, δι' ἧς ἀκινδύνως δυνησόμεθα πιεῖν. Ἐκείνη ἀπαγομένη ἔλεγεν, Ἀπόκρισιν ἔχω εἰς Μίλητον, καὶ ταύτην ἐκεῖσε ἀποκομίσει βούλομαι, ἐν δὲ τῷ ἐπανίεναι με ὑποδείξω ὑμῖν.

Πρὸς τοὺς κατὰ ἀλαζονείαν ἑαυτοῖς κίνδυνον ἐπιφέροντας.

156. Ἀλώπηξ καὶ Βότρυς.

Βότρυας πεπείρους ἀλώπηξ κρεμαμένους ἰδοῦσα, τούτους ἐπειρᾶτο καταφαγεῖν. Πολλὰ δὲ καμουῖσα, καὶ μὴ δυνηθεῖσα ψαῦσαι, τὴν λύπην παραμυθηθούσῃ ἔλεγεν, Ὅμφακες ἔτι εἰσίν.

155. A r ó k á k.

Egyszer a rókák Maeandros folyójához gyűltek, hogy belőle igyanak. De, mert a viz sebesen zúgott, csak egymást sürgették, be pedig egyik sem mert menni; míg egy hetyke közöttök, miután a többieket legyávázta, hogy magát vitézbbnek mutassa, bátran beugrott a vízbe. Midőn őt a folyam közére sodrá, mondának a parton álló többiek: Ne hagyj el bennünket, de térj vissza, s mutasd meg, hol ihatnánk bátran. Mire válaszolt az elkapott: Izenetem van Miletosba, ezt kell oda megvinnem; majd megmutatom, ha visszatérek!

A fenhéjazással magoknak bajt szerzőkhöz.

156. A róka és szőlőfürtök.

A róka magasan csüggő érett szőlőfürtöket pillantván meg, kíváncsi volt leenni. Sokat fáradozva s hozzájok nem férhetve mond magát vigasztalólag: Még savanyúk!

“Οτι τοὺς δι’ ἀδυναμίας τινὸς πράγματος ἀπο-
τυγχάνοντας, καὶ θέλοντας τοῦτο διὰ ψεύδους κα-
λύψαι, ἐλέγχει ὁ μῦθος.

157. Ἀλώπηξ καὶ Κύνων.

Ἀλώπηξ εἰς ἀγέλην προβάτων εἰσελθοῦσα θη-
λαζόντων, τὸν ἄρνον ἀναλαβομένη προσεποιεῖτο
καταφιλεῖν. Ἐρωτηθεῖσα δὲ ὑπὸ κυνός, Τί τοῦτο
ποιεῖς; Τιθηνοῦμαι αὐτόν, ἔφη, καὶ προσπαίζω. Καὶ
ὁ κύων ἔφη, Καὶ νῦν, ἐὰν μὴ ἀφῆς τὸ ἄρνιον ἀφ’
ἐαυτῆς, τὰ κυνῶν σοι προσοίσω.

Ὁ λόγος εὐκαιρὸς πρὸς ἄνδρα ῥαδιουργὸν καὶ
κλέπτην.

158. Ἀλώπηξ λιμώττουσα.

Ἀλώπηξ λιμώττουσα, ὡς ἐθεάσατο ἐπὶ τινος
δρυὸς κοιλώματι ἄρτον καὶ κρέα, ὑπὸ τινων ποιμέ-
νων καταλελειμμένα, ταῦτα εἰσελθοῦσα κατέφαγεν.
Ἐξογκωθεῖσα δὲ τὴν γαστέρα, ἐπειδὴ οὐκ ἠδύνατο
ἐξελθεῖν, ἐστέναζε καὶ ὠδύρετο. Ἐτέρα δὲ ἀλώπηξ
τὴνδε παριοῦσα, ὡς ἤκουσεν αὐτῆς τὸν στεναγμόν,
προσελθοῦσα ἐπυνθάνετο τὴν αἰτίαν. Μαθοῦσα
δὲ τὰ γεγενημένα, ἔφη πρὸς αὐτήν, Ἀλλὰ μενητέον

A valamitől tehetlenségük miatt elesőket, s ezt hazugsággal leplezni akarókat rója ez a mese.

157. A róka és komondor.

A szoptató juhnyájba osontván a róka, felvett egy kis bárányt, s tetteté, mintha csókolgatná. A komondor kérdésére, hogy mit csinál, felele: Babusgatom s enyelgek vele. Ekkor az eb: Ha egyben le nem teszed, majd ebül bánom veled!

Könnyelmű s tolvaj embereknek mondható példázat.

158. Az éhes róka.

Az éhező róka meglátván egy fa odvában a pásztoroktól hagyott kenyeret és húst, bement s megfalta. De miután hasa szétdőlelt, és ki nem fért, ott rítt és sopánkodott. Azonban egy másik arra járó róka, hallván ennek kesergését, közeledék s okát kérde. A mint a történetet kitanulta, mondá neki: Itt kell várnod, míg

ἐνταῦθα, ἕως ἀν τοιαύτη γένη, ὅποια οὔσα εἰσηλ-
θες, καὶ οὕτω ῥαδίως ἐξελεύσῃ.

Ὁ λόγος δηλοῖ, ὅτι τὰ χαλεπὰ τῶν πραγμάτων
χρόνος διαλύει.

159. Ἀλώπηξ καὶ Πάρδαλις.

Ἀλώπηξ καὶ πάρδαλις περὶ κάλλους ἤριζον.
Τῆς δὲ παρδάλεως παρ' ἕκαστα τὴν τοῦ σώματος
ποικιλίαν προβαλλομένης, ἡ ἀλώπηξ ὑποτυχοῦσα
εἶπε. Πόσον ἐγὼ καλλίων ὑπάσχω, ἤτις οὐ τὸ σῶμα,
τὴν δὲ ψυχὴν πεποίκιλμαι.

Ὁ λόγος δηλοῖ, ὅτι τοῦ σωματικοῦ κάλλους
ἀμείνων ἐστὶν ὁ τῆς ψυχῆς κόσμος.

160. Ἀ ν θ ρ ο φ ὄ ν ο ς.

Ἀνθρώπον τις ἀποκτείνας, ὑπὸ τῶν συγγενῶν
ἐκείνου ἐδιώκετο. Γενόμενος δὲ κατὰ τὸν Νεῖλον
ποταμόν, λύκου αὐτῷ ἀπαντήσαντος, φοβηθεὶς
ἀνέβη ἐπὶ τι δένδρον τῷ ποταμῷ παρακείμενον,
κάκει ἐκρύπτετο. Θεασάμενος δὲ ἐνταῦθα δράκοντα
κατ' αὐτοῦ αἰωρούμενον, ἑαυτὸν εἰς τὸν ποταμὸν

olyan nem leszesz, mint bemenet, akkor könnyen kijösz.

Jelenti a mese, hogy súlyos ügyeinken idő tágít.

159. A róka és párduc.

A róka és párduc szépség felett versengettek. Mí-
dön a párduc egyre tarkaságával kérkednék, válaszolt
neki a róka: Mennyivel szebb vagyok én, ki nem test-
ben, de lélekben vagyok tarka!

Jelenti a mese, hogy testi ékességnél jobb a lelki
szépség.

160. A gyilkos.

Egy gyilkost a megölt ember rokonai üldöztek.
Ez Nilus folyóhoz érkezvén, a mint egy farkasra bu-
kott, felment egy vizparti fára, s ott elrejtett. Azon-

καθῆκεν. Ἐν δὲ τῷ ποταμῷ κροκόδειλος αὐτὸν κατεθωπήσατο.

Τοῖς ἐναγέσι τῶν ἀνθρώπων οὔτε γῆς, οὔτε ἀέρος, οὔτε ὕδατος στοιχεῖον ἀσφαλές ἐστιν.

161. Ἀνὴρ μάντις.

Ἀνὴρ τυφλὸς προσεθισθεὶς, πᾶν τὸ ἐπιτιθέμενον εἰς τὰς χεῖρας αὐτοῦ ἐφαπτόμενος ἔλεγε, ποῖόν ἐστι. Καὶ δήποτε λυκιδέως αὐτῷ ἐπιδοθέντος, ψηλαφήσας, καὶ ἀμφιγνοῶν εἶπεν, Οὐκ οἶδα, πότερον κυνός ἐστιν, ἢ ἀλώπεκος, ἢ τοιούτου ζῶον γέννημα. Τοῦτο μέντοι σαφῶς ἐπίσταμαι, ὅτι οὐκ ἐπιτήδειον τοῦτο τὸ ζῶον προβάτων ποιμνῆ συνιέναι.

Οὕτω τῶν πονηρῶν διάθεσις πολλάκις διὰ τοῦ σώματος φαίνεται.

162. Ἀνὴρ μεσοπόλιος καὶ Ἐταῖροι.

Ἀνὴρ μεσοπόλιος δύο ἐρωμένας εἶχεν. Ὡν ἡ μὲν μία νεᾶνις, ἡ δὲ ἄλλη πρεσβύτις ἦν. Καὶ ἡ μὲν προβεβηκυῖα, αἰδουμένη νεωτέρα αὐτῆς πλησιάζειν διετέλει, καί, εἴ ποτε πρὸς αὐτὸν παρεγένετο, τὰς μελαίνας αὐτοῦ τρίχας περιηρεῖτο. Ἡ δὲ νεώ-

ban látva, hogy mellette egy kigyó csügg, leereszkedett a vízbe. Hanem a folyóban krokodil falta fel.

Szentségtelen embernek sem lég, sem vizelem nem ad biztos menedéket.

161. A j ó s l ó.

Egy vak ember gyakorlat által annyira ment, hogy minden kezébe adotról megmondta, ha tapintá, mi legyen. Egyszer farkaskölyök adatván neki, miután tapogató, szólt habozva: Nem tudom, eb fajzása-e vagy rókáé, vagy más illy állaté; de az bizonyos, hogy juhok közé nem való.

Rosz hajlam gyakran a test által nyilatkozik.

162. Az őszbe vegyeledett férfi s a kéjhölgyek.

Egy őszbe vegyeledett embernek két szeretője volt, egyik fiatal, másik koros. Az öreg átválván, hogy nála fiatalabb közeledik, valahányszor a férfinál volt, mindig szedte barna hajait. A fiatal pedig, neheztelve, hogy

τέρα ὑποστελλομένη γέροντα ἐραστήν ἔχειν, τὰς
πολιάς αὐτοῦ ἐπέσπασεν. Οὕτω συνέβη ὑπ' ἀμφο-
τέρων ἐν μέρει τιλλόμενον φαλακρότερον γενέσθαι.
Οὕτως πανταχοῦ τὸ ἀνώμαλον βλαβερόν ἐστιν.

163. Ἀνθρωπος καὶ Ἀλώπηξ.

Ἀλώπεκά τις ἐχθρὰν ἔχων, ὡς βλάπτουσαν αὐ-
τὸν κρατήσας, καὶ θέλων ἐπὶ πολὺ τιμωρήσασθαι,
στιτυπέϊα ἐλαίῳ βεβρογμένα τῇ οὐρᾷ προσθήσας
ὑφῆψε. Ταύτην δὲ δαίμων εἰς τὰς ἀρούρας τοῦ
βαλόντος ὠδήγει. Ἦν δὲ καιρὸς ἀμητοῦ. Ὁ δὲ
ἠκολούθει θρηῶν, μηδὲν θεωρίσας.

Ὅτι προῶν εἶναι χρή, καὶ μὴ ἀμέτρως θυμοῦ-
σθαι ἐξ ὀργῆς γὰρ πολλάκις τύχη βλάβην μεγά-
λην γίγνεσθαι τοῖς δυσοργήτοις.

164. Ἀνθρωπος καὶ Πέρδιξ.

Πέρδικά τις θηρεύσας ἤμελλε σφάζει. Ἡ δ'
ικέτευε λέγουσα, Ἐασόν με ζῆν, ἀντ' ἐμοῦ πολλὰς
πέρδικας ἐγὼ σοι κυνηγήσω. Ὁ δὲ εἶπεν, Δὶ αὐτὸ
τοῦτο μᾶλλον σε θύσω, ὅτι τοὺς συνήθεις καὶ φί-
λους σοι ἐνεδρεῦσαι θέλεις.

öreg szeretőt tart, ősz szálait huzdalta ki. Így történt, hogy mindkét részről vedlesztve megkopaszult.

Ennyire az egyenetlenség mindenütt kártékony.

163. Az ember és róka.

Egy embernek ellensége volt a róka. Káron kapván azt, hogy igen megbüntesse, olajzott csepűt kötött farkához, s meggyújtotta. A rókát — épen aratás ideje volt — bántója telkére vitte az isten. Ez sirva követte azt, s nem aratott semmit.

Hogy szelidnek kell lenni, nem indulatosnak mód-talanul; mert mérgével gyakran nagyot árt magának a heves.

164. Az ember és fogoly.

Valaki foglyot kapván, meg akará ölni. Könörgött az: Hagyd meg életemet, én magam helyett sok foglyot szerzek neked. Felelt a madarász: Annyival is inkább megöllek, hogy társaidat s feleidet akarod meg-ejteni.

Ὅτι ὁ κατὰ φίλον αὐτοῦ δολίως μηχανὴν συντιθεὶς αὐτὸς ἐν ταῖς ἐνέδραις τῶν κινδύνων ἐμπεσεῖται.

165. Ἄρκτος καὶ Ἀλώπηξ.

Ἄρκτος τίς ποτε μεγάλως ἐκαυχᾶτο, ὡς φιλενθροπώτατον πάντων ἐστὶ τῶν ζῶων. Φασὶ γὰρ ἄρκτον νεκρὸν μηδὲν βιβρώσκειν. Ἡ δὲ ἀλώπηξ ἀκούουσα ταῦτα ἐμειδίασε, καὶ πρὸς αὐτὸν ἀντέφη, Εἴθε τοὺς νεκροὺς ἤσθιες, καὶ μὴ τοὺς ζῶντας.

Ὁ μῦθος τοὺς πλεονέκτας καὶ ἐν ὑποκρίσει βιῶντας ἐλέγχει.

166. Ἀστρολόγος.

Ἀστρολόγος ἐξιὼν ἐκάστην ἐσπέραν, ἔθος εἶχε τοὺς ἀστέρας ἐπισκοπεῖν. Καὶ δὴ ποτε περιῶν εἰς τὸ προάστειον, καὶ τὸν νοῦν ὅλον ἔχων πρὸς τὸν οὐρανόν, ἐξέλαθε καταπεσῶν εἰς τὸ φρέαρ. Ὀδυρομένου δὲ αὐτοῦ καὶ βοῶντος, παριῶν τις, ὡς ἤκουσεν τοῦ στεναγμοῦ, προσελθὼν καὶ μαθὼν τὰ συμβεβηκότα, ἔφη πρὸς αὐτόν, ὦ σύ, ἐν οὐρανῷ βλέπειν πειρωμένος, τὰ ἐπὶ τῆς γῆς οὐχ ὄρας;

Πρὸς τοὺς παραδόξως ἀλαζονενομένους, καὶ μὴ δὲ τὰ κοινὰ τοῖς ἀνθρώποις ἐπιτελεῖν δυναμένους.

Hogy, ki barátai ellen ármánykodik, a veszélyek tőreibe maga esik.

165. A medve és róka.

Igen kérkedett a medve, hogy nincs olly emberséges állat, mint ő. Mondják tudnillik, hogy a medve nem fal meg semminemű holtat. Mit hallván mond a róka nevetve: Bár inkább holtakat ennél, mint élőket!

Hetyke és színeskedő embereknek való mese.

166. A csillagász.

Egy csillagásznak szokása volt minden este kijárni, s vizsgálni a csillagokat. Egyszer is a külvárosba jutván, s eszével az egeken merengvén, véletlenül kútba esett. Hogy jajgatását és lármáit hallá, közelített egy útas, és megértvén tőle a történeteket monda: Oh, te az égieket akarod szemlélni, s a földieket nem látod!

A nagyszerű dolgokkal kérkedőkhöz, s közepszerű emberek munkáira sem képesekhez.

167. Βάτραχοι.

Βάτραχοι λυπούμενοι περὶ τῆς ἑαυτῶν ἀναρχίας, πρέσβεις ἔπεμψαν πρὸς τὸν Δία, βασιλέα αὐτοῖς παρασχεῖν. Ὁ δὲ συνιδῶν αὐτῶν τὴν εὐήθειαν, ξύλον εἰς τὴν λίμνην καθῆκεν. Καὶ οἱ βάτραχοι, τὸ μὲν πρῶτον καταπλαγέντες τὸν ψόφον, εἰς τὰ βάθη τῆς λίμνης ἔδυσαν, ὕστερον δέ, ὡς ἀκίνητον ἦν τὸ ξύλον, ἀναδύντες εἰς τοσοῦτον καταφρονήσεως ἦλθον, ὡς καὶ ἐπιβαίνοντες αὐτῷ ἐπικαθέξασθαι. Ἀναξιωπαθοῦντες δέ, τοιοῦτον ἔχειν βασιλέα, ἦκον ἐκ δευτέρου πρὸς τὸν Δία, καὶ τοῦτον παρεκάλουν ἀλλάξαι αὐτοῖς τὸν ἀρχηγόν· τὸν γὰρ πρῶτον λίαν εἶναι νοχελῆ καὶ ἀδόκιμον. Ὁ δὲ Ζεὺς ἀγανακτήσας κατ' αὐτῶν, ὕδρον αὐτοῖς ἔπεμψεν, ὑφ' οὗ συλλαμβανόμενοι κατησθίοντο.

Ὁ λόγος δηλοῖ τὸ ἄμεινον εἶναι εὐήθεις ἀρχοντας ἔχειν καὶ ἐπιεικεῖς, ἢ ταρακτικούς καὶ κακούργους.

168. Βόες καὶ Ἀμαξα.

Βόες ἄμαξαν εἶλκον. Τοῦ δὲ ἄξονος τρυζόντος, ἐπιστραφέντες ἔφησαν πρὸς αὐτόν, ὦ οὔτος, ἡμῶν τὸ ὄλον βάρος φερόντων, σὺ τί κράζεις;

167. A b é k á k.

A békák nem szívelhetvén a köztök levő fejtelenséget, követeket küldtek Zeushez, adna nekik királyt. Ez látván oktalanságokat, egy koloncot vetett le tavokba. A békák, megrettenvén a poccsanásra, először a tófenékre bukdoztanak, de utóbb, a mint a fa nem mozdult, olly vakmerőkké lettek, hogy rá kukorodtak. Gyalázatnak tartván azonban ilyen királyt birni, ismét felmentek Zeushez, s kérék őt, más főnököt adna nekik, mert az első igen bárgyú s tekintetlen. Zeus ellenök gerjedve, királyokúl a vízi kigyót küldé, melly őket megfogdosta s eszegette.

A mese jelentí, hogy jobbak az együgyű s méltányos előljárók, mint a háborgatók s gonosztevők.

168. Az ökrök és szekér.

Huzták az ökrök a szekeret. A tengely csikorogására hátrafordulván mondának hozzá: Oh héj, mink huzván az egész terhet, te mit dünnyögsz?

Οὕτως καὶ ἔνιοι, ἑτέρων μοχθούντων, αὐτοὶ
προσποιοῦνται κάμνειν.

169. Γαλῆ καὶ Ἀφροδίτη.

Γαλῆ ἠράσθη τινὸς νεανίσκου εὐπρεποῦς, καὶ
ἠῤῥατο τῇ Ἀφροδίτῃ, ὅπως αὐτὴν μεταμορφώσῃ εἰς
γυναῖκα. Καὶ δὴ ἐλεήσασα αὐτὴν ἡ θεὸς, μετε-
ποίησατο αὐτὴν εἰς κόρην εὐειδῆ. Ἐρασθεὶς οὖν
ὁ νεανίσκος τοῦ κάλλους αὐτῆς, οἶκαδε αὐτὴν ἀπή-
γαγε. Καθεζομένων δὲ αὐτῶν ἐν τῷ θαλάμῳ, ἡ
Ἀφροδίτη γνῶναι βουλομένη, εἰ μεταβαλοῦσα ἢ
γαλῆ τὸ σῶμα καὶ τὸν τρόπον μετέβαλεν, μῦν εἰς
τὸ μέσον καθῆκεν. Ἡ δὲ ἐπιλαθομένη τῶν πα-
ρόντων, ἀναστᾶσα ἀπὸ τῆς κοίτης, τὸν μῦν ἐδίωκε,
καταφαγεῖν θέλουσα. Ἀγανακτήσασα δὲ ἡ θεὸς
πάλιν αὐτὴν εἰς τὴν ἰδίαν φύσιν ἀποκατέστησε.

Οὕτω καὶ τῶν ἀνθρώπων οἱ φύσει πονηροί, κἄν
τὸν τρόπον ἀλλάξωσιν, τὴν φύσιν οὐ μεταβάλλουσιν.

170. Γεωργὸς καὶ Ὄφις.

Γεωργὸς χειμῶνος ὥρα ὄφιν εὐρὼν ὑπὸ κρύους
πεπηγότα, τοῦτον λαβὼν ὑπὸ κόλπου κατέθετο.
Θερμανθεὶς δὲ ἐκεῖνος, καὶ ἀναλαβὼν τὴν ἰδίαν
φύσιν, ἐπληγε τὸν εὐεργέτην.

Így némellyek, míg mások sanyarognak, terhet ők panaszolnak.

169. A macska és Aphrodite.

A macska bele szeretett egy csinos ifjúba, s könnyörgött Aphroditének, változtatná őt némberré. Az istenné megszánván őt széparcú leánynyá tette. Most az ifjú megszerette szépségeért és elvette. A mint ott ültek a menyekzőben, Aphrodite tudni akarván, ha testet változtatva cserélt-e a macska erkölcsöt is, egy egeret bocsátott el középen. Ez magát feledve, a nyoszolyáról felugrott, s az egér után, hogy megegye. A felboszonkodott istenné visszahelyzé régi valóságába.

Így a rossz természetű emberek, ha természetöket változtatják is, erkölcsöt nem változtatnak.

170. A paraszt és kigyó.

A paraszt télnek idején egy a fagyban megmerevedett kigyót találván keblébe tette. Ez, miután felmelegült s magához jött, jóltevőjét megcsipte.

Ὁ λόγος δηλοῖ, ὅτι ἀμετάθετοί εἰσιν αἱ πονη-
ρίαι, καὶ ἀφιλανθρωπεύονται.

171. Γεωργὸς καὶ Παῖδες.

Γεωργοῦ παῖδες ἐστασίαζον. Ὁ δὲ πατὴρ αὐ-
τῶν παλαιῶν αὐτοὺς οὐκ ἠδύνατο πείσαι. Καὶ
δὴ καθημένων αὐτῶν, προσέταξε δεσμὴν ῥάβδων
αὐτῷ κομίσει. Ἐνεχθέντων δέ, λαβὼν τὰς ῥάβδους,
ἔδησεν αὐτὰς εἰς δεσμὴν μίαν, καὶ ἐκέλευσεν ἐνὶ
ἐκάστῳ λαβεῖν καὶ συνθλάσαι τὴν δεσμὴν. Οἱ
δὲ δοκιμάσαντες οὐκ ἠδυνήθησαν. Ὑστερον δὲ λύ-
σας αὐτάς, δέδωκεν ἀνὰ μίαν κλάσαι. Οἱ δὲ διὰ
τάχους εὐκόλως τοῦτο ἐποίησαν. Τότε λέγει ὁ πα-
τὴρ αὐτῶν, Οὕτω καὶ ὑμεῖς, τέκνα μου, ἐὰν ὁμοφρο-
νοῦντες μένητε, ἀκατάγνωστοι καὶ ἀχειρωτοὶ ἔσεσθε
τοῖς ἐχθροῖς· ἐὰν δὲ μένητε στασιάζοντες καὶ φι-
λονεικοῦντες, εὐχερῶς εὐάλωτοι ἔσεσθε τοῖς ἐχθροῖς.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι τοσοῦτόν ἐστιν ἰσχυροτέρα
ἡ ὁμόνοια, ὅσον εὐκαταφρόνητος ἢ διάστασις.

172. Γεωργὸς καὶ Πελαργός.

Ἀρούρη παγίδας ὁ γεωργὸς ἔστησεν. Θηρεύσας
δὲ γεράνους τοὺς τὸν σπόρον φθείροντας, σὺν αὐ-

Jelenti a mese, hogy javíthatatlan az alávalóság, bármint kegyeltetik.

171. A paraszt és fiai.

Egy paraszt fiai visszavonásban éltenek. Atyjok jóra kéréseivel nem ment közöttök semmire. Egyszer tehát nyaláb vesszőt hozatott be magának azoknak jelenlétében. Hogy bekerült, fogta a vesszőt, mind egy kévébe csomózta, s parancsolá nekik egyenként, lássanak hozzá, s törjék el a kötetet. Próbálkoztak, de nem bírták. Utóbb szétoldván szálanként adá, hogy törnék el. Gyermekei könnyen és hamar tevék ezt. Szólt most hozzájuk atyjok: Ime, fiaim, ha egyértelműek maradtok, feddhetlenek s ellenségeitek által megront-hatatlanok lesztek ti is; ha pedig visszavonás- s villongásban éltek, roszakaróitok könnyen megejtenek!

Jelenti a mese, hogy annyival erősebb az egyetértés, mennyivel porhanyúbb a válakozás.

172. A paraszt és gólya.

A paraszt töröket rakott ki telkén. Így, míg vetés-emésztő darvakat madarászott, velök együtt gólyát is

τοῖς καὶ πελαργὸν εἰλήφει. Ὁ δὲ χωλεύων ἰκέτευε λέγων ἀφεθῆναι, Οὐ γὰρ εἰμι γέρας, πελαργὸς εἰμι, εὐσεβέστατον ζῶον, ὃς τιμῶ τὸν πατέρα καὶ δουλεύω. Ἴδε καὶ τὴν χοιρῖαν, ὡς οὐχ ὁμοία. Ὁ δὲ ἔφη, Οὐκ οἶδα, τί λέγεις, ἐγώ, σὺν οἷς εἰληφά σε, μετ' αὐτῶν καὶ ἀπολέσω.

Ὅτι καλὸν ἔστι φεύγειν καὶ μὴ συγκοινωνεῖν ἀνδράσι κακοῖς, μήπως κινδύνους σὺν αὐτοῖς ἐμπέσης.

173. Γεωργὸς καὶ Φυτόν.

Φυτόν ἦν εἰς γεωργοῦ χώραν καρπὸν μὴ φέρον, ἀλλὰ μόνον στρουθῶν καὶ τεττίγων κελαδούντων ἦν καταφυγή. Ὁ δὲ γεωργός, ὡς ἄκαρπον, ἐκτέμνειν ἡμελλε, καὶ δὲ τὸν πέλεκυν λαβὼν ἐπέφερε τὴν πληγὴν. Οἱ δὲ τέττιγες καὶ οἱ στρουθοὶ ἰκέτεον, τὴν καταφυγὴν αὐτῶν μὴ ἐκκόψαι, ἀλλ' ἔασαι, ὥς τε ἄδειν ἐν αὐτῷ, καὶ αὐτὸν τὸν γεωργὸν τέρπειν. Ὁ δὲ, μηδὲν αὐτῶν φροντίσας, καὶ δευτέραν πληγὴν καὶ τρίτην ἐπέφερε. Ὡς δὲ ἐκοίλανε τὸ δένδρον, σμῆνος μελισσῶν καὶ μέλι εὔρεν. Γενσάμενος δὲ τὸν πέλεκυν ἐρῶνψε, καὶ τὸ φυτὸν ἐτίμα, ὡς ἱερόν, καὶ ἐπεμελεῖτο.

Ὅτι οὐ τοσοῦτον οἱ ἄνθρωποι φύσει δίκαιον ἀγαπῶσι καὶ τιμῶσιν, ὅσον τὸ κερδαλέον ἐπιδιώκουσιν.

fogott vala. Ez azonban sántítva könyörgött elbocsátásaért s monda: Én nem vagyok daru; én gólya vagyok, legvallásosb állat, ki tisztelem atyámat és ápolom, és lásd, színem sem hasonló! Felelt amaz: Nem értlek; én, a kikkel fogtalak, el is veszítlek.

Jó futni s nem közlekedni rossz emberekkel, nehogy velök együtt veszélybe jőj.

173. A paraszt és fa.

A paraszt telkén egy fa állott, melly nem gyümölcsözött, hanem csak verebek és harsogó tücskök fészkeül szolgált. A paraszt e haszontalan növényt kiirtani készült, sőt fogta a fejszét, s bele vágott. A tücskök és verebek rimánykodtak, ne bántsa menedéköket, de hagyja meg, hogy rajta énekelhessenek, s magát is mulathassák. De ő mit sem hajtván ezekre, másodsor is, harmadszor is bele vágott. Hogy azonban odvat nyitott a fán, méhrajt és mézet talált. Mit megkóstolván, fejszójét eldobta, s a fát szent gyanánt tisztelte s gondosan ápolá.

Nem annyira magát az igazságot szeretik és tisztelik az emberek, mint inkább annak hasznait kergetik.

174. Δάμαλις καὶ Βοῦς.

Δάμαλις βοῦν ὀρῶσα, ἐταλάνιζεν ἐργαζόμενον ἐπὶ τῷ κόπῳ. Ἐπειδὴ δὲ ἑορτὴ κατέλαβε, τὸν βοῦν λύσαντες τὴν δάμαλιν ἐκράτησαν τοῦ σφάξαι. Ἴδὼν δὲ ὁ βοῦς ἐμειδίασε, καὶ εἶπε πρὸς αὐτήν, ὦ δάμαλις, διὰ τοῦτο ἤργεις, ἵνα ἄρτι σφαγῇ.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι τὸν ἀργοῦντα κίνδυνος μένει.

175. Δειλὸς Κυνηγὸς καὶ Δρυοτόμος.

Λεοντός τις ἰχνη ἐξήτει κυνηγός. Δρυοτόμον δὲ ἐρωτήσας, εἰ εἶδεν ἰχνη λέοντος, καὶ ποῦ κοιτάζει, ἔφη, Καὶ αὐτὸν τὸν λέοντα ἤδη σοι δεῖξω. Ὁ δὲ ὠχρώσας ἐκ τοῦ φόβου, καὶ τοὺς ὀδόντας συγκρούων εἶπεν, Ἰχνη μόνα ζητῶ, οὐχὶ αὐτὸν τὸν λέοντα.

Ὅτι τοὺς θρασεῖς καὶ δειλοὺς ὁ λόγος ἐλέγχει, τοὺς τολμηροὺς ἐν τοῖς λόγοις μόνοις, καὶ οὐκ ἐν τοῖς ἔργοις.

174. A tinó és ökör.

A tinó jármás ökröt látván, nyomorúzta ezt fáradalmiért. De hogy ünnep köszöntött be, az ökröt kiereszték, a tinót pedig befogták levágni. Mit látván szólt mosolyogva az ökör: Ah tinó, azért hevertél te, hogy most levágassál!

Jelenti a mese, hogy veszteglőre veszély vár.

175. A gyáva vadász és favágó.

A vadász oroszlánt nyomozott. Kérdésére, nem látott-e oroszlánnymokat, és hol tanyáz? felelt a favágó: Sőt megmutatom magát az oroszlánt. A vadász rögtön elsápadva félelmében, és fogait összevacogtatva: Csak nyomait, monda, nem az oroszlánt keresem!

Hogy vakmerész és gyáva emberek beszédeikből ismerszenek, kik szólag bátrak csak, s nem tettleg is.

176. Δέλφαξ καὶ Ἀλώπηξ.

Ὅρω τις ἐπιθείς αἶγα καὶ πρόβατον καὶ δέλφακα, ἤλαυνεν ὡς ἄστν. Τοῦ δὲ δέλφακος παρ' ὅλην τὴν ὁδὸν κεκραγότες, ἀλώπηξ ἀκούσασα ἐπνυθάνετο τὴν αἰτίαν, δι' ἣν, τῶν λοιπῶν μεθ' ἡσυχίας φερομένων, μόνος αὐτὸς βοᾷ. Ὑποτυχῶν δὲ εἶπεν Ἀλλ' ἔγωγε οὐ μάτην ὀδύρομαι οἶδα γάρ, ὅτι τοῦ μὲν προβάτου ξριά τε καὶ γάλα παρασχομένου ὁ δεσπότης ἀπέχεται, ὁμοίως δὲ καὶ τῆς αἰγὸς διὰ τοὺς τυροὺς καὶ τοὺς ἐρίφους, ἐμοὶ δὲ οὐκ ἔχων εἰς ἄλλο τι χρήσεσθαι, πάντως μὲ θύσει.

Οὐ μεμπτέοι εἰσὶν οἱ ἑαυτοὺς ἀποκλαιόντες, προορώμενοι τὰς μελλούσας αὐτοῖς ἐπέροχθεσθαι συμφοράς.

177. Δελφῖνες καὶ Σκάρος.

Δελφῖνες καὶ φάλαυνα πρὸς ἀλλήλους ἐμάχοντο. Ἐπὶ πολὺ δὲ τῆς στάσεως αὐτῶν σφοδρνομένης, σκάρος ἀναδῦσα ἐπειράτο αὐτοὺς διαλύειν. Εἷς δὲ τις τῶν δελφίνων ὑποτυχῶν ἔφη πρὸς αὐτήν, Ἀλλ' ἡμῖν αἰρετώτερόν ἐστιν ὑπ' ἀλλήλων διαφθαρεῖναι, ἢ σου διαλλάχτου τυχεῖν.

Οὕτως ἔνιοι τῶν ἀνθρώπων, οὐδενὸς ἄξιοι ὄντες, ἂν ταραχῆς λάβωνται, δοκοῦσι τινὲς εἶναι.

176. A malac és róka.

Valaki kecskét, juhot és malacot tevén szamarára, a város felé hajtott. A malac az egész úton visított. Mit hallván a róka, kérdé, miért, míg a többiek békével vannak, ordít maga. Válaszolt az: Hogy ne rínek, holott tudom, hogy a gyapjat és tejet adó juhot megkiméli a gazda, meg a kecskét is sajt- és gidáknak kedveért; engem pedig, nem vehetvén más hasznomat, bizonyosan megöl!

Nem bántandók, kik a rájuk jövő szerencsétlenséget előre látva, magokat megsiratják.

177. A delfinek és skarhal.

Delfinek és cethal viaskodtak egymással. Mint-hogy a villongás igen hosszassá kegyetlenült, felmerülvén a skarhal békét akart szerezni közöttök. Szólt azonban egy delfin közbe: Inkább egymás által veszünk, mint közbenjárásodra szorúlunk!

Így némelly haszontalan emberek, ha zendülés van, valaminek tartják magokat.

178. Δημάδης ῥήτωρ.

Δημάδης ὁ ῥήτωρ δημηγορῶν ποτε ἐν Ἀθήναις, ἐκείνων δὲ μὴ πάντη προσεχόντων, ἐδείθη αὐτῶν, ὅπως ἐπιτρέψωσιν αὐτῷ μῦθον εἰπεῖν. Συγχωρησάντων δὲ αὐτῶν αὐτῷ, ἀρξάμενος ἔλεγε. Δήμητρα καὶ χελιδῶν καὶ ἔγγελος τὴν αὐτὴν ὁδὸν ἐβάδιζον. Γενομένων δὲ αὐτῶν κατὰ τινα ποταμόν, ἡ μὲν χελιδῶν ἔπτη, ἡ δὲ ἔγγελος κατέδυν. Καὶ ταῦτα εἰπὼν ἐσιώπησεν. Ἐρομένων δὲ αὐτῶν, Ἡ δὲ Δήμητρα τί πέπονθεν; ἔφη, Κεχόλωται ὑμῖν, οἷτινες τὰ τῆς πόλεως πράγματα ἔασαντες μῦθον ἀνέχεσθε.

Οὕτω καὶ τῶν ἀνθρώπων οἱ ἀλόγιστοι, ὅσοι τῶν μὲν ἀναγκαίων ὀλιγοροῦσι, τὰ δὲ πρὸς ἡδονὴν μᾶλλον ἀκροῶνται.

179. Δροτοῦμοι καὶ Δροῦς.

Δροτοῦμοι δροῦν ἔσχιζον· οἱ δὲ ἐξ αὐτῆς σφῆνας ποιήσαντες ἔσχιζον. Ἡ δὲ ἔφη, Οὐ τοσοῦτον τὸν κόψαντά με πέλεκυν μέμφομαι, ὅσον τοὺς ἐξ ἐμοῦ φρέντας σφῆνας.

Ὅτι δεινότερόν ἐστι λύπη, ὅταν τις ὑπὸ τῶν συγγενῶν πάσχει, ἢ παρὰ τῶν ἀλλοτριῶν.

178. Demades szónok.

Midőn egyszer Demades Athenaeben szónoklott, kérte hallgatóit, a rá nem mindenkép figyelőket, engednék meg, hadd mondjon nekik egy mesét. Megadtván az engedelem, így mesélt: „Demetra, a fecske és ángolna egy úton ballagtak. A mint egy folyóhoz jutottak, a fecske átszállotta, az ángolna pedig elbukott benne.“ Ekkor elhallgatott. Hallgatóinak kérdésére, hogy hát Demetra mit csinál, felele: Bosszankodik rátok, hogy hazátok érdekeit mellőzve meséken kapkodtok!

Így az oktalan emberek, kik a főbenjáró dolgokat elközönylik, mulattatóra inkább hallgatnak.

179. A favágók és cserfa.

A favágók cserfát hasogattak; hasgatták pedig belőle csinált ékekkel. Monda ez: Nem annyira átkozom az engem vágó fejszét, mint a belőlem vált ékeket!

Hogy sulyosb a kín, ha valakit rokonai, mint idegenek bántanak.

180. Ἐλάτη καὶ Βάτος.

Ἐλάτη καυχομένη τῇ βάτῳ ἔλεγεν, Ἐν οὐδενὶ οὐδὲν χρησιμεύεις, ὅτε ἐγὼ ἐν στέγεσί σου χρησιμεύω καὶ οἴκοις. Ἡ δὲ βάτος ἔφη, ὦ ἐλεεινή, εἰ μνησθεῖς τῶν πελέκεων καὶ προίωνων τῶν κοπτόντων σέ, βάτος ἂν εἶχες θελήσειν γενέσθαι, οὐκ ἐλάτη.

Κρείσσων πενία ἄφοβος, ἢ πλουσία μετὰ ἀναγκῶν καὶ ἐπηρειῶν.

181. Ἐλαφος καὶ Λέων.

Ἐλαφος δίψει συσχεθεῖσα παρεγένετο ἐπὶ τινα πηγὴν. Πιοῦσα δέ, ὡς ἐθεάσατο τὴν ἑαυτῆς σκιὰν κατὰ τοῦ ὕδατος, ἐπὶ μὲν τοῖς κέρασιν ἠγάλλετο, ὀρῶσα τὸ μέγεθος καὶ τὴν ποικιλίαν, ἐπὶ δὲ τοῖς ποσὶν σφόδρα ἠχθετο, ὡς λεπτοῖς οὔσι καὶ ἀσθενέσιν. Ἐτι δὴ αὐτῆς διανοουμένης, λέων ἐπιφανεῖς ἐδίωκεν αὐτήν, κάκεινῃ εἰς φυγὴν τραπέισα κατὰ τὸ πολὺ αὐτοῦ προεῖχε. Μέχρι μὲν οὖν ψιλὸν ἦν τὸ πεδῖον, ἢ μὲν προθέουσα διεσώζετο, ἐπειδὴ δὲ ἐγένετο κατὰ ὑλώδη τόπον, τηρικαῦτα συνέβη, τῶν κεράτων αὐτῆς ἐμπλακέντων τοῖς κλάδοις, μὴ δύνασθαι τρέχειν, κάκεισε ὑπὸ τοῦ λέοντος συληφθῆναι. Μέλλουσα δὲ ἀναιρεῖσθαι ἔφη πρὸς

180. A fenyő és csipkefa.

Kérkedve mondá csipkének a fenyőfa: Egészen semmirevaló vagy, holott engem mennyezetekre és szobákban használnak. Mire a bokor: Nyomorék, felele, ha tudnád, hogy fejszék vagdálnak, bokor kivánnál lenni, nem fenyő.

Jobb a szegénység félelem nélkül, mint a gazdagság kínok mellett.

181. A szarvas és oroszlán.

A szomjazó szarvas forrásra ment. Ivás közben látván árnyékát a vízben, szarvaival igen meglegedett, szemlélve azok nagyságát és különösségét, de lábai nagyon bosszantották, mellyek vékonyak- s erőtleneknek látszának. Még tündődik, midőn ime rajta üt az oroszlán, s ez futásnak iramodva nagy közzel megelőzte azt. Míg tisztás mezőn futott, elől járt és üdvöz volt; de midőn fás helyre jutott, történetből szarvainál galyakba akadt, s nem szaladhatván az oroszlánnak hatalmába esett. A mint meg volt öletendő, monda magában:

ἑαυτήν, Δειλαία ἔγωγε, ἥτις, ὑφ' ὧν μὲν ᾧμην
προδοθήσεσθαι, ὑπὸ τούτων ἐσωζόμεν, οἷς δὲ
σφοδρὰ ἐπεποιθεῖν, ὑπὸ τούτων ἀπωλόμην.

Οὕτω πολλάκις ἐν κινδύνοις οἱ μὲν ὑποπτοι
τῶν φίλων σωτῆρες, οἱ δὲ σφόδρα ἐμπιστευθέντες
προδότηαι.

182. Ἑρμῆς καὶ Γῆ.

Ζεὺς πλάσας ἄνδρα καὶ γυναῖκα, ἐκέλευσεν Ἑρ-
μῆ ἀγαγεῖν αὐτοὺς ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ δεῖξαι, ὅθεν
ὀρύσσοντες πλεον ὀνήσωσιν. Τοῦ δὲ τὸ προσταχθὲν
ποιήσαντος, ἡ γῆ τὸ πρῶτον ἐκάλυεν. Ὡς δὲ
ὁ Ἑρμῆς ἠνάγκασε, λέγων τὸν Διὰ προστεταχέναι,
ἔφη, Ἄλλ' ὀρυσσέτωσαν, ὅσῃν βούλονται στένοντες
γὰρ αὐτήν καὶ κλαίοντες ἀποδώσουσιν.

Πρὸς τοὺς ῥαδίως μὲν δανειζομένους, κατὰ λυ-
πῆς δὲ ἀποδιδόντας ὁ λόγος εὐκαιρος.

183. Ἐχίς καὶ Ἀλώπηξ.

Ἐχίς ἐπὶ δεσμίᾳ ἀκάνθων εἰς τινα ποταμὸν
ἔφερετο. Ἀλώπηξ δὲ ταύτην θεασαμένη, Ἄξιος, ἔφη,
τῆς νηὸς ὁ ναύκληρος.

Πρὸς ἄνδρα πονηρὸν μοχθηροῖς πράγμασιν
ἐπιχειρίσαντα.

Boldogtalan én, hogy, miket árulóimnak véltem, megmentettek, mikben pedig nagyon biztam, elvesztettek!

Így veszélyben gyanús embereink gyakran üdvöt hoznak, meghitt barátaink pedig elárulnak.

182. Hermes és a föld.

Miután Zeus férfiút és némbert teremtett, megparancsolá Hermesnek, vezesse őket a földre, s mutassa meg nekik, hol kapálva nyernek többet. Amaz eljárván kötelességében, a föld eleinte tiltakozott. De a mint Hermes kényszerítéshez nyult, mondva, hogy Zeus parancsolta, felelt a föld: Csak hadd ássanak hát, mennyit tetszik; hisz nyögve és sirva adják vissza!

Alkalmas mese a könnyen kölcsönvevőkhöz, de nehezen fizetőkhöz.

183. A vipera és róka.

A vipera egy csomó tövisen evickélt a folyóban. Látván a róka: Ah, mondá, be hajójába illő révész!

Gonosz ügygyel foglalkodó rossz embernek.

184. Ἐχis καὶ Ῥίνη.

Ἐχis εἰσελθὼν εἰς χαλκουργοῦ ἐργαστήριον, ἐκ τῶν σκευῶν τῶν ὄντων ἐξήτει φραγεῖν. Ἦκεν οὖν πρὸς τὴν ῥίνην, καὶ αὐτὴν προῦκάλει, δοῦναι αὐτῷ τι. Ἡ δὲ ὑποτυχοῦσα εἶπεν, Ἄλλ' εὐήθης εἶ, παρ' ἐμοῦ τι ἀποίσεισθαι οἰόμενος, ἥτις οὐ διδόναι, ἀλλὰ λαμβάνειν παρὰ πάντων εἶωθα.

Ὁ λόγος δηλοῖ, ὅτι μάταιοί εἰσιν οἱ παρὰ φιλαργύρων τι κερδαίνειν προσδοκῶντες.

185. Ἐχis καὶ Ὑδρος.

Ἐχis φοιτῶν ἐπὶ τινα κορήνῃ ἐπινεν. Ὁ δὲ ἐν ταῦθα οἰκῶν ὕδρος ἐκώλυεν αὐτόν, ἀγανακτῶν, εἶγε μὴ ἀρκεῖται τῇ ἰδίᾳ νομῇ, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τὴν αὐτοῦ διαίταν ἀφικνεῖται. Αἰεὶ δὲ τῆς φιλονεικίας ἀύξανομένης, συνέθεντο, ὅπως εἰς μάχην ἀλλήλοις καταστῶσιν, καὶ τοῦ νικῶντος ἢ τῆς γῆς καὶ τοῦ ὕδατος νομῇ γένηται. Ταξάντων δὲ αὐτῶν προθεσμίαν, οἱ βάτραχοι διὰ μίσος τοῦ ὕδρου παραγενόμενοι πρὸς τὸν ἔχιν, παρεθάρσυνον αὐτόν, ἐπαγγελλόμενοι καὶ αὐτοὶ συμμαχήσειν αὐτῷ. Ἐνστάσης δὲ τῆς μάχης, ὁ μὲν ἔχis πρὸς τὸν ὕδρον ἐπόλεμε· οἱ δὲ βάτραχοι, μηδὲν περαιτέρω δρᾶν δυνάμενοι, μεγάλα ἐκεκράγησαν. Καὶ ὁ ἔχis νικήσας

184. A vipera és ráspoly.

Egy vipera bemenvén a rézmives műhelyébe, az ottani szerszámoknál keresett ennivalót. A ráspolyhoz érkezte kéré ezt, adna valamit. Melly felelt: No együgyű vagy, tőlem remélve, ki nem adni, de mindentől elvenni szoktam.

Jelenti a példa, hogy hiábavalóság fősvényeken nyerekedni akarni.

185. A vipera és vízi kigyó.

A vipera forrásra ment inni. Az ott lakos vízi kigyó tiltotta őt, bosszankodva, ha saját mezejével be nem éri, hanem még az ő birtokába is beüt. Szóról szóra összeveszván elhatázzák, hogy párviadalba ereszkednek, s a győztes legyen mind föld mind vízbirtok. Miután a határidőt kitűzték, a vízi kigyóra fenekedő békák megkeresvén a viperát, biztaták őt, hogy mellette fognak. Hogy a csata megkezdett, a vipera a vízi kigyóval viaskodott; a békák pedig, egyebet nem tehetvén, hangosan kuruttyoltak. A győztes vipera szemökre

ἦτιᾶτο, εἶγε συμμαχήσειν αὐτῷ ὑποσχόμενοι, παρὰ τὴν μάχην οὐ παρεγένοντο. Οἱ δὲ ἔφρασαν πρὸς αὐτόν, Ἄλλ' εὖ ἴσθι, ὦ οὔτος, ὅτι ἡ ἡμετέρα συμμαχία οὐ χειρῶν δεῖ, διὰ δὲ φωνῆς συνέστηκεν.

Ὁ λόγος δηλοῖ, ὅτι ἐνθα χειρῶν χρεῖα ἐστίν, ἢ διὰ λόγων βοήθεια οὐδὲν λυσιτελεῖ.

186. Ζεὺς καὶ Ἀλώπηξ.

Ζεὺς ἀγασάμενος ἀλώπεκος τὸ συνετὸν τῶν φρενῶν καὶ τὸ ποικίλον, τὸ βασιλείον αὐτῇ τῶν ἀλόγων ζώων ἐνεχείρισεν. Βουλόμενος δὲ γνῶναι, εἰ τὴν τύχην μεταλλάξασα καὶ τὴν γλισχρότητα μετεβάλλετο, φερομένης αὐτῆς ἐν φορείῳ, κάνθαρον παρὰ τὴν ὄψιν ἀφήκεν. Ἡ δὲ ἀντίσχειν μὴ δυνάμενη, ἐπειδὴ περιπίτατο, τοῦ φορείου ἀναπηδήσασα, ἀκόσμως συλλαβεῖν αὐτὸν ἐπειράτο. Καὶ ὁ Ζεὺς ἀγανακτήσας κατ' αὐτῆς, πάλιν αὐτὴν εἰς τὴν ἀρχαίαν τάξιν ἀπεκατέστησεν.

Οἱ φαῦλοι τῶν ἀνθρώπων, κἂν τὰ προσχήματα λαμπρότερα ἀναλάβωσιν, οὐ μετατίθενται τὴν φύσιν.

hányá, hogy bár segílyt ígértek, mégis az ütközetben nem voltak. Feleltek neki amazok: Oh héj, tudd meg, hogy a mi szövetségünk nem kezek, hanem szó által történik.

Jelenti a mese, hogy, hol kezek szükségesek, szó-segítség semmit sem ér.

186. Zeus és a róka.

Zeus becsülvén a róka értelmét s elmésségét, az oktalan állatok feletti királyságot neki adta. Azonban meg akarván tudni, ha rangot változtatva megváltozott-e torkossága is, midőn nyugszéken vitették, szeme láttára egy szarvasbogarat eresztett el. Ez magát le nem győzhetve, midőn az körülrepkedé, nyugszékéről felugrott, s disztelenül kapkodott utána. A felingerült Zeus ismét visszahelyezte őt régi sorsába.

Alávaló emberek, ha fényesb alakba öltöznek, sem változnak természetben.

187. Ζεὺς καὶ Ἀπόλλων.

Ζεὺς καὶ Ἀπόλλων περὶ τοξίας ἠρίζοντο. Τοῦ δε Ἀπόλλωνος ἐκτείναντος τὸ τόξον, καὶ τὸ βέλος ἀφέντος, ὁ Ζεὺς τοσοῦτον διέβη, ὅσον Ἀπόλλων ἐτόξευσεν.

Οὕτως οἱ τοῖς κρείττοσι ἀμιλλώμενοι πρὸς τῶν ἐκείνων μὴ ἐφικνεῖσθαι καὶ γέλωτος ὀφλισκάνουσι.

188. Κολοῖος καὶ Ὅρνεις.

Ζεὺς βουλόμενος βασιλέα καταστήσαι ὀρνέων, προϋθεσίαν αὐτοῖς ἔταξεν, ἐν ἧ παραγενήσονται πρὸς αὐτόν. Ὁ κολοῖος δὲ συνειδὼς ἑαυτῷ δυσμορφίαν, περιάγων τὰ ἀποπίπτοντα τῶν ὀρνέων πτερὰ ἐλάμβανεν, καὶ ἑαυτῷ περιῆπτεν. Ὡς δὲ ἐνέστη ἡ ἡμέρα, ποικίλος γενόμενος ἦκε πρὸς τὸν Δία. Μέλλοντος δὲ τοῦ Διὸς διὰ τὴν εὐπρέπειαν βασιλέα αὐτὸν χειροτονῆσαι, τὰ ὄρνεα ἀγανακτῆσαντα περιέστη, καὶ ἕκαστον τὸ ἴδιον πτερόν ἀφέλετο. Καὶ οὕτω συνέβη αὐτῷ ἀπογυμνωθέντι κολοῖῳ γενέσθαι.

Οὕτω καὶ τῶν ἀνθρώπων ἐνιοὶ ἐν ἀλλοτρίοις χρήμασιν ἐγκανχόμενοι δοκοῦσιν ἀνχεῖν, ἐπειδὰν δὲ ταῦτα ἀπαιτηθῶσιν, ὅποιοι τὸ πρότερον ἦσαν, εὐρίσκονται.

187. Zeus és Apollon.

Zeus és Apollon nyilazás felett versengett. Apollon felhuzá az ívet, s ellőtte a nyilat. Mire Zeus akkorát lépett, mekkorát Apollon lőtt.

Így a különbekkel mérkőzők, azonkűl, hogy hozzájok nem foghatnak, nevetségessé lesznek.

188. A szarka és madarak.

Zeus királyt adandó a madaraknak, kijelelte nekik a határnapot, mellyen megjelentek nála. A magát disztelennek tudó szarka összeszedé a madarak elhullott tollait, s magára piperézé. Reggel cifrán jelent meg Zeus előtt. Zeus őt mármár királylyá nevezé, midőn a bosszús madarak körülfogák, és elszedék róla tollaikat. Így megkopasztatván csakugyan szarka maradt.

Az adós emberek is, míg mások pénzt birják, látشانak valaminek, ha pedig azokat kifizették, olyanok lesznek, mint hajdan voltak.

189. Ζεὺς καὶ Ὅφρις.

Τοῦ Διὸς γάμοις ποιῶντος, πάντα τὰ ζῶα ἀνήνεγκαν δῶρα, ἕκαστον κατὰ τὴν ἰδίαν δύναμιν. Ὅφρις δὲ ἔρπων, ῥόδον λαβὼν ἐν τῷ στόματι ἀνέβη. Ἰδὼν δὲ αὐτὸν ὁ Ζεὺς εἶπε, Τῶν ἄλλων πάντων τὰ δῶρα λαμβάνω, ἀπὸ δὲ τοῦ σοῦ στόματος οὐ λαμβάνω.

Ὅτι πονηρῶν αἱ χάριτες φοβεραὶ εἰσιν.

190. Ζεὺς, Προμηθεὺς, Ἀθηναῖα καὶ Μῶμος.

Ζεὺς καὶ Προμηθεὺς καὶ Ἀθηναῖα κατασκευάσαντες, Ζεὺς μὲν ταῦρον, Προμηθεὺς ἄνθρωπον, Ἀθηναῖα δὲ οἶκον, κριτὴν εἶλοντο τὸν Μῶμον. Ὁ δὲ φθονήσας τοῖς δημιουργήμασιν, ἀρξάμενος ἔλεγε, τὸν Δία ἡμαρτηκέναι, τοῦ ταύρου τοὺς ὀφθαλμοὺς ἐπὶ τοῖς κέρασι μὴ θέντα, ἵνα βλέπει, ποῦ τύπτει τὸν δὲ Προμηθεῖα, διότι τοῦ ἀνθρώπου τὰς φρένας ἔξωθεν οὐ κατεκρέμασεν, ἵνα μὴ λανθάνωσιν οἱ πονηροί, φανερόν δὲ εἶη ἕκαστον, οὗ χρεῖαν εἶχον. Τρίτον δὲ ἔλεγεν, ὡς ἔδει τὴν Ἀθηναῖαν ἐν τῷ οἴκῳ τροχοὺς ἀποθεῖναι, ἵνα, ἐὰν πονηρῶ τις παροικισθῇ γείτοني, ῥαδίως καταβαίνει. Καὶ ὁ Ζεὺς ἀγανακτήσας κατ' αὐτοῦ ἐπὶ τῇ βασκανίᾳ, τοῦ Ὀλύμπου αὐτὸν ἐξέβαλε.

189. Zeus és kigyó.

Midőn Zeus lakodalmat tartott, minden állat ajándékot vitt, kiki tehetsége szerint. A kigyó szájában rózsával jelent meg. Látván őt monda Zeus: Minden más állat ajándékát elfogadom, de a te szádban levőt nem fogadom!

Hogy gonosz ember kedveskedése gyanús.

190. Zeus, Prometheus, Athena és Mómos.

Zeus, Prometheus és Athena teremtvén, Zeus ugyan bikát, Prometheus embert, Athena pedig házat, bíróul Mómóst választották. Ki, a teremtményekre irigy, először is mondá, hogy Zeus azzal hibázott, miért a bika szemeit nem szarvaira tette, hogy láthatná, hol ökleljen; Prometheus, miért az ember belsejét ki nem fititotta, hogy a gonoszak titkon ne maradnának, s minden nyilván lenne, kinek mire szüksége van. Harmadszor mondta, hogy Athenának a házba létrát kellett volna tenni, hogy, a kinek rossz szomszéda van, könnyen lemelessen. Kire kajánságaért megharaguván Zeus kidobta Olymposból.

Ὁ λόγος δηλοῖ, ὅτι οὐδὲν οὕτως ἐνάρετόν ἐστι, ὃ μὴ ψόγον ἐπιδέχεται.

191. Ἡρακλῆς καὶ Πλοῦτος.

Ἡρακλῆς ὁ θεωθεὺς καὶ παρὰ τῷ Διὶ ἐστιώμενος, ἕνα ἕκαστον τῶν θεῶν μετὰ πολλῆς φιλοφροσύνης ἠσπάζετο. Καὶ δὴ τελευταῖον εἰσελθόντος τοῦ Πλούτου, κατὰ τοῦ ἐδάφους κύψας ἀπεστρέψατο ἑαυτόν. Ὁ δὲ Ζεὺς θαυμάσας τὸ γεγονός, ἐπυνθάνετο αὐτοῦ τὴν αἰτίαν, δι' ἧς πάντας τοὺς δαίμονας ἀσμένως προσαγορεύσας μόνον τὸν Πλοῦτον ὑποβλέπεται. Ὁ δὲ εἶπεν, Ἄλλ' ἔγωγε διὰ τοῦτο αὐτὸν ὑποβλέπομαι, ὅτι, παρ' ὃν καιρὸν ἐν ἀνθρώποις ἤμην, ἐώρων αὐτὸν ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον τοῖς πονηροῖς συνόντα.

Οὕτω πολλοὶ διὰ τὴν ἑαυτῶν ἀβουλίαν δυστυχῶντες τὴν αἰτίαν ἐπὶ τὸ θεῖον ἀναφέρουσιν.

192. Ἰατρὸς ἄτεχνος.

Ἰατρὸς ἦν ἄτεχνος. Οὗτος ἀρρώστῳ παρακολουθῶν, πάντων ἰατρῶν λεγόντων αὐτῷ, μὴ κινδυνεύειν, ἀλλὰ χρονίσειν ἐν τῇ νόσῳ, οὗτος μό-

Jelenti a mese, hogy nincs olly derék dolog, mit piszkálni ne lehetne.

191. Herakles és Dús.

Az istenült és Zeusnél vendégeskedő Herakles nagy örömmel üdvözlé egyenként az isteneket. A mint végre Dús jött be, itt földre sütötte szemeit és elfordult. Zeus, csodálkozva e tettén, kérdé tőle, honnan van, hogy, míg a többi isteneket olly szívesen szólította, Dúst magát keresztülnézi. Azért nézem őt keresztül, felelt amaz, mert, míg emberek közt voltam, többnyire a roszakkal láttam tartani.

Így sokan ön tanácsstalanságok miatt esvén meg az istenséget okozzák.

192. A kontár orvos.

Volt egy kontár orvos. Ez egy beteghez járván, míg más minden orvosok azt tanácslákn neki, ne veszélyeztesse magát, de időzzön nyavalyájában, addig ő in-

νος ἔφη αὐτῷ, πάντα τὰ αὐτοῦ ἐτοιμαῖσαι, τὴν αὔριον γὰρ οὐχ' ὑπερβήσειν. Ταῦτα εἰπὼν ὑπεχώρησε. Μετὰ χρόνον δέ τινα ἀναστὰς ὁ νοσῶν προῆλθεν ὠχρὸς καὶ μόλις ζῶν. Ὁ δὲ ἰατρὸς ἐκεῖνος συναντήσας αὐτῷ, Χαῖρε, ἔφη, πῶς ἔχουσιν οἱ κάτω; Κακεῖνος εἶπεν, Ἡρεμοῦσι, πίνοντες τὸ τῆς λήθης ὕδωρ. Πρὸ ὀλίγου δὲ ὁ Θάνατος καὶ ὁ Ἄιδης δεινὸν ἠπέιλον τοὺς ἰατροὺς πάντας, ὅτι τοὺς νοσοῦντας οὐκ ἐῶσιν ἀποθνήσκειν, καὶ κατεγράφοντο πάντας. Ἐμελλον δὲ καὶ σὲ γράψαι, ἀλλ' ἐγὼ προπεσὼν αὐτοῖς καὶ δυσωπήσας, ἐξωμοσάμην αὐτοῖς, μὴ ἀληθῆ ἰατρὸν εἶναι σέ, ἀλλὰ μάτην διαβληθῆναι.

Ὅτι τοὺς ἀπαιδεύτους καὶ ἀμαθεῖς καὶ κομπολόγους ἰατροὺς ὁ παρῶν μῦθος ἐλέγχει καὶ στηλιτεύει.

193. Ἰ π π ο ς.

Γέρων ἵππος ἐπράθη πρὸς τὸ ἀλήθειν. Ζευχθεῖς δὲ ἐν τῷ μύλωνι, στενάζων εἶπεν, Ἐκ ποίων δρόμων εἰς οἴους καμπτήρας ἦλθον.

Ὅτι μὴ λίαν ἐπαιρέσθω τις πρὸς τὸ τῆς ἀκμῆς ἢ τῆς δόξης δυνατόν· πολλοῖς γὰρ τὸ γῆρας ἐν κόποις ἀνηλώθη.

tette, készülne el mindenkép, mert holnapnál tovább nem él. Ezzel odébb állott. Nem sokára felidülvén a beteg, sápadtan s alig lézengve kiment. Az orvos összetalálkozott vele, és: Jó napot, mondá, hogy vannak a más világon? Felelt amaz: Lassaeskán, mint kik a feledék vizét iddogálják. De nem régiben a Halál és Hades szörnyen fenyegették az összes orvosokat, hogy a betegeket meghalni nem hagyják, s mind felrőtták. Téged is fel akartak irni, de én addig ostromlám s kérém őket, míg végre bevették eskümet, hogy nem vagy orvos, hanem csak rád fogják.

Neveletlen, tudatlan és kérkedékeny orvosokat leckéztet és nyaggat.

193. A l ó.

Az öreg lovat eladták malomba. Befogtván őrleni: Ah, sohajtott, milly pályáról milly keringőre jutottam!

Ne bizd el magadat virágkorod- és erődben, mert már sokak vénségének nyomor volt kimenetele.

194. Ἴππος, Βοῦς, Κύνων καὶ Ἄνθρωπος.

Ἴππος καὶ βοῦς καὶ κύων ὑπὸ ψύχους στενοῦμενοι, ἦλθον εἰς ἀνθρώπου τινὸς οἰκίαν. Ὁ δὲ δεξάμενος αὐτοὺς καὶ πῦρ ἀνάψας ἔθαλπε. Καὶ τῷ μὲν ἵππῳ κριθὰς παρετίθει, τῷ δὲ ταύρῳ ἄχυρα, τῷ δὲ κυνὶ τὰ ἐπὶ τῆς τραπέζης ἐδίδου. Διὰ δὲ τὴν τοιαύτην φιλοξενίαν ἀντημείψαντο αὐτῷ χάριτας, μερίσαντες καὶ χαρισάμενοι αὐτῷ τῶν ἐτῶν, ἐφ' ὧν ἕζων. Καὶ ὁ μὲν ἵππος εὐθύς τοὺς πρώτους χρόνους· διὰ τοῦτο ἕκαστος θερμὸς καὶ γαυρὸς ἐστὶ τῇ γνώμῃ. Ὁ δὲ βοῦς μετ' αὐτὸν τοὺς μέσους χρόνους· διὰ τοῦτο μοχθηρὸς καὶ φιλεργὸς ἐστὶ, πλοῦτον ἀθροίζων. Τρίτον δὲ ὁ κύων τοὺς τελευταίους χρόνους· διὰ τοῦτο πᾶς γηράσκων δύσκολός ἐστι τῇ γνώμῃ, καὶ τὸν διδόντα μόνον τροφήν ἀγαπᾷ καὶ σείει καὶ ἐπιχαίρει, τοῖς δὲ μὴ διδοῦσι καθυλακτεῖ καὶ καθάπτεται.

Ὅτι τινὲς τῶν ἀνθρώπων, φαῦλοι ὄντες καὶ κακοί, ἐκεῖνοι εἰώθασιν φιλεῖν τοὺς διατρέφοντας αὐτούς.

195. Ἴππος καὶ Ἴπποκόμος.

Κριθὴν τὴν τοῦ ἵππου ὁ ἵπποκόμος κλέπτων καὶ πωλῶν, τὸν ἵππον ἔτριβε καὶ ἐκτένιζε πάσας

194. A ló, ökör, eb és ember.

A ló, ökör és eb hideg által szorítva, az ember házához mentek. Ez elfogadá őket, tüzet rakott, s melengeté. Majd a lónak abrakot, a tuloknak töreket, az ebnek asztaláról tett elébe. E vendégszeretetet meghálálák, osztozva s elkedveskedve neki azon kort, mellyben éltek. S a ló ugyan mindjárt az első időket: miért is mindegyik heves és délceg természetű. Utána a tulok a közép időt; azért sanyargó és munkás, gazdagságot gyűjtögetve. Harmadszor az eb az utolsó időket; azért vénségében mindegyik zsémbes, s csak azt szereti, hizelgi és örvendi, ki táplát ad, a nem adót pedig megugatja és kergeti.

Hogy némelly ember, bár rosz és alávaló, táplálóját szeretni szokta.

195. A ló és lovász.

A ló abrakát meglopó s eladogató lovász naponként vakarta s fésülte a lovat. Mondá a ló: Ha igazán

ἡμέρας. Ἔφη δὲ ὁ ἵππος, Ἐὶ θέλεις ἀληθῶς καλὸν εἶναι με, τὴν χοιρῆν τὴν τρέφουσάν με μὴ πώλει.

Ὅτι οἱ πλεονέκται τοῖς πιθανοῖς λόγοις καὶ ταῖς κολακείαις τοὺς πένητας δελεάζονται, καὶ ἀποστεροῦσιν αὐτοὺς καὶ τῆς ἀναγκαίας χρείας.

196. Κάμηλος, Ἐλέφας καὶ Πίθηκος.

Τῶν ἀλόγων ζώων βουλομένων βασιλέα ἑαυτῶν ἐλέσθαι τινά, κάμηλος καὶ ἐλέφας καταστάντες ἐφιλονεῖκουν, καὶ διὰ τὸ μέγεθος τοῦ σώματος, καὶ διὰ τὴν ἰσχὺν ἐλπίζοντες πάντων προκρίνεσθαι. Πίθηκος δὲ ἔφη, ἀμφοτέρους ἀνεπιτηδείους εἶναι τὴν μὲν κάμηλον, διότι χόλον οὐκ ἔχει κατὰ τῶν ἀδικούντων, τὸν δὲ ἐλέφαντα, ὅτι δέος ἐστί, μὴ αὐτοῦ βασιλεύοντος, χοιρίδια ἡμῖν ἐπιτίθενται.

Ὅτι τὰ μέγιστα τῶν πραγμάτων διὰ μικρὰν αἰτίαν τοῦ προσδοκούμενου κωλύονται.

197. Κάμηλος καὶ Ζεὺς.

Κάμηλος θεασαμένη ταῦρον ἐπὶ κέρασιν ἀγαλλόμενον, φθονήσασα αὐτῷ ἐβουλήθη καὶ αὐτὴ τῶν ἴσων ἐφικέσθαι. Διόπερ παραγενομένη πρὸς

szépnek akarsz engem látni, hizlaló abrakomat ne add el!

Hogy a nyereszkedők ámitó s hizelgő szóval kecsegtetik a szegényeket, s azokat szükségeseikből is kiforgatják.

196. A teve, elefánt és majom.

Az okatlan állatok királyt akarván tenni, a teve és elefánt összekapott, nagysága- s erejénél fogva elsőséget követelve. A majom mindkettőt alkalmatlannak nyilatkoztatá: mert, úgymond, a tevének nincs a vétkezők ellen epéje; ha pedig az elefánt uralkodnék, félhetni, nehogy a malacok ellenünk támadjanak.

Hogy a legfőbb érdekek legkisebb okokon felakadhatnak.

197. A teve és Zeus.

A szarvaiban büszkélkedő bikát látván, megiríglylé a teve, s hasonlóhoz akart jutni. Azért megjelenvén Zeus előtt, kérte azt, adjon neki szarvakat. De Zeus

τὸν Δία, τούτου ἐδεήθη, ὅπως αὐτῇ κέρατα προσ-
νείμῃ. Καὶ ὁ Ζεὺς ἀγανακτήσας κατ' αὐτῆς, εἶγε
μὴ ἀρκεῖται τῷ μεγέθει τοῦ σώματος καὶ τῇ
ισχύϊ, ἀλλὰ περισσότερον ἐπιθυμῆι, οὐ μόνον αὐτῇ
κέρατα οὐ προσέθηκεν, ἀλλὰ καὶ μέρος τι τῶν
ὧτων ἀφείλετο.

Πολλοὶ διὰ πλεονεξίαν τοῖς ἄλλοις φθονοῦντες
λανθάνουσι καὶ τῶν ἰδίων στεροῦμενοι.

198. Κάνθαροι δύο.

Ἐν τινι νησιδίῳ ταῦρος ἐνέμετο. Τῷ δὲ τούτου
κόπρῳ κάνθαροι ἐτρέφοντο δύο. Καὶ δὴ τοῦ χει-
μῶνος ἐρισταμένου, ὁ εἷς ἔλεγε πρὸς τὸν ἄλλον, ὡς
ἄρα βούλοιο εἰς τὴν ἡπειρον διίπτασθαι, ἵνα ἐκεί-
νω, μόνῳ ὄντι, ἰκανὴ ἢ τροφή γένηται. Ἐλεγε δέ,
ὅτι, ἐὰν πολλὴν εὖρη τὴν νομὴν, καὶ αὐτῷ οἴσει.
Παραγενόμενος δὲ εἰς τὴν χέρσον, καὶ καταλαβὼν
μὲν πολλὴν κόπρον, ὑγρὰν δέ, μένων ἐνταῦθα ἐτρέ-
φετο. Τοῦ δὲ χειμῶνος διελθόντος, πάλιν εἰς τὴν
νῆσον διέπτη. Ὁ δὲ ἕτερος θεασάμενος αὐτὸν λι-
παρόν, ἤγιστο αὐτόν, διότι ὑποσχόμενος αὐτῷ οὐ-
δὲν ἐκόμισεν. Ὁ δὲ εἶπεν, Μὴ ἐμὲ μέμφου, τὴν δὲ
φύσιν τοῦ τόπου· ἐκεῖθεν γὰρ τρέφεσθαι μὲν οἶόν
τε, φέρεσθαι δὲ οὐδέν.

felingerülvén ellene, ha nagy termete- s erejével sem éri be, hanem mégis többet akar, nem csak szarvakat nem adott, de hátából is elvett neki.

Sok kapzsi, míg másra irigykedik, vagyonától fosztatik meg.

198. A két bogár.

Egy szigetkén legelt a bika. Ennek emésztékében két bogár táplálkozott. Beállván a tél, mondta egyik a másiknak, miszerint átszándékozik a szárazra, hogy neki magának elég legyen az eledel, s biztató azt, hogy, ha sok ételmet talál, neki is hoz. És átszállván a szárazra, és sok híg emésztéket lelvén, ott maradván élődött. Hogy pedig a tél elment, ismét visszazállt a szigetbe. Társa kihízottnak találva korholta ezt, hogy ígért és mit sem hozott. Ne engem szidj, felelt amaz, de a hely természetét; mert onnan ugyan megélhetni, de semmit el nem hozhatni.

199. Καρύα.

Καρύα τις ἐν ὁδῷ ἰσταμένη καρπὸν ἔφερε πολύν.
Οἱ δὲ παροδίται λίθοις καὶ βάλκλοις κατέκλων διὰ
τὰ κάρυα. Ἡ δὲ οἰκτρὸν ἔφη, Ὡ ἀθλία ἐγώ, ὅτι,
οὐς τῷ καρπῷ μου εὐφραίνω, ὑπὸ τούτων δεινὰς
ἀντιλαμβάνω χάριτας.

Ὅτι τοὺς ἀχαρίστους καὶ κακούργους, τοὺς ἀντι
ἀγαθῶν κακὰ ἀντιδόντας, ὁ μῦθος ἐλέγχει.

200. Κίχλα.

Ἐν τινι μυρσινῶνι κίχλα ἐνέμετο. Διὰ δὲ τὴν
γλυκύτητα τοῦ καρποῦ οὐκ ἀρίστατο. Ἰξεντῆς δὲ
παρατηρησάμενος ἐμφιλοχωρήσασαν συνέλαβε. Καὶ
δὴ μέλλουσα ἀναιρεῖσθαι ἔφη, Δειλαία εἰμί, ἥτις
διὰ τροφῆς γλυκύτητα ζωῆς στερίσκομαι.

Πρὸς ἄνδρα ἄσωτον, δι' ἠδυπάθειαν ἀπολω-
λότα, ὁ λόγος εὐκαιρος.

201. Κολοῖος καὶ Ἀλώπηξ.

Κολοῖος λιμώττων ἐπὶ τινος συκῆς ἐκάθευδεν.
Εὐρῶν δὲ τοὺς ὀλύνθους μηδέπω πεπείρους, προς-

199. A diófa.

Az utban álló diófa sok gyümölcsöt hozott. Az utasok kövekkel és koloncokkal tördelék dióiért. Keservesen szólott a fa: Boldogtalan én, hogy, a kiket gyümölcsömmel örvendeztetek, illy szörnyen köszönik meg!

Hogy a hálátlanokat, kik jóért rosszal fizetnek, példázza e mese.

200. A rigó.

Egy mirtusligetben élt a rigó. Minthogy a gyümölcs édes volt, nem távozik. A madarász kilesvén az ott honolót megfogta. Melly szólt megöletésekor: Megesett nekem, mert étkem édességeért életemtől fosztatom meg!

Buja, kéjeiben elveszett emberre alkalmazható!

201. A csóka és róka.

Az éhes csóka fügefán hált. A gyümölcsöt éretlennek találván, ott várt, míg megérik. A róka, hogy

έμενεν, ἕως σῦκα γίγνωνται. Ἀλώπηξ δὲ θεασαμένη αὐτὸν ἐγχρονίζοντα, καὶ τὴν αἰτίαν μαθοῦσα, ἔφη πρὸς αὐτόν, Ἀλλὰ πεπλάνησαι, ὦ οὔτος, ἐλπίδι προσέχων, ἥτις βουκολεῖν μὲν οἶδεν, τρέφειν δὲ οὐδαμῶς.

Πρὸς ἄνδρα ἐν φιλονεικίαις φρεναπατούμενον ὁ λόγος εὐκαιρος.

202. Κολοῖος καὶ Κόρακες.

Κολοῖος μεγέθει τῶν ἄλλων διαφέρων, ὑπερφρονήσας τοὺς ὁμοφύλους, παρεγένετο πρὸς τοὺς κόρακας, καὶ τούτοις ἤξιον συνδιαιτᾶσθαι. Οἱ δὲ ἀγνοοῦντες αὐτοῦ τὸ εἶδος καὶ τὴν φωνήν, παίοντες αὐτὸν ἐξέβαλον. Καὶ ὃς ἀπελαθεῖς ἀπ' αὐτῶν ἦκε πάλιν πρὸς τοὺς κολοιούς. Οἱ δὲ ἀγανακτοῦντες ἐπὶ τῇ ὕβρει, οὐ προσεδέξαντο αὐτόν. Οὕτω τε συνέβη αὐτὸν τῆς ἐξ ἀμφοτέρων διαίτης στερηθῆναι.

Οὕτω καὶ τῶν ἀνθρώπων ἔνιοι τὰς πατρίδας ἀπολιπόντες, καὶ τὰς ἀλλοδαπὰς προκρίνοντες, δια τὸ ὡς ξένους μὴ συμπολιτεύεσθαι, οὔτε ἐς ἰδίαν εὐδοκιμοῦσιν.

helyben időzni látá, és okát kitanulta, monda neki: Oh hékám, hibázol, ha a reményben bízol, melly kecséget ugyan, de nem táplál!

Alkalmazható mese a vitatkozásokban csaldokló emberre.

202. A csóka és hollók.

Egy a többieknél nagyobb csóka, fáját megvetve, hollókhoz ment, s közöttök akart élni. De ezek ismeretlen alak- és szaváért kivagdalták. Az innen elüszött csóka ismét visszatért feleihez, kik azonban neheztelve a badarságért nem fogadják. Így mind a két társaságból kikopott.

Így némelly hazájokat elhagyó, s idegent annak elébe tevő emberek is, minthogy külföldön nem polgárok, egyik helyen sem kellenek.

203. *Κοιλία καὶ Πόδες.*

Κοιλία καὶ πόδες περὶ δυνάμεως ἤριζον. Παρ' ἕκαστα δὲ τῶν ποδῶν λεγόντων, ὅτι τοσοῦτον προέχουσι τῇ ἰσχύϊ, ὡς καὶ αὐτὴν τὴν γαστέρα βαστάζειν, ἐκείνη ἀπεκρίνατο, Ἄλλ', ὃ οὔτοι, ἐὰν μὴ τροφὴν ἐγὼ ὑμῖν παράσχοιμι, οὐδὲ ὑμεῖς βαστάζειν δυνήσεσθε.

Οὕτω καὶ ἐπὶ τῶν στρατευμάτων μηδὲν εἶναι τὸ πλῆθος, ἐὰν μὴ οἱ στρατηγοὶ ἄριστα φρονῶσιν.

204. *Κολοῖός καὶ Ποιμὴν.*

Ἄετός καταπτάς ἀπὸ τινος ὑψηλῆς πέτρας, ἄρνα ἤρπασε. Κολοῖός δὲ τοῦτο θεασάμενος, διὰ ζῆλον τοῦτον μιμήσασθαι ἐθέλησε. Καὶ δὴ καθεὶς ἑαυτὸν μετὰ πολλοῦ ῥοίζου, ἐπὶ κριὸν ἠνέχθη. Ἐμπαρέντων δὲ αὐτοῦ τῶν ὀνύχων τοῖς ἐκείνου μάλλοις, ἐξαρθῆναι μὴ δυνάμενος ἐπετύσσετο, ἕως οὗ ὁ ποιμὴν τὸ γεγονός αισθανόμενος, προσδραμῶν συνέλαβεν αὐτόν. Καὶ περικόψας αὐτοῦ τὰ ὀξύπτερα, ὡς ἐσπέρα κατέλαβεν, τοῖς ἑαυτοῦ παισὶν ἐκόμισεν. Τῶν δὲ πυνθανομένων, τί ἦ τὸ ὄρνεον, ἔφη, Ὡς μὲν ἐγὼ σαφῶς οἶδα, κολοῖός, ὡς δὲ αὐτὸς βούλεται, ἄετός.

Οὕτως, ὅς πρὸς τοὺς ὑπερέχοντας ἀμιλλᾷ, πρὸς τῷ μηδὲν ἀνίειν καὶ ἐν ταῖς συμφοραῖς κτᾶται γέλωτα.

203. A gyomor és lábak.

A gyomor és lábak azon vetekedtek, mellyik erősebb kettejük közt. A lábak azzal voltak, hogy annyira erősbek amannál, mikép még magát a gyomrot is elbirják. De, felelt ez, ha én nem táplálnálak, majd nem birnátok!

Tábornál sem ér valamit a sokaság, ha helyén nincs a vezér esze.

204. A csóka és juhász.

A sas, egy magas szikláról lecsapva, elvitt egy bárányt. Az ezt szemlélő csóka vetély okáért hasonlót akart tenni. És nagy sébvel lobbal lesuhanván a koson termett. De körmei gyapjába keveredtek, azért fel nem szállhatva csak vergődött, míg nem a történetet sejtő juhász oda szaladt és elfogá. Ez elvagdalta szárnyait, s este felé haza vitte gyermekeinek. Kiknek kérdésére, hogy micsoda madár, felele: A mint én tudom, csóka, a mint ő akarja, sas.

Így, kik felsőbbekkel vetekednek, nem csak semmire sem mennek, de a bajhoz kacajt nyernek.

205. Κόραξ καὶ Ἀλώπηξ.

Κόραξ κρέας, ἀρπάσας, ἐπὶ τινος δένδρου ἐκάθισεν. Ἀλώπηξ δὲ τοῦτον θεασαμένη, βουλομένη δὲ καὶ τὸ κρέας ἀρπάσαι, στᾶσα ἐπαινεῖ αὐτόν, ὡς εὐμεγέθη τε καὶ καλόν, λέγουσα καί, ὅτι πρέπει μάλιστα αὐτὸν τῶν ὀρνέων βασιλεύειν, καὶ τοῦτο πάντως ἂν γένοιτο, εἰ φωνὴν εἶχεν. Ὁ δὲ βαλὼν τὸ κρέας μέγала ἔκραγεν. Ἐκείνη δὲ προσδραμοῦσα ἔφη, ὦ κόραξ, εἰ καὶ φρένας εἶχες, οὐδὲν ἐδέησέν σοι εἰς τὸ βασιλεύειν.

Ὅτι οὐ δεῖ τινα ὑπὸ τῶν κολάκων ἐπαίρεσθαι.

206. Κόραξ καὶ Ἑρμῆς.

Κόραξ ὑπὸ παγίδος κρατηθεὶς, ἠΰξατο τῷ Ἀπόλλωνι, λιβανωτὸν ἐπιθύσειν. Σωθεὶς δ' ἐκ τοῦ κινδύνου, τῆς ὑποσχέσεως ἐπελάθειτο. Πάλιν δὲ ὑφ' ἑτέρας παγίδος κρατηθεὶς, ἀφείς τὸν Ἀπόλλωνα, τῷ Ἑρμῇ ὑπέσχετο θῦσαι. Ὁ δὲ πρὸς αὐτὸν ἔφη, ὦ κάκιστε, πῶς σοι πιστεύσω, ὅς τὸν πρότερον δεσπότην ἤρησας καὶ ἠδίκησας.

Ὅτι οἱ πρὸς τοὺς εὐεργετοῦντας ἀγνώμονες γενομένοι, περιστάσει ἐμπεσόντες οὐχ ἔξουσι βοήθειαν.

205. A holló és róka.

A húst lopott holló fán üldögelt. Az ezt látó róka, el akarván csenni a húst, megállt alul, s dicsérte őt, hogy gyönyörű szép teremtés, hogy igazság szerint neki kellene a madarak királyának lenni, s hogy ez bizonyosan úgy is lenne, ha szava volna. A holló nagyot kiált, s a húst elejti. Most oda futván mond a róka: Ej holló, ha eszed lett volna, király voltál volna!

Hogy hizelgői senkit el ne kábítsanak.

206. A holló és Hermes.

A tőrbe került holló fogadást tett Apollonnak, hogy tömjént ad. Miután e veszélyből szabadult, ígéretét elfeledte. Utóbb ismét tőrbe kerülván, Apollont melőzve, Hermesnek fogada áldozatot. Ki azonban mondta neki: Aha, madarak leggazabbika, hogy hihessek neked, ki előbbi uradat megtagadtad és sértetted?

Hogy a jótévéik iránt hálátlanok, ha bajba esnek, nem találnak segítőköt.

207. Κύκνος.

Τοὺς κύκνους φασὶ παρὰ τὸν θάνατον ἄδειν. Καὶ δὴ τις περιτυχὼν κύκνῳ πωλουμένῳ, καὶ ἀκούσας, ὅτι εὐμενέστατον ζῶον, ἠγόρασε. Καὶ ἔχων ποτὲ συνδεῖπνον, προσελθὼν παρεκάλει αὐτὸν ἄσαι τὸν πότον. Τοῦ δὲ τότε μὲν ἠσυχήσαντος, ὕστερον δὲ ποτέ, ὡς ἐνόησεν, ὅτι ἀποθνήσκειν ἔμελλε, θρηγοῦντος, αὐτὸν ὁ δεσπότης ἀκούσας ἔφη, Ἄλλ', εἰ σὺ οὐκ ἄλλως ἄδεις, ἐὰν μὴ ἀποθνήσκεις, ἐγὼ μάταιος ἤμην τότε, ὅτε σε παρεκάλουν, ἀλλ' οὐκ ἔθνον.

Οὕτω τινὲς τῶν ἀνθρώπων, ἃ μὴ βούλονται ἐκουσίως ποιεῖν, ἄκοντες ταῦτα ἐπιτελοῦσιν.

208. Κύνες λιμώττουσαι.

Κύνες λιμώττουσαι, ὡς ἐθεάσαντο ἐν τινι ποταμῷ βύρσας βρεχομένας, μὴ δυνάμεναι αὐτῶν ἐφικέσθαι, συνέθεντο ἀλλήλαις, ὅπως πρῶτον τὸ ὕδωρ ἐκπίωσιν, καὶ εἴθ' οὕτως ἐπὶ τὰς βύρσας παραγένωνται. Συνέβη δὲ αὐταῖς πιούσαις πρότερον διαρῶραγῆναι, ἢ τῶν βυρσῶν ἐφικέσθαι.

Πολλοὶ δὲ ἐλπίδα κέρδους ἐπισφαλοῦς μόχθους ὑφιστάμενοι, φθάνουσι πρῶτον καταναλισκόμενοι.

207. A h a t t y ú.

Mondják, hogy a hattyú halála előtt énekel. Már egy ember áruba bocsátott hattyúhoz vetődven, s ki-tanulván, hogy legszelidebb állat, megvette. Egykor, midőn vendége volt, sürgette azt, énekelne egy bor-dalt. De az ekkor hallgatott, hanem utóbb, hogy ha-lálát közelíteni érzé, elzengette búcsuzóját. Mit hall-ván mond gazdája: Oh, ha te nem énekelsz másként, mint halálozkor, bolond voltam, mikor kértelek, hogy meg nem öltelek!

Némelly ember, mit önként nem akar tenni, kény-telen cselekszi.

208. Az éhes kutyák.

Az éhes kutyák, a mint egy folyóban bőröket lát-tak ázni, hozzájok nem férhetvén abban állapotak meg, hogy előbb kiiszszák a vizet, s úgy közelítnék azokhoz. Hanem előbb szétpukkadtak, mintsem a bőr-höz jutottak.

Sokan káros nyereményekért olly bajt állnak ki, melly nyakokat törí.

209. Κύων.

Ὡς τις κύων καταπίνειν ἠθισμένος, ἰδὼν τινα κόχλον, χάνας τὸ στόμα αὐτοῦ, μεγίστη συνολκῆ καταπέπωκε τοῦτον, οἰηθεὶς ὡὸν εἶναι. Βαρούμενος δὲ τὰ σπλάγχνα καὶ ὀδυνώμενος ἔλεγε, Δίκαια ἔγωγε πέπονθα, εἶγε πάντα περιφερῆ ὡὰ πεπίστευκα.

Διδάσκει ἡμᾶς ὁ λόγος, ὅτι ἀδεκάστως προᾶγμα προσιόντες λανθάνουσιν ἑαυτοὺς περιπίροντες ἀτοπίστοις.

210. Κύων κρέας φέρουσα.

Κύων κρέας ἔχουσα ποταμὸν διέβαινε. Θεασαμένη δὲ τὴν σκιάν, κύνα ὑπέλαβε μεῖζον κρέας ἔχουσαν. Διόπερ ἀφεῖσα τὸ ἴδιον, ὥρμησεν, ὡς τὸ ἐκείνης ἀφαιρησομένη. Συνέβη δὲ αὐτὴν ἀμφοτέρων στερηθῆναι, τοῦ μὲν μὴ ἐφικομένην, διὸ μηδὲν ἦν, τοῦ δέ, ὅτι ὑπὸ τοῦ ποταμοῦ κατεσύρετο.

Ὁ λόγος πρὸς ἄνδρα πλεονέκτην εὐκαιρος.

209. A z e b.

A tojasokat elnyeldesni szokott eb, megpillantván egy csigát, mivel tojásnak hitte, kitátotta száját, s legnagyobb mohósággal lenyelte azt. De hogy bele megterhelve s gyötrelmes lett, monda: Úgy van az, mikor minden gömbölyűt tojásnak hiszünk!

Tanít a mese, hogy azok, kik vigyázatlanul valaminek neki mennek, váratlanságokba esnek.

210. A húst vivő eb.

Az eb egy darab hússal ment volna által a folyón. A mint árnyékát meglátta, nagyobb húsu ebnek vélte. Elhagyva tehát magáét, amazét ugrott elvenni. De mindkettőtől elesett; ettől, mert a semmit meg nem ragadhata, attól, mert a víz elvitte.

Telhetetlen emberre való mese.

211. Κύων.

Λάθρα κύων ἔδακνε. Τούτῳ δὲ ὁ δεσπότης κώδωνα ἐκρέμασεν, ὥστε πρόδηλον εἶναι τοῖς πᾶσιν. Οὗτος δὲ τὸν κώδωνα σείων ἐν τῇ ἀγορᾷ ἤλαζονεύετο. Γραῦς δὲ εἶπεν αὐτῷ, Κύων, τί φαντάζῃ; οὐ δι' ἀρετὴν τοῦτον φορεῖς, ἀλλὰ δι' ἔλεγχον τῆς κεκρυμμένης σου κακίας.

Ὅτι οἱ τῶν ἀλαζονευομένων κενόδοξοι τρόποι πρόδηλοί εἰσι, δηλοῦντες τὴν ἀφανῆ κακίαν.

212. Κύων καὶ Ἀλώπηξ.

Κύων θηρευτικὸς λέοντα ἰδὼν, τοῦτον ἐδίωκεν. Ὡς δὲ ἐπιστραφεὶς ἐκεῖνος ἐβρυχήσατο, ὁ κύων φοβηθεὶς εἰς τὰ ὀπίσω ἔφυγεν. Ἀλώπηξ δὲ θεασαμένη αὐτὸν ἔφη, ὦ κακὴ κεφαλή, σὺ λέοντα ἐδίωκες, οὔτινος οὐδὲ τὸν βρυχηθμὸν ὑπήνεγκας;

Ὁ λόγος κατὰ ἀνδρῶν ἀνθαδῶν, οἱ κατὰ δυνατωτέρων συκοφαντεῖν ἐπιχειροῦντες, εἰς ὄψιν γενόμενοι ἀναχαιτίζονται.

211. A z e b.

Egy eb alattomos harapós volt. Gazdája tehát, hogy kiki megismerhesse, csengetyűt kötött rája. Ez csengetyűjét csengetve begyeskedett a piacon. Monda neki egy banya: Hej kutya, mit begyeskedel? nem jószágodért hordod ám azt, de alattomos gonoszságod jeléül.

Hogy hiúsága nyilváná teszi a kérkedőnek titkos bűnét.

212. A kopó és róka.

A vadászeb oroszlánt látván, utána iramodott. De a mint amaz hátrafordult, és hurított, a megrettent kopó visszafelé szaladt. Látván őt szólítja meg a róka: Aha, szegény pára, te merted az oroszlánt kergetni, ki ordítását sem bírod meg?

Dacos emberek meséje, kik különbeket gyanusítani merészelnek, s ha azokkal szemközt állnak, hajok borzad.

213. Κύων καὶ Δεσπότης.

Ἐχων τις κύνα Μελιταῖον καὶ ὄνον, διετέλει τῷ κυνὶ προσπαίζων. Καὶ εἴ ποτε ἔξω δεῖπνον εἶχεν, ἐκόμιζέ τι αὐτῷ καὶ προσιόντι παρέβαλεν. Ὁ δὲ ὄνος ζηλώσας προέδραμεν αὐτός, καὶ σκιρτῶν ἐλάκτισε τὸν δεσπότην. Καὶ οὗτος ἀγανακτήσας ἐκέλευσε παίοντα αὐτὸν ἀναγαγεῖν πρὸς τὸν μυλῶνα, καὶ τούτῳ δῆσαι.

Οὗτος ὁ λόγος ἀρμόσειεν ἂν πρὸς ἐκείνους, οἱ τὰς φιλίας μέχρι ἐστιάσεως παρέχονται.

214. Κώνωψ καὶ Βοῦς.

Κώνωψ ἐπὶ κέρατος βοῦς ἐκαθέσθη καὶ ἤλει. Εἶπε δὲ πρὸς τὸν βοῦν, Εἰ βαρῶ σου τὸν τένοντα, ἀναχωρήσω. Ὁ δὲ ἔφη, Οὔτε, ὅτε ἦλθες, ἔγνων, οὔτε, ἐὰν μένης, μελήσει μοι.

Ὅτι τοὺς ἀκλεεῖς καὶ ἀδόξους καὶ μαχομένους τυράννοις ἐλέγχει ὁ λόγος.

215. Λάρος καὶ Ἰκτῖνος.

Λάρος ἰχθὺν καταπιῶν, καὶ τοῦ φάρυγγος αὐτοῦ διαρῥαγέντος, ἐπὶ τῆς ἡϊόνος ἔκειτο νεκρός.

213. Az eb és ura.

Volt egy embernek egy ölebe és szamara. Az ölebbel örömet játszott, s ha valahol másutt ebédelt, mindig hozott neki valamit, s az elébe jövőnek oda veté. Mit egyszer a szamár utánozni sovárogván, megelőzte az ebet, s a mint körüle vickándozott, az urát megrúgta. Ez haragra gerjedvén parancsolá, vigyék a rugdalózót malomba, s kössék belé.

Azokra illenék e mese, kik csak lakomáig jó barátok.

214. A szúnyog és ökör.

A szúnyog egy ökör szarván ülve dúdolt. Monda pedig az ökörnek: Ha nyakadnak nehéz vagyok, odébb állok. Felelt a csákó: Sem nem tudom, mikor jöttél, sem fel nem veszek, ha maradsz.

Hogy az aljas, nemtelen és nagyokkal zsurlódó embereket jellemzi e mese.

215. A lár és kánya.

A lár madár, melly egy halat nyelt le, s gégéje megszakadt, a tengerparton fekvék holtan. Mellyet

Ἰκτῖνος δὲ αὐτὸν θεασάμενος ἔφη, "Ἄξια σὺ πέπονθας, ὅτε πιητὸς γεννηθεὶς ἐπὶ θαλάσσης διαίταν ἐποιοῦ.

Οὕτως οἱ τὰ οἰκεῖα ἐπιτηδεύματα λιπόντες, καὶ τοῖς μὴ προσήκουσιν ἐπιβάλλοντες εἰκότως δυστυχοῦσι.

216. Λέαινα καὶ Ἀλώπηξ.

Λέαινα ὄνειδιζομένη ὑπὸ ἀλώπεκος ἐπὶ τῷ διαπαντὸς ἕνα τίκτειν, Ἔνα, ἔφη, ἀλλὰ λέοντα.

Ὁ λόγος δηλοῖ, ὅτι τὸ καλὸν οὐκ ἐν πλήθει, ἀλλ' ἀρετῇ.

217. Λέοντα χρυσοῦν εὐρῶν ἄνθρωπος.

Δειλὸς ὁ καὶ φιλάργυρος εὐρῶν λέοντα χρυσοῦν, ἑαυτὸν προσαιτεῖ. Οὐκ οἶδα, τίς γίγνωμαι ἐπὶ τοῖς παροῦσιν. Ἐγὼ ἐκβέβλημαι τῶν φρενῶν, καὶ τί πράττειν οὐκ ἔχων μερίζομαι πολυχρηματία, καὶ τῇ τῆς φρενὸς δειλία. Ποία γὰρ τύχη, καὶ τίς τῶν δαιμόνων χρυσοῦν εἰργάσατο λέοντα; Ἡ μὲν γὰρ ἐμὴ ψυχὴ πρὸς τὰ παρόντα ἑαυτῇ πολεμεῖ, ἀγαπᾷ μὲν τὸν χρυσόν, δέδοικε δὲ τοῦ χρυσοῦ τὴν ἐργασίαν. Ὡς τύχης δηλούσης καὶ μὴ λαβεῖν συγ-

látván mond a kánya: De úgy kell neked, mert, holott szárnyasnak termettél, tengerre költöztél.

Így a házi foglalatosságaikat elhanyaglók, s nem illetőkbe elegyedők, méltán vesztenek rajta.

216. A nőstény oroszlán és róka.

A róka által azzal gyalázott oroszlán; hogy csak egyet kölykezik, monda: Egyet ám, de oroszlánt!

Jelenti a mese, hogy nem szaporaság, hanem jószág a dolog veleje.

217. Az arany oroszlánt lelő ember.

Egy gyáva s egyszersmind zsugori ember, oroszlánt lelvén aranyból, így tünődött magában: „Bizony nem tudom, hova legyek! Én meg vagyok bódulva, s nem levén mit tennem, a dúsgazdagság és szivgyáva-ság keresztutján dermedezek. Ugyan micsoda történet, minő daemon csinálta ez arany oroszlánt? E helyzetben maga magával küzdik lelkem; szereti ugyan

χωρούσης, ὧ θησαυρὸς ἡδονῆν οὐκ ἔχων, ὧ χάρις δαιμόνων, ἄχρηστος γενομένη, ποῖω οὖν τρόπῳ χρῆσομαι; ἐπὶ ποίαν μηχανὴν ἔλθω; Ἄπειμι τοὺς οἰκέτας δεῦρο κομίσων, λαβεῖν μὲν ὀφείλοντας τῇ πολυπληθείᾳ καὶ συμμαχίᾳ, ἀγῶ δὲ πόρῳ ἔσομαι θεατής.

Ὁ λόγος δηλοῖ, ὅτι οὕτως καὶ τῶν ἀνθρώπων οἱ τοῖς φαύλοις ἐπιτηδεύμασιν ἐνδιατρίβοντες πονεῖν εἰώθασιν.

218. Λέων καὶ Μῦς.

Λέοντος κοιμωμένου, μῦς τῷ σώματι ἐπέδραμεν. Τοῦ δὲ ἐξαναστάτος καὶ συλλαβόντος αὐτόν, ἐδεήθη αὐτοῦ, μὴ θῦσαι αὐτόν, λέγων, ὅτι σωθεὶς πολλὰς χάριτας αὐτῷ ἀποδώσει. Γελάσας δὲ ὁ λέων ἀπέλυσε αὐτόν. Συνέβη δὲ αὐτόν μετ' οὐ πολὺ τῇ τοῦ μύος χάριτι περισωθῆναι. Ἐπειδὴ γὰρ συλληφθεὶς ὑπὸ τινῶν κνηγῶν καμίλω ἐδέθη ἐπὶ τινὶ δένδρῳ, τηνικαῦτα καὶ ὁ μῦς αὐτοῦ ἀκούσας στένοντος, ἐλθὼν τὸν κάμιλον περιέτρωγε, καὶ λύσας αὐτόν ἔφη, Σὺ δὲ οὕτω μοῦ κατεγέλασας, ὡς μὴ προσδοκῶν ἀμοιβὴν παρ' ἐμοῦ κομίσασθαι, νῦν δ' εὖ ἴσθι, ὅτι ἐστὶ καὶ παρὰ μυσὶ χάρις.

Ὅτι οἱ εὐνοοῦντες ἀνθρώπων, καὶ πένητες ὡς δύνανται ἐν καιρῷ καὶ δυνάστας ὠφελεῖν.

az aranyat, de az arany mőtől retteg. Oh felfedező de elvenni nem engedő szerencse! oh kincs, gyönyörűségtelen! oh daemonok kegye, hasznavethetlen malszt: hová forduljak? micsoda eszközhöz nyuljak? Megyek, elhozom cselédimet, kiknek többed magokkal s egymás segélyével kötelességök lesz elvenni. Majd én csak távolról nézem.“

Jelenti a példa, hogy az aljas dolgokkal foglalkozó emberek is így szoktak izzadni.

218. Az oroszlán és egér.

Midőn az oroszlán szunnyadt, az egér reá futott. Felszerkenvén amaz megkapta ezt. Az egér könyörögésére, ne ölné meg, és ígéretére, hogy megszolgálja, nevetett és elereszté az oroszlán. Csakugyan nem sok idő mulvást az egér segélyével történt menekülnie. Mert midőn a vadászok által elfogva egy fához köttetett, ekkor meghallván sohajtásait az egér, oda ment, s a kötelet körülrágta, és e szókkal ereszté el: Te engem úgy kineveltél, mintha nem is vártál volna tőlem kölcsönt, most hát tanuld meg, hogy az egerekben is van hálaérzet!

Hogy jó akaratú emberek, bár szegények, néha hatalmas urakkal is jót tehetnek.

219. Λέων καὶ Ἀλώπηξ.

Λέων ποτὲ καύματος ὥρα ἐν τινι σπηλαίῳ ἀνεπαύετο. Μυὸς δὲ διὰ τῆς χαίτης αὐτοῦ διαδραμόντος, ταραχθεὶς καὶ ἐξαναστάς φοβερὸν ἀπέβλεπε. Ἀλώπεκος δὲ καταγελώσης, εἶπεν, Οὐ τὸν μῦν ἐφοβήθη, ἀλλὰ τὴν κακὴν ὁδὸν καὶ συνηθειαν ἀνατρέπω.

Ἵτι τῇ κακῇ συνηθείᾳ οὐ δεῖ παρέχειν ἄδειαν νομῆν γὰρ λαβοῦσα λύπην ἐσχάτην ποιεῖ.

220. Λέων καὶ Ἄνθρωπος.

Λέων σὺν ἀνθρώπῳ ὠδεον ὁμοῦ ἐν ὁδῷ. Ὁ μὲν ἄνθρωπος αὐτῷ ἐδόκει δυνατώτερον ζῶον παρὰ τὸν λέοντα, ὁ δὲ λέων δυνατώτερον ζῶον παρὰ τὸν ἄνθρωπον. Καὶ ὠδεόντων αὐτῶν, ἐδείκνυν ὁ ἄνθρωπος τὰς γεγλυμμένας στήλας, ἅς οἱ ἄνθρωποι ἐγλυφον, καὶ ἐποιοῦν λέοντας ὑποτασσομένους καὶ ὑποκάτω τῶν ἀνθρώπων. Ὁ δὲ λέων ἔφη, Εἰ ἤδεσαν λέοντες γλύφειν, πολλοὺς ἀνθρώπους ἂν εἶδες ὑποκάτω λεόντων.

Ἵτι εἰσὶ τινες, οἵ, ἐν ὅσοις δύνανται, καυχῶνται, μηδὲν δυνάμενοι.

219. Az oroszlán és róka.

Egyszer az oroszlán, míg a rekkent hőség perzselt, egy barlangban pihent. Hogy sörényén egy egér keresztül szaladt, megzavarodván és felszökkenvén, félelmesen nézett körül. Az őt kinevető rókának monda: Nem az egértől ijedtem meg, de a rossz utat s társaságot neheztelem!

Hogy rossz társaságnak nem kell helyet adni, mert, ha elhatalmazik, végső gyötrelmet hoz.

220. Az oroszlán és ember.

Egyszer az oroszlán együtt utazott az emberrel. Ők dicsekvő beszédekét váltogattak. Az ember magát derekabb állatnak tartá az oroszlánnál, az oroszlán pedig különbnek magát az embernél. És midőn megdéltek, az ember vésett szobrokat mutatott, melyeket emberek véstek, s az oroszlánokat alul tévők az embereknek alája. Szólt ezekre az oroszlán: Ha az oroszlánok véssni tudnának, sok embert látnál oroszlánok alatt!

Jelenti a mese, hogy sok dicsekvő, bár nem olyan, szóval nagygyá iparkodik hirdetni magát.

221. Λέων καὶ Γεωργός.

Λέων εἰς γεωργοῦ ἔπανλιν εἰσῆλθεν. Ὁ δὲ συλλαβεῖν αὐτὸν βουλόμενος, τὴν αὐλείου θύραν ἐκλείσεν. Ὁ δὲ ἐξελθεῖν μὴ δυνάμενος, πρῶτον μὲν τὰ ποιμνία διέφθειρεν, ἔπειτα δὲ καὶ ἐπὶ τὰς βόας ἐτράπη. Καὶ ὁ γεωργὸς φοβηθεὶς περὶ ἑαυτοῦ, τὴν θύραν ἀνέωξε. Τοῦ δὲ λέοντος ἐξελθόντος, θεασαμένη ἡ γυνὴ τὸν ἄνδρα στεναάζοντα καὶ λυπούμενον εἶπεν, Ἀλλά γε σὺ δίκαια πέπονθας· τί γὰρ τοῦτον συνέκλεισας, ὃν καὶ μακρόθεν ἔδει σὲ φεύγειν.

Οὕτως οἱ τοὺς ἰσχυροτέρους διερεθίζοντες εἰκότως τὰς ἐξ αὐτῶν πλημμελείας ὑπομένουσιν.

222. Λέων καὶ Γεωργός.

Λέων ἐρασθεὶς θυγατρὸς γεωργοῦ, ταύτην ἐμνηστεύσατο. Ὁ δὲ μὴ ἐκδοῦναι θυρίῳ τὴν θυγατέρα βουλόμενος, μηδὲ ἀρνεῖσθαι διὰ τὸν φόβον δυνάμενος, τοιοῦτω ἐπέκειτο ἔλεγεν οὖν νυμφίον μὲν αὐτὸν ἄξιον τῆς θυγατρὸς δοκιμάζειν, μὴ ἄλλως δὲ δύνασθαι ἐκδοῦναι, ἂν μὴ τοὺς ὀδόντας ἐξέλη, καὶ ἐκτέμνη τοὺς ὄνυχας, τούτους γὰρ δεδοικέναι τὴν κόρην. Τοῦ δὲ ῥαδίως διὰ τὸν ἔρωτα ἐκάτερα ὑπομείναντος, ὁ γεωργὸς καταφρονήσας

221. Az orozslán és paraszt.

Az orozslán bement a paraszt ólába. Ez, hogy megfogja, az ólajtót betette. A ki nem mehető vad előbb a juhokat tette semmivé, aztán a tehenek ellen fordult. A paraszt már most magát féltvén, az ajtót kinyitotta. Hogy az orozslán eltágult, látván neje a sopánkodó s fohászkodó férjet, monda neki: Úgy kell, minek zártad magadra azt, kit távolban is kerülnöd kellett volna!

Így az erősbek felingerlői méltán szenvedik azoknak bántalmait.

222. Az orozslán és paraszt.

Az orozslán bele szeretvén egy paraszt leányába, hősölte azt. Az atya sem kiadni nem akarván leányát, sem megtagadni nem mervén, illyes mihez folyamodik: mondta, hogy a vőlegényt ugyan méltónak találja leányához, de másként hozzá nem adhatja, hanemha fogaikat kiszedi s körmeit elvagdálja; mert a leány fél ezektől. Miután az orozslán szerelemből mindkettőre

αὐτοῦ, ὡς παρεγένετο πρὸς αὐτόν, ῥοπάλοις αὐτὸν παίων ἐξήλασεν.

Ὁ λόγος δηλοῖ, ὅτι οἱ τοῖς ἐχθροῖς ῥαδίως πιστεύοντες, ὅταν τῶν ἰδίων πλεονεκτημάτων παραγυμνοῦσιν ἑαυτούς, αἰχμάλωτοι μᾶλλον καὶ εὐάλωτοι τούτοις γίνονται, οἷς πρότερον φοβεροὶ κατεστήκασιν.

223. Λέων καὶ Δελφίς.

Λέων ἐν τινι αἰγιαλῷ πλαζόμενος, ὡς ἐθεάσατο δελφίνα παρακύψαντα, τοῦτον ἐπὶ συμμαχίαν παρεκάλεσε, λέγων, ὅτι μάλιστα φίλους καὶ βοηθοὺς δεῖ αὐτοὺς γενέσθαι ὁ μὲν γὰρ τῶν θαλασσίων ζῶων, αὐτὸς δὲ τῶν χερσαίων βασιλεύει. Τοῦ δὲ ἀσμένως ἐπινεύσαντος, ὁ λέων οὐ μετὰ πολὺν χρόνον μάχην ἔχων πρὸς ταῦρον ἄγριον, ἐπεκαλεῖτο τὸν δελφίνα ἐπὶ βοήθειαν. Ὡς δὲ ἐκεῖνος, καίπερ βουλόμενος, ἐκβῆναι ἐκ τῆς θαλάσσης οὐκ ἠδύνατο, ἠτιᾶτο αὐτόν, ὡς προδότην. Ὁ δὲ ὑποτυχὼν εἶπεν, Ἀλλὰ μὴ ἐμὲ μέμφου; ἀλλὰ τὴν φύσιν, ἣτις με θαλάσσιον ποιήσασα οὐκ ἔα ἐκβῆναι.

Δεῖ ἡμᾶς φιλίαν σπενδομένους τοιούτους ἐπιλέγεσθαι συμμαχοὺς, οἷτινες ἐν κινδύνοις παρεῖναι ἡμῖν δύνανται.

könnyen ráállt, a paraszt fel sem vevén őt többé, midőn látóba jött, kirudalta.

Jelenti a mese, hogy az ellenségeiknek könnyen hívók, midőn magokat biztosítékaiktól megfosztják, iziben martalékai s megejthetők lesznek azoknak, kiknek előbb félelmesek voltak.

223. Az oroszlán és delfin.

A tengerparton kúdorgó oroszlán, meglátván a kibukkant delfint, hadszövetségre szólítja fel, mondva, hogy ugyancsak barátok és frigyesekek lesznek; mert amaz a tengeri, ő pedig a száraz állatok királya. Hogy a delfin szívesen megegyezett, az oroszlán, nem sokára csatája levén a vad bikával, segélyül hívta. De ez, bármint akart, ki nem mehetvén a tengerből, árulónak szidatott az oroszlántól. Felelt tehát: Ne engem okozz, de a természetet, melly tengerivé alkotva kimenni nem hagy.

Midőn barátságot kötünk, olly társakat válaszszunk, kik veszélyeinkben mellettünk lehetnek.

224. Λέων καὶ Κάπρος.

Θέρους ἐν ὥρᾳ, ὅτε τὸ καῦμα δίψει λυπεῖ, εἰς μικρὰν πηγὴν λέων καὶ κάπρος ἦλθον πιεῖν. Ἦριζον δέ, τίς πρῶτος αὐτῶν πῆγ' ἐκ τούτου δὲ πρὸς φόνον ἀλλήλων διηγέροθησαν. Ἄφνω δὲ ἐπιστραφέντες πρὸς τὸ ἀναπνεῦσαι, εἶδον γύπας ἐκδεχομένους, ὃς αὐτῶν πέση, τοῦτον καταφαγεῖν. Διὰ τοῦτο λύσαντες τὴν ἐχθραν, εἶπον, Κρεῖσσόν ἐστιν ἡμᾶς φίλους γενέσθαι, ἢ βροῶμα γυψὶ καὶ κόραξιν.

Ὅτι τὰς πονηρὰς ἐριδας καὶ τὰς φιλονεικίας καλόν ἐστι διαλύειν, ἐπειδὴ πᾶσιν ἐπικίνδυνον τέλος ἄγουσιν.

225. Λέων καὶ Λαγῶς.

Λέων περιτυχὼν λαγῶν κοιμωμένῳ, τοῦτον ἔμελλε καταφαγεῖν. Μεταξὺ δὲ θεασάμενος ἔλαφον παριοῦσαν, ἀφείς τὸν λαγῶν, ἐκείνην ἐδίωκεν. Ὁ μὲν οὖν ἀπὸ ψόφων ἐξαναστάς ἐφυγεν, ὁ δὲ λέων ἐπὶ πολὺ διώξας τὴν ἔλαφον, ἐπειδὴ καταλαβεῖν οὐκ ἔδυνήθη, ἐπανῆλθεν ἐπὶ τὸν λαγῶν. Εὐρῶν δὲ κάκεῖνον πεφευγότα ἔφη, Ἄλλ' ἐγωγε δίκαια πέπονθα, ὅτι περ ἀφείς τὴν ἐν χερσὶ βορὰν μείζονα ἐλπίδα προέκρινα.

224. Az oroszlán és vadkan.

Nyári időben, mikor a hőség legjobban szomjaszt, az oroszlán és vadkan egy kis forrásra mentek inni. Pöröltek, mellyikök igyék előbb, miből egymás megölésére bősztültek. A mint egyszerre megpihenni hőköltenek, arra váró keselyűket láttak, hogy a mellyik közölök elesik, megegyék. Kibékültek tehát, mondván: Jobb nekünk barátoknak lennünk, mint keselyűk s hollók étke!

Hogy a gonosz versengést és kocódást megszüntetni tanácsos, miután többnyire vészes kimenetele van.

225. Az oroszlán és nyúl.

Az oroszlán egy fekvő nyúlra bukkanván, megenni készült. Azonban egy arra elvágató szarvast sejtve, azt vette üzőbe, s a nyulat ott hagyta. Ez a dobaj hallatára felébredvén elfutott; az oroszlán pedig, miután a szarvast messze kergette, de utó nem érhetette, visszatért a nyúlra. De ezt elillantnak találva mondá: Úgy kell, miért hagytam el a kész eledelt, s biztam nagyobb reményében!

Οὕτω πολλοὶ τῶν ἀνθρώπων δι' ἐλπίδα μείζονα
τὰ ἐν ταῖς χερσὶν ἐλάχιστα κέρδη ἀθετοῦντες, εὐρί-
σκονται καὶ τούτων ὑστερούμενοι.

226. Λέων καὶ ὄναγρος.

Θῆρας ἐθῆρευον λέων καὶ ὄναγρος, ὁ μὲν λέων
διὰ τῆς δυνάμεως, ὁ δὲ ὄναγρος διὰ τῆς ἐν ποσὶ
ταχύτητος. Ἐπεὶ δὲ ζῶά τινα ἐθῆρευσαν, ὁ λέων
μερίζει, καὶ τίθησι τὰς μοίρας. Τὴν μὲν μίαν,
εἶπε, λήψομαι, ὡς πρῶτος, βασιλεὺς γὰρ εἰμί· τὴν
δὲ δευτέραν, ὡς ἐξ ἴσου κοινωνῶν ἢ δὲ τρίτη μοῖρα,
αὕτη κακὸν μέγα σοι ποιήσει, εἰ μὴ ἐθέλης φυγεῖν.

Ὅτι καλὸν ἑαυτὸν μετρεῖν ἐν πᾶσι κατὰ τὴν
ἑαυτοῦ ἰσχύν, καὶ δυνατωτέροις ἑαυτὸν μη συνά-
πτειν μηδὲ κοινωνεῖν.

227. Λέων καὶ ὄνος.

Λέων καὶ ὄνος κοινωνίαν θέμενοι ἐξῆλθον ἐπὶ
θῆραν. Γενομένων δὲ αὐτῶν κατὰ τι σπήλαιον, ἐν
ᾧ αἶγες ἄγριαι ἦσαν, ὁ μὲν λέων πρὸ τοῦ στομίου
στάς ἐξιούσας τὰς αἶγας συνελάμβανεν, ὁ δὲ ὄνος
ἔνδον εἰσελθὼν ἐνήλατο αὐταῖς, καὶ ὄγκᾳτο, ἐκφο-

Így sok ember nagyobb remény fejében a kezei közt levő kis nyereményt lenézve, olykor ettől is elesik.

226. Az oroszlán és vadszamár.

Az oroszlán és vadszamár együtt vadászott, amaz erejével, emez gyors lábaival hatalmas. Miután némely állatokat összefogtak, az oroszlán szétrakta s (három) részre osztá. Aztán monda: Az egyik enyém lesz, mert elsőbb, király vagyok; a második is, mert osztályos, a harmadik pedig, jaj neked, ha nem szaladsz!

Hogy jó mindenben erejéhez illeszkedni az embernek, s hatalmasbakkal nem tartani vagy közlekedni.

227. Az oroszlán és szamár.

Az oroszlán és szamár felében vadászni mentek. Midőn egy barlanghoz jutottak, melyben zergék valának, az oroszlán szájánál állva elfogdosá a kecskéket; a szamár pedig beugrott, ordított, megzavarandó azo-

βεῖν βουλόμενος. Τοῦ δὲ λέοντος τὰς πλείστας συλλαβόντος, ἐξελθὼν ἐκεῖνος ἐπυνθάνετο αὐτοῦ, εἰ γενναίως ἠγωνίσατο, καὶ τὰς αἴγας ἐξεδίωξεν. Ὁ δὲ εἶπεν, Ἄλλ' εὖ ἴσθι, ὅτι καγὼ ἂν σε ἐφοβήθην, εἰ μὴ ἦδεν σε ὄνον ὄντα.

Οὕτως οἱ παρὰ τοῖς εἰδόσιν ἀλαζονευόμενοι εἰκότως γέλωτα ὀφλισκάνουσιν.

228. Λέων καὶ Ταῦρος.

Λέων ταύρω παμμεγέθει ἐπιβουλεύων, ἐβουλήθη αὐτοῦ περιγενέσθαι. Διόπερ πρόβατον τεθυκέναι φήσας, πρὸς ἐστίασιν αὐτὸν ἐκάλεσε, βουλόμενος κατακλιθέντα καταγωνίσει. Ὡς δὲ ἐλθὼν ἐθεάσατο λέβητας καὶ ὀβελίσκους μεγάλους, τὸ δὲ πρόβατον οὐδαμοῦ, μηδὲν εἰπὼν ἀπηλλάττετο. Τοῦ δὲ λέοντος αἰτιωμένου αὐτὸν καὶ τὴν αἰτίαν πυνθανομένου, διὰ τί δεινοπαθῶν ἀλόγως ἀπῆει, ἔφη, Ἄλλ' ἔγωγε οὐ μάτην ποιῶ ὀρῶ γὰρ κατασκευὴν οὐχ ὡς εἰς πρόβατον, ἀλλ' ὡς εἰς ταῦρον ἠτοιμασμένην.

Ὁ λόγος δηλοῖ, ὅτι τοὺς φρονίμους τῶν ἀνθρώπων αἱ τῶν πονηρῶν τέχναι οὐ λανθάνουσιν.

kat. Hogy az oroszlán többnyire mind elfogdosta, kijövetén a szamár kérdezé őt, ha jól viselte-e magát s üzte-e ki a zergéket. Ki felele: Hidd meg, magam is reszketnélek, ha szamárnak nem tudnálak!

Így az ismerőik előtt fellengzők méltán nevettek ki.

228. Az oroszlán és bika.

Az oroszlánnak foga levén a bikára, meg akarta azt ejteni. Azért azon szín alatt, hogy juhok ölt, vendégségre híttá, lakomakor szándékozva meglepni. De a mint jött, s nagy lábasokat és nyársakat látott az, juhok ellenben sehol sem, szó nélkül eltávozott. Ekkor az oroszlán panaszára s kérdésére, mi lelte, hogy olly okatlanul ott hagyja, felelt: Nem hiába teszem, mert úgy látok, hogy e készség nem juhokra de bikára vár!

Jelenti a mese, hogy okos emberen ki nem fog a roszt férfiú ármánya.

229. Λύκος καὶ Ἄρνιον.

Λύκος ἄρνιον ἐδίωκε. Ὁ δὲ εἰς τὸ ἱερόν κατέφυγε. Προςκαλούμενον δὲ αὐτὸν τοῦ λύκου καὶ λέγοντος, ὅτι θυσιάσει αὐτὸν ὁ ἱερεὺς τῷ θεῷ, ἐκεῖνος ἔφη πρὸς αὐτόν, Ἄλλ' αἰρετώτερόν μοι ἐστὶ θεῷ θυσίαν εἶναι, ἢ ὑπό σου διαφθαρεῖναι.

Ὁ λόγος δηλοῖ, ὅτι, ᾧ διάκειται τὸ ἀποθανεῖν, κρείττων ἐστὶν ὁ εἰς δόξαν θάνατος.

230. Λύκος καὶ Ἄρξ.

Λύκος θεασάμενος ἄρνα ἀπὸ τίνος ποταμοῦ πίνοντα, τοῦτον ἐβουλήθη μετ' εὐλόγου αἰτίας καταθουρήσασθαι. Διόπερ στὰς ἀνωτέρω, ἠτιάσατο αὐτόν, ὡς θολοῦντα τὸ ὕδωρ, καὶ πίνειν αὐτόν μὴ ἔωντα. Τοῦ δὲ λέγοντος, τοῖς ἄκροισ χείλεσι πίνειν, καὶ ἄλλως οὐ δυνατόν, αὐτοῦ ἐστῶτος κάτω, ἐπάνω ταρασσειν τὸ ὕδωρ, ὁ λύκος ἀποτυχὼν ταύτης τῆς αἰτίας ἔφη, Ἄλλὰ πέρυσι τὸν πατέρα μου ἐλοιδορήσας. Εἰπόντος δὲ ἐκείνου, μηδὲ τότε γενέσθαι, ὁ λύκος ἔφη πρὸς αὐτόν, Σὺ μὲν εὐλογίας οὐκ ἀπορεῖς, ἔγω δὲ σου οὐ κήδομαι.

Ὁ λόγος δηλοῖ, οἷς πρόθεσις ἀδικεῖν, παρ' αὐτοῖς οὐ δικαιολογία ἰσχύει.

229. A farkas és bány.

A farkas bányt kergetett. Ez templomba futott elöle. A farkas hitta, hogy jön ki, mert ott a pap megáldozza az istennek. Mire a bány: Inkább leszek szent áldozat, mintsem neked eledeled.

Jelenti a mese, hogy, a kinek meg kell halni, tisztességes halált választ.

230. A farkas és bány.

A farkas egy patakól látván a bányt inni, jogszerűleg akart vele jól lakni. Azért megállva felebb szidta azt, miért zavarja a vizet, és nem hagyja őt inni. A bány mentségére, hogy csak szája szélével iszik, s hogy különben sem lehet alább a felebbi vizet zavarni, elesvén a farkas e vádtól, monda: No hát tavál az apámat rágalmaztad. Amannak válaszára, hogy akkor nem is élt: Meglehető mentségeid vannak, mond a farkas, de biz én nem bánom!

Jelenti a mese, hogy, kiknek szándéka véteni, azoknál mit sem ér az igaz mentség.

231. Λύκος καὶ Αἴξ.

Λύκος θεασάμενος αἶγα ἐπὶ τινος κρημνώδους ἀντροῦ νεμομένην, ἐπειδὴ οὐκ ἠδύνατο αὐτῆς ἐφικέσθαι, κάτω παρήνει αὐτῇ καταβῆναι, μὴ καὶ πέση λαθοῦσα, λέγων, ὡς ἀμείνων ὁ παρ' αὐτῶ λειμών, ἐπεὶ καὶ πόα σφόδρα εὐανθήσῃ. Ἡ δὲ ἀπεκρίθη πρὸς αὐτόν, Ἀλλ' οὐκ ἐμὲ ἐπὶ νομῆν καλεῖς, αὐτὸς δὲ τροφῆς ἀπορεῖς.

Οὕτω καὶ τῶν ἀνθρώπων οἱ κακοῦργοι, ὅταν παρὰ τοῖς εἰδόσι πονηροῦνται, ἀνόνητοι τῶν τεχνημάτων καθίστανται.

232. Λύκος καὶ Ἴππος.

Λύκος κατὰ τινὰ ἄρουραν ὀδεύων εὔρε κριθάς. Μὴ δυνάμενος δὲ αὐταῖς τροφῇ χρῆσασθαι, καταλιπὼν ἀπῆει. Ἴππῳ δὲ συντυχῶν, τοῦτον ἐπὶ τὴν ἄρουραν ἐκεῖ αὐτόν ἐκάλει, λέγων, ὡς εὐρὼν κριθάς, αὐτὸς μὲν οὐκ ἔφαγεν, αὐτῷ δὲ ἐφύλαξεν, ἐπεὶ καὶ ἠδέως αὐτοῦ τὸν ψόφρον τῶν ὀδόντων ἀκούει. Καὶ ὁ ἵππος ὑποτυχῶν ἔφη, Ἀλλ', ὦ οὔτος, εἰ λύκοι κριθῶν τροφῇ χρῆσθαι ἠδύνατο, οὐκ ἂν ποτε τὰ ὅσα τῆς γαστροῦ προέκρινας.

Ὁ λόγος δηλοῖ, ὅτι οἱ φύσει πονηροί, καὶ χρηστότητα ἐπαγγέλλονται, οὐ πιστεύονται.

231. A farkas és kecske.

A farkas egy meredek barlang felett látta legelni a kecskét. Mivel hozzá nem juthatott, figyelmeztette azt, jőjön alá, nehogy valamikép leessék, hozzá tevén, hogy az ő mezeje jobb, mint füve is igen buja. De, felelt amaz neki, nem engem hívsz legelni, hanem magadnak nincs mit enni.

Így a gonosztevő ember is, ha ismerősek előtt patvarkodik, fortélyáival mire sem megy.

232. A farkas és ló.

A farkas egy telken utazván árpát lelt, de, mint-hogy nem él vele, ott hagyta. Előtalálván a lovat, hitta ezt a telekre, s mondá, hogy, jóllehet árpát lelt, mégis azt meg nem ette, de meghagyta számára; mert igen szereti fogai ropogását hallani. Mire a ló: De, mondá, ha a farkasok árpával élnének, aligha többre becsülnéd füledet belednél.

Jelenti a mese, hogy rossz jellemnek nincs hitele, bármi jóval biztat.

233. Λύκος καὶ Ἀλώπηξ.

Εἰς λύκον ἀλώπηξ ἐνέπεσεν. Ἐδυσώπει δέ, ὡς
γραῦν αὐτὴν οὔσαν μὴ ἀποκτεῖναι. Ὁ δὲ λύκος
ἔφη, Εἰ τρεῖς λόγους ἀληθεῖς εἶπης μοι, ἀπολυθήσῃ.
Ἡ δὲ εἶπεν, εἶθε μὴ σοὶ συνήρτησα, καὶ μηδαμῶς
τῇ ὥρᾳ ταύτῃ ζήσης, μήπως καὶ πάλιν συναντή-
σης μοι.

Ὅτι εἰς περιστάσιν τις ἐμπεσὼν καὶ τὰς κεκρομ-
μένας τῆς ψυχῆς βουλάς ἐξάγει.

234. Λύκος καὶ Κύνες.

Οἱ λύκοι τοῖς κυσὶν εἶπον, Διὰ τί, ὅμοιοι ὄντες
ἡμῶν ἐν πᾶσιν, οὐχ ὁμοφρονεῖτε ἡμῶν, ὡς ἀδελφοί;
οὐδὲν γὰρ ὑμῶν διαλλάττομεν, πλὴν τῇ γνώμῃ.
Καὶ ἡμεῖς μὲν ἐλευθερίᾳ συζῶμεν, ὑμεῖς δὲ τοῖς
ἀνθρώποις ὑποκύπτοντες καὶ δουλεύοντες πληγὰς
παρ' αὐτῶν ὑπομένετε, καὶ κλοιά περικίθεσθε, καὶ
φυλάττετε καὶ τὰ πρόβατα, ὅτε δὲ ἐσθίουσι, μόνᾳ
τὰ ὀστά ὑμῶν ἐπιρρίπτουσιν. Ἄλλ' ἐὰν πείσησθε,
πάντα τὰ ποιμνία ἔχδοτε ἡμῶν, πάντα κοινὰ εἰς
κόρον ἐσθίοντες. Ὑπήκουσαν οὖν πρὸς ταῦτα οἱ
κύνες, οἱ δὲ ἔνδον τοῦ σπηλαίου εἰσελθόντες πρότε-
ρον τοὺς κύνας διέφθειραν.

Ὅτι τὰς ἑαυτῶν πατρίδας προδιδόντες τοιούτους
μισθοὺς λαμβάνουσι.

233. A farkas és róka.

A róka farkasra bukkant. Rimánykodott neki, hogy öreg banyát ne ölje meg. Szólt a farkas: Ha egy folytában három igazat mondasz, szabad vagy. Mond a róka: Vajha ne találkoztam volna veled, és ne élnél ez órában, nehogy ismét találkozzunk!

Hogy némely ember veszélybe estekor szive titkos terveit is kifekasztja.

234. A farkasok és ebek.

A farkasok mondának az ebeknek: Mindenkép hasonlók levén velünk, miért egyet nem értetek, mint rokonokhoz illik? Mi tőletek mi másban sem különbözünk, mint elyekben. Aztán mi szabadon élünk; ti pedig az embernek szolgálván és hódolván ütlegeket kaptok, örvöt tesznek nyakatokra; őrzitek a juhokat is, s ha ők esznek, nektek csak csontokat dobnak. Ha azért jót akartok, adjátok ki nekünk a nyáját, és mindenben torkig laktok. Az ebek bevették e szónoklatot. Most a barlangba betódult farkasok legelőszőr is az ebeket szaggatták le.

Hogy a hazaárulók illy jutalmat vesznek.

235. *Λύκος καὶ Λέων.*

Λύκος ποτὲ ἄρας πρόβατον ἐκ ποιμνίου, ἐκόμιζεν αὐτὸ εἰς κοίτην. *Λέων* δὲ αὐτῷ συναντήσας ἀφείλε τὸ πρόβατον. Ὁ δὲ πόρρωθεν σταθεὶς εἶπεν, Ἄδικως ἀφέλου τὸ ἐμόν. Ὁ δὲ λέων γελᾶσας ἔφη, Σοὶ γὰρ δικαίως ὑπὸ φίλου ἐδόθη.

Ὅτι ἄρπαγας καὶ πλεονέκτας ληστὰς ἐνὶ πταίσματι κειμένους καὶ ἀλλήλους μεμφομένους ὁ λόγος ἐλέγχει.

236. *Λύκος καὶ Ὄνος.*

Λύκος τῶν λοιπῶν λύκων στρατηγῆσας πᾶσιν ἔταξε νόμον, αὐτοῖς προτείνας, ἵνα τις αὐτῶν τιποτοῦν κνηγήσει, μέσον ἀγαγεῖν καὶ μοιρίσαι τοῖς πᾶσιν. Ὄνος δὲ ἀκηκῶς ταῦτα χαιτήν ἔσεισε, καὶ γελῶν ἔφη, Τάδε καλῶς εἰρηκας, ὦ πρόταρχε τῶν λύκων· ἀλλὰ πῶς σὺ χθές, ἦν ἐκράτησας ἄγραν, κοίτη παρέθου εἰς τροφήν σοι λαθραίως; κόμισον αὐτὴν μερισθῆναι τοῖς πᾶσι. Ὁ δὲ θαμβηθεὶς κατέλυσε τοὺς νόμους.

235. A farkas és oroslán.

Egyszer a farkas juhot lopván a nyájából, almába vitte volna. De a vele találkozó oroslán elvette tőle. A farkas távolról monda: Igazságtalanul vetted el az enyémet! Mire nevetve az oroslán: No hisz igazságosan kaptad te jó barátodtól!

Ragadozó, kapzsi tolvajokat, kik egyazon bűnben hevernek, s egymásnak szemrehányást tesznek, példáz.

236. A farkas és szamár.

A többiek felett vezérkedő farkas törvényt szabott alattvalóinak, hogy, ha valaki valamit fog, adja közre, s osztassék el mindnyájok közt. Mít hallván sörényét rázintá s mond nevetve a szamár: Helyesen, farkasok elnöke; hanem hogy van az, hogy te fogott zsákmányodat tegnap fekedben eldugdád? elő vele, hadd menjen közre! A meghökkent farkas eltörlesztette a törvényt.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι οἱ τοὺς νόμους ὀρίζειν δοκοῦντες, ἐν οἷς ἂν ὀρίζουσιν καὶ δικάζουσιν, οὐκ ἐμμένουσιν.

237. Λύκος καὶ Ποιμὴν.

Λύκος ἀκολουθῶν ποιμνῆ προβάτων οὐδὲν ἠδίκηει. Ὁ δὲ ποιμὴν κατὰ μὲν ἀρχὰς ἐφυλάττετο αὐτόν, ὡς ἐχθρόν, καὶ δεδοικῶς παρετηρεῖτο. Ἐπεὶ δὲ συνεχῶς ἐκεῖνος οὐδὲν ἠδίκηει, ἀλλ' οὔτε ἀρχὴν τοῦ ἀρπάζειν ἐνεχειρεῖτο, τηνικαῦτα ἐννοήσας φύλακα μᾶλλον εἶναι αὐτόν, ἢ ἐπίβουλον, ἐπειδὴ χρειατὶς αὐτόν κατέλαβεν εἰς ἄστυ παραγενέσθαι, καταλιπὼν παρ' αὐτῷ τὰ πρόβατα, ἀπῆλθεν. Ὁ δὲ, ὡς καιρὸν ἔχειν ὑπολαβὼν, τὰ πλείω διέφθειρεν. Ὁ δὲ ποιμὴν ἐπανελθὼν καὶ θεασάμενος τὴν ποιμνῆν ἔφη, Δίκαια πέπονθα τί γὰρ λύκῳ πρόβατα ἐπίστευον;

Οὕτω καὶ τῶν ἀνθρώπων οἱ τοῖς φιλαργύροις καὶ πλεονέκταις τὰς παρακαταθήκας ἐγχειρίζοντες εἰκότως ἀποστεροῦνται.

Jelenti a mese, hogy a törvényszerzők magok nem maradnak abban meg, mit határoznak s ítélnék.

237. A farkas és juhász.

A nyáját kísérte a farkas a nélkül, hogy kárt tett volna benne. A pásztor eleinte szemmel tartotta, mint ellenséget, s óvakodott tőle. De minthogy folyvást nem bántott semmit, sőt csak nem is kísértett, ekkor elgondolván, hogy hisz inkább őr mint or, midőn a városban dolga volt, reája bizván a nyáját eltávozott. Ez, élvén az alkalommal, jobbára lekoncolta azt. Hogy visszatért, s az elpusztított juhokat látta, mond a pásztor: Ah úgy kell nekem, miért biztam farkasra juhot!

Így károsodnak azok is, kik fősvény és kapzsi ember kezeiben teszik le zálogaikat.

238. *Λύκοι και Πρόβατα.*

Λύκοι επιβουλεύοντες ποιμνὴ προβάτων, ἐπειδὴ αὐτῶν οὐκ ἠδύναντο περιγίγνεσθαι διὰ τοὺς φυλάττοντας αὐτὰ κύναις, ἔγνωσαν δεῖν διὰ δόλου τοῦτο πράξαι, πέμψαντας τοὺς πρόσβεις ζητεῖν παρ' αὐτῶν τοὺς κύναις, λέγοντας, ὡς ἐκεῖνοι τῆς ἔχθρας αἰτιοὶ εἰσιν, ἐγχειρίσαι δὲ αὐτοὺς ἐπάξιον, ὥστε μεταξὺ αὐτῶν εἰρήνην γενήσεσθαι. Τὰ δὲ πρόβατα μὴ προορώμενα τὸ μέλλον, ὑπ' ἀνοίας ἐξεδίωξαν τοὺς κύναις. Καὶ οἱ λύκοι περιγερόμενοι ἐκείνων, ῥαδίως τὴν ποιμνὴν ἀφύλακτον οὔσαν διέφθειραν.

Οὕτως τῶν πόλεων αἱ τοὺς προσετώτας ῥαδίως προδιδοῦσαι λανθάνουσι καὶ αὐταὶ ταχέως πολεμίοις χειρούμεναι.

239. *Λύκοι, Πρόβατα καὶ Κριός.*

Λύκοι πρόσβεις ἔστειλαν τοῖς προβάτοις, εἰρήνην ποιῆσαι μετ' αὐτῶν διηνεκῆ, εἰ τοὺς κύναις λάβωσι καὶ διαφθείρωσι. Τὰ μωρὰ δὲ πρόβατα συνέθεντο τοῦτο ποιῆσαι. Ἀλλὰ τις γέρον κριός εἶπεν, Πῶς ὑμῖν πιστεύσω καὶ συνοικήσω, ὅπου, καὶ τῶν κυνῶν φυλαττόντων με, ἀκινδύνως νέμεσθαι οὐ δυνατόν ἐστι.

238. A farkasok és juhok.

A juhnyájra incselkedő farkasok, miután az őrködő ebek miatt hozzá nem férhettek, elhatázzák, csellel fogni dologhoz. Követeket küldöttek hát a juhokhoz, hogy kérjék ki az ebeket, mint az ellenségeskedés okait; méltó is kiadniok, hogy ezentúl béke uralkodjék köztök. A juhok, el nem látván a jövődőt, botorúl kikergették az ebeket. Az ezeket megbuktatott farkasok most már könnyű szerrel mészárolták az őrizetlen nyáját.

Így a főnökeiket könnyen kiadogató városok nem tudják, hogy azokkal magokat is hamar az ellenség kezeibe játszák.

239. A farkasok, juhok és kos.

A farkasok követeket küldtek a juhokhoz, hogy örök békét kötnek velök, ha megkapják a kutyaikat s leölhetik. A buta juhok ráálltanak. Szólalt most fel egy öreg kos: Hogy bizzam bennetek és lakom veletek, holott a kutyaik őrködése mellett sem bátran legelhetek!

Ὅτι οὐ δεῖ τινα ἀσφαλείας τῆς ἑαυτοῦ γυμνωθῆναι, τοῖς ἀκατάλλακτοις ἐχθροῖς δι' ὄρκον πεισθέντα.

240. Λύχνος.

Μεθύων λύχνος ἐν ελαίῳ καὶ φέγγων ἐκανχᾶτο, ὡς ὑπὲρ ἥλιον πλέον λάμπει. Ἄνεμου δὲ συρρέουσάντος, εὐθύς ἐσβέσθη. Ἐκ δευτέρου δὲ ἄπτων τις εἶπεν αὐτῷ, Φαῖνε λύχνε καὶ σίγα τῶν ἀστέρων τὸ φέγγος οὐποτε ἐκλείπει.

Ὅτι οὐ δεῖ τινα ἐν τοῖς λαμπροῖς καὶ τῇ δόξῃ τοῦ βίου τυφοῦσθαι ὅσα γὰρ ἂν κέκτῃται τις, ξένα τυγχάνει.

241. Μέλισσαι καὶ Ζεὺς.

Μέλισσαι ἀνθρώποις τοῦ ἰδίου μέλιτος ἐπεὶ παρεῖχον, ἤγον πρὸς τὸν Δία, καὶ τοῦτον ἐδέοντο, ὅπως αὐταῖς ἰσχνὴν παρέχοι παιούσαις τοῖς κέντροις ἀναιρεῖν. Καὶ ὁ Ζεὺς ἀγανακτήσας κατ' αὐτῶν διὰ τὴν βασκανίαν, παρεσκεύασεν αὐτάς, ἥνικα ἂν τύπτωσί τινα, τὸ κέντρον ἀποβαλεῖν, μετὰ δὲ τοῦτο καὶ σωτηρίας στερίσκεσθαι.

Hogy az ember engesztelhetlen ellenségeinek esküszavában bizva, ne foszsa meg magát biztosítékaitól.

240. A m é c s.

Az olajjal részeg s világító mécs kérkedett, hogy fényesb a napnál. De a mint léghuzam éré, legott kialudt. Ekkor meggyujtván szólítá valaki: Világolj mécs, és hallgass; a csillagzatok fénye nem fogyatkozik meg soha!

Hogy pompájában s világi dicsőségében ne bizza el magát senki, mert valamit bír, mind idegen.

241. A méhek és Zeus.

Miután a méhek mézőket az embernek feladták, elmentek Zeushez, s kérék őt, adna nekik olyan erőt, hogy fulánkjuk öldöklő legyen. De Zeus, megharagván rájuk e kajánságért, azt rendelte, hogy, ha valakit megcsiptek, fulánkjokat veszítsék el, s ezentúl véd-szerök se legyen.

Οὗτος ὁ λόγος ἂν ἀρμόσειεν πρὸς ἄνδρας βασιλείους, οἳ καὶ αὐτοὶ βλάπτεσθαι ὑπομένουσιν.

242. Μηραγύρται.

Μηραγύρται ὄνον ἔχοντες, τούτῳ εἰώθεσαν τὰ σκευὴ ἐπιτιθέντες ὁδοιπορεῖν. Καὶ δήποτε ἀποθανόντος αὐτοῦ ἀπὸ κόπου, ἐκδεύραντες αὐτόν, ἐκ τοῦ δέρματος τύμπανα κατεσκεύασαν, καὶ τούτοις ἐχρῶντο. Ἐτέρων δὲ αὐτοῖς μηραγυρτῶν ἀπαντησάντων καὶ πυνθανομένων αὐτῶν, ποῦ ἂν εἴη ὁ ὄνος, ἔφρασαν τεθνηκέναι μὲν αὐτόν, πληγὰς δὲ τοσαύτας λαμβάνειν, ὅσας οὐδὲ ζῶν ὑπέμεινεν.

Οὕτω καὶ τῶν οἰκετῶν ἔνιοι, εἰ καὶ τῆς δουλείας ἀφεθῶσιν, τῶν δουλικῶν οὐκ ἀπαλλάττονται.

243. Μῦες καὶ Γαλαῖ.

Μυσοὶ καὶ γαλαῖς πόλεμος ἦν. Ἀεὶ δὲ οἱ μῦες ἠττώμενοι, ἐπειδὴ συνῆλθον εἰς ταυτόν, ὑπέλαβον, ὅτι δι' ἀναρχίας τοῦτο πάσχουσιν. Ὅθεν ἐπιλεξάμενοι στρατηγούς χειροτόνησαν. Οἱ δὲ βουλόμενοι ἐπισημότεροι τοῖς ἄλλοις εἶναι, κέρατα κατασκεύασαντες ἑαυτοῖς συνῆψαν. Ἐνστάσης δὲ τῆς

Olly kaján emberre, ki maga is kész lakolni, ille-
nék e mese.

242. A garaboncások.

A garaboncásoknak szamarok volt, erre szokták pogyászaikat rakni, s így utaztak. Egyszer elhalván ez fáradtában, megnyúzták, bőrből dobokat csináltak, s ezeket használták. Midőn utóbb más garaboncások találkoztak velök, és kérdezték, hogy hol a szamár, feleltek: Az ugyan meghalt, de annyi ütletet kap, mennyit élteben sem.

Így némelly cseléd is, bár felszabadítatik, szolgál-
lenni meg nem szűnik.

243. Az egerek és macskák.

Az egereknek és macskáknak háborujok volt. A mindig vesztés egerek tanácsot tartván azt találták, hogy fejtelenségök miatt járnak így. Azért hadvezé-
reket választottak. Ezek, hogy a többiektől megkülön-
böztesék magokat, szarvakat csináltak, s felöltötték. A

μάχης, συνέβη πάντας τοὺς μύας ἠττηθῆναι. Οἱ μὲν ἄλλοι πάντες ῥαδίως εἰσέδνον, οἱ δὲ στρατηγὸς μὴ δυνάμενοι εἰσελθεῖν διὰ τὰ κέρατα, ἀναλαμβανόμενοι κατησθίοντο.

Οὕτω πολλοῖς ἡ κενοδοξία κακῶν αἰτία γίγνεται.

244. Μυῖα.

Μυῖα ἐμπεσοῦσα εἰς χύτραν κρέατος, ἐπειδὴ ἀποπνίγεσθαι ἤμελλεν, ἔφη πρὸς ἑαυτήν, Ἄλλ' ἔγωγε καὶ βέβρωκα, καὶ πέπωκα, καὶ λέλουμαι, καὶ ἀποθανῶ, οὐδὲν μέλει μοι.

Ὁ λόγος δηλοῖ, ὅτι ῥάδιον φέρουσι τὸν θάνατον οἱ ἄνθρωποι, ὅταν ἀποθανοῦσιν ἀβασανίστως.

245. Μύρμηξ καὶ Κάνθαρος.

Ὡρα θέρους μύρμηξ περιῶν κατὰ τινα ἄρουραν πυρούς καὶ κριθὰς συνέλεγεν, ἀποθησαυριζόμενος ἑαυτῷ τροφήν εἰς τὸν χειμῶνα. Κάνθαρος δὲ τοῦτον θεασάμενος ἐταλάνιζεν, ὡς ἐπιπονώτατον, εἶγε παρ' ὄλον τὸν καιρὸν μοχθεῖ παρὰ πάντα τὰ ζῶα. Ὁ δὲ μύρμηξ τότε μὲν ἠσυχάσας ὑπήνεγκεν. Χειμῶνος δὲ ἐπιγενομένου, καὶ τῆς κόπρου ὑπὸ τῶν ὑδάτων κατακλυσθείσης, ὁ κάνθαρος λιμώτων ἤκεν πρὸς τὸν μύρμηκα, τροφῆς μεταλα-

csata elkezdődvén, az egerek mind megverettek. Itt a többiek könnyen elbúvtak, de a vezérek szarvaiktól lyukaikba nem férhetvén, elfogattak s megfalattak.

Illy kárára van soknak a hiu dicsvágy.

244. A l é g y.

Egy légy beesett a húsfazékba. Midőn fuldoklott, monda magában: Ettem, ittam, fürödtem; ha meghalok se' bánom!

Jelenti a mese, könnyen szívelik halálokat, kik vele mit sem vesztenek.

245. A hangya és bogár.

A hangya nyaratszaka bejárván a telket, buzát és árpát takarított, és elrakta télre. Ezt látván megnyomorékozta a bogár, hogy huzóvonó, ha egész életét fáradsággal tölti a többi állatok példájának ellenére. A hangya ekkor hallgatott. De hogy a tél megérkezett, s a trágyát a víz elmosta, az éhes bogár megkeresése a hangyát, ha eledelt kapna tőle. Felelt most a hangya

βεῖν δεόμενος. Ὁ δὲ ἔφη πρὸς αὐτόν, ὦ κύνθαρε, ἀλλ' εἰ τότε ἐπήνεις, ὅτε με μοχθοῦντα ὠνείδιζες, οὐκ ἂν νῦν τροφῆς ἐπεδέου.

Ὁ μῦθος διδάσκει, μὴ ἀμελεῖν ἡμᾶς ἐπὶ τῇ τῶν ἀναγκαίων φροντίδι, ἀλλὰ καιρῶ ἐυθέτω τὰ πρὸς σωτηρίαν μεριμνᾶν.

246. Μῦς καὶ Βάτραχος.

Χερσαῖος μῦς κακῇ μοίρᾳ βατράχῳ ἐφιλιώθη. Ὁ δὲ βάτραχος κακῶς βουλευσάμενος, τὸν πόδα τοῦ μυῖος τῷ ἑαυτοῦ ποδὶ συνέδησε. Καὶ πρῶτον μὲν ἐπὶ τῆς χώρας ἦλθον σίτον δειπνήσαντες, ἔπειτα τὸ χεῖλος τῆς λίμνης πλησιάσαντες, ὁ μὲν βάτραχος τὸν μῦν εἰς τὸν βυθὸν κατήνεγκεν, αὐτὸς βρονχάζων τῷ ὕδατι, καὶ τὸ βεκεκέξ, κοάξ, κοάξ, ἀνακράζων. Ὁ δὲ ἄθλιος μῦς τῷ ὕδατι φουσηθεὶς ἐτεθνήκει. Ἐπέπλει δὲ τῷ ποδὶ τοῦ βατράχου συνδεδεμένος. Ἰκτίνος δὲ τοῦτον ἰδὼν τοῖς ὄνυξιν ἤρπασε, βάτραχος δὲ δεσμώτης ἐπηκολούθει, δεῖπνον καὶ αὐτὸς τῷ ἰκτίνῳ γιγνόμενος.

Ὅτι, κἂν νεκρὸς ἢ τις, ἰσχύει πρὸς ἄμνηναν ἢ γὰρ θεῖα δίκη ἐφορᾷ πάντα, καὶ τοῖς ἴσον ἀποδιδούσι ζυγοσταεῖ.

neki: Ládd bogár, ha dicsértél volna, mikor gyaláztál munkámért, most nem koplalnál!

Tanít e mese, ne mulasztjuk el magunkat ellátni szükséges kellékekkel, de alkalmas időben gondoskodjunk jólétünk eszközeiről.

246. Az egér és béka.

A szárazföldi egér szerencsétlenségére barátságot kötött a békával. Egyszer a rossz szándéku béka az egér lábát a magáéhoz kötötte. Így először a mezőre mentek buzát enni. Utóbb a tó szájához érkeztek; hol a béka mélységbe vitte le az egeret, maga ümögven és brekeke koax koaxot kuruttyolván. A szerencsétlen egér felpuffadva s holtan uszék a víz szí-
nén, még mindig a békához levén kötözve lábai. Ezt látva felkőrmölte a kánya, s a pórázos béka utána sietett maga is martalékul a kányának.

Hogy az ember holtan is bosszulhat; mert az isteni igazság mindent szemlél, s kinekinek érdeme szerint mérlegez.

247. *Ναυαγός.*

Ἄνθρωπος πλούσιος Ἀθηναῖος μεθ' ἑτέρων τινῶν ἔπλει. Καὶ δὴ χειμῶνος σφοδροῦ γενομένου, καὶ τῆς νηὸς περιτραπίσεως, οἱ μὲν λοιποὶ πάντες διενήχοντο, ὁ δὲ Ἀθηναῖος παρ' ἕκαστα τὴν Ἀθηναίων ἐπικαλούμενος μυρία ἐπηγγέλλετο, ἂν περισωθῆ. Εἰς δὲ τις τῶν συννενααγηκότων παρανηγόμενος ἔφη πρὸς αὐτόν, Σὺν Ἀθηναῖ καὶ χεῖρα κίνει.

Τοὺς εἰς συμφορὰς ἐμπίπτοντας χρὴ καὶ αὐτοὺς ὑπὲρ ἑαυτῶν κοπιᾶν, καὶ εἰθ' οὕτως τοῦ θεοῦ περὶ βοήθειας δέεσθαι.

248. *Ναυαγὸς καὶ Θάλασσα.*

Ναυαγὸς ἐκβρασθεὶς εἰς τινα αἰγιαλὸν διὰ τὸν κόπον ἐκοιμᾶτο. Μετὰ μικρὸν δὲ ἐξαναστὰς ἐμέμφετο τῆς θαλάσσης, αὐτὴν ἐπαιτιάζων, ὅτι γε δελεάζουσα τοὺς ἀνθρώπους τῇ πραότητι τῆς ὄψεως, καὶ ἡνίκα ἂν αὐτοὺς προσδέχηται, ὑπογαστρισάμενη διαφθείρει. Ἡ δὲ ὁμοιωθεῖσα γυναικὶ εἶπε πρὸς αὐτόν, Ἄλλ', ὦ οὔτος, μὴ ἐμὲ μέμφου, ἀλλὰ τοὺς ἀνέμους· ἐγὼ μὲν γὰρ ἐκ φύσεως τοιαύτη εἰμι, ὅποιαν με νῦν ὄρας, οἱ δὲ αἰφνιδίον μοι ἐμπίπτοντες κυματίζουσι καὶ ἐξαγριαίνουσι.

247. A hajótörött.

Egy gazdag athenaei többed magával hajózott. Kemény vihar kelvén, és a hajó felfordítván, a többiek mind úsztak; az athenaei pedig egyre csak Athenát hitta segítségül, sok mindent fogadva, ha menekszik. Azonban egyike a hajótörteknek eluszván mellette így szól hozzá: Athenával kezedet is mozgasd!

Veszélybe esteknek magoknak is kell magokkal törődniök, s így kérni segélyt istentől.

248. A hajótörött és a tenger.

A hajótörött partra vetve feküdt ájultan. Kis idő után felkelvén szidta a tengert, hogy szelid tekintetével az embereket magához csábítja, s ha egyszer hátára vehette, benyeli és tönkre teszi. A tenger pedig hölgyképében így szól: Ne engem bánts, de a szeleket; mert én olly természetű vagyok, minőnek látsz; hanem azok hirtelen nekem esnek, s felzaklatnak.

Δεῖ οὖν καὶ ἡμᾶς τῶν ἀδικημάτων οὐδὲν τοὺς
δρῶντας αἰτιᾶσθαι, ὅταν ἑτέροις ὑποτεταγμένοι
ᾧσιν, ἀλλὰ τοὺς ἐπιστατοῦντας.

249. Νέος καὶ Χελιδών.

Νέος ἄσωτος καταφαγὼν τὰ πατρῶα, ἱματίου
δὲ μόνου παραλειφθέντος, ὡς ἐθεάσατο χελιδόνα
παρὰ καιρὸν ὄφθεισαν, οἴομενος ἤδη θέρους εἶναι,
ὡς μηκέτι δεόμενος ἱματίου, καὶ τοῦτο ἐπώλησεν.
Ὑστερον δὲ χειμῶνος ἐπιλαβομένου, καὶ σφοδροῦ
γενομένου τοῦ ἀέρος, ἐπειδὴ εἶδε τὴν χελιδόνα νεκρὰν
κειμένην, ἔφη πρὸς αὐτήν, ὦ αὐτή, σὺ καμὲ ἀπώ-
λεσας.

Ὁ λόγος δηλοῖ, ὅτι πᾶν τὸ παρὰ καιρὸν πρα-
τόμενον ἐπικίνδυνόν ἐστιν.

250. Ὀδοιπόροι καὶ Ἄρκτος.

Δύο φίλοι τὴν αὐτὴν ὁδὸν ἐβάδιζον. Ἄρκτου
δὲ αὐτοῖς ἐπιφανείσης, ὁ μὲν εἰς φθάσας ἀνέβη
ἐπὶ τι δένδρον, καὶ ἐνταῦθα ἐκρύπτετο. Ὁ δὲ
ἕτερος μέλλων περικατάληπτος γίγνεσθαι, πεσὼν
ἐπὶ τοῦ ἐδάφους ἑαυτὸν νεκρὸν προσεποιεῖτο. Τῆς
δὲ ἄρκτου προσενεγκούσης αὐτῷ τὸ ὄνυχος, καὶ πε-

Mi se bántóinkat okozzuk tehát, ha ezek más alattvalói, hanem előljáróikat.

249. Az uracs és fecske.

Egy fegyetlen ifjú, elpusztítván örökségét, s már csak köpönyege levén, a mint szokatlan időben fecskét látott, olly hiszemben, hogy már nyár lesz, és köpönyegre nincs szüksége, ezt is eladta. De utóbb neki szigorulván a tél, s a lég igen sulyossá hidegülvén, midőn a fecskét holtan feküdni szemlélte, mondá neki: Oh fecske, nekem is megadtad te!

Jelenti a mese, hogy minden időtlen cselekvény kárral határos.

250. Az utasok és medve.

Két jó barát ballagott egy úton. Hogy egy medve bukkant elő, egyikök hirtelen felszaladt a fára, s elbútt, a másik pedig, közel a megromláshoz, földre terülvén holtan tétette magát. Míg a medve oda tartá orrát

ριοσφραϊνομένης, τὰς ἀναπνοὰς συνεῖχε. — Φασὶ γὰρ νεκροῦ μὴ ἄπτεσθαι τὸ ζῶον. — Ἀπαλλαγείσης δέ, ὁ ἀπὸ τοῦ δένδρου καταβάς ἐπυνθάνετο τοῦ ἑτέρου, τί ἢ ἄρκτος πρὸς τὸ οὖς εἰρήκει. Ὁ δὲ εἶπε, τοῦ λοιποῦ τοιοῦτοις μὴ συνοδοιπορεῖν φίλοις, οἱ ἐν κινδύνοις οὐ παραμένουσιν.

Ὁ λόγος δηλοῖ, ὅτι τοὺς γνησίους τῶν φίλων αἱ συμφοραὶ δοκιμάζουσι.

251. Ὀδοιπόροι καὶ Κόραξ.

Πορευομένοις τισὶν ἐπὶ πρᾶξιν τινα κόραξ ὑπήντησεν, τῶν ὀφθαλμῶν τὸν ἕτερον πεπηρωμένος. Ἐπιστραφέντων δὲ αὐτῶν, καὶ τινοσ ὑποστρέψαι παραινοῦντος, τοῦτο γὰρ σημαίνειν τὸν οἰωνόν, ἕτερος ὑποτυχῶν εἶπεν, Καὶ πῶσ οὗτος ἡμῖν δύναται τὰ μέλλοντα μαντεύεσθαι, ὅσ οὐδὲ ἰδίαν πῆρωσιν προεῖδετο, ἵνα φυλάξῃται;

Οὕτω καὶ οἱ ἐν τοῖς οἰκείοις πράγμασι τὸ ἄβρονλον κεκτημένοι καὶ εἰς τὰς τῶν πέλασ συμβουλίας ἀδόκιμοι.

és szaglászott, addig tartóztatta lélekzetét. — Mert, mint hirlik, ez az állat holtat nem bánt. — Hogy eltárgult, lejött a fáról az első, s kérdé társát, mit súgott neki a medve. Azt, felelt ez, hogy olly társakkal ne utazzak, kik veszélykor cserben hagynak!

Jelenti a mese, hogy valódi barátságnak bal eset próbaköve.

251. Az utasok és holló.

Bizonyos keresetben járóknak egy félszemű holló akadt eléjük. Megdöbbenvén ezek, s egyikök visszatérést javasolván, mit a madárjóslat is jelentene, mond a másik: Hogyan tudna nekünk jövendőlni, ki önvakságát sem látta el, hogy óvakodhatott volna?

Így a saját dolgaikban oktalanok másoknak tanácsolni képtelenek.

252. Ὀδοιπόροι καὶ Πλάτανος.

Ὀδοιπόροι θέρους ὥρα περὶ μεσημβρίαν ὑπὸ καύματος τρυχόμενοι, ὡς ἐθεάσαντο πλάτανον, ὑπὸ ταύτην καταστήσαντες, καὶ ἐν τῇ σκιᾷ κατανακλιθέντες ἀνεπαύοντο. Ἀναβλέψαντες δὲ εἰς τὴν πλάτανον ἔλεγον πρὸς ἀλλήλους, Ὡς ἀνωφελές ἐστι καὶ ἄκαρπον τοῦτο ἀνθρώποις τὸ δένδρον. Ἡ δὲ ὑποτυχοῦσα ἔφη πρὸς αὐτούς, Ὡ ἀχάριστοι, ὅτι, τῆς ἐξ ἐμοῦ εὐεργεσίας ἀπολαύοντες ἀχρείαν με καὶ ἄκαρπον ἀποκαλεῖτε.

Οὕτω πολλοὶ ἀτυχεῖς εἰσιν, καὶ εὐεργετοῦντες τοὺς πέλας ἐξ αὐτῶν μᾶλλον ἀχαριστοῦνται.

253. Ὀδοιπόρος καὶ Τύχη.

Ὀδοιπόρος πολλὴν ὁδὸν διανύσας, ἐπειδὴ κόπῳ συνέκειτο, πεσὼν παρά τι φρέαρ ἐκοιμᾶτο. Μέλλοντος δὲ αὐτοῦ εἰς τοῦτο καταπίπτειν, ἡ τύχη ἐπιστάσα καὶ διεγείρασα αὐτὸν εἶπεν, Ὡ οὗτος, εἶγε ἐπεπτώχεις, οὐκ ἂν τῆς ἑαυτοῦ ἀβουλίας, ἀλλ' ἐμὲ αἰτιῶ.

Οὕτω πολλοὶ τῶν ἀνθρώπων δι' αὐτοὺς δυστυχήσαντες τοὺς θεοὺς αἰτιῶνται.

252. Az utasok és platánfa.

Az utasok egy nyári délkor a hőségben eltikkadván, hogy egy platánfát megláttak, alá mentek, s árnyékában megtelepedve pihentek. Felfüggesztvén szemeiket a platánra, azt beszélgették egymás közt, hogy ez a fa haszontalan az embernek, s gyümölcstelen. Melly felemelvén szavait: Oh hálátlanok, monda, kik jótétemet élvezve haszontalan – s gyümölcstelennek neveztek!

Illy szerencsétlen némelly ember; mennél több jót tesz másokkal, annál több hálátlanságot tapasztal.

253. Az utas és szerencse.

Egy nagy utat megjárt vándor, el levén fáradva, egy kútnál fekvék ledőlvé. Midőn mármár bele henteredett, megjelenvén fölötte a szerencse, felkelté őt, s monda neki: Fel! ha bele estél, nem magad esztelenségét de engem okoztál volna.

Így sok ember, bár maga szerzi bajait, istent vádol.

254. Ὄνον ἀγοράζων.

Ὄνον τις ἀγοράζειν μέλλον, ἐπὶ δοκιμασίᾳ καὶ πείρᾳ αὐτὸν ἔλαβεν. Καὶ εἰσαγαγὼν αὐτόν, ἐπὶ τῆς φάτνης μετὰ τῶν ἰδίων αὐτοῦ ὄνων τοῦτον ἔστησεν. Ὁ δὲ καταλιπὼν τοὺς ἄλλους, ἐπὶ τῷ ἀργοτάτῳ καὶ ἀδδηγάτῳ ἔστη, καὶ ὃς οὐδὲν ἐποίει. Δῆσας οὖν καὶ ἀπαγαγὼν, τῷ ἰδίῳ δεσπότῃ τοῦτον παρέδωκε. Τοῦ δὲ ἐρωτῶντος, εἰ οὕτω ταχεῖαν αὐτοῦ τὴν δοκιμασίαν ἐποίησατο, ὑποτυχὼν εἶπεν, Ἄλλ' ἐγωγε οὐδὲ ἀποδέομαι πείρας· οἶδα γάρ, ὅτι οὗτος ὁποῖον ἐξ ἀπάντων τὸν συνήθη ἐπελέξατο.

Ὅτι τοιοῦτος ἕκαστος ὑπολαμβάνεται εἶναι, ὁποίοις ἑτέροις συναναστρέφεται.

255. Ὀ ν ο ς.

Ὄνος ἄλατος γέμων ποταμὸν διέβαινεν ὀλισθῶν δέ, ὡς κατέπεσεν εἰς τὸ ὕδωρ, ἐκτακέντος τοῦ ἄλατος, κουφότερον ἐξανέστη. Ἡσθεῖς δὲ ἐπὶ τούτῳ, ἐπειδὴ ὕστερόν ποτε σπόγγους ἦν πεφορτισμένος, καὶ κατὰ τινα ποταμὸν ἐγένετο, ᾗθήθη δέ, ὅτι, ἐὰν πάλιν πέσῃ, ἐλαφρότερος διεγερθήσεται, καὶ δὴ ἐκὼν ὀλισθήσει. Συνέβη δὲ αὐτῷ, τῶν σπόγγων ἀνασπασάντων τὸ ὕδωρ, μὴ δυναμένῳ ἐξανίστασθαι ἐνταῦθα ἀποπνιγῆναι.

254. A szamarat vásárló.

Egy ember szamarat akarván vásárlani, próbára vette. Bevezeté azért, és tulajdon szamarai közt a jászolhoz állította. De ez, ott hagyván a többit, a leglomhább- és falánkabbhoz huzódott, s a melly mit sem csinált. Megköté hat, és urának visszaadta. Kinek kérdésére, hogy olly hamar megvan a próba, mondá: Nincs szükségem próbára, mert tudom, hogy többi közől pajtását szemelte ki.

Hogy kiki ollyannak tartatik, mint minőkkel társalkodik.

255. A s z a m á r.

A sóval terhelt szamár egy folyón ment keresztül. Hogy megcsuszamodva elesett, és a vízben a só elolvadt, könnyebben kelt vala fel. Tetszett ez neki. Midőn tehát utóbb szivacsos terhelten egy folyóban volt, azt vélve, hogy, ha ismét elesik, megkönnyebbül, önként elsiklott. De a szivacsok tele szivárogván vízzel, fel nem kelhetve ott fuladt meg.

Οὕτω καὶ τῶν ἀνθρώπων ἔνιοι διὰ τῆς ἰδίας ἐπινοίας λανθάνουσιν ἐν συμφοραῖς γενόμενοι.

256. Ὅνος καὶ Τέττιγες.

Ὅνος ἀκούσας τεττίγων ἀδόντων, καὶ ζηλώσας αὐτῶν τὴν εὐφωνίαν, ἐπυθάνετο, τί σιτούμενοι τοιαύτην φωνὴν ἀφιᾶσιν. Τῶν δὲ εἰπόντων δρόσον, ὃ ὄνος προσπαραμένων τῇ δρόσῳ, λιμῶ διεφθάρη.

Οὕτως οἱ τῶν παρὰ φύσιν ἐπιθυμοῦντες πρὸς τῷ μὴ ἐπιτυχεῖν καὶ τὰ μέγιστα δυστυχοῦσι.

257. Ὅνος καὶ Ἀλώπηξ.

Ὅνος ἀκανθῶδεις παλιούρους ἤσθιε. Τοῦτον ἰδοῦσα ἡ ἀλώπηξ εἶπε, Πῶς οὕτω τῇ ἀπαλῇ γλώσση τὸ σκληρὸν καὶ ἀκανθῶδες προσφάγιον ἐσθίεις;

Ὅτι οὐ δεῖ φλυαρῶν ἀνδρῶν κατηγορίας ἀκούειν εἰς κίνδυνον γὰρ ἄγουσι τὸν ἀκούοντα.

Így az emberek között is némellyeket ön ötleteik visznek vizre.

256. A szamár és tücsök.

Hallván az éneklő tücsököt a szamár, és megkívánván szép hangjokat, kérdé tőlök, mivel élnek, hogy illy szép szavok van. Azok harmatot mondtanak. A szamár most folyvást harmaton tengődött, míg éhen halt.

Így kik természet elleni dolgok után sovárognak, azon kívül, hogy célt nem érnek, még nagyban is károsodnak.

257. A szamár és róka.

A szamár tövises bogáncsot eddegélt. Látván ezt szólt a róka: Hogy eheted gyöngéd nyelveddel ezt a kemény és tüskés csemegét?

Hogy fecsegő ember gáncsait nem kell hallgatni, mert veszélybe vezet a rá figyelőt.

258. Ὄνος βαστάζων εἶδωλον.

Ὄνος τις ἐπιθεὶς ξόανον ἦγε, πολλοὶ δὲ προσεκύνουν τῶν συναντώντων. Ὁ δὲ ὄνος τυρωθεὶς, νομίζων αὐτὸν προσκυνεῖν τοὺς ἀγροίκους, σκιρτῶν ἤμελλε τὸν θεὸν ῥίψαι. Ἀλλὰ τοῦτον ξύλω παιῶν ὁ δεσπότης εἶπεν, Ὄνος εἰ θεὸν φέρων, ἀλλ' οὐ θεοῖς ὑπάρχεις ὁμότιμος.

Κτηνώδεις ἄνδρας, τοὺς τυρωμένους ἐπ' ἄλλοτριοῖς, ὁ λόγος ἐλέγχει.

259. Ὄνος καὶ Λεοντῆ.

Ὄνος δορὰν λέοντος ἐπενδυθεὶς λέων ἐνομίζετο πᾶσι. Καὶ φυγὴ μὲν ἦν ἀνθρώπων, φυγὴ δὲ ποιμνίων. Ὡς δὲ ἀνέμου πνεύσαντος, ἡ δορὰ περιηρέθη, καὶ γυμνὸς ὁ ὄνος ἦν, τότε πάντες ἐπιδραμόντες ξύλοις καὶ ῥοπάλοις αὐτὸν ἔπαιον.

Ὅτι πένης καὶ ιδιότης ὧν μὴ μιμοῦ τὰ τῶν πλουσίων, μὴ ποτε καταγελασθῆς καὶ κινδυνεύῃς τὸ γὰρ ξένον ἀνοίξειον.

258. A bálványt vivő szamár.

Valaki bálvánnyal terhelt szamarat vezetett. Mint-hogy a találkozóknál sokan térdet hajtottak, a szamár azt vélve, hogy a parlagiak őt imádják, felfuvalkodott s ugrándozott, hogy az istent majd elejté. Azonban rá huzván gazdája fütykösével monda neki: Istent vivő szamár vagy, nem pedig istenek osztályosa!

Baromi embereket, másokéival pompázókat jellemző mese.

259. A szamár és oroslánbőr.

Az oroslánbőrbe öltözött szamarat mind oroslánnak vélték. Emberek és nyájak egyiránt szaladtak tőle. De hogy a lengedező szél a bőrt lekaptá róla, és a szamár meztelen maradt; ekkor botokkal és dongókkal neki esve döngették.

Ha szegény és közember vagy, ne utánozd a dúszakat, nehogy kacajnak tárgya légy és megessél.

260. Ὄνος καὶ Λύκος.

Ὄνος πατήσας σκόλοπα χολὸς εἰστήκει. Λύκον δὲ ιδὼν, ἔφη αὐτῷ, ὦ λύκε, ἰδοὺ ἐκ πόνου ἀποθνήσκω, καὶ δεῖ μέ σου γενέσθαι δεῖπνον, ἢ γυπῶν, ἢ κοράκων. Χάριν δὲ μίαν αἰτῶ σε, ἐξελεῖν πρῶτον τὸν σκόλοπα ἐκ ποδός μου, ὅπως μὴ μετὰ πόνου τεθνήξωμαι. Ὁ δὲ λύκος ἄκροις ὀδοῦσι δακῶν τὸν σκόλοπα ἐξεῖλεν. Ὁ δὲ ὄνος λυθεὶς τοῦ πόνου, ἐπὶ τὸν λύκον χάσκοντα λακτίσας φεύγει, ῥίνας καὶ μέτωπον καὶ ὀδόντας συνθλάσας. Ὁ δὲ λύκος ἔφη, Οἴμοι, δικαίως πάσχω, ὅτι μάγειρος εἶναι μαθὼν τὸ πρῶτον νῦν ἰππίατρος ἐθέλησα γενέσθαι.

Ὅτι τινὲς διπλοῖς κινδύνοις περιπεσόντες, καὶ τοῖς ἐχθροῖς ὠφελεῖν πειρωμένοις δολίως ἀνταμοιβὴν κακὴν παρέσχον.

261. Οὐρά καὶ Μέλη ὄφραως.

Οὐρά ποτε ὄφραως ἡξίου πρώτη προάγειν καὶ βαδίζειν. Τὰ δὲ λοιπὰ μέλη ἔλεγον, Πῶς χωρὶς ὀμμάτων καὶ ῥινὸς ἡμᾶς ἄξεις, ὡς καὶ τὰ λοιπὰ ζῶα; Ταύτη δὲ οὐκ ἔπειθον, ἕως τὸ φρονοῦν ἐνικήθη. Ἡ οὐρά δὲ ἤρχε καὶ ἤγε, σύρονσα τυφλὴ πᾶν τὸ σῶμα, ἕως εἰς βάραθρον πετρῶν ἐνεχθεῖσα, τὴν ῥάχην καὶ πᾶν τὸ σῶμα ἐπληγεν. Σαίνουσα

260. A szamár és farkas.

A fába taposott szamár sántán állott. Látván a farkast monda neki: Oh farkas, ime meghalok e fájdalomban, s neked vagy a sasoknak vagy a hollóknak étke leszek. Egy szivességet kérnék tőled: vedd ki előbb lábamból a tövist, hogy ne kinosan haljak meg. A farkas fogai végső végével kiharapta a tövist. A bajtól menekült szamár most megrugván a szájtátva álló farkast, és orrát, fogait és homlokát összezuzván, elszaladt. Szólt a farkas: Jaj de megérdemlem, hogy kuktának tanulván ki, baromorvos vágytam lenni!

Hogy némellyek, kik kettes veszélybe jutnak, el-lenségeiknek, bár hasznokat akarják, rossz kölcsönt fizetnek.

261. A kigyó farka és tagjai.

Egyszer a kigyó farka vezetést s előljárást igényelt. A többi tagok mondták: Hogy vezetsz bennünket szemek és orr nélkül, mint a többi állatok tesznek? De mind hiába, míg az ész legyőzetett. A fark kalauzolt és vezérelt, vakon hurcolván az egész testet: míg nem sziklabarlangba zuhanván, mind a gerincet

δὲ ἰκέτευε τὴν κεφαλὴν λέγουσα, Σῶσον ἡμᾶς, εἰ θέλεις, δέσποινα· τῆς κακῆς γὰρ ἔριδος ἐπειράθην.

Ἄνδρας δολίους καὶ κακοὺς καὶ τοῖς δεσπόταις ἐπανισταμένους ὁ λόγος ἐλέγχει.

262. Ὅφις, Γαλῆ καὶ Μῦες.

Ὅφις καὶ γαλῆ ἐν τινι οἰκίᾳ ἐμάχοντο. Οἱ δὲ ἐκεῖσε μῦες, ἀεὶ καταναλισκόμενοι ὑπὸ ἀμφοτέρων, ὡς ἐθεάσαντο αὐτοὺς μαχομένους, ἐξῆλθον βαδίζοντες. Ἰδόντες δὲ τοὺς μῦας, τότε ἀφέντες τὴν πρὸς ἀλλήλους μάχην ἐπ' ἐκείνους ἐτράπησαν.

Οὕτω καὶ οἱ ἐν ταῖς τῶν δημαγωγῶν στάσεσιν αὐτοὺς παρεμβάλλοντες λανθάνουσιν αὐτοὶ ἐκατέρων παρανάλωμα γενόμενοι.

263. Παιδίον ἐσθίον σπλάγχνα.

Βοῦν τινες ἐπ' ἀγρῷ θύσαντες, τοὺς συγγενεῖς ἐκάλεσαν. Ἐν δὲ τούτοις ἦν καὶ γυνὴ πενιχρά, μεθ' ἧς καὶ ὁ παῖς. Τὸ δὲ παιδίον τῶν κρεῶν πλήσας τὴν γαστέρα, καὶ ὀδυνόμενος ἔλεγεν, ὦ μῆτερ, τὰ σπλάγχνα. Ἡ δὲ εἶπεν, Οὐχὶ τὰ σά, τέκνον, ἀ δὲ κατέφαγες.

mind a többi testet megsértette. Csóválkozva esdeklett most a fejnek: Szabadíts ki bennünket asszonyom, ha szeretsz, megtanított engem a visszavonás!

Csalárd, gaz, uraik ellen lázongó emberek leckéje.

262. A kigyó, macska és egerek.

Egy háznál a kigyó és macska háboruságban élt. Az ottani, eddig mindkettő által pusztított egerek, sejtén a viaskodókat, előjöttek sétálni. Amazok, hogy az egereket látták, véget vetvén a párharcnak, ezek ellen fordultak.

Így azok, kik népfőnökök villongásaiba keverednek, mindkét résznek martalékaivá lesznek.

263. A beleket evő gyermek.

Némelly a mezőn tulkot áldozók meghívák rokonait. Köztök egy szegény asszony is volt fiastúl. A fiu megterhelvén hasát hússal, és gyomrát fájtatván, monda: Anyám, a belem! Mire amaz: Nem tiéd, fiam, hanem a mit megettél!

Ὁ λόγος πρὸς ἄνδρα χρωφειλέτην, ὅστις ἐτόι-
μως τὰ ἀλλότρια λαμβάνων, ὅταν ἀπαιτηθῆ, οὕτως
ἀχθεταί, ὡς οἰκοθεν προϊέμενος.

264. Παῖς ἀκρίδας θηρεύων καὶ Σκόρπιος.

Παῖς πρὸ τοῦ τείχους ἀκρίδας ἐθήρευε. Πολ-
λὰς δὲ συλλαβὸν, ὡς ἐθεάσατο σκόρπιον, νομίσας
ἀκρίδα εἶναι, κοιλάνας τὴν χεῖρα, οἷός τε ἦν κατα-
φέρειν αὐτόν. Καὶ ὅς τὸ κέντρον ἐπάρας εἶπεν,
Εἶθε γὰρ τοῦτο ποιήσεις, ἵνα καί, ἄς συνείληφας
ἀκρίδας, ἀποβάλῃς.

Ὅτι καλὸν καὶ τὰ ἐναντία γινώσκειν, καὶ τὸ
μὲν καλὸν τιμᾶν, τὸ δὲ κακὸν ἐκφεύγειν.

265. Παῖς καὶ Πατήρ.

Υἱὸν τις γέρον δειλὸς μονογενῆ ἔχων γενναῖον,
κνηγῆσαι ἐφιέμενον, εἶδε τοῦτον καθ' ὑπνοῦς
ὑπὸ λέοντος ἀναλωθέντα. Φωβηθεῖς δέ, μήπως
ὁ ὄνειρος ἀληθεύει, οἴκημα κάλλιστον καὶ μετέωρον
κατεσκεύασεν, κάκεισε τὸν υἱὸν καταγαγὼν ἐφύλατ-
τεν. Ἐξωγράφησεν δὲ ἐν τῷ οἰκίματι πρὸς τέρψιν
τοῦ υἱοῦ παντοῖα ζῶα, ἐν οἷς ἦν καὶ λέων. Ὁ δὲ
ταῦτα ὁρῶν, πλείονα λύπην εἶχε. Καὶ δήποτε

Adós embernek, ki mohón szedi fel másét, s ha megvétetik rajta, úgy veszkődik, mintha sajátját rabolnák.

264. A kabócázó fiú és skorpió.

A fiú kőfalon kívül kabócákat fogdosott. Miután sokat összefogott, hogy egy skorpiót megláta, kabócának véltve azt, kiterjesztett tenyerével mármár leütötte. A skorpió fulánkját kiöltve: Bárcsak, mondá, tennéd; hogy fogott kabócáidat is veszítsd!

Hogy jó az ellenkezőket ismerni, és a jót ugyan becsülni, a rosztat pedig kerülni.

265. A fiú és atya.

Egy boldogtalan öregnek egyetlen, a vadászatba igen szerelmes fia levén, azt álmodta, hogy megölte az oroszlán. Félelmében tehát, nehogy álma valósuljon, igen szép és magas lakot épített, s ebbe zárva őrzé fiát. Az ifjúnak multságaul mindenféle állatokat festetett a házban, többi közt oroszlánt is. Mellyeket szemlélvén ez, még inkább bánkódott. És im

πλησίον τοῦ λέοντος στάς εἶπεν, ὦ κάκιστον θη-
ρίον, διὰ σέ καί τόν ψευδῆ ὄνειρον τοῦ ἐμοῦ πα-
τρός τῆδε τῆ οικίας κατεμβλήθην, ὡς ἐν φρουρᾷ.
Τί σοι ποιήσω; Καί εἰπὼν ἐπέβαλε τῷ τείχει τὴν
χεῖρα, ἐκτυφλῶσαι τὸν λέοντα. Σκόλοψ δὲ τῷ
δακτύλῳ αὐτοῦ ἐμπαγείς ὄγκωμα καὶ φλεγμονὴν
μέχρι βουβῶνος εἰργάσατο. Πυρετὸς δὲ ἐπιγενό-
μενος αὐτῷ θάπτον τοῦ βίου μετέστησεν. Ὁ δὲ
λέων καὶ οὕτως ἀνήρηκε τὸν παῖδα, μηδὲν τῷ τοῦ
πατρὸς σοφίσματι ὠφεληθέντα.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι οὐδεὶς δύναται τὸ μέλλον
ἐκρυγεῖν.

266. Πατήρ καὶ θυγατέρες.

Ἐχων τις δύο θυγατέρας, τὴν μὲν κηπωρῶ
ἐξέδωκε πρὸς γάμον, τὴν δὲ ἑτέραν κεραμεῖ. Χρό-
νου δὲ προελθόντος, ἤκεν πρὸς τὴν τοῦ κηπωροῦ,
καὶ ταύτην ἠρώτα, πῶς ἔχοι, καὶ ἐν τίνι αὐτοῖς
εἶη τὰ πράγματα. Τῆς δὲ εἰπούσης, πάντα μὲν
ἀδύπως χειμῶν γένηται καὶ ὄμβρος, ἵνα τὰ λάχανα
ὀξυρδέουσι. Μετ' οὐ πολὺ πρὸς τὴν τοῦ κεραμέως,
ἀκαὶ οὕτως ἐπυρθάνετο, πῶς ἔχοι. Τῆς δὲ, τὰ μὲν
κάλλα μὴ ἐνδεῖσθαι εἰπούσης, τοῦτο δὲ μόνον εὔχε-
σθαι, ὅπως αἰθρία τε λαμπρὰ ἐπιμείνη, καὶ λαμ-

egyszer közelében állván az oroszlánnak: Aha kárhozott vad, mondá, miattad és atyám hazug álma miatt vettem e házba, mint tömlöcbe; mit csináljak veled? Így szólván, falnak lökte kezét, megvakítani az oroszlánt. De egy kezébe ment szálka egész ágyékig ható daganatot és gyuladást okozott neki; aztán kilelte a hideg, mellyben hamar elhúnyt. Az oroszlán tehát így is megölte az ifjat, atyja okoskodása nem használván semmit!

Jelenti a mese, hogy jövődjét senki el nem kerülheti.

266. Az atya és leányai.

Egy embernek két leánya lévén, egyikét kertészhez, másikat fazekashoz adta férjhez. Idővel meglátogatván a kertésznét, kérdezősködött tőle, hogyan mikép folynak dolgaik. Ez azt felelte, hogy nekik mindenök van, csak azt kérik isteneiktől, hogy bár eső lenne, s a vetemények megáznának. Aztán nem sokára a fazekasnét is megkeresvén, kérdezte, hogy van. Ez elmondá, hogy különben semmi szükségét sem látnak, hanem csak azért imádkoznak, bár e jó

πρὸς ἥλιος, ἵνα ξηρανθῇ ὁ κέραμος, ὁ δὲ εἶπεν πρὸς αὐτήν, Ἐὰν οὖν σὺ μὲν εὐδίαν ἐπιζητῆς, ἡ δὲ ἀδελφή σου χειμῶνα, ποῖα οὖν ὑμῖν εὖξομαι.

Ὅτι οἱ ἀνομοίοις πράγμασιν ἐπιχειροῦντες εἰκότως περὶ ἐκάτερα πταίουσιν.

267. Παις ψεύστης.

Παιδίον τὰ πρόβατα νέμων, ὡς λύκον ἐρχόμενον πρὸς διαφθορὰν ὄρων, ἐπικαλούμενος τοὺς ἀγρότας ἔλεγε, Βοηθεῖτε, ὧδε ἐρχεται λύκος. Οἱ δὲ ἀγρόται τρέχοντες τοῦτον εὗρισκον μὴ ἀληθεύειν. Τοῦτο δὲ ποιήσαντος πολλάκις, εὗρισκον ψευδόμενον. Μετὰ δὲ ταῦτα τοῦ λύκου προσελθόντος, καὶ τοῦ παιδὸς βοῶντος, Λεῦτε, λύκος, οὐκέτι τις ἐπεπιστεύκει προσδραμεῖν αὐτῷ καὶ βοηθῆσαι. Ὁ δὲ λύκος εὐρηκῶς ἄδειαν, τὴν ποιμνὴν πᾶσαν διέφθειρεν εὐκόλως.

Ὅτι τοσοῦτον ὄφελος τῷ ψεύστῃ, ὅτι καὶ ἀληθῆ λέγων πολλάκις οὐ πιστεύεται.

idő szolgálna, hogy a cserép megszáradna. Szólott az atya neki erre: Hát, ha te derűt, véred pedig borút ohajt, én nektek mit kívánjak?

Hogy az egyenetlen dolgokba fogók méltán sülnek fel mindkét részről.

267. A hazug fiú.

Egy juhász fiú, mintha rablani jövő farkast látna, kiáltozott a parlagon: Segítség! a farkas! A szaladó parlagiak nem találták kiáltását igaznak. Miután ezt többször ismételte, hazugnak tapasztalák. Azonban egyszer a farkas igazán megjelenván, a fiúnak „jertek, farkas!” kiáltásait nem hitte senki, sem nem ment segítségére. A farkas tehát bátorságban levén kedvére rombolt a nyáj egészében.

Az a hazug haszna, hogy gyakran igaz szavának sem hisznek.

268. Πίθηκοι.

Τοὺς πιθήκους φασὶ δύο τίκτειν, καὶ τὸν μὲν ἕτερον στέργειν, καὶ μετ' ἐπιμελείας τρέφειν, τὸν δὲ ἕτερον μισεῖν. Συμβαίνει δὲ κατὰ τινα τύχην, τὸν μὲν ἐπιμελούμενον καὶ ἀγκαλιζόμενον παρὰ τῆς μητρὸς ἀποπνίγεσθαι, τὸν δὲ ὀλιγωρούμενον ἐκτελεῖσθαι.

Ὁ λόγος δηλοῖ, ὅτι πάσης προνοίας ἡ τύχη δυνατωτέρα.

269. Πλέοντες.

Ἐμβάντες τινὲς εἰς σκάφος ἔπλεον. Γενομένων δὲ αὐτῶν πελαγίων, συνέβη χειμῶνα ἐξαισίον γενέσθαι, καὶ τὴν ναῦν μικροῦ καταδύεσθαι. Τῶν δὲ πλεόντων ἕτερος περιρῶνξάμενος τοὺς πατρώους θεοὺς ἐπεκαλεῖτο μετὰ οἰμωγῆς καὶ στεναγμῶν, χαριστήρια ἀποδώσειν ἐπαγγελλόμενος, ἐὰν περισωθῶσι. Πανσαμένου δὲ τοῦ χειμῶνος, καὶ πάλιν γαλήνης γενομένης, εἰς εὐωχίαν τραπέντες ὀρχοῦντό τε καὶ ἐσκίρτων, ἅτε δὴ ἐξ ἀπροσδοκίτου κινδύνου διαπεφευγότες. Καὶ στερόδος ὁ κυβερνήτης ὑπάρχων ἔφη πρὸς αὐτούς, Ἄλλ', ὦ φίλοι, οὕτως καὶ ἡμᾶς γεγηθῆναι δεῖ, ὡς πάλιν, ἐὰν τύχοι, χειμῶνος ἔσομένου.

268. A majmok.

Mondják, hogy a majom kettőt kölykezik, melyeknek egyikét szereti, s gondosan ápolja, másikat pedig gyűlöli. Azonban megtörténik, hogy a dajkált és ölelgetett anyja által megfojtatik, az elhanyagolt ellenben felnövekszik.

Jelenti, hogy minden tanácsnál többet ér a szerencse.

269. A hajók.

Némellyek ladikban eveztek. Hogy a tengersikra jutottak, kemény vihar támadt, s a csolnak majd elmerült. A hajók egyike ide s tova löködvén, sírva és zokogva kérte őseinek isteneit, s hálaáldozatot ígért, ha menekszik. A mint a szél megszűnt, és ismét csend lett, mindnyájan tivornyához fogva táncoltak és ugrándoztak, hogy a váratlan bajon túlestek. A szilárd kormányos azonban szólt hozzájuk: Barátim, úgy kell vigadnunk, hogy, ha úgy esik, ismét vihar lehet!

Μὴ σφόδρα κατεπαίρεσθαι ταῖς εὐτυχίαις ὁ μῦθος διδάσκει, τῆς τύχης τὸ εὐμετάβλητον ἐννοουμένους.

270. Πλούσιος καὶ Βυρσεύς.

Πλούσιος βυρσεῖ παραπλησιάζων τις, καὶ μὴ δυνάμενος τὴν δυσωδίαν φέρειν, ἐπέκειτο αὐτῷ, ἵνα μεταβῇ. Ὁ δὲ ἀνεβάλλετο, λέγων μετ' ὀλίγον χρόνον μεταβήσεσθαι. Τοῦδε συνεχῶς γιγνομένου, συνέβη, χρόνου διελθόντος, ἐν συνηθείᾳ γενόμενον, τὴν δυσωδίαν μηκέτι ἐνοχλεῖν.

Ὁ λόγος δηλοῖ, ὅτι ἡ συνήθεια τῶν πραγμάτων τὰ δυστυχῆ καταπραΰνει.

271. Ποιμὴν καὶ Κύν.

Μάνδρας εἶσω πρόβατα ποιμὴν εἰσάγων λύκον ἤμελλε λεληθότως συγκλεῖσαι, εἰ μὴ κύων ἰδὼν τοῦτον εἶπε πρὸς τὸν ποιμένα, Πῶς, τὰ πρόβατα σῶσαι θέλων, τόνδε τὸν λύκον συνεισάγεις τῇ ποιμνῇ;

Ne igen bizni szerencsés helyzetünkhöz tanít e mese, a szerencse ingatagságát meggondolva.

270. A gazdag és timár.

Egy gazdag ember szomszédságban lakott a timárral, s a rossz bűzt nem szenvedhetvén, sürgette ezt, távoznék el onnan. Ez halaszgatá, s kis idő múlást elköltözni ígérkezett. De a dolog huzamost így menvén, idő jártával úgy hozzá szokott, hogy a bűzt fel sem vette.

Jelenti a mese, hogy kellemetlen helyzetünkkel kibékéltet a hozzászokás.

271. A juhász és ebe.

Akolba hajtván nyáját a juhász, bizonyosan bezárta volna közéjük a farkast is, ha ezt látva nem szól az eb: Hogyan? ha juhaidat szereted, ne vidd be a farkast velök!

Ὅτι μεγίστην βλάβην καὶ θάνατον οἶδε προσφέρειν ἢ τῶν κακῶν συνουσία.

272. Ποιμὴν καὶ Κύων.

Ποιμὴν ἔχων κύνα παμμεγέθη, τούτῳ εἰώθει τὰ ἔμβρονα καὶ τὰ ἀποθνήσκοντα τῶν προβάτων παραβάλλειν. Καὶ δήποτε εἰσελθούσης τῆς ποιμνης, ὁ ποιμὴν θεασάμενος τὸν κύνα προσίοντα τοῖς προβάτοις, σαίνοντα αὐτά, εἶπεν, Ἄλλ', ὦ οὔτος, ὁ θέλεις σὺ τούτοις, ἐπὶ τῇ σῇ κεφαλῇ γένοιτο.

Πρὸς ἄνδρα λόγοις μὲν φίλον φαινόμενον, πονηρὰ δὲ κατὰ νοῦν βουλευόμενον.

273. Ποιμὴν καὶ Λυκιδεῖς.

Ποιμὴν εὐρῶν λυκιδεῖς, τούτους μετὰ πολλῆς ἐπιμελείας ἀνέτρεφεν, οἰόμενος, ὅτι τελειωθέντες οὐ μόνον τὰ ἑαυτοῦ πρόβατα τηρήσουσιν, ἀλλὰ καὶ ἕτερα ἀρπάζοντες αὐτῷ οἴσουσιν. Οἱ δέ, ὡς τάχιστα ἠϋξήθησαν, ἀδείας τυχόντες πρῶτον αὐτοῦ τὴν ποιμνην διαφθεῖρειν ἤρξαντο. Ὁ δὲ ἀναστενάξας εἶπεν, Ἄλλ' ἔγωγε δίκαια πέπονθα· τί γὰρ τούτους νηπίους ὄντας ἔσωζον, οὓς ἔδει καὶ ἠϋημένους ἀναιρεῖν;

Hogy legnagyobb kárt, sőt halált is okozhat a roszak társasága.

272. A juhász és kuvasz.

A juhásznak igen nagy komondora levén, az elvetélt és elhullott juhokat ennek szokta oda vetni. Egyszer azonban, midőn a nyáj bement, látván a marhához közelítő s annak farkat csóváló kuvaszt, mond a pásztor: Hallod-e, mit ezeknek kívánsz, szálljon a fejedre!

Szólag jónak látszó, de magát roszon törő emberre.

273. A juhász és farkaskölykek.

A farkaskölykeket találó juhász nagy gonddal nevelé azokat, remélve, hogy, ha megnőttek, nem csak saját juhait őrzendik, de még másokat is lopnak neki. Ezek azonban, mihelyt felcseperedtek, legelőszőr is az ő nyáját kezdték pusztítani. Mire sohajtott a pásztor. Megérdemlem, mert miért kedveztem nekik kicsinyekül, holott nagyokul is meg kellett volna ölnöm!

274. Ποιμήν καὶ Σκύλαξ.

Ποιμήν σκύλακα εἶωθε τρέφειν ἐκ τῶν θνη-
σκόντων προβάτων. Καὶ δήποτε ἐγγὺς ἀμνάδος
νοσοῦσης ἰστάμενον εἶδε τὸν κύνα κατηφῆ καὶ δο-
κοῦντα δακρῦειν, καὶ ὁμαλίζων αὐτὸν εἶπεν, Κα-
λῶς ποιεῖς συμπαθῶν, πλὴν ἀλλὰ μὴ γένηται μηδὲ
συμβῆ, ὅπερ θέλεις.

Ὅτι τοιοῦτος πᾶς ἐστίν, ὃς κληρονόμος ἐστίν.

275. Προμηθεὺς καὶ Ἄνθρωποι.

Προμηθεὺς κατὰ πρόσταξιν τοῦ Διὸς ἀνθρώ-
πους ἐπλασε καὶ θηρία. Ὁ δὲ Ζεὺς θεασάμενος
πολλῶ πλείονα τὰ ἄλογα ζῶα, ἐκέλευσεν αὐτὸν
τῶν θηρίων τινὰ διαφθείραντα ἀνθρώπους μετα-
τυπῶσαι. Τοῦ δὲ τὸ προσταχθὲν ποιήσαντος,
συνέβη τοὺς ἐκ τούτων πλασθέντας τὴν μὲν μορ-
φὴν ἀνθρώπων ἔχειν, τὰς δὲ ψυχὰς θηριώδεις.

Ἐλεγχον ὁ μῦθος ἔχει πρὸς ἀνδρας θηριώδεις
καὶ ὀργίλους.

274. A juhász és kutyakölyök.

Egy juhász elesett juhaival szokta táplálni a kutyakölyket. Egyszer ezt egy beteg báránynál szomorún és mintha könnyezne látván állni, megsimogatva szólítja: Jól teszed, hogy sajnálkozol, de távol legyen, a mit akarsz!

Hogy minden örökös ilyen.

275. Prometheus s az emberek.

Prometheus Zeus parancsából embert s barmokat teremtett. Látván Zeus, hogy az oktalan állatok sokkal többen, meghagyta neki, rontana el némely barmokat, s alakítsa emberekké. Prometheus szót fogadott. Így történt, hogy az ilyen átalakított teremtmények képre ugyan emberek, de lélekben baromiak.

Vad és mérges férfiakat sujtó mese.

276. Ρόδον καὶ Ἀμάραντον.

Ῥόδῳ παραφνὲν ἀμάραντον ἔφη πρὸς αὐτό
Οἶον ἄνθος εὐπρεπὲς εἶ, ποθητὸν καὶ θεοῖς καὶ,
ἀνθρώποις. Μακαρίζω σε τοῦ κάλλους καὶ τῆς
εὐωδίας. Τὸ δὲ εἶπεν, Ἐγὼ μὲν, ὦ ἀμάραντον,
πρὸς ὀλίγον καιρὸν ζῶ, καί, κἂν μηδεὶς κόψη με,
τήκομαι, σὺ δὲ ἀνθεὶς ἀεὶ καὶ ζῆς οὕτω νέον.

Ὅτι κρεῖσσον ὀλιγαρχούμενόν τινα διαμένειν, ἢ
πρὸς ὀλίγον τρυφήσαντα μεταβολῆς δυστυχοῦς
τυχεῖν, ἢ καὶ ἀποθανεῖν.

277. Σφήξ καὶ Ὄφεις.

Σφήξ ἐπὶ κεφαλὴν ὄφεως καθιστᾶσα καὶ
συνεχῶς τῷ κέντρῳ πλήττουσα ἐχείμαζεν. Ὁ δὲ
περιόδυνος γενόμενος καὶ τὸν ἐχθρὸν οὐκ ἔχων
ἀμύνεσθαι, ἐξελθὼν ἐν τῇ ὁδῷ, καὶ ἰδὼν ἄμαξαν
ἐρχομένην, τὴν κεφαλὴν τῷ τρόχῳ ὑπέβηκε φά-
σκων, Συναπόλλυμαι τῷ ἐχθρῷ.

Πρὸς τοὺς συγκινδυνεύειν τοῖς ἐχθροῖς πειρω-
μένους.

276. A rózsa és amarant.

A rózsa mellett tenyésző amarant szólt amannak:
Milly gyönyörű, istenek s emberek előtt kedves virág
vagy! Boldogollak téged szépségedért s illatodért.
Melly felele: Oh amarant, én kis ideig élek, s ha sen-
ki nem tör is, elhervadok; te pedig örökké virító s illy
ifjú vagy!

Hogy jobb kevéssel beérni, mint kissé kéjelve
szerencsétlen változásokra jutni, vagy el is veszni.

277. A darázs és kigyó.

A kigyó fején állva szüntelen bökdöste azt a darázs
fulánkjával. A kigyó szörnyű fájdalmában, ellenségé-
vel nem tudván hova lenni, kiment az útra, s hogy
egy arra haladó szekeret meglátott, fejét kereke alá
nyujtva mondá: Ellenségemmel hadd veszszek!

A bántóikkal együtt megromlani készekhez.

278. Ταῦρος καὶ Τράγος.

Λέοντα φεύγων ταῦρος εἰσηλθεν εἰς σπήλαιον. Τράγος δὲ τοῦτον τοῖς κέρασιν ἐξώθει. Ὁ δὲ εἶπεν, Οὐ σέ, ἀλλὰ τὸν λέοντα φοβοῦμαι. Ἐπεὶ παρῆλθε τὸ θηρίον, καὶ τότε γνώσῃ, τίς ἡ δύναμις ταύρου καὶ τράγου.

Ἔστι πολλάκις καὶ δυνατοὺς ἄνδρας αἱ συμφοραὶ ταπεινοῦσι τὰς ἐξ εὐτελῶν καὶ δειλῶν αἰκίας ὑπομένειν.

279. Τέττιξ καὶ Ἀλώπηξ.

Τέττιξ ἐπὶ τινος ὑψηλοῦ δένδρου ἦδεν. Ἀλώπηξ δὲ βουλομένη αὐτὸν καταφαγεῖν, τοιοῦτον ἐπενόησεν ἄντικρυς σταῖσα ἐθαύμασεν αὐτοῦ τὴν ἐνφωνίαν, καὶ παρεκάλει καταβῆναι, λέγουσα, ὅτι ἐπεθύμει θεάσασθαι, πηλίκον ζῶον τηλικαῦτα φθέγγεται. Κακῆϊνος ὑπονοήσας ἀπάτην πρὸς τὴν ἀλώπεκα ἔφη, Ἀλλὰ πεπλάνησαι, ὦ αὐτή, εἰ ὑπέλαβες με καταβήσεσθαι ἐγὼ γὰρ ἀπ' ἐκείνου ἀλώπεκος φυλάττομαι, ἀπ' οὗ ἐν ἀφοδεύματι ἀλώπεκος πτερὰ τέττιγος ἐθεασάμην.

Ἔστι τοὺς φρονίμους τῶν ἀνθρώπων αἱ τῶν πέλας συμφοραὶ σοφρωνίζουσιν.

278. A bika és bak.

Az oroszlántól futó bika egy barlangba rejtezett. Itt egy bak lökdöste őt kifelé szarvaival. Szólt ez neki: Nem tőled, de az oroszlántól félek. Ha elmegy a fenevad, meglátod te, mi különbség van bika s bak közt.

Hogy gyakran hatalmas embereket is kényszerítnek a megálázó esetek csekély s hitvány férfiak bánatalmait tűrni.

279. A tücsök és róka.

A tücsök magas fán énekelt. A róka, hogy megehesse, illyest gondolt ki: megállván átellenben, álmélkodott annak szép hangján, és kérte, jöjön alá, mert szeretné látni, micsoda állat az, kinek ekkora éneke van. De amaz gyanítván a cselt, monda: Oh jámbor, hibázol, ha azt hiszed, hogy lecsalsz; mert azóta mindig tartok a rókáktól, hogy egy róka szükségében tücsöknek szárnyait láttam.

Hogy okos ember felei kárán tanul.

280. Τοξότης καὶ Λέων.

Ἀνῆλθέ τις εἰς ὄρος τοξικῆς ἔμπειρος κνη-
γῆσαι. Πάντα δὲ τὰ ζῶα τοῦτον θεασάμενα ἔφυ-
γον. Λέων δὲ μόνος προσεκάλει αὐτὸν εἰς μάχην.
Ὁ δὲ βέλος πέμψας καὶ τὸν λέοντα βαλὼν ἔφη,
Δέξαι καὶ ἴδε τὸν ἐμὸν ἄγγελον, οἷός ἐστι, καὶ
τότε ἐγὼ ἐπέρχομαί σοι. Ὁ δὲ λέων βληθεὶς ὄρ-
μησε φεύγειν. Ἀλώπεκος δὲ τούτῳ θαρρόειν καὶ
μὴ φεύγειν λεγούσης, ὁ λέων ἔφη, Ὡ αὐτή, οὐδα-
μῶς με πλανήσεις· ὅπου γὰρ τοιοῦτον πικρὸν ἄγ-
γελον ἔχει, ἐὰν αὐτὸς ἐπέλθῃ, οὐκ ἂν ὑποίσω.

Ὁ μῦθος δηλοῖ μηδαμῶς πλησιάζειν τοὺς πό-
ρωθεν χαλεπὰ πράττοντας.

281. Τράγος καὶ Ἄμπελος.

Τράγος ἐν τῇ ἐκβολῇ τοῦ ἀμπέλου τὴν βλάστην
ἔτρωγε. Τούτῳ δὲ προσεῖπεν ἡ ἄμπελος, Τί με
βλάπτεις, μὴ οὐκ ἔστι χλοή; ὅμως, ὅσον σου θυνο-
μένου οἴνον χρήζουσιν, ἐγὼ παρέξω.

Ὅτι καὶ τοὺς ἀχαρίστους καὶ βουλομένους τοὺς
φίλους πλεονεκτεῖν ἐλέγχει ὁ λόγος.

280. Az ijász és oroszlán.

Az ügyes ijász vadászni ment fel a hegyre. Látára minden állat futott, csak az oroszlán hívta párbajra. De ez nyilat löve, s az oroszlánt lelve, monda: Fogadd először postámat, s lássad minő, majd azután magam megyek. A megsebhedt oroszlán futásnak eredt. Út közben a róka szavaira, hogy vegyen vérszemet, s ne szaladjon, mondá: De héka, rá nem szedsz; mert, ha postája is ilyen, ha maga jó, meg nem vallom!

Tanít a mese, soha se idézgetni a távolról is kárteköny ellenséget.

281. A bak és szőlőtő.

A bak szőlőfakadáskor a rügyeket rágcsálta el. Szólott a tőke hozzá: Mit bántasz, nincs-e fű? Várj, annyit csak termék, mennyi áldozóidnak kell!

Hogy a hálátlanokat és feleiket rászedni akarókat érdekli e mese.

282. Ὑαίνα καὶ Ἀλώπηξ.

Τὰς ὑαίνας φασὶ παρ' ἐνιαυτὸν, ἀλλασσομένης αὐτῶν τῆς φύσεως, ποτὲ μὲν ἄρσενας, ποτὲ δὲ θηλείας γενέσθαι. Καὶ δὴ ὑαίνα θεασαμένη ἀλώπεκα ἐμέμμετο αὐτήν, ὅτι φίλην θέλουσαν, αὐτῇ γενέσθαι οὐ προσίεται. Κακείνη ὑποτυχοῦσα εἶπεν, Ἀλλ' ἐμέ μὴ μέμφου, τὴν δὲ σὴν φύσιν, δι' ἣν ἀγνοῶ, πότερον ὡς φίλη, ἢ ὡς φίλω σοι χρήσομαι.

Πρὸς ἄνδρα ἀμφίβολον.

283. Ὑ α ι ν α ι.

Τὰς ὑαίνας φασὶ παρ' ἐνιαυτὸν ἀλλάττειν τὴν φύσιν, καὶ ποτε μὲν ἄρσενας γενέσθαι, ποτὲ δὲ θηλείας. Καὶ δὴ ποτε ἄρσην ὑαίνα θηλεία παρὰ φύσιν διετέθη. Ἡ δὲ ὑποτυχοῦσα ἔφη, Ἀλλ', ὦ οὔτος, μὴ ταῦτα πράττε, ὡς ἐγγὺς τὰ αὐτὰ πεισόμενος.

Πρὸς ἄρχοντας λογοθετοῦντας τοὺς ὑπ' αὐτοῦς, καὶ πάλιν ἐκ τοῦ συμβεβηκότος τούτους ὑπ' ἐκείνων λογοθετουμένους.

282. A hiéna és róka.

Mondják a hiénákról, hogy évenként nemet változtatva, majd hímek majd nőstények. Egyszer a hiéna rókát látván hurogatta azt, hogy, holott szeretője akar lenni, nem fogadja. Válaszolt amaz neki: Ne engem hurogass, de nemedet, mely szerint nem tudom, barátnéul-e vagy barátul élvezzelek.

Változékony férfiúnak.

283. A hiénák.

Mondják a hiénákról, hogy évenként nemet változtatnak, és majd hímekké majd nőstényekké lesznek. Egyszer a hím hiéna természet ellen tett a nőstény-nyel. Szólt ez neki: Izé, ne csináld azt, mit ma holnap szenvedned kell.

Az alattvalóikat számadásra vonó főnököknek, és viszont, ha úgy esik, az ezeket számoltató amazoknak.

284. Φαλακρός Ἰππεύς.

Φαλακρός τις ξένας τρίχας τῇ ἑαυτοῦ περιθῆεις κεφαλῇ ἵππευεν. Ἄνεμος δὲ φυσήσας ἀφεῖλε ταύτας. Γέλωσ δὲ πλατὺς τοὺς παρεστῶτας εἶχεν. Κάκεινος εἶπε τοῦ δρόμου παύσας, Τὰς οὐκ ἐμὰς τρίχας τί ξένον φεύγειν με, αἰ καὶ τὸν ἔχοντα ταύτας, μεθ' οὗ καὶ ἐγεννήθησαν, κατέλιπον;

Ὅτι μηδεὶς λυπεῖσθω συμφοραῖς ἐπελθούσαις αὐτῷ· ὁ γὰρ γεννηθεὶς οὐκ ἔσχεν ἐκ φύσεως, τοῦτο οὐδὲ παραμένει. Γυμνοὶ γὰρ ἦλθομεν οἱ πάντες, γυμνοὶ οὖν ἀπελευσόμεθα.

285. Χαλκεὺς καὶ Κύων.

Ἦν τις χαλκεὺς κυνάριον κερτημένος. Τοῦ δὲ χαλκεύοντος, ὁ κύων ἐκοιμᾶτο, πάλιν δὲ ἐσθίοντος, ἐγρηγόρει. Καὶ ὁ χαλκεὺς ὄστουν ῥίψας αὐτῷ εἶπεν, Ταλαίπωρον ὑπνώδη, ὅταν τὸν ἄκμονα χροῦω, ὑπνοῖς, ὅτε δὲ τοὺς ὀδόντας κινήσω, εὐθὺς ἐγείρεις;

Ὁ μῦθος ἐλέγχει τοὺς ὑπνώδεις καὶ ἀργούς, τοὺς ἐξ ἀλλοτριῶν πόνων τρέφεσθαι ἐφιμεμένους.

284. A kopasz lovag.

Egy kopasz vendég-hajat viselve lovagolt. A szél elfúta fejről. Nagy kacaj csattant fel a körülállók közt. Ekkor kiállván a futásból mond ő: Mi csuda, hogy tőlem e nem saját hajaim szaladnak, mikor gazdájokat, kivel születtek, is ott hagyták!

Hogy senki se búsuljon, ha bajak lepik meg; mert mit születésekor magával nem hozott, meg sem marad. Meztelen jöttünk, meztelen megyünk el is.

285. A kovács és ebe.

Volt egy kovácsnak egy ebe. Valahányszor kovácsolt, az eb mindig feküdt, ha pedig ett, mindjárt talpon volt. A kovács csontot hajtva mondá neki: Nyomorú lajhár, ha ülön zörgök, alszol; ha fogamat mozdítom, legott ébredsz?

A mese azokat célozza, kik magok álmosak és tesznyék levén, mások fáradoalmi után akarnak élni.

286. Χελιδὼν καὶ Ὅρνιθες.

Χελιδὼν ἐκκλησίαν τῶν ὀρνέων συναθροίσασα παρήνει φάσκουσα, κράτιστον εἶναι τὸ μὴ προσκόπτειν ἀνθρώποις, ἀλλὰ φιλίαν συνθεμένους οἰκείως διαχεῖσθαι πρὸς αὐτούς. Τῶν δὲ ὀρνέων τὶς τὰ ἐναντία τῇ χελιδόνι ἔλεγεν, Ἄλλ' ἢ τὸ σπέρμα τοῦ λίνου μᾶλλον κατεσθίοντες ἀναλίσκωμεν, καὶ ἀφανῆ ποιῶμεν, ἵνα μηκέτι ἔχῃσι πλέκειν δίχτυα καθ' ἡμῶν. Ἡ μὲν οὖν χελιδὼν ἀρίστην γνώμην ἔχουσα, ἀκίνδυνος ἐγένετο ἐν ταῖς πόλεσι διατρίβουσα, καὶ ἐν ταῖς οἰκίαις τίκτουσα παρὰ ἀνθρώποις, οὐδὲν ὑπ' αὐτῶν πάσχει κακόν. Τὰ δὲ λοιπὰ ὄρνεα, ὡς μᾶλλον ὑπομείναντα κατεσθίειν τὸ σπέρμα τοῦ λίνου, ὡς πάντων κακῶν αἰτίου, συμβαίνει λιπαρὰ γενέσθαι, καὶ μάλα δικαίως ὑπὸ ἀνθρώπων συλλαμβανόμενα δαπανᾶσθαι. Οὕτως τε ταύτην τὴν κακογνωμοσύνην ὑπομείναντα μετενόησεν, μὴ μετὰ ἀνθρώπων μένειν, ἀλλ' ἐν ἀέρι πέτεσθαι.

Οὕτω καὶ τῶν ἀνθρώπων, ὅσοι ἐν τοῖς βιωτικοῖς πράγμασι τῷ τῆς ἀγχινοίας βουλεύματι ἐχρήσαντο, ἀκίνδυνοι διεφυλάχθησαν.

286. A fecske és madarak.

A fecske gyűlést tartván a madaraknak indítványzá, hogy legjobb lesz az emberrel nem ellenkezni, de barátságot kötve szeretetben élni vele. Hanem egy veréb a fecskével ellenkezőleg mondá: Sőt inkább együk meg a kendermagot, s enyészszük el, hogy többé vestünkre hálókat ne köthessenek! Ezentúl a fecske leghelyesb véleménye szerint bizton lakott a városokban; s bár az ember házában költött, semmi bántása sem vala. A többi madarak pedig, hogy inkább akarták a kendermagot megenni, mint minden baj okát, meghíztak, és az ember által joggal üldözötve fogyasztattak. E rossz tanács mellett maradván tehát, elhatázzák, nem tartózkodni az emberrel, de a légben szálldosni.

Azon emberek is, kik az élet viszonyaiban okos tanácsot követtek, veszélyen kívül maradtak.

287. *Χελιδών και Δράκων.*

Ξένη χελιδών, ἡ τοῖς ἀνθρώποις συνοικήσουσα, ἐν δικαστηρίῳ τὴν ἑαυτῆς ἐπηξε καλιὰν ἐν τοίχῳ. Κάκει γίνεται τῶν ἐπτὰ νεοττῶν μήτηρ. Ὅφεις δὲ ἐκ τρώγλης συρεῖς τοὺς αὐτῆς νεοττοὺς κατέφραγε. Ἡ δὲ χελιδών θρηνοῦσα ἐκεκράγει, Οἶμοι τῇ ξένη, ὅτι, ἐνθα πάντες δικαιοῦνται, μόνη ἔγωγε ἠδίκημαι ἀδίκως.

288. *Χελώνη και Λαγῶς.*

Χελώνη και λαγῶς περὶ ὀξύτητος ἤριζον. Καὶ δὴ προθεσμίαν στήσαντες και τόπον ἀπηλλάγησαν. Ὁ μὲν οὖν λαγῶς και διὰ τὴν φυσικὴν ὀξύτητα ἀμελήσας τοῦ δρόμου, πεσὼν παρὰ τὴν ὁδὸν ἐκοιμᾶτο. Ἡ δὲ χελώνη συνειδυῖα ἑαυτὴν βραδυτάτην, οὐ διέλειπεν τρέχουσα, και οὕτως κοιμώμενον τὸν λαγῶν παραδραμοῦσα εἰς τὸ βραβεῖον τῆς νίκης ἀφίκετο.

Ὅτι πολλάκις φύσιν ἀμελοῦσαν πόνοσ ἐνίκησεν.

287. A fecske és kigyó.

A vándor és emberek közt szállásozó fecske törvényház falán rakott fészket. Itt hét fiat költött. De a lyukából oda mászott kigyó megette kicsinyeit. Sírva panaszkodott most a fecske: Jaj nekem vándornak, hogy, hol mindennek igazságot tesznek, egyedül én bántatom igazságtalanul!

288. A teknősbéka és nyúl.

A teknősbéka és nyúl azon bizonyoztak, mellyik gyorsabb. Azért időt s helyet tűzven ki elváltak. A nyúl immár, természeti gyorsaságánál fogva is elhanyagolván a futást, az út mellett leheveredve aludt. A teknősbéka pedig érezvén ön nagy lassuságát, nem tágított futásán. Így az alvó nyulat megelőzve elnyerte a győzelemdíjt.

Hogy elhenyélt tehedelmeken gyakran kifog az igyekezet.

289. Χῆρα καὶ Πρόβατον.

Ἐν τόπῳ τινὶ χῆρά τις εἶχε πρόβατον. Τοῦτου δὲ τὸν πόκον λαβεῖν θέλουσα ἐκείρεν ἀτέχνως, σὺν τῷ μαλλῷ τὴν σάρκα ψαλίζουσα. Τὸ δὲ πρόβατον ἀλγοῦν ἔλεγεν, Τί με βλάπτεις; πόση γὰρ ὀλκῆ τὸ ἐμὸν αἷμα προσθήσῃ; καὶ εἰ μὲν κρεῶν, ὧ δέσποινα, χρήσεις, μάγειρος ἔσται, ὅς με συντόμως θύσει, εἰ δὲ ἐρίου καὶ πόκου, κουρεὺς ἔστω, ὅς καὶ πάλιν κερεῖ με καὶ σώσει.

Ὅτι οἱ ἀπειρίαν πράγματός τινος ἔχοντες, καὶ διὰ πλεονεξίαν μεταχειριζόμενοι, οὐ τοσοῦτον κέρδος, ὅσῃν βλάβην καρποῦνται.

290. Χρεωφειλέτης.

Ἀθήνησιν ἀνὴρ χρεωφειλέτης ἀπαιτούμενος παρὰ τοῦ δανειστοῦ τὸ χρέος, τὸ μὲν πρῶτον παρεκάλει, ἀναβολὴν αὐτῷ παρασχέσθαι, ἀπορεῖν φάσκων. Ὡς δὲ οὐκ ἔπειθεν, προσαγαγὼν, ἦν μόνον εἶχεν, ἦν, παρόντος αὐτοῦ, ἐπώλει. Ὀνητοῦ δὲ προσελθόντος καὶ διερωτῶντος, εἰ τοκὰς ἦ ἢ ὕς, ἰκεῖνος ἔφη, μὴ μόνον αὐτὴν τίττειν, ἀλλὰ καὶ παραδόξως τοῖς μὲν γὰρ Μυστηρίοις θήλεα ἀποκνεῖν, τοῖς δὲ Παναθηναίοις ἄρσενα. Τοῦ δὲ ἐκπλαγέν-

289. Az özvegy és juh.

Egy özvegynek valahol egy juha volt. A mint gyapját venni akarta, ügyetlenül nyirbálá azt, gyapjával húsát is leollózva. Sziszegve beeggett most a juh: Mit csinálsz? hogy fogod mérni véremet, oh asszonyom? Ha húsom kell, van szakács, ki engem egyszerre megöl; ha pedig gyapjam, van nyíró, ki megnyír és üdvözít!

Hogy azok, kik valamiben járatlanok, és azzal nyereszkedve foglalkoznak, több kárt mint hasznot látnak.

290. A z a d ó s.

Athenaeben egy adós, midőn hitelezője a kölcsönt sürgeté, először kérte ezt, halasztaná a dolgot, mert most szegény. De miután nem engedett, elhozá egyetlen eméjét, s annak jelenlétében árulta. Vevő érkezvén és tudakozván, ha szapora-e, felelt, hogy nem csak szapora, de csodálatos is, mert Demetra ünnepén emét, Athenáén pedig kant fiazik. Az alkvónak e

τος πρὸς τὸν λόγον, ὁ δανειστής εἶπεν, Ἄλλὰ μὴ θαύμαζε, αὕτη γὰρ σοὶ καὶ Διονυσίοις ἐρίφους τέξεται.

Ὁ λόγος δηλοῖ τοῦτο· οὐκ ὀκνοῦσιν οἱ πολλοὶ διὰ τὸ ἴδιον κέρδος εἰς τὰ ἀδύνατα καὶ ἀνύπαρκτα ψευδομαρτυρεῖν.

291. Χύτραι.

Χύτραν ὄστρακίνην καὶ χαλκῆν πόταμος κατέφρεν. Ἡ δὲ ὄστρακίνη τῇ χαλκῇ ἔλεγεν, Μακρόθεν μου κολύμβη, καὶ μὴ πλησίον· ἐὰν γὰρ μοὶ συμπροψαύσεις, κατακλῶμαι, κἂν τε ἐγὼ μὴ θέλωσα προσψαῦσαι.

Ὅτι ἐπισφαλῆς ἐστὶ βίος πένητι, δυναστοῦ ἄρχοντος πλησίον παροικοῦντος.

292. Ψίττακος καὶ Γαλῆ.

Ψίττακὸν τις ἀγοράσας ἀφῆκεν ἐπὶ τῆς οἰκίας νέμεσθαι. Ὁ δὲ τῇ ἡμερότητι χρῆσάμενος, ἀναπηδήσας ἐπὶ τῆς νεοττιᾶς ἐκάθισεν, κακεῖθεν μέλος τερπνὸν ἐκεκράγει. Γαλῆ δὲ θεασαμένη, ἐπυνθάνετο αὐτοῦ, τίς τε ἐστίν, καὶ πόθεν ἦλθεν. Ὁ δὲ εἶπεν, Ὁ δεσπότης με ἄρτι ὠνήσατο. Ἰταμώτατε

beszéden bámultára mondá a hitelező: Nincs mit álmélkodnod, mert ez neked Bakkhos ünnepén még gidákat fog elleni!

Azt példázza e mese, hogy némelly ön hasznokat lesők nem átallnak nem létező s lehetetlen dolgok mellett bizonyozni.

291. A fazekak.

Cserép és réz fazekat sodrott lefelé a patak. Mondá a cserép a réznek. Távol úszszál tőlem, ne közelemben; mert, ha érintesz, eltöröm, ha hozzád érni nem akarok is.

Hogy jaj a szegénynek, ha nagyságos ember lakik szomszédában.

292. A papagáj és macska.

Valaki papagájt vevén, elereszté házában élni. Ez, használván az alkalmat felszárnyalt a kalitkára, s onnan kellemes éneket hangicsált. Látván őt kérdezé a macska, hogy kicsoda s honnan jött. Mire ő: A gazda imént vásárolt, mondá. Ekkor a macska: Oh

ζώων, ἔφη, πρόσφατος ὢν τοιαῦτα βοᾶν κατατολ-
μᾶς; ἔμοι τῇ οἰκογενεῖ οὐκ ἐπιτρέπουσιν οἱ δεσπό-
ται φθέγγεσθαι, ἀλλ' ἐάν ποτε τολμήσω, προς-
αγανακτοῦντες ἀπελαύνουσί με, καὶ σὺ ἀφόβως
τολμᾶς παραπλησιάζεσθαι; Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν,
Οἰκοδέσποινα, ἀλλὰ σὺ γε βιάδιζε μακρὰν ἐντεῦ-
θεν· οὐχ ὁμοίως γὰρ δυσχεραίνουσιν οἱ δεσπόται
ἐπὶ τῇ ἐμῇ φωνῇ, ὅσον ἐπὶ τῇ σῇ.

Ὁ μῦθος οὗτος πρὸς ἄνδρα φιλόσογον, ἐτέροις
ἀεὶ αἰτίας προσάπτειν ἐπιχειροῦντα.

293. Ψύλλα καὶ Ἄνθρωπος.

Ψύλλα δῆποτέ τινι πολλὰ ἠνώχλει, καὶ δὴ συλ-
λαβὼν, Τίς σὺ, ἀνεβόα, ὅστις εἰκῆ καὶ μάτην ἐμὲ
κατάνασχύλλεις; Ἡ δὲ ἐβόα, ὦ οὗτος, σῶξέ με
μὴ κτείνας· μέγα γὰρ κακὸν οὐ δύναμαι ποιεῖν.
Ὁ δὲ γελάσας πρὸς αὐτὴν οὕτως ἔφη, Ἄρτι τεθνή-
ξεις χερσὶ μου ἰδίαις· ἅπαν γὰρ κακόν, εἴτε μι-
κρόν, εἴτε μέγα, οὐδ' ἴσως πρέπει καθόλου που
φῦναι.

Ὅτι κακοῦ οὐ πρέπει ἐλεηθῆναι, κἂν μέγας
ᾖ, κἂν μικρός.

állatok legvakmerőbbike, hát így bátorkodol ujonc létedre lármázni? Nekem házinak nem engednek a gazdák moccannom, s ha valamikor merészlek, boszúsan kergetnek el, te pedig illy bizton mersz? Felelt amaz: Asszonyom, eredj innen messzire; mert az én szavamra nem úgy boszankodnak az urak, mint tiédre.

E mese a gáncsoskodó, másokra mindig valami bűnt fogni mesterkedő embernek.

293. A bolha és ember.

Egyszer a bolha nagyon alkalmatlankodott az embernek. Ez végre megfogta azt, és kiáltott: Ki vagy te, hogy engem így összevissza marsz? Amaz pedig ordított: Oh kegyelem, ne ölj meg; én nagy kárt nem tehetek! Kinek nevetve mondá az ember: Most meghalsz ezen saját kezeim által; mert teljességgel semmi rosznak, sem kicsinynek sem nagnak, nem érdemes élni.

Hogy gonosznak nem méltó irgalmazni, akár nagy az akár kicsiny.

294. Ἥλιος καὶ Βορρῶας.

Βορρῶας χειμέριος ἔριν ἐποιήσατο πρὸς τὸν ἥλιον, ὅστις ἐξ αὐτῶν ὀδοιποροῦντός τινος τὰ ἱμάτια ἀποδύσει. Βορρῶας δὲ πρῶτος τὸ ἱμάτιον φυσῶν ἤλπιζε συλήσειν. Ὁ δὲ ῥιγῶν ἐκράτησε ἀμφοτέραις χερσὶ τὸ ἱμάτιον. Ἥλιος τὸ μὲν πρῶτον χλιάνας αὐτόν, ἔπειτα τὴν φλόγα προσαγαγὼν ἔπεισεν ἰδρῶσαντα τὸ ἱμάτιον ἀποδύσασθαι. Οὕτως οὖν ἤττηται ὁ βορρῶας.

Ἔστι ἐπιχειρῶν τινι πράγματι μᾶλλον ἀνύσεις πείθων, ἢ βιαζόμενος.

295. Πίθηκος ἀλιεύς.

Πίθηκος ἐν τινι ὑψηλῷ δένδρῳ καθήμενος, ὡς ἐθεάσατο ἀλιεῖς ἐπὶ τινι ποταμῶν σαγήνην ἐκβάλλοντας, παρετήρει τὰ ὑπ' αὐτῶν γινόμενα. Καὶ δὴ τὴν σαγήνην ἐάσαντες μικρὸν ὑπεχώρησαν τοῦ φαγεῖν. Καταβάς δὲ ἀπὸ τοῦ δένδρου ἐπειρᾶτο μιμεῖσθαι αὐτούς. — Φασὶ γὰρ μιμητικὸν εἶναι τὸ ζῶον τοῦτο. — Ἐφραψάμενος δὲ τῶν δικτύων, ὅτε συλληφθέντα αὐτόν ἐκινδύνευε πνιγῆναι, ἔφη πρὸς ἑαυτόν, Ἄλλ' ἐγὼ δίκαια πέπονθα· τί γὰρ ἀλιεύειν μὴ μαθὼν τοῦτο ἐπεχείρου;

ἔβρον λησαμένην

294. A nap és éjszaki szél.

Az éjszaki szél azon versengett a nappal, mellyikök vetkezteti ki a vándort öltönyéből. Először is a szél reménylé fuvásával elkapni a köpönyeget; de a fázó utas mindkét kézzel tartotta azt. A nap ellenben először felmelegíté őt, aztán hevesen megsütve izzadásba hozá, s így letétette vele mezét. Ez szerint vesztes lett az éjszaki szél.

Hogy érdekes vállalatot előbb kivihetni rábeszéd-
del, mint erőszakkal.

295. A majom mint halász.

A magas fán üldögélő majom, látván, hogy a halászok folyóba vetik hálójokat, megleste, mit csinálnak. Az emberek ott hagyván a hálót, kissé odább mentek enni. A majom lejött, s az embereket utánozni meszterkedett. Mert mímelőnek mondatik ez az állat. Hozzá nyulván a hálóhoz, a mint belé fogódva fuldoklék, mond magában: Megérdemlem, mert halászni akartam, holott nem tanultam!

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι τὸ μὴ προσῆκον αὐτῷ ἐπιχειρῶν οὐ μόνον ἀσύμφορος, ἀλλὰ καὶ ἐπιβλαβὴς αὐτῷ γίγνεται.

296. Παιὺς λουσάμενος.

Παιὺς λουσάμενος ἐν ποταμῷ ἐκινδύνευε πνιγῆναι. Καὶ ἰδὼν τινα παροδίτην, ἐπεφώνει, Βοήθησον. Ὁ δὲ ἐμέμφετο τῷ παιδί τολμηρίαν. Τὸ δὲ παιδίον εἶπεν, Ἀλλὰ νῦν μοι βοήθησον, ὕστερον δὲ σωθέντα μέμφου.

Ὁ μῦθος δηλοῖ τοῦτο· μὴ μέμφου, πλὴν ἐλέησον.

Jelenti a mese, hogy, ki őt nem illetőbe vág, nem csak hasznot nem, de kárt is tesz magának.

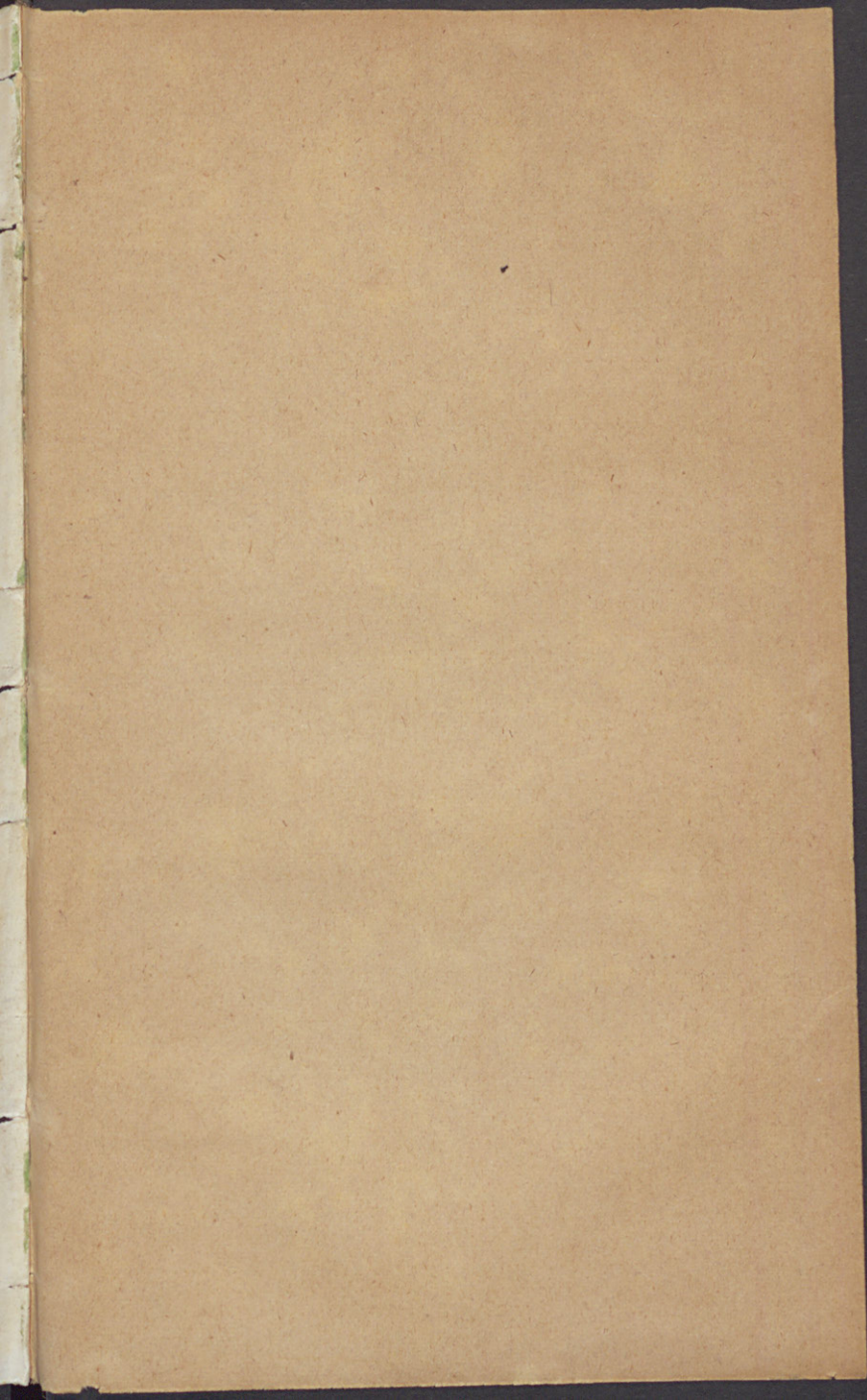
296. A fürdő gyermek.

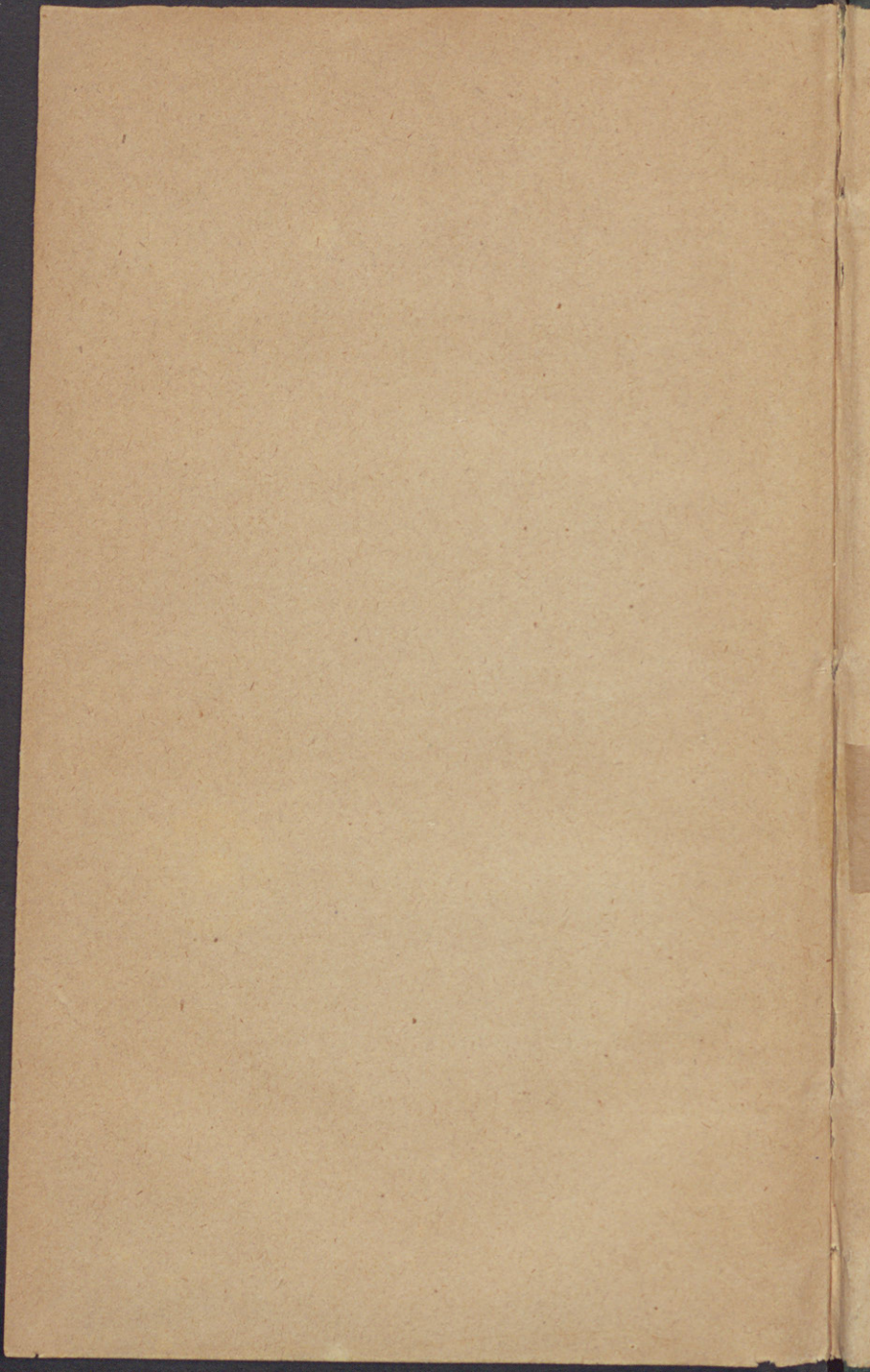
A patakban fürdő gyermek közel volt a befuláshoz. Egy utast látván, segélyül kiáltá azt. Ez vakmerőségeért szidta a fiút. Mond a gyermek: Előbb segélj, aztán szidj.

Jelenti a mese: ne korholj, de könyörülj.

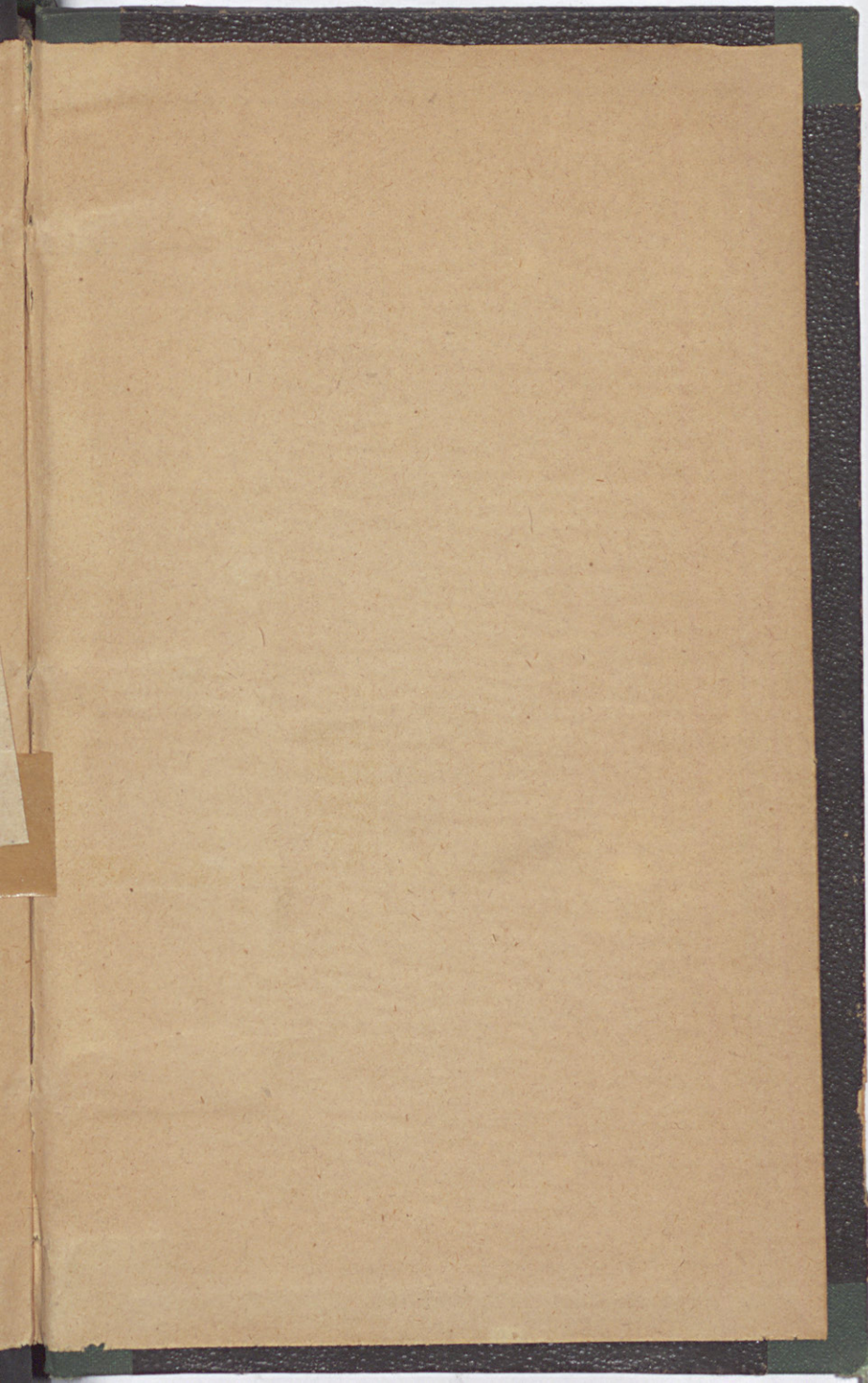

DEBRECENI EGYETEMI KÖNYVTÁR
Lelt. 11794/1954

757150

157159

